00048244

ORL
mjas-6
San/Din
+8244

THE
ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY
TOWN HALL, BOMBAY-1.

Digitized with financial assistance from

on 10 July, 2018

THE
DINKARD

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE GUJRATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS

BY

PESHOTAN DASTUR BEHRAMJEE SANJANA.

VOL. VI.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE
OF THE
SIR JAMSHEDJI JEEJEEBHAI TRANSLATION FUND.

18244

Bombay:
PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS.
87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.
IN THE YEAR 1260 OF YEZDAJARD, AND 1891 OF CHRIST.

00048244

દીનકર્દ કેતાબ,

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શરેહ, અને અગતનોગ પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન દસતુર એહરામજી સંજાણા.

દફતર છઠું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટરાંસલેશન ફંડના આસરા હેઠલ છપાવી પરગટ કરયું છે.

મુંબઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાંનામાં છાપ્યું છે.

કોટ:—કાવસજી પટેલ સ્ટ્રીટ, નં૦ ૮૭.

સને ૧૨૬૦ યજદજરદી.

ઇસવી સને ૧૮૯૧.

સાંકળ્યું.

પૃષ્ઠ.

આદમીની અંદર રવાનને લગતી ગેબી શક્તિઓ ૩૨૫
"સ્તૂત યસ્ન" ની મારફતે આદમીનો પેદા કરનાર સાથેનો સંબંધ.. .... ૩૨૭
આદમીઓને ફાયદો કરનારી બક્ષીસો તથા તેને નુકસાન કરનારી બાબીઓ અને
તેઓની અસર ૩૨૮
ધર્મી વખત અને બુરા વખત વીશે.. .... ૩૨૯
આદમી પોતે શું છે? આએ દુન્યાની તેની હસ્તીનું કારણ અને મતલબ, તેની
ભવીષ્યની હાલત.... .... ૩૨૯
લાયક સરદાર કોણને માનવો? ૩૩૦
સવાબના બદલા માટે હોરમજદનો ઉપકાર તથા આએ દુન્યામાં ગુનાહની સજા
થવા વીશે.. .... ૩૩૧
મજદયસ્ની દીન ઉપર એતેકાદ રાખનારાં આદમીની નેક ખાસ્યતો, અંધકારની
દીનની બુરી અસરો, તથા મજદયસ્ની દીનનો કમ્મર બાંધનાર આએ
દુન્યામાં કેટલો ઇજ્જ વગરનો છે તે વિશે.. .... ૩૩૨
એક ભલાં આદમીનાં સંબંધથી બીજાંઓને લાયક બનવું છે.—એક બુરાં આદમીની
સોબતીથી બીજા આદમીઓ નાલાયક બનેછે ૩૩૫
ભલી દીનના મુલ દાદાર હોરમજદ અને બુરાઇના મુલ અહરીમન, તથા ભલી
દીનવાલા પાદશાહ જમશેદ અને બુરી દીનવાલા ઝહાક વિશે.. .... ૩૩૬
મજદયસ્ની દીનને ફાહેશ કરનારો શખ્સ આએ દુન્યાને આબાદ કરનારો છે,
અને બુરી દીનવાલો હાકમ ગેતીના લોકોને સંકટમાં લાવનારો છે ૩૪૨
તપાસ કરનારાઓમાં જે વડો હોએ તેણેજ લાયક આદમીઓની તપાસ કરવી
ઘટારત છે, અને જે શખ્સ તપાસમાં લાયક નીવડયો હોય તેની
તપાસ ફરીથી કરવી ઘટારત નથી તે વિશે.—તપાસથી નેમાયલા ઇરાની
પાદશાહોથી રૈયતને મલેલું છુટાપણું અને જુલમગાર પાદશાહોથી તેઓની
થયેલી હાની ૩૪૩
મજદયસ્ની દીનનો આદમી એક મજદયસ્ની તરીકે ઓલખાએછે ૩૪૮
ગોનાહ વગરનું અને સવાબકાર રવાન દાદાર હોરમજદ તરફથી નેક બદલો
મેલવનારૂં છે, તથા પાપી રવાન દોજખની સજાને લાયકનું છે તે વિશે. ૩૪૮
એક ઘણી સારી બસલતવાલાં તથા એક ઘણી બુરી બસલતવાલાં આદમી વિશે. ૩૪૯
કોઇબી દીનને લગતા વિચારો દાનાઇથી કબુલ રાખવા અને જેનો ભેદ તથા
કારણ દાનાઇવાલું નહીં જણાએ તે આદમીએ કબુલ નહીં રાખવા વિશે. ૩૫૦
સવાબકાર કામો તથા ગુનાહ ભરેલાં કામો વિશે. ૩૫૦

. પૃષ્ઠ.

આત્માને લગતી બોધ શક્તિ બદનની અંદરથી તેમજ બાહેરથી સંભાલ રાખી શકેછે તે વિશે ૩૫૧
પાદશાહોની સરવેથી સરસ ખુબીઓ અને સરવેથી સરસ બદીઓ ૩૫૨
આદમી પોતાના છુટકારાને માટે દાદાર હોરમજદનું કરજદાર અને આભારી છે. ૩૫૨
ભલી દીન તથા બુરી દીનને લગતો અસબાબ, અને ભલી દીનવાલાઓની સરવેથી ચઢતી, મધ્યમ અને ઉતરતી પદવીઓનું વર્ણન ૩૫૩
આત્માની ઇચ્છા હોરમજદની તરફની હૈયાતીને પસંદ કરવાની છે તે વિશે, તથા બલકની હૈયાતીને આડે આવનારા તેમજ બલકની આગમજના હરીફ વિશે. ૩૫૪
આદમીનો ટોલ કેમ કરવો ?.. .... ૩૫૬
પેદાના કરનાર અથો હોરમજદની સ્તુતી અને બંદગી કેમ કરવી ?.. .... ૩૫૭
દાનાઇવિનાનાં આદમીઓ વિશે. ૩૫૯
આએ દુન્યામાં આદમી તરીકે, દેવ તરીકે અને દેવ આદમી તરીકે જણાએલાં લોકો. ૩૫૯
લોકોને બીમારીથી આરામ કરનારો ભલો મજહબ ૩૬૦
ખુબીવન્તી અને હલાકીવાલી હસ્તીઓ વિશે ૩૬૦
હોરમજદની તરફથી આદમી ગુનાહના સબબવાલું અને નોકસાનવાલું બનેલું નથી ! ૩૬૧
દીનની દાનાઇ, ઇમાન અને અજમાએશથી બોદાએતાલાની સમજ મેલવી શકાયછે. ૩૬૩
આદમીની આબાદ હાલત તથા વેરાણ હાલત વિશે ૩૬૩
બરી દાનાઇ તથા બુરી બુદ્ધીની નિશાનો ૩૬૪
રોશની તથા અંધારૂં, તે દરેકને લગતા તરીકા ૩૬૪
આએ દુન્યાની જીંદગીમાં—તનેપસીનને લગતો ચઢતો દરજ્જો મેલવવા સારૂં—
સવાબનાં કામો કરી આદમીએ પોતાને પુરતી રીતે સુધારવું !.. .... ૩૬૫
દુઃખ વગરની બેહસ્તી જેહાનમાં પોહચવાના ઓત્તમ ઉપાયો જોવા વિશે ૩૬૬
બોદાઇ ડાહપણવાલું આદમી, દાનાઇ અને દાનાઇથી સમજ મેલવેલાં આદમી વિશે. ૩૬૬
ફતેહમંદ દાનેશમંદી અને દાનાઇથી ફતેહ મેલવનાર થવા વિશે.... .... ૩૬૭
નેક ધારણા તથા બુરી ધારણાનું મુલ અને કઉઅત ૩૬૮
આદમીની અંદર જનમ લેનારી મોટાઇ અને કઉઅત ૩૬૮
દરેક વિચાર, વચન અને કામ પુરૂં કરવા પછી આભાર માનવાની આદમીની ફરજ. ૩૬૯
દરેક આદમીની પોતાનાં રવાનને છુટકારો આપવાની શક્તિ ૩૬૯
મહીનાનાં પંચવાડીઆંની સમજ ૩૬૯
યજદાના બવાસવાલાં તથા દેવની મીસાલનાં આદમીઓ.. .... ૩૭૧
જગતના તથા હયાતીના માલક તરીકે કોણ લાયક છે, અને કોણ લાયક નથી ?.. ૩૭૨
એક શેહર તથા આદમીઓને સુધારવાને લગતી મુખ્યા બાબતો.... .... ૩૭૩
આએ દુન્યાનું તન, તેની મેલવણી તથા તત્વો, તેનાં રવાનને જોખ આપનારી તથા ફાયદેમંદ વસ્તુ અને મુલ, તથા તેને આરાસ્તગી, ફાયદો, હાંણી અને નોકસાન શથી થાએછે તે વિશે.... .... ૩૭૩

પૃષ્ઠ.
દીનની અંદર જાહેરજાહેલો આગમચથી ઉપાએ કરનારો અને ઉપાએનો સરદાર. ૩૭૫
ઇમાનદાર માણસથી લોકોને દીનને લગતો ફાયદો છે, અને દોજખની ધાસ્તીવાલા પાપી આદમીથી લોકોને નોકસાન છે, તે વિશે ૩૭૬
આદમીને સુધારવાની અને વધારવાની, તથા તેને ઘટારવાની અને પસ્ત દરજ્જેનું બનાવવાની, તેની પોતાની મનથકિતવાલી નજર વિશે ૩૭૭
ગતીની મારફતે જે કાંઇ પાછું તેનાં મુલને મલનારૂં છે, તથા તરીકાની મારફતે જે પોતાના મુલથી છેડા સુધી સંબંધ ધરાવનારૂં છે તે વિશે.. .... ૩૭૮
આએ દુન્યામાં ધરમી વીચારથી રેહનારાં બદી સામે લડાઈ કરવાના અસબાબ-વાલાં આદમીઓ તથા તેને લગતા ફાએદા વિશે ૩૮૦
આદમીએ આએ દુન્યાને સારૂ અને આવતી મીનાઇ દુન્યાને સારૂ પોતાને દીનચુસ્ત હાલતમાં રાખવાથી થતા ફાયદા વિશે ૩૮૧
મોહટાઇ યા ગરીબી હાલતમાં કીર્તીમાન થવા માટેનો ઓત્તમ અસબાબ ૩૮૨
બુરાઇ અને ભલાઇ, તથા તેઓની કઉમત આએ દુન્યામાં કેમ ચાલુ રેહછે તે વિશે ૩૮૨
રોશન આંખવાલું રવાન અન્ધકાર મુલથી કેવી રીતે ગુનેહગાર થાએછે? ૩૮૩
લાએક હકુમત વિશે બોલાસો ૩૮૫
સારાં કાંમ, સારૂં સુખ, સારાં કાંમની અંદર ચઢતો દરજ્જો મેલવવો, ભલા બવાસથી સારૂં સુખ, અને સુખનાં કાંમને લગતા અસબાબ વિશે.... ૩૮૬

(૧૧૨) આદમીની અંદર ગેબી શક્તિઓ યજદાની મદદથી ખોદાની તરફનું કામ કરનારી છે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

ભલી દીનના ખોલાસા ઉપરથી જાણવું કે, પેદાએશને પેદા કરનાર (અશો અહુરમજદ) ને લગતા લાએક અસબાબને માટેનું કામ કરનારી ગેબી શક્તિઓ આદમીનાં બદનની અંદર છે. (જેઓમાં) આએ ચાર (શક્તિઓ) મુખ્ય છે. (જેવી કે) રવાંન—જાન—ફરોહર અને બુદ્ધી. રવાંન એ આત્મા છે, જે બદન ઉપર હુકુમત ચલાવેછે. જેમ એક ઘરધણી ઘરનાં આદમીઓને તથા એક ઘોડેસવાર ઘોડાને ચલાવનાર તરીકે છે તેમ રવાંન બદનને ચલાવનારૂં છે. અને જાન તથા બુદ્ધી અને ફરોહર એ દરએક મીનોઇ શક્તિ તે (રવાંન) ને ગેબી ખબર આપનાર તરીકે છે. અને તેઓની અંદર રવાંન બલવાલું છે. જાન એ પ્રાણવાયું છે, જે ફરોહરની મદદથી (પોતાનાં કામની અંદર) ફાવી નીકલનાર છે. જેમ ખોરાકથી ઘરધણી (પોતાનાં કુટુંબને) તનદરૂસ્ત રાખનાર છે. અને ઘોડેસવાર ઘોડાને કામ કરતો રાખનાર છે, તેમ હુશીઆરી આપનારૂં (ફરોહર) હયાતીવાલાં બદનને હુશીઆરીની મારફતે હુશીઆરીવાલું રાખનાર છે. જે પરમાણે ઘરનો ઢાંમલો ભાગેછે અને તે ઘર એકદમ ટુટી પડેછે, તે પરમાણે આએ (હુશીઆરી આપનારૂં ફરોહર) બદનમાંથી જેઆરે જુદું પડેછે, તેઆરે બદન મોંતવાલું થાએછે. જેમ ઘરધણી ઘરને આરાસ્તગી ભરેલું અને આબાદીવાલું રાખનાર છે. તથા ઘોડેસવાર ઘોડાની પરવરશી કરનાર છે, તેમ ફરોહર બદનને પાલનાર તથા તેને જોરસાવાલું રાખનાર છે. જે પરમાણે એક ઘર જેઆરે તેને આરાસ્તગીથી પરત રાખેછે તેઆરે તે વેરાંણ થાએછે, તે પરમાણે આએ (ફરોહર) જેઆરે બદનમાંથી જુદું પડેછે તેઆરે (તે) બદન વગર જોરનું અને નકામું થાએછે. જેમ ખોરશેદ દુનીઆંને રોશની આપનારો છે અને ચેરાગ ઘરની અંદર રોશની આપનારો છે, તેમ બુદ્ધી ઘરધણીને ઘરને લગતું જોવાની રોશની તથા ઘોડેસવારને ઘોડાને લગતું જોવાની રોશનીથી રોશન રાખનાર છે. અને ઘરધણીને ઘરની અંદર અને ઘોડેસવારને ઘોડાની ઉપર સંભાલ

રાખનારો કરેછે. અને જ્યારે આએ (બુદ્ધી) બદનની અંદરથી જુદી પડેછે તયારે રવાંનને બદનની અંદર ઇજા થાએછે અને હયાતીની અંદરજ
૮ બદન બુહતું (યાને વગર લાગણીવાલું) બનેછે. અને રવાંન ફરોહર—બુદ્ધી અને આત્માની સાથે બદનને તેને લગતાં કામમાં કઉઅત આપનારૂં છે, તે તેમાંથી વદા થાએછે; તેથી જેમ એક ઘોડેસવાર દુશમનોને મારવા તથા હાંકી કાહડવા સારૂ ઘોડાનાં જીન અને લડાઇનાં હથીઆરોનાં સાધણ વગરનો હોએછે, તેમ પેલું (બદન) પોતાનું કામ કરવા સારૂં તથા
૯ દરૂજને મારવા તથા પાછો હટાડવા થકી વગર સાંધણવાલું છે. જેમ રવાંન અને તેને લગતી બીજી મદદગાર શક્તિઓ (ફરોહર, આત્મા અને બુદ્ધી) ખલકને હાંણી પોંહચાડનારા દરૂજને દુશ્મન તરીકે સખ્ત પોંહચાડનારા છે, તેમ રવાંનના દુશ્મન તરીકે (માણુસના) બદનની અંદર પોંહચેલો લોભ—બુરો હવસ—ગોસ્સો—વેર—ખંખટ અને અદેખાઇ છે. બદન અને રવાંનને એક બીજા સાથે લડાઇ કરવાનું કારણ જાંહાં હાંણી પોંહચાડનારા (ઉપલા દરૂજો) નાજીવસીલાથી લોકો ભલી પેદાએશોને ઉલટી લડાઇથી ખરાબ કરે તથા નકામી બનાવે તે લડાઇથી બદનનો બચાવ કરવો
૧૦ નહી જોવાને લીધેછે. આએ દુન્યાની હયાતીનો માલેક તથા (નેકી અને બદી વચ્ચેની) લડાઇનો સરદાર રવાંન છે. જેઆરે તે (રવાંન) ના મદદગાર અમેશાસ્પંદો હોએછે ત્યારે તે બદનને લગતી ફરોહર—બુદ્ધી અને આત્માની શક્તિઓની મારફતે દરૂજની સાથે લડાઇ કરવાનો એરાદો રાખેછે. અને એક પેહલવાંન તથા બાહદુર માણુસની માફક પેદાએશની અંદરથી પોતાનાં બલે કરી દરૂજને હાંકી કાહડનાર અને બદનની અંદરથી દરૂજને બાહેર કાહડનાર છે. દુનીઆંમાંથી દરૂજને દુર કરવાએ અંધ્રમઇનીઉશને મારવું, હાંણી પોંહચાડવી અને અશક્ત કરવુંછે; અને તેથી અશો
૧૧ મરદ પોતે દરૂજથી છુટકારો મેલવનારો છે. વલી જેમ એક પાદશાહ યજદી ખોરેહ અને નુરની મદદથી પોતાની જાતને લગતી ધાસ્તીથી દુશ્મનોથી ઠગાતો નથી. અને તે પોતે સારાં કામ કરવાએ કઉઅતમંદ અને ફતેહમંદ હાલતમાં ખોદાઇ મુલની તરફ પોંહચેછે (એટલે જે અહુરમજદનો સાથી થાએછે.) તથા તે તેને (આએ દુન્યાની બદી સાંમેની) લડાઇમાં મોકલનારા માલેકનાં ફરમાંનથી ફતેહનું તાજ મેલવનારો અને હમેશનાં સુખવાલાં ઘણાં આરામ સાથનાં તખ્ત ઉપર બેસનારો થાએછે. અને જે (પાદશાહ) દુશ્મનથી ઠગાએલો હોએછે, તે આલસાઇને અને બુરાં સુખને પસંદ

કરવાથી અને લડાઇમાં બેદરકાર રેહવાથી તથા અમેશાસ્પંદના (યાને અમરગી અને બુજોરગીવાલી શક્તિના) એરાદા વગરનો હોવાએ દરૂજની તરફના ઘણા શોકવાલો હોએછે; તેથી તે દરૂજની જાતવાલો તથા પાપી બનેછે, અને દરૂજ તેની ઉપર ફાવેછે. અને તે એખલો દરૂજની અંદર ભેલાએછે. અને તેને હાથ બાંધીને દરૂજની જગોએ ઘસડી લેઇ જાએછે. અને ફશકન્તના વખત સુધી તેને પાપીનાં કેદખાનાંમાં રેહવું અને રેહસાવું છે. ભલી દીનમાં જાહેર કરેલું છે કે, જેનું કામ આએ દુનીઆંમાં નેક પવીતરાઇને લગતું છે તે નેકનાંમીની નીશાનવાલો છે. અને જેનીથી આએ દુનીઆંમાં હલાકી છે તે આએ દુનીઆંની બદનાંમીની નીશાનીવાલો અને તેને લગતાં મકાંનવાલો છે.

(૧૧) આદમીએ તેના પેદાના કરનારના સંબંધવાલું થવું (તેની) સ્તૂત યસ્ન* (એટલે જે સ્તુતી કરવાજોગ આરાધના) થી છે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, ઓત્તમ આદમીએ તેના પેદા કરનારની તરફ તેનો સંબંધ મેલવનાર થવું (ખોદાએતાલાની) સ્તૂત યસ્નથી (એટલે જે સ્તુતી કરવાજોગ આરાધનાથી) તથા ભલી દીનની સમજ મેલવીને પોતાને ઓલખવાથી, અને પોતાનાં રવાંનની તરફ મુખ્ય કરીને પેઆર રાખવાથી છે; કારણ કે માણસ તે (ખોદાએતાલા) ના સંબંધને ભુલી જવાએ હયાતીને લાએકનું નથી, તેમજ પોતાને ચાહવાવાલું નથી, અને તે પોતાને નહી ચાહવાએ પોતાને ઇજા કરનારૂં છે. અને પોતાને ઇજા કરવાએ યજદાંને આજોરદેહ કરનારૂં છે, તથા યજદાંને આજોરદેહ કરવાએ પોતાની અંદરથી તે યજદાંનો સંબંધ તોડેછે, અને યજદાંનો સંબંધ તોડવાએ (પોતાથી) યજદાંની તરફના બચાવનો નાશ કરનારૂં છે, તથા યજદાંની તરફના બચાવનો નાશ કરવાએ દરૂજના સંબંધવાલાં હલાકી સાથનાં અંધારાં મકાંનમાં (યાને દોજખમાં પોતાને) નાંખ- ૨

* સ્તૂત યસ્ન—અથવા સ્તૂત યસ્ત—એ અવસ્તાના ૨૧ માં 'વાસ્તારેમ' નુસ્કનું નાંમ છે, તેમજ સ્તૂત યસ્નનો અરથ પાક ખોદાએતાલાની સ્તુતી કરવાજોગ આરાધનાનો પણ થાએછે.

૩ નારૂં છે. વલી ભલી દીનની સહમજ મેલવવાથી (માણસે) પોતાને પીછાં-
ણવું છે, તથા પોતાને પીછાંણવાથી (પોતાની તરફ) ચાહ રાખવો છે. અને
પોતાને ચાહવાથી પોતાને વગર ઈજાએ રાખવું છે. અને (પોતાને) વગર
ઈજાએ રાખવાથી યજદાંને ખુશી કરવો છે. અને યજદાંને ખુશી રાખવાથી
તે ખોદાએતાલાનો ઘણો સંબંધ મેલવનારો છે. અને ખોદાએતાલાની
સાથે ઘણો અતલગનો સંબંધ હોવાને લીધે ખોદાએતાલા તેનો સંભાલ
કરનાર થાએછે અને ખોદાએતાલાની તરફનો સંભાલ કરવાથી માણસને
આએ તથા આવતી બંધે દુનીઆંની ઓત્તમ નેકી મલેછે.

૧ (૧૧૰) જે (ચીજ તેની) આગેવાંનીની મારફતે આદમીની જાતને
ફાએદો કરનારી છે, તથા જે (ચીજ) નોકસાંન કરનારી છે,
તે વીશે, તથા તે ફાએદાકારક તથા નોકસાંનકારક
(વસ્તુ) નું કામ, તથા કુશેશ કરનાર વીશે, તથા
તેને લગતી ફાએદાકારક યા નોકસાંન-
વાલી આગેવાની વીશે, ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, જે (ચીજ તેની) આગેવાંનીની મારફતે આદમીની
૩ જાતને ફાએદો કરનારી છે, તે અક્કલ છે. અને જે (ચીજ તેની) આગે-
વાનીની મારફતે (આદમીને) નોકસાંન કરનારી છે, તે ઉલટો વીચાર છે.
૪ આદમીની અંદર આગેવાની કરનારી અક્કલ અને ઉલટો વીચાર (એ બે
વસ્તુ) છે. અક્કલ સ્પેનામીનોની મારફતે, તેમજ બેહમન (યાને ભલા
વીચારવાલી ગેબી શક્તિ) ની દોસ્તીથી મેલવી શકાયછે. અને ઉલટો
વીચાર અધ્રમઇનીઉશના ફરેબથી તેમજ અકોમન (યાને બુરા વીચારવાલી
૫ ગેબી શક્તિ) ની દોસ્તીથી ઉત્પન થાયછે. અક્કલની ઇચ્છાની આગેવાનીથી
આદમીઓને ફાએદો (તેઓના) સવાબકાર વીચાર—વચન અને કાંમને
૬ અને રવાંનને લગતી પવીતરાઇને સુધારવાનો છે; અને તેઓને ઉલટા
વીચારવાલી ઇચ્છાની આગેવાનીથી નોકસાન—(તેઓના) વીચાર—વચન
અને કાંમને પાપી બનાવવાનું તથા રવાંનને દોજખી કરવાનું છે.

(૨૨૧) દીનને લગતા વખત અને બુરા વખત વીશે ૧
ભલી દીનને લગતો ખેાલાસેા.

જાંણવું કે, હદવાલેા વખત (એટલે જે આએ દુનીઆને લગતેા ૨
જમાનેા) ક્રશેાકેરેત (યાને છેલ્લા સુધારાને લગતા) વખત સુધી દીનને લગતેા, (આદમીનાં) દીલની અંદર અશેાઇ અને દીનદારી ચાલુ રેહવાએછે; અને બુરેા વખત, (આદમીનાં) દીલની અંદર જે કાંઈ બદકારીના વધારેા યાહુદીની દીનને લગતી જુઠાઇ અને અકદીનીને લગતેા છે તે ચાલુ રેહવાથીછે. અને તે વખતમાં થેાડી નેકી વગર સઘલું સંકટ અને દુઃખ છે.

(૨૨૨) આદમી પેાતે શું છે? શાએ કરીછે? અને શાને સારૂં છે? ૧
અને તે કેહી જગેાએથી આવેલું છે? (હમણા) તે કીહાં
મકાંનમાં છે? અને પાછું તે કાહાં જવાનું છે? અને
સેવટે તેને શામાં પેાંહચવું છે? તે વીશે
ભલી દીનને લગતેા ખેાલાસેા.

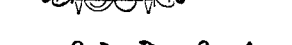

જાંણવું કે, આદમી દાદારની પેદાએસની અંદર વીચારવાલું બનેલું છે; ૨
અને બીનાઇ દુનીઆંને લગતી તથા આએ દુનીઆંને લગતી સઘલી બખશેશથી તે ફતેહ મેલવનારૂં તથા શક્તિવાન છે; અને પુરતાં બલવાલાં કાંમ કરવાએ તે (પેાતે) આએ દુનીઆંની બીજી પેદાએસેાને હમેશાં ચલાવવા સારૂં સરદાર તરીકે છે; અને તે દરએક પેદાએસની અંદરથી પુરતાં બલે કરી દરજને હાંકી કાહડનારૂં છે. (આદમીનું) રવાંન પેાતે યજદેાની મદદથી કેટલેક દરજજે પેદાના કરનારનેા આભાર માનવાએ, તથા (પેાતાથી) દરજનને પુરતી રીતે દુર કરવાએ, તથા એક મરતબે આએ દુનીઆંની શક્તિવાલી જાતની અંદર સઘલા બીના યજદેાના સંબંધવાલું હેાવાએ, (આએ દુનીઆંનાં) જુદાં મકાંન (યાને કાયા) છતાં યજદી ખવાસના વીચારથી પેાતે બીના તરીકે છે; અને તે ગેબી રવાંન શું ધણેા કે થેાડેા વખત આએ દુનીઆંની સઘલી શક્તિએા છતાં દરજને પુરતી રીતે હાંકી કાહડવાએ પેાતે યજદ તરીકે છે. આએ દુનીઆંની જાયાની અંદર યજદી

શક્તિઓનું રેહઠાંણુ, પેવસ થાએલા દરૂજને નાબુદ કરવાની સખત લડાઇ કરવા સારૂં, અને તે લડાઇ દીનની દાંનાઇથી કરવાનાં કારણ સારૂં છે. આએ દુનીઆંની શક્તિવાલી કાયામાંથી રવાંનને પોતાને છુપું થવાથી અને આત્મા વગરનું તે શરીર બનવાથી આત્મા પોતે પાછો અસલ મીનોઇ મકાંનની તરફ જવાનો એરાદો કરેછે, અને તે આએ દુનીઆંની અંદરની કાયાને છોડીને પાછો કુદરતી દાંનાઇવાલાં અસલ મકાંનમાં ગુજર કરનારો થાએછે. જેણે (આએ દુનીઆંમાં) પોતાના દરૂજ હરીફને બનતી કુશેશથી લડાઇ કરીને મારી હટાડેલો હોએછે, તે દરૂજથી છુટકારો મેલવનારને
૩ (બેહેશતનું) અસલ મકાંન મેલવવું છે. જે કોઇ ફાએદાવાલો સખશ તેના હરીફને સારી રીતે જોઇ શકેછે અને તેની ઉપર ફાવવાને શક્તિવાન થાએછે, અને તેની અંદર આમેજ થાએલા દરૂજના દુરગુણોને પોતાની અંદરથી પુરતી રીતે હાંકી કાહડીને પાછા ફેરવેછે, તેનો સબબ પોતાના પેદા
૪ કરનારનો આભાર હમેસાં માનવાએછે. ભલી દીનની અંદર જણાવેલું છે કે કશોકેરેતના વખતમાં સધલાં આદમીઓ આએ દુનીઆંની કાયા (તેઓના) પેદા કરનારની મરજી મુજબની મેલવશે. અને તેઓની જાત ફરીને ખાલેસ બનવાથી દરએક જણને પુરતી રોશનીથી હમેસાં સુધરેલું રેહવું છે.

૧ (૧૧૮) લાએક સરદાર થવા વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાંણવું કે, દરએક (માણસ) ને લાએક સરદાર તરીકે બનવું, તેને
૩ લગતું કામ કરવાની લાએક શક્તિ (તેમાં હોવા) ને લીધેછે. (જેમાં) એક સારા ગુણવાલી સમજ, અને (બીજી) સંપુરણ રીતે કામ કરવાની ઓત્તમ અક્કલ છે. અને એ બે (વસ્તુ) સાથે સારા ખવાસની મજબુતી તથા
૪ કામને લાએકની દાંનાઇ છે. અથોરનાંનને માટે પસંદ કરવાલેગ હકુમત ઉપર જણાવેલી ચહડતે દરજેનું કામ કરવાની મુખ્ય તરણું શક્તિઓ સાથે તેને લગતી (બીજી) પાંચ પદવી (યાને શક્તિ) થી છે. (પેહલ્લું) દીનદારીને સારૂં બોહલી સહમજ; (બીજું) ફતવો આપવા સારૂં બોહલો વીચાર; (તરીજું) ઇનસાફ કરવા સારૂં દીનની કેલવણી; (ચોથું) મોહટી ઉંમર, અને (પાંચમું) કામની અજમાએસ. આએ
૫ આઠ વસ્તુઓથી અથોરનાંન માનવન્તો રેહછે.—વાસ્તરીયુશને માટે

પસંદ કરવાલાયક સરદારી ઉપર જણાવેલી આઠ ચીજ ઉપરાંત બે વધારાની વસ્તુઓ છે: એક ખાધખોરાકીનો વધારો કરવો તથા (બીજું) દોલતથી સખાવત કરવી. એ સાથે (વાસ્તરીયોશમાં) દસ ગુણ છે.—રથેશતારની પસંદ કરવાલાયક સરદારીને સારૂ ઉપર જણાવેલી આઠ ચીજ ઉપરાંત (બીજી) તરણ વસ્તુઓ છે: (એક) બોહલી હુશીઆરી સાથે કદાવરી, (બીજું) બેહદ શક્તિ, અને (તરીજું) હીમતવાંન દેલ. એ તરણ ઉમેરવાથી (અર્થેસ્તારની) અગીઆર (શક્તિઓ) થાએછે. ૫

(૧૧૮) **(માણસે) આએ દુનીઆંમાં તેના ગુનાહની સજા થવા વીશે, અને સવાબનો બદલો મલવા માટે અહુરમજદનો ઊપકાર માનવા વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાસો.** ૧

જાંણવું કે, આદમીનાં અન્તકરણની અંદર તેનું રહશણ કરનારી જાતી અક્કલ તથા સવાબના શોકને માટેની નજર અને ઇચ્છાને પોંહચ્યવાથી, આદમીને સવાબનો બદલો મલવાનાં કારણને સારૂં તેણે અહુરમજદનો ઉપકાર માનવો ધટારત છે. જેની વીચાર—વચન અને કાંમને લગતી શક્તિઓ સવાબને ચાલુ રાખનારી ઇચ્છાનાં હોકમ મુજબ ચાલનારી છે, તે (આદમી) જેબી સારી સહમજ મેલવનારૂં છે. આદમીની અંદર જેબી સારી સહમજ મેલવનારૂં જાતી અક્કલનું અન્તકરણ છે તે જેબી ખબર મેલવનારૂં તથા તે મેલવેલી સહમજ (બીજાઓને) આપનારૂં છે. જેબી સહમજ મેલવનારી ઇચ્છાવાલું આદમી કશકેરેતના વખતની આબાદીને લગતાં કાંમનો શોક કેમ રાખવો તથા સવાબને લગતી સહમજ—વચન અને કાંમ કેવી રીતનાં છે, તે જેબી સહમજથી જોઇને અહુરમજદની તરફથી બીજાઓને જાહેર કરનાર છે. એટલા સારૂં સવાબકાર નેક બદલાના ઉમેદવારોએ તે સવાબનો બદલો આપનાર (અશો અહુરમજદ) ની હજુરમાં તેને લગતું અહેસાંન માનવું જોઇએછે. વલી તે (માણસ) ને (આએ દુનીઆંમાં) વગર ગુનાહે રેહવું (તેનો) ગુનાહને લગતી સજા થવાએછે. તેથી જે કોઇ (આદમી) બુરાઇને સારૂં પોતાનાં અન્તકરણની અંદર યજદાના વીચારને લગતો રસ્તો બંધ કરનાર છે, ૨ ૩ ૪

અને ગુનાહને હયાતી આપનારૂં છે. તે (આદમી) ઉલટા વીચારની મારફતે સવાબને લગતી નેકીથી જાતી અક્કલને હાંણી પોંહચાડનારૂં છે. અને તે સવાબને ગુનાહ તરીકે અને ગુનાહને સવાબ તરીકે ગણનારૂં છે.

૫ તેથી જેઓ પોતાની ઈચ્છાને સવાબના એરાદાથી અટકાવનારા અને ગુનાહનાં એરાદા તરફ વધારે ચલાવનારા છે, તેઓ દેવના સંબંધથી (પોતાના) વીચાર—વચન અને કાંમને ગુનાહ કરવા સારૂં રાખનારા છે. અને સવાબ કરવાથી અટકાવનારા છે. આત્માવાલી કાયાવાલાઓને (યાને આદમીઓને બીનાઇ જેહાંનમાં) ઈજાવાલાં મકાંનનો બુરો બદલો છે. અને

૬ ત્યાં સવાબના તરીકાવાલાં આદમીને નોકસાંન નથી. ત્યારે માણસ પોતાને ગુનાહથી ચલાવવાએ તથા બુરૂ બનવાએ અને આદમીઓને ઠગવાએ દોજખથી છુટકારો આપનારૂં કેમ હોએ ! તેમજ એક બેગુનાહ માણસને

૭ ગુનાહની સજા કેમ થાએ ? જે ધરમગુરૂઓ (દેવોથી) બુરી ચેતવણી મેલવનારા અને ગુનાહના ઉવટા તરીકાના વસીલા છે અને સવાબના તરીકાની સારી સહમજ મેલવનારા નથી, તેઓથી આદમીની અંદર ખરાબી કરવીછે. અને તેઓના મતલબી મજહબથી લોકોની ખરાબી થાએછે. (કારણ કે) તેઓનો મજહબ સવાબનો અટકાવ કરનારો અને ગુનાહને ચાલુ રાખનારો, સવાબની દુશમનીવાલો અને ગુનાહની દોસ્તીવાલો છે. તેની અંદર બદીનો વધારોછે અને નીતી નથી. જે (મજહબને) લીધે આદમીને ગુનાહની સજા ભોગવનાર થવુંછે. અને તેને લગતાં આદમીઓ ગુનાહ કરનારાં કેહવાએછે.

૧ (૨૨૦) **આદમીની અંદર દીનનું રેહઠાંણ તથા તેની અંદર અંધકારની દીનનું પોંહચવું અને તે દીનને એખતીઆર કરનારની જાત દીનના કમરબંધથી વગર ઈજા વાલી છે તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, જેનાં બદનની અંદર દીનનું રેહઠાંણ છે તે ભલી દીનના સંબંધવાલો છે. અને તેને લીધે તે (ભલી દીનવાલું આદમી) એક ઘણીજ સુંદર કાયાવાલી કનીઆની માફકનું ખુબસુરત તથા આંખની મારફતે

ધણીજ પસંદ કરવાજોગ ઐારતના જેવું છે. તે (દીન) ને લીધે તે (ભલી દીનવાલો) જેમ અહુરમજદની ખલકની ઉપર ખોરશેદ સારી નજરે જોનાર છે, તેમ નેક નજરે જોવાવાલો છે. જેમ એક સારી મેહરબાંનગી ભરેલો બાપ પોતાના છોકરાની તરફ સારી નજર રાખનારછે અને દુરથી તેના દીદાર જોવાથી ખુશ થનાર છે, તેમ તે અહુરમજદની પેદાએશ ઉપર સારી નજર રાખનાર છે. એજ પરમાંણે તે (ભલી દીનવાલું આદમી) જે વસ્તુ તેની નજરે પડેછે, તેની પોતાનાં ફરજંદની માફક બરૂદાશત કરેછે. અને જેમ (એક માંણુસ) ખુબીવન્તું પાંણી પીવાથી કઉઅત મેલવનારૂં છે, તેમ તે (આદમી) તેનાં દીનને લગતાં સમરંણુ—સહમજ—સંભલાંણ અને આરાધણાથી પોતાને દીનને લગતો પ્રકાશ આપનારૂં છે. તેની ઇચ્છા ૩
દીનનો સંબંધ રાખવાની આએ કારણુસરછે કે, તેથી તેની જાત સુખ ભરેલી જીનદગી ગુજારે. જેમ બે સારા દીનદાર દોસ્તો એક જગોએ સાથે મુલીને એક બીજાને પુછપરછ કરેછે, તેમ આતમાની પુછપરછ દીનની સાથે છે. જેમ એક કાબેલ ઉસ્તાદ તેનો ખોલાસો સમજનારા શાગેરદને સારૂં છે, ૪
તેમ દીન તે દીનદાર માંણુસને ખોલાસો બતલાવનારી છે. આદમી ૫
જેમ દીનનું ઘણુંજ તાબેદાર તથા ફરમાંનબરદાર રેહછે, તેમ તેની ઉપર તેની દીન ચહડતે દરજેનું માલેકપણું ભોગવેછે. દીનની અંદર તે ૬
આદમી જરથુશત્રોતુમ જે દીનનું બદનછે, તેની ઉમત તરીકે કેહવાયછે. તે (જરથુશત્રોતુમ) નું ઇમાંન તે દીનનું ઇમાંન છે—ઇચ્છા તે દીનની ૭
ઇચ્છા અને કાંમ તે દીનનું કામ છે. જેનાં બદનની અંદર દીનનું ૮
રેહઠાંણ છે, તે દીનને લગતો ખવાસ ધરાવનાર અને વીચારની મારફતે દીનને ચાહનાર છે; અને તેથી (તેનાં) બદનની અંદર દરૂજનું (યાને અંધ્રમઇનીઉશના દુરગુણોનું) જોર રેહતું નથી. તે દીનના વીચારવાલું ૯
આદમી બીજી લાએક વસ્તુઓની માફક ઘણા ખુબસુરત દેખાવનું હોએછે. જે કોઇ તેને સારી નજરથી જોનારો છે, તે ગોયા તેનાથી ઘણો ૧૦
ખુશ થાએછે; અને એક માએથી જણુમેલા ભાઇની માફક તેની ઉપર ઘણો ચાહ રાખનાર છે. (માંણુસ) દીનથી જોડતી દાંનાઇ મેલવનારૂં તથા ૧૧
સમજ ધરાવનારૂં છે. દીનનું સ્મરણ કરનારૂં—દીનની સમજ આપનારૂં ૧૨
અને દીનની આરાધના કરનારૂં આદમી (તેને લગતી) મેહનતથી સારો બદલો મેલવનારૂં છે. જેમ ફાએદાવાલો (સોસ્યોસ) આએ દુનીઆંનાં ૧૩
લોકોને દીનને લગતું ગન્યાણ આપનાર છે, તેવી ઇચ્છા દીનનો સંબંધ

ધરાવનાર (આદમી) ની છે. અને તે ઉપરથી આખ્યે દીનદાર માંણસનાં તે
કાંમને લગતી મીસલ એક ધરધણીનાં ધરની અંદર એક સબુરીવન્તો
મેહમાંન ખરાબ લેજતવાલા ખોરાકની ઉપર રાજી રેહ, તે પ્રમાંણેની છે.
(એટલેજે તે દીનદાર માણસને અશો અહુરમજદની પેદા કરેલી આખ્યે
દુનીઆંમાં સારાં કાંમ કરવા સારૂ મેહનત ખેંચવા સાથે લોકોની તરફની
૧૪ ઈજા અને સખ્તી ખેંચવી પડેછે.) એવાં (દીનદાર) આદમીને દીનની
૧૫ અંદર અથોરનાંન કરી કેહછે. દીનદાર પુરૂષ પોતાની દીનથી સુધા-
રેલા સારા ખ્યાસ—ઈચ્છા અને કાંમથી (લોકોમાં) તરેહવાર રીતે
૧૬ દીનનો ફેલાવો કરનાર છે. જે (ઇનસાંન) ની અંદર અંધકાર (અંધ્ર-
મઇનીઉશ) ની દીન પોંહુચેલી હોયછે, તે (આદમી) તેની અંદર દીનદાર
(ધરમગુરૂ) ની તરફની, દરૂજ (યાને અંધ્રમઇનીઉશના બુરા ખવાસ) ની
સાથે લડાઇ કરવાનો વીચાર આપવાની અને કેહવાની અસરથી, (તે બુરી
દીનના) બદબખ્ત વીચારથી પાછો ફરીને (ભલી) દીનમાં આવેછે.
૧૭ જે (આદમી) ને દીનને માટેનું ગન્યાણ નહી મલેલું હોય, તો
ખલકનાં દોસ્ત ધરમગુરૂએ તે ધરમનાં ગન્યાણ વગરનાંને ખચીત કરીને
દીનની દાનાઇની મારફતે ઈમાનદાર બનાવવો; (કારણ કે) તેનું દીનની
દોસ્તી દોલતનાં કરતાં કીમતી છે. અને તે (દીનને) લગતું સાંભલ-
વાની તેની ઇચ્છા કરતાં, તેના બદનની અને દોલતની કીમત વધારે
૧૮ નથી. આખ્યે તરેહનું આદમી દીનનો અંદર યજદાંપરસ્તનાં નામ-
૧૯ વાલું છે. જેઓ (આખ્યે દુનીઆંમાં) પોતાનું ભલી દીનવાલા તરીકે
ચલાવેછે, તેઓ કુસ્તી બાંધનારા મજહુબવાલાનાં નાંમથી ઓલખાએછે,
૨૦ અનું તે દીનવાલો કુસ્તીના બંદ બાંધેલો હોયછે. જે બુરી દીનવાલો
હોય અને તે ભલી દીન ઉપર વીચાર રાખે (યાને ભલી દીન કબુલ કરવા
માંગે તો) તેનો સારો ખવાસ તથા તેની નેક જાત ભલી દીનનાઓની
મારફક (ગુનાહ અને અપવીતરાઇથી) દુર રેહનારી થાયછે. અને તેને
તે દીન મલવાથી પોતાનું સારૂ બોદાની સ્તુતી કરવાનો તથા ભલી
૨૧ દીનવાલાઓને ચાહવાનો વીચાર આવે છે. જે માણસની અંદર દીન છે
તે વગર ઇજાવાલું છે. અને દાદાર અહુરમજદની ખલક તરીકે તે તેની
દીનથી છે. અને તે આદમી દીનનું તથા પેગમબરનું તાબેદાર તેની
૨૨ દીનનાં ફરમાંનને તાબેબે રેહવાથીછે. દીનની અંદર દેવપરસ્તને નાંમે તે

શબ્સો બોલખાયછે કે જેઓ (આએ દુનીયાંમાં પોતાને) બોદાને નહી માંનનારા આશમોગ તરીકે ચલાવેછે; અને આએ લોકો દેવની પરસ્તેશ કરનારા દોજખી મજહબવાલાને નાંમેં બોલાએછે.

(૧૧૫) જે (આદમી) થી દરએકજણને લાયક બનવુંછે, અને જે (આદમી) થી દરએકજણને નાલાયક બનવુંછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાશો. ૧

જાંણવું કે, જે (આદમી) થી દરએકજણને લાયક બનવુંછે, તે ૨
(આદમી) દરએકજણને આબાદ હાલતમાં પોંહચાડવાને માંટેનું છે. અને તે દરએકજણને આબાદ હાલતમાં પોંહચાડનારૂં આદમી દાદારની તરફની દરએક વસ્તુને પસંદ કરનારૂં છે. જે કોઇ આદમી દાદારની ૩
દરએક વસ્તુને પસંદ કરનારૂં છે, તે એબને ઢાંકી નાંખનારૂં—સારા ગુનોની દાંનાઇવાલું—કુદરતી અક્કલવાલું અને દીનના બેહરાવાલું છે. અને જે કોઇ તેનાથી પોતાને ચહડતે દરજજેનું અને કુદરતી અક્કલથી કાંમ કરનારૂં બનાવવા માંગેછે, તેને ચહડતે દરજજે પોંહચાડનારી અને કુદરતી અક્કલનું કાંમ કરનારી ઇચ્છાની કેળવણી તે આપેછે. અને તેથી તે (આદમી) ગુનાહથી દુર રેહવાની અને સવાબ કરવાનો ઉલટ રાખવાની કઉઅત મેલવનારૂં થાયછે. જેથી તે (આદમી) હરીફાઇ કરનારા દુશ્મન (અંધ્રમઇનીઉશ્) થી છુટકારો મેલવેછે, અને લામબી મુદતનાં શુખવાલાં (બેહસતનાં) મકાનમાં પોંહચેછે. જે (આદમી) થી ૪
દરએક માણસને ના લાયક બનવુંછે, તે (આદમી) દરએક ઇનસાંનને ઉજડ હાલતમાં લાવનારૂં છે. અને દરએક માણસને ઉજડ હાલતમાં લાવનારૂં માણસ, દાદારને લગતાં કોઇબી ઇનસાંનને ચાહનારૂં નથી. અને દાદારને લગતાં કોઇબી ઇનસાંનને નહી ચાહનારૂં આદમી, બુરા ૫
ગુણોવાલું—એબવન્તા વીચારનું—અને અન્ધકારના ઉલટા વીચારવાલું છે. અને તે (બીજા) આદમીને બેકરારીવાલી—અને અન્ધકારના ઉલટા વીચારને લગતી ઇચ્છાને ઉતપન કરનારી બુરી કેલવણી આપનારૂં છે. અને જે કોઇ તેને પસંદ કરેછે, તેનેં તે અન્ધકારના ઉલટા વીચારની તરફ

ઉસકેરેછે. જેથી તે આદમી સવાબની ચોરી કરનારૂં, અને ગુનાહની ઉલટ રાખનારૂં અને (પોતાની) આતમાઇ સક્તિને ઘટાડનારૂં થાએછે, અને પોતાના આતમાની ઉપર (તેના) હરીફ દરૂજને ફતેહ મેલવનારો કરેછે—જે (દરૂજ) તે (આદમી) ને સખતી પોંહચાડનારાં દોજખમાં ઘસડી લેઇ જનારો અને તેમાં નાખનારોછે. જે (આદમી) એબવન્તા (અંધ્રમઇનીઉશ) ને લાએકનું છે, તે આદમીની અક્કલને હાંણી પોંહચાડનારૂં—તેને સવાબથી શુસ્ત કરનારૂં—તેને ગુનાહનો ઉલટ આપનારૂં અને તેને વગર છુટકારાં-
૬ વાલાં બંદીખાનામાં કેદ કરનારૂંછે. જેઓનો ધરમ આદમીઓને અન્ધકારના ઉલટા વીચારના આપવાલાં બનાવવા સારૂં અપાએલોછે, તે (ધરમ) અન્ધકારનો ઉલટો વીચાર આદમીને આપવાએ, તેને ઉજડ હાલતવાલું બનાવનારછે. અને પેલા એબ આપનાર (અંધ્રમઇનીઉશ) ને લાએકનું તેને બનાવવાથી (દુનીઆમાં) ગુનાહને ચાલું રાખનારછે. અને કુદરતી અક્કલને હાંણી પોંહચાડવાથી, સવાબનો અટકાવ કરનાર તથા આદમીને સારૂં ઇજાવાલાં અને તેને છુટકારા વગર રાખનારાં, તથા તેને સક્તીથી લાચાર બનાવનારાં દોજખમાં બંદીવાન કરનારછે. જેથી તે ધરમ સ્પેનામીનોની નીશાંણ વગરનો અને ઘનાહમીનોની ઇધાણીવાલો કેહવાએછે.

૧ (૨૨૭) ભલી દીન, અને બુરી દીનને પ્રકાશ આપનારાં મુલો વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, સંધલી ભલાઇનું પ્રકાશ આપનારો દાદાર ભલી દીનને જાહેર કરનારૂં મુલ છે, તેથી તે દીનમાં બદીનો રસ્તો નથી. જેમાં પેદાએશની શરૂઆતથી છેલ્લા સુધારાના વખત સુધીની પેદાએશને લગતી સધલી નેકીનાં કાંમનું વરણુન કરેલુંછે. તેથી આએ ભલી દીનને જાહેર કરનારાં મુલ (દાદાર) ની તરફ એાસ્તવાર રેહવું (માંણુસે પોતાને) દીનના ખવાસથી સુધારવાએ છે, અને દીનને લગતા ખવાસથી શુધારવાએ (માંણુસને) પ્રમાંણીકપણું છે. પ્રમાંણીકપણાંથી, નીતીની ઉતપન્તી છે. નીતીથી, હુમતં—હુખ્ત અને હવરસ્ત છે. અને હુમત—હુખ્ત અને

હવરસ્તથી, આદમીને નેકી છે. આદમીની નેકીથી, યજદાને ખુશી અને કુઉમ્મત મલેછે, અને દેવોને ગમ તથા હાંણી પોંહચેછે. અને યજદાને ખુશીની કઉમ્મત મલવાથી અને દેવોને ગમ અને હાંણી પોંહચવાથી મીનો અને ગેતીને (ઇઆને આત્માને અને બદનને) જેબ અને આરાસ્તગી છે. (દીનને લગતા) આત્માના સુધારાથી અને (તેથી) બદનને જીનતવાલું બનાવવાથી ખલક કશકેરેતીના (યાને છેલ્લા સુધારાના) સંબંધવાલી થાશે. અને કશકેરેતીનું બનવું ખલકનાં લોકોને દીનના સુધારાની મારફતે સવચ્છ અને નેક બનવાએછે.

બુરી દીનને જાહેર કરનારૂં મુલ બુરાઇને પ્રકાશ આપનારો (અંધ- ૩
મઇનીઉશ) છે; જે (દીન) ની અંદર પેદાએશની શરૂઆતથી છેલ્લા સુધારાના વખત સુધીનાં ખલકને લગતી સઘલી હલાકીનાં કાંમ જણાવેલાંછે. વલી તેના અસલ જાહેર કરનારની ઠગાઇથી બનેલી બુરી દીને કરી (આદમીએ) સારા ખવાસને ખરાબ કરવોછે. અને સારા ખવાસને ખરાબ કરવાથી, (માણસે) અપ્રમાણીક અને એબવન્તું થવું છે. અને (આદમીને) અપ્રમાણીક તથા એબવન્તું થવાથી, અનીતીવાલાં કુશમત—દુજુખ્ત અને દુજુવરસ્ત (ની ઉતપન્તી) છે. કુશમત—દુજુખ્ત અને દુજુવરસ્તથી માણસને ૪
હલાકી છે. માણસની હલાકીથી દેવોને ખુશી અને યજદાને દેલગીરી છે. અને દેવોની ખુશીથી અને યજદાની દેલગીરીથી દેવોનું ફાવવું—નીચ ૫
તથા ખરાબ વખતનું બનવું, અને દુનીઆંને હાંણી તથા નોકસાંન છે.

મજદીઅસ્ની દીનમાં જાહેર કરેલુંછે કે, જેઆરે દાદારની તરફથી ૬
જમશેદને સઘલી ભલાઇનાં પ્રમાંણવાલા ધરમને લગતાં ફરમાંન બતલાવી-આમાં આવીઆં, તેઆરે ખલકનાં લોકોની અંદર દેવોના સંબંધની અસરથી અહુરમજદની નાફરમાંનીના જે કાંઇ ખવાસ ઉતપન થાએલો હતો અને તેથી આદમીઓ સરવેથી સરસ ઘાત કરવાની પસંદ કરતા હતા તે બંધ પડીયું.* તેથી (દેવો) સઘલી ભલાઇનાં મુલ દાદારને લગતું

* ભલી મજદીઅસ્ની દીનનો અહુરમજદના હોકમથી આએ દુનીઆંના લોકોમાં પેહલ્લો રેવાજ આપનાર અને તેને લગતાં ફરમાનો તથા કાએદાઓને ચાલુ કરનાર પેશદાદીઆંન ટોલાનો તરીજો પાદશાહ જમશેદ હતો, તે વીશેની માએતી પાક અવસ્તા ઉપરથી આપણને નીચે જણાવેઆ પરમાંણે મલેછે.

(વંદીદાદ પ્રગરદ બીજી ફકરો ૧ લો તથા બીજો.)

કામ કરનારા તથા તેનાં ફરમાંનથી પ્રકાશ મેલવનારા દીનના તાબેદારોની તરફ ઠગાઇ કરવા લાગા, કે જેથી તેઓનો પોતાને માટેનો (દીનદારીનો) ખવાસ ખરાબ થાએ, અને તે ખવાસ ખરાબ થવાથી તેઓની અંદર નીતીને ખરાબ કરનારાં અપ્રમાણીક તથા એબ આપનારાં પ્રમાણે જનમ લીએ તો, જમશેદ પ્રમાણીક ધરમની મારફતે આદમીઓમાં સુધારો કરવાને અને પેદાએશને અમર્ગ કરવાને શક્તિવાંન નહી થાઇ શકે. તે દેવોનો ફરેબ આદમીઓની અંદરથી કાહડી નાંખવા સારૂં જમશેદે દેવો અને આદમીઓની એક મીજલસ બનાવી અને ત્યાં દેવોને સવાલ કીધા કે,
૭ આએ દુનીયાંને કોણે પેદા કીધીછે? અને તેને કોણ ખરાબ કરેછે? દેવોએ જવાબ વાલેઓ કે હમોએ પેદા કીધીછે, અને હમો જેઓ દેવો છઇએ
૮ તેઓ ખરાબ કરીએ છઇએ. જમશેદે દેવોને એનો જવાબ વાલેઓ કે આએ

"જરતોશતે અહુરમજદને પુછીઉં કે, હું જરતોશત સીવાએ પેહલાં કોહાં આદમીની સાથે તું અહુરમજદે પુછપરછ કરી હતી. અને જે અહુરમજદી જરતોશતી દીન છે, તેની તુએ કોણને સહમજ આપી હતી. તેનો અહુરમજદે જવાબ દીધો કે, એ અશો જરતોશત! નેક ટોલાવાલા જમશેદને. હું અહુરમજદે આદમીઓની અંદર પેહલાં તેની સાથે પુછપરછ કીધી હતી. અને તું જરતોશત સીવાએ તેને હું એ જે અહુરમજદી જરતોશતી દીન છે, તેની સહમજ આપી હતી."

'દાદસ્તાને દીની' નામની પેહલવી કેતાબના ૩૮ માં પ્રકરણમાં શુદરેહ કુસ્તીની બાબત આવેલીછે તેમાં લખેછે કે—

"આએ દુનીઆને લગતું જે દીનનો દરજ્જો ધરાવનારૂં આદમી હોએ તેણે તરણ ભાગવાલાં બદનના વચલા ભાગમાં કે, જે (ભાગ) તરણ ભાગવાલાં બદનનો મરવેથી ચહડતે દરજ્જેનો ભાગ છે, તે ઉપર કુસ્તી બાંધવી સારી છે. કારણ કે આએ કુસ્તીની બરકતથી જે જમશેદ વીર્યવહાન હતો તે આએ દુનીઆં ચલાવવામાં અને આએ દુનીઆને લગતાં કામો કરવામાં ઘણો ફતેહમંદ થયો હતો. અને સઘલા મોતવાલાઓથી તેઓના મરવે દુઃખોને અટકાવેઆં હતાં. અને તેઓને જબરી અને મોત વગરનાં બનાવેઆં હતાં. જે કુસ્તીનો કમરબંદ કમરે રાખવા

વાત હું માનતો નથી કે બુરી બુદ્ધીવાલાથી તેમ થાઇ શકે! કારણ કે જેઓ (દુનીઆંને) પેદા કરનાર હોય, તેઓ (તે દુનીઆંને) મારનાર નહી હોય. માટે એ બેહુ વાત એક બીજા સાથે મલતી આવતી નથી; એટલે જે તેને પેદાનો કરનાર અને તેને મારનાર એક મુલમાંથી નહી હોય. આએ ધરમી વચનથી જમશેદે દેવોની ઠગાઇને હાંણી પોંહચાડી, અને ખલ- ૯
કને અમરગીથી સુધારી હતી. ભલી દીનમાં જાહેર કરેલું છે કે, જે અશો ૧૦
લોકો પ્રમાણીક ધરમથી આએ દુનીઆંમાં ચાલનારા અને સારા ખવાસ-
વાલા હતા, તે જમશેદથી (આએ દુનીઆંમાં) ફેલાયલાં અસલ ધરમને લીધે
અને જમશેદની ઓલાદના સંબંધને લીધે હતા. અને પાદશાહઓ તથા

સારૂં આદમીઓને તે દુનીઆંના ઓરેહમંદ પાદશાહે ફરમાવીઉં હતું. અને તેનાં આએ ફરમાનથી તે આદમીઓ તે ભલી નીશાંનથી ઓરેહમંદ થયા હતા."

વંદીદાદની બીજી પરગરદની પેહલવી શરેહમાં લખેછે કે:—

[illegible]

"જયાંસુધી (તે જમશેદ) ભલી દીનવાલો હતો અને અશો હતો ત્યાંસુધી તે ભલી દીનની કેલવણી લેનાર અને બીજાઓને આપનાર હતો. તેણે ભલી દીનની નીશાંન (યાને શુદરેહ કુસ્તી) ને આદમીઓનાં બદનમાં કરી હતી. એ ભલી દીન-વાલો હતો તેની સાબેતી આએ અવસ્તા ઉપરથી મલેછે કે:— જે કાંઈ દેવના વીચાર હતા તે તેણે (આદમીઓને) કહેઆ હતા. એ અશો હતો તેની સાબેતી આએ અવસ્તા ઉપરથી મલેછે કે:— જમશેદ વીવંગાંનનાં અશો ફરોહરની હમો યાદ કરીએ છઇએ."

પાદશાહ જમશેદે લોકોને શુદરેહ કુસ્તી પેહડાવીને મજદીઅસ્નની દીનવાલા બનાવેઆ હતા તે વીશેની નોંધ શાએર ફીરદોશી તુસીએ પોતાનાં શાહનામાનાં અપક્ષપાત પુસ્તકમાં નીચે લખી જણાવેઆ મુજબ લીધીછે:—

همنگه بيامد حجسته سروش بجم گفت تاكي نشيني بخموش
بياراي اين دين ايزدان پاك بيافكن ٠ توآئين ديوان بخاك
سُدره و كستي ميانرا ببند ترا هيچ نيايد ز ديوان گزند.

"તેજ વખતે મોબારેક સરોશ જમશેદની આગલ આવેઓ, અને તેને કહયું કે ઢીલ ના કર અને આએ ઓદાઇ દીનથી (દુનીઆંને) સીનગાર આપ. અને દેવોની રાહરસમને તું ખાકમાં નાંખ. બદનમાં શુદરેહ પેહડ અને કુસ્તી કમર ઉપર બાંધ કે તેથી તુને દેવોથી કસ્સું નોકસાંન પુગશે નહી."

એ સીવાએ 'માંદીગાંને અધ્યંગનો તશકુક' નામના પેહલવી પુસ્તકમાં તથા 'સદદરેનસર,' 'સદદરેનજમ' અને 'સદદરે બેહરે તવીલ' તથા રેવાએત

હાકમોએ તેજ દીનથી (દુનીઆંની હકુમત) ચલાવી લોકોમાંથી ઘાતને દાબી નાંખી હતી, અને તે પ્રમાણીક ધરમથી દેશોને સુધારીઆં હતાં. અને આએ ઔાદાએતાલાની તાબેદારીને લગતા અસલ મજહબના ઇનસાફી વીચારની મારફતે લોકોને મજદીઅસની દીનથી સુધારીઆ હતા. આરાધના કરવાજોગ ફરોહરના જરતોસ્તની તરફથી જે કાંઇ સરવેથી સરસ દીનનાં ફરમાંનો તથા ઓત્તમ સવાબનાં કામો દીનની અંદર જણાવેલાંછે, તે (ફરમાંનો અને સવાબનાં કામો) પોરીઓત્કેશી પાદશાહોથી પેહડી દર પેહડીએ (દુનીઆંમાં) ચાલુ રહેલાં હતાં. તેથી તે પાદશાહોએ લોકોમાં માજદીઅસની દીનથી સુધારો કીધો હતો. હકુમતને સારા બંદોબસ્તથી ચલાવી હતી—દુનીઆંને જેબદાર બનાવી હતી—ખલકને નેકીથી ચહડતે દરજજેની કીધી હતી—અને તેને ફતેહમંદ સોસીઓશ તથા કશકરેતિની મોહટી શક્તિના સંબંધવાલી બનાવી હતી.

૧૧ વલી ભલી દીનની અંદર જાહેર કરેલુંછે કે, તે દેવોનાં મુલ (અંધ-

---

અને બીજાં ફારસી પુસ્તકોમાં જમશેદે લોકોને શુદરેહ કુસ્તી. પેહડાવીને 'મજદીયસની' ધરમ પાલનારા બનાવેઆ હતા તેની નોંધ આપેલીછે.

પાદશાહ જમશેદ યજદી ઓરેહ ધરાવનારો હતો અને ઔાદાએતાલાની તરફથી તેની ઉપર દર વખતે સંદેસાઓ પોંહચતા હતા, તે વીશેનું વરણુન શાહાનામામાં નીચે મુજબ આવેલુંછે :—

چنین تا برآمد برین سالیان　　همي تافت از شاه فرّه کیان
جهان بد بآرام ازانشاد کام　　ز یزدان بدو نوبنو بد پیام

"એ પ્રમાણે ઘણાંએક વરસ ગુજરેઆં તાંહાવેર તે પાદશાહ ઉપર કયાંનઓરેહ પ્રકાશતું હતું—દુનીયાં તેનીથી ખુશી અને આબાદ હતી. અને દર વખતે ઔાદાતાલાની તરફથી તરેહતરેહના સંદેસાઓ તેને મલતા હતા."

પાદશાહ જમશેદની અંદર મજદીઅસની દીન અને હકુમત, એ બેઉને લગતું ગણેઆંન અને શકતી હતી, તે ઉપરથી તખત ઉપર આવતાંવારૂ એ પાદશાહે સઘલા દરબારના વજીર અમીરોને પોતાની તરફથી નીચે જણાવેલા શબદો કહેઆ હતા. જેની નોંધ શાએર ફીરદોશીએ નીચે લખી જણાવેઆ મુજબ લીધીછે :—

منم گفت با فرّه ایزدي　　همم شهریاري و هم موبدي
بدانرا زبددست کوته کنم　　روان را سوي روشني ره کنم

"કહયું કે મારામાં ઔાદાએતાલાનો પ્રતાપ (યાને નુર) છે, તેથી પાદશાહીની અને પેગમબરીની મારામાં શક્તિ છે. (તેની ખુશીથી) હું બુરા લોકોને બુરાઇ કરવાથી અટકાવશ, અને (આદમીઓનાં) રહને બેહસ્તનો મારગ બતલાવશ."

મઈનીઉ) ના ફરેબથી સીનગાર પામેલો, તાજની* બુનીઆદનો, પેદા-એશનો ઘટાડોકરનારો ઝોહાક હતો. જેથી ઝોહાકનો ધરમ પોતાના સારા ખવાસને ખરાબ કરવાનો, અને પેલા અપ્રમાણીક તથા એબ-વન્તા (અંધમઈનીઉ) નું કામ કરવાનો, અને જોલમ તથા ઠગાઈથી ખરાબી કરવાનો હતો; તેથી તેણે આદમીઓના ખવાસને ખરાબ કીધો હતો, દુનીયાંને નુકસાંન પોંહચાડીયું હતું, અને લોકોને મોતમંદ કીધાં હતા. વલી યાહુદીનાં ધરમ પુસ્તકનું પેહલું લખાંણ તેણે કીધું હતું, તથા યેરૂસલમનું મકાંન બાંધીને તેમાં તે (પુસ્તકને) રાખીયું હતું. આદમીઓ યાહુદીઓના ધરમગુરૂ ઈબરાહીમની પક્ષવાલાં ઓઆકથી થયાંછે; અને ઈબરાહીમથી તેઓ મસહીઆના સંબંધવાલાં બનેઆંછે. જેને (યાને મસહીઆને) યાહુદીઓ પેગમબર તરીકે માંનેછે, અને ધરમ લાવનાર તરીકે ગણેછે. વલી મસહીઆને તેઓ (માણસોના) ગુનાહનુ તારંણ કરવા સારૂં તથા સેવટે યાહુદીઓની દીનને (દુનીયાંમાં) ચાલુ કરવા સારૂં પોંહચેલો ગણેછે. એ પ્રમાણે દેવોનાં ફરેબવાલો (તરીકો) લોકોને દુઃખ દેવા સારૂં ઝોહાકે પસંદ કીધો હતો.† તે બુરી દીનની મુખ્ય સમજ

---

* તાજ—'બુન્દેહશને' કેતાબમાં લખેછે કે ૭૭ તાજ નામનો એક પુરૂષ અને ૭૭૭ તાજે નામની એક સ્ત્રીનું જોડું શીઆમકની ઓલાદથી ઉતરેલું હતું, અને તેણે અરબસ્તાંતનાં જંગલમાં પોતાનું વસીઆંણુ કીધું હતું. તેની ઓલાદ-ના મરદાસ નામના એક પરહેજગાર પુરૂષની બુનીઆદથી ઝોહાક પેદા થાયો હતો.

† تاريخ طبري 'તારીખે તબરી' માં ઝોહાક વીશે લખેછે કે:—

عرب او را ضحاک خواندندي و مغان گويند که او بيوراسپ بود
گويند بيوراسپ بوقت نوح عليه‌السلام بود و اين ملکي بود + +
ستمگار و همه ملک جهان را بکشت و خلق را به بت پرستي خواند ٥٥

"અરબો તેને ઝોહાકના નામથી બોલતા હતા, અને પારસીઓ તેને 'બીવર-અસ્પ' ને નામે બોલખતા હતા. ઝોહાક નુહ પેગમબરના વખતમાં થઈ ગીયો હતો. આખે પાદશાહ જોલમગાર હતો, અને તેણે દુનીઆંના સઘલા પાદશાહોને કટલ કર્યા હતા, અને લોકોને બુતપરસ્તીનો ધરમ પાલનાર બનાવિઆં હતાં."

• શાએર ફીરદોસી પોતાનાં શાહનામાંની કેતાબમાં ઝોહાક વીશે લખેછે કે:—

چو ضحاک بر تخت شد شهريار ٠بر او سالیان انجمن شد هزار
نهان کشت آئين فرزانگان پراکندة شد کام ديوانگان
هنرها خوار شد جادوي ارجمند نهان راستي آشکارا گزند
شدة بر بدي دست ديوان دراز ز نيکي نبودي سخن جز براز

"જ્યારે ઝોહાક પાદશાહ તખ્ત ઉપર બેઠો ત્યારપછી હજાર વરસ ગુજરેઆં ત્યાંસુધી દાનાઓની રીતભાત નાબુદ થઈ હતી, અને દેવોની મરજી મુજબનાં

દર વખતે ચહડતે દરજ્જેની મજદીઅસ્તી દીનની અંદર ખરાબી કરવાની, તથા ખોદાના તાબેદારોને હીન કરવાની, અને દુનીયાંમાં ઠગાઇને ઉપાયની મારફતે તરેહવાર રીતે બીજી તથા ત્રીજી વખતે દીપાવવાનીછે. તે (દીન) થી દેવોનાં ફતવાએ આદમીના સારા ખવાસને ખરાબ કરવો, તથા દુનીયાંને અપવીત્રાઇ, વેરાંણી, અને લોકોને ઘણી પીડા થવીછે; વલી (તેથી) ભલા લોકોને હલાકી—કંગાલીઅત—સંકટ—અને સખ્તી છે, અને બુરા લોકોને ચહડતો દરજ્જો—ફરાગટ—અને શક્તિવાંન થવુંછે. આએ ઘાટકી ગુલવાલી દીનનાં લોકો હમેશાં જમીનની અંદર ખારા ખબોચીઆ રાખેછે, અને તેથી લોકોને હલાકી તથા નુકસાંન પેદા થાયછે. એટલા સારૂં ભલી દીનમાં જાહેર કરેલુંછે કે, દાદારની ઇચ્છા તથા તેના હોકમ મુજબ મજદીઅસ્તી દીનને જેમ બને તેમ સરવેથી ચહડતે દરજ્જે ખીલવવી. અને જમીનની અંદરથી ખારા ખબોચી-આએાને ઉખેડી નાંખવા, અને દુનીયાંમાંથી અને શેહરની અંદરથી નેજસતને દુર લઇ જાવી, અને લોકોને તેથી પાક રાખવા.

૧ (૨૨૮) દુનીઆંને ફાએદેમંદ તથા ફરાગતવાલી કરનારાં આદમી વીશે, તથા તેને નોકસાનવાલી તથા સંકટવાલી કરનારા બુરા હાકમ વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાણવું કે, જે આદમી જાતી અકલથી સારો ઉદીએાગ કરનારૂં તથા ભલી દીનને માટેની કુશેશ કરનારૂં છે, તે દુનીઆને ફાએદો કરનારૂં અને તેને ફરાગત આપનારૂં છે. એટલા વાસ્તે કે, જે પ્રમાણે તે પોતે તેની દીનથી આએ દુનીઆંમાં સારી કુશેશ અને ઉદીએાગ કરનારૂં છે, તે પ્રમાણે તે (પોતાના નેક) કામથી યજ્દોને કઉઅત આપવાએ મીનોંઇ
૩ મકાનને સારૂ દુનીઆંને ચહડતે દરજ્જેની બનાવેછે. બુરી દીનવાલો હાકમ

કામો ચોતરફ પંડરાયાં હતાં. સારા ગુણોને કોઈ પુછતું નહી હતું, અને જાદુઈનાં કામો મોહટાઈ ભોગવતાં હતાં. સચ્ચાઈ ઢંકાઈ ગઈ હતી અને ચોતરફ નોકસાંન ફેલાએલું હતું. નેકીની વાત માત્ર છુપી ચાલતી હતી, પણ દેવોની બુરી કઉઅત (દુનીઆંમાં) આંગલ વધેલી હતી."

ઉલટા વીચારની વધારે કઉઅતવાલો અને બુરા ઉદ્દીએોગમાં આગલ વધનારો છે. તેમજ તે દુનીઆંને નોકસાંન કરનારો અને તેને સંકટવાલી કરનારો છે. એટલાવાસ્તે કે, જે પ્રમાણે તે પોતે તેની દીનથી આએ દુનીઆંમાં બુરા ઉદ્દીએોગની અંદર હમેશાં ફાવનારો છે, તેમ તે તેનું જોર દેવોને આપવાએ દુનીઆંનો છુપી રીતે ઘટારો કરેછે.

(૨૧૧) તપાસ કરનારા વડાએજ તપાસ કરવાને લાએકનાની તપાસ કરવી ઘટારત છે, અને તપાસ કરેલાની તપાસ કરવી ઘટારત નથી; તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

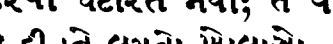

જાણવું કે, દાંનાઇથી છુપી વસ્તુને માટેની તપાસ કરવી, એ તેને ૨
માટેનાં કાંમની જાહેર પીછાંણ કરવા તથા કામની માહીતી મેલવેલી દરએક
ભલી પેદાએશને લગતી (લોકોને) સમજ આપવા સારૂં છે. તપાસ કરવાને ૩
લાએકનો શખ્સ પુરતી ખાતરી આપનારો નથી, પણ તપાસ નહી કરવાને
લાએકનો શખ્સ પુરતી ખાતરી આપનારોછે એ તેઓને લગતી શોહોરત
(યાને લોકોમાં ફેલાએલાં મત ઉપર) થી છે. અજમાએશ કરેલો તે શખ્સ છે, ૪
કે જે જાહેર પીછાંણ તથા શોહરત અને તપાસથી તપાસ કરનારને સમજ
મેલવવાજોગ નહી હોએ. તરણ મરતબેની તપાસથી તપાસનું સેવટ
નીપજેછે. અજમાએસ કરેલો શખ્સ તથા વસ્તુ, પેલા પ્રખીઆત હકીમની
માફક છે, કે જેની દવાઇ તરણ આદમીઓને આપવાથી પેહલવેહલાંજ
તેઓનાં દરદનું નીવારણ થવાથી તેને વીશે સારા હકીમ તરીકેનો અભીપરાએ
મલવાએ, તેને હકીમોનો ધંધો કરવાની છુટ આપીઆમાં આવેછે. વલી
જે (શખ્સ) ની દવાઇ કરવાથી, પેહલવેહલાં તરણ આદમીઓને મરણ
પાંમવાએ, તેને વીશે ખોટા હકીમ તરીકે ઠેડાવુકરીને તેને સજા કરીઆમાં
આવેછે. એવા હકોમોની તપાસ મુજબ દુનીઆંનાં બીજાં દરએક કામ-
દારીની તપાસ કરવા સારૂં (દીનમાં) લખાંણ આવેલુંછે. તેથી દીન અને
હકુમતને લગતા તરેહવાર રીતના શખ્સોનું સારી રીતે, જણાવું તરણ
કીસમની અને તરણ મરતબેની (તેઓને લગતી) તપાસથી છે. માટે

સેવટની તપાસમાં જે સારો ઠરે તે ઉપર વીસવાસ રાખવો, અને તેને માનવો; અને જે કોઇ તેને લગતી ખાંમીઓથી બુરો જણાએ તેને દુનીઆંનાં લોકોને હમેશનું નોકસાંન કરવાથી તથા ઇજા દેવાથી અટકાવવો.

૫ જમશેદની ઓલાદના સારા પાદશાહઓની અંદર ફરેદુન પછી એરચની બુનીઆદના છે. તેમાં પેહલ્લો તબક્કો મીનોચેહરની ઓલાદથી, બીજો તબક્કો કએની ઓલાદથી, અને તરીજો તબક્કો હુઆફરીતની*

* હુઆફરીત—એ બેહમનનાં તોખ્મથી હોમાએને પેટે પેદા થાએલા પાદશાહ દારાબનું નામ છે. આવાં યશ્તના ૩૦ માં કરદાની અંદર ૧૩૦ મા ફકરામાં **હુઆફરીતનું** નામ આવેલું છે તેમાં આએ પાદશાહે અરદુઇસુરની બંદગી કરીને મોહટાં રાજની ફતેહ મેલવવા ચાહી હતી, અને તેમજ 'શાહનામુ' અને 'તારીએ તબરી' નાં લખાંણ ઉપરથી આપણને જણાએછે કે તેણે ઇરાંનના દેશ ઉપરાંત તુરકસ્તાંન—રૂમ—અને હીંદુસ્તાનના દેશો હાથ કરીને ત્યાંનાં પાદશાહો પાસેથી ખંદની લીધી હતી. આવાં યશ્તના અવસ્તામાં આવેલા [illegible] બોલ વીશેશ નામ તરીકે વપરાએલું છે. પણ કાએલ પ્રોફેસર ડારમેસ્ટેટરે તેને અરથી શબ્દ સમજીને તેનો અર્થ fully blessed (યાને (ઓદાની તરફથી) પુરતા આશીરવાદ મેલવેલો) કરીને કીધોછે. દીનકર્દનાં ઉપલાં લખાંણમાં જણાવીઉંછે કે:— ઇરાંની પાદશાહોનો તરીજો તબક્કો 'હુઆફરીત' ની ઓલદથી છે, અને તેજ કયાંની ઓલાદથી સામાંની તબક્કાના પાદશાહો ઉતરેલા કેહવાએછે. એ વાતને ફીરદોસીનું શાહનામુ અને 'તારીએ તબરી' નાં લખાંણથી ટેકો મલેછે. શાહનામાં અને 'તારીએ તબરી' માં લખેછે કે બેહમનના બે છોકરાઓ હતા તેમાં એકનું નામ સાસાંન હતું, તેને બેહમનનું રાજ નહી મલવાથી, તેણે પોતાની એકાંત જીનદગી ગુજારી હતી. અને તેની ઓલાદથી જે દીકરાઓ પેદા થતા હતા તેઓને સાસાંનનાંજ નામથી સરવે કોઇ ઓલખતા હતા, અને છેલ્લા સાસાનની બુનીઆદથી પારસના હાકમ બાબકની દીકરીને પેટે અરદેશીર જનમેઓ હતો, અને તેનીથી સાસાનીઆંન પાદશાહોનો તબક્કો બનેઓછે. વલી 'તારીએ તબરી' માં અશકાનીઆંન તબક્કાના પેહલ્લા પાદશાહ 'અશક' ના બાપનું નામ **દારાએ-કેબર** (યાને ઉનચાં કદવાલો દારા) કરીને લખેછે, જે બેહમન પાદશાહના દીકરા પાદશાહ દારાબનો બીજો દીકરો હતો, અને સેકંદરની હકુમતના વખતમાંતે નાંધલી ઉમરનો હતો, તેથી સીકંદરની લડાઇમાં તેનો ભાઇ **દારાએસેગર** (યાને ઠીગણાં કદવાલો દારા) મારેઓ ગીઓ તે વેલા તે કાંઇ કરી શકીઓતો નહી; પણ મલુકેતવાએફના વખતમાં તેના દીકરા અશકે ઇરાંનનો દેશ પોતાના કબજામાં લેઇને ઇરાંન દેશમાં અશકાનીઆંન ટોલાની હકુમત ચાલુ કીધી હતી. એ વીશેનું લખાંણ 'તારીએ તબરી' માં આએ પ્રમાણે આવેલું છે:—

از روم ملكي بيامد و از دجله بگذشت و ازين سو آمد نام وي
ايطيحس و ازآب دجله ازين سوي حدسواد تا حدخوزستان و فارس و ري
بگرفت و ملوک طوايف اورا فرمان نكردند و مردي رومي برخويشتن
ملک كردند پس دارا ال كبر را پسري بود نام وي اشک و بوقت اسكندر
خرد بود و بري بود و چون اسكندر برادرش دارا ال صغر را بكشت

ઓલાદથી ઉતરેલોછે. અને તેજ કયાંની ઓલાદથી સાસાની તબક્કાના પાદશાહો કેહવાએછે. આએ દરએક પાદશાહની અંદર ઓદાએતાલાની તાબેદારીની અસર—ખાલેસી—મોહટાઇ—પ્રમાણીક મજહબ—દુનીઆંની નેકી—તથા લોકોને હકુમતથી છુટાપણું આપવું એ જમશેદથી ઉતરતું આવીઉં હતું. અને આદમીઓ તેને લગતી (યાને જમશેદની ઓલાદની) યાદ રાખીને હકુમતને સારૂં અજમાએશવાલા પાદશાહની નેમણુક કરતાં હતાં. અને એજ તોખમનાઓથી એક પછી એકના સંબંધથી કશકેરેતીના (યાને છેલ્લા સુધારાનો) સંબંધ (દીનમાં) જણાવેલોછે.

દીનમાં જણાવેલુંછે કે, (દુનીઆંમાં) બુરી હકુમત ઝોહાકની ઓલાદનાઓથી છે. (પેગમબર જરતોશ્તની પછી) નવમી તથા દસમી સદીમાં આએ ઓલાદના તાબેદારો થાઇ ગીઆછે.* અને તે દરએક સખ્શ અપ્રમાણીક—એબવન્તો—અનીતીવાલો—દુનીઆંને નોકસાંન—હંલાકી અને વેરાંન કરવાનો વીચાર ધરાવનારો, તથા હકુમતથી રઇઅતને તંગીમાં રાખનારો ઝોહાકથી હતો. આદમીઓને બુરા હાકમ તરીકે તપાસ કરવાનું, અને તેને વીશેનો સેવટનો ઠરાવ કરવાનું, તે ઝોહાક (નાં નાંમ) ની યાદથી હતું. તાજના તોખમનાઓને (કુદરતથી) અપકીરતી—હાંણી પોંહચવી અને અપ્રસીદ્ધ થવુંછે.

દીનમાં જણાવેલુંછે કે, દુનીઆંની શરૂઆતથી ભલી દીનના તરીકાની બખ્શીશ મેલવનાર ગયોમર્દ હતો. અને તેની મારફતે આદમીની ૭

این چیزي نتوانست کردن پس این ایطیحس رومي بیامد و ملک ازآب دجله این سوي تا ري بکرفت این اشک شده بود لختي سپاه اورا کرد آمد و ملوک طوایف هرکسي اورا یاري کردند و سپاه و خواسته فرستادند تا ایطیحس را بکشت و همه مملکت وني بکرفت ازآب دجله تا ري و ملوک طوایف اورا فرمان کردند چون اورا بشناختند که پسر دارا بود و ملک اورا سزا بود و بدو نامها کردند و نام او بر عنوان پیش از نام خود کردند

* આએ વખતમાં 'મજદક' તથા તેના જએનશીનોએ ઈરાંનમાં મજદકી દીન તથા દોરનો ફેલાવો કીધો હતો, પણ તેઓને કતલ કરાવીને નોશેરવાંન આદેલે ઈરાંનમાંથી મજદકી દીનવાલાઓનો નાસ કીધો હતો.

ઓલાદ ચાલુ થઇ હતી.* હોશંગની મારફતે હકુમત અને નીઆધીસપણું ચાલુ થયું હતું. જમશેદની મારફતે દુનીઆંને અમર્ગ કરવાનું કામ ચાલુ થાઇઉં હતું. અને જમશેદની પછી તેની દીનથી જમશેદની ઓલાદમાંના પાદશાહોએ જરતોસ્તના વખત સુધી ઇરાંનમાં સુધરેલી હકુમત ચલાવી હતી. જરતોસ્તની મારફતે (આદમીઓની અંદર) દીન સંપુરણ રીતે કબુલ થવાએ તથા રેવાજ પાંમવાએ, દેવનાં કાલબુદ્દોને શેકસ્ત પોંહચી હતી.† બીજી વખતે (દીનને લગતો) સુધારો કરતાં જરતોસ્તની ઓલાદનાં હોશેદરની મારફતે ચોપગાં (વેહશી) જાનવરોનાં કાલબુદ્દો શેકસ્ત પાંમશે. તરીજી મરતબે (દીનને લગતો) પાછો સુધારો કરતી

---

* ફરવરદીન યશતના ૨૪ માં પ્રકરણના ૮૭ મા ફકરામાં ગયોમરદનાં અશો ફરોહરની યાદ કરતાં આએ રીતનું વરણુન આવેલું છેઃ—

હમ્મસ્કમ્મસ્કમ્મ. મમ્મ. મમ્મસ્કમ્મ. મમ્મસ્કમ્મ. મમ્મસ્ક

વખતે જરતોસ્તની ઓલાદનાં 'હોશેદર માહ' ની મારફતે દંખ મારનારાં (જનવરો) ની ઓલાદનાં કાલબુદ્દો શેકસ્ત પાંમશે. અને ચોથી મરતબે ૮
પાછો (દીનને લગતો) સુધારો કરતી વખતે જરતોસ્તની ઓલાદના સોસીઓશની મારફતે બે પગી ઓલાદનાં (આદમીઓનાં) દરજનાં જેવાં કાલબુદ્દો શેકસ્ત પાંમશે. (એટલે જે બુરા ખવાસનાં આદમીઓની અંદરથી તેઓના દુરગુણો નીકલી જશે.) દરએક મરતબે દુનીઆંમાં તે પ્રમાંણીક મજહબને ચાલુ કરવાએ તથા સઘલાં આદમીઓએ તે ઉપર એતેકાદ રાખવાએ અને ચુસ્ત રેહવાએ દાદારની ઈચ્છા અને ફરમાનથી તનપસીનને લગતો છેલ્લો સુધારો થશે.

બુરી દીન—એ દેવોની અનીતીનો (માંણુસોને) ફરેબ આપવા ૯
સારૂ છે. અને તે પેહલ્લાં પેદાએશને ઘટાડનારા ઝોહાકે પસંદ કીધી હતી. અને યાહુદીઓનાં ધરમ પુસતકનાં લખાંણની શરૂઆત તેણે કીધી હતી. ઝોહાકથી દુનીઆં અપ્રમાંણીક—એબવન્તી—અનીતીવાલી—નોકસાંનકારક અને મોતવન્તી (યાને દોજખની સજા ભોગવવાને લાએકની) બનીછે. યાહુદીઓના પેગમબર એબરાહીમનું (આએ દુનીઆંમાં) પોંહચવું તેનાથી થાએલું હતું. અને પેહલ્લી—બીજી અને તરીજી વખતે લોકોને યાહુદીના ધરમના તાબેદાર થવું તેનાથી બનીઉં હતું. અને મજદીઅસ્ની દીન ધરાવનારાં દુનીઆંનાં આદમીઓને હમેશાં તરેહવાર રીતે અપ્રમાણીક—એબવન્તું—અનીતીવાલું—જનાકાર—બદકાર અને હાંણી પોંહચાડનાર બનવું, આએ ઝોહાકના ધરમવાલા આજમુદ્દેહ સરદારોથી છે. તેઓને તોડવા માટે લાએકના થવા, દુનીઆંને તેઓથી પાક રાખવા અને તેઓથી લોકોને છુટકારો આપવા સારૂ દીનમાં જણાવેલું છે. માટે બીજી બેહદ વસ્તુઓને તરણ મરતબે તપાસવાએ જે (વસ્તુ) હયાતીવાલાં ઈનસાંનોને વધારે સારી હોએ તેથી તેઓને સુધારવાં. અને જે ચીજ બુરી હોએ તેને ભાંજવી અને ખરાબ કરવી. આ વીચાર ભલી દીનવાલી હકુમત અને બુરી દીનવાલી હકુમતને સારૂં જણાવેલોછે.

૧ (૧૮૰) **દીનદાર આદમી દીનના સબબને લીધે તે દીનને નામે ઓલખાએછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, જે માણસની અંદર મજદીઅસની દીન હોએછે, તે (આદમી) મજદીઅસની દીનનો વીચાર રાખવાના સબબથી પોતે મજદીઅસની દીનવાલું કેહવાએછે. એની મીસલ આએ પ્રમાણે છે કે, જેમ દરએક જાત તેની અંદરની ખુનીઆદને લીધે તેને નામે ઓલખાએછે, તેજ પ્રમાણે દીનદાર આદમી દીનને લગતા વીચારથી પોતાને ચલાવવાએ મજદીઅસની દીનને લગતો કેહવાએછે.

૧ (૧૮૧) **(માણસનાં) રવાંનને તેનાં બદનની મારપ્રતે ગુનાહથી દુર રેહવાએ અને સવાબનું કામ કરવાએ (ખોદાતાલાની તરપ્રથી) શુકર ગુજારી મેલવવીછે, અને તેથી ઊલટું ચાલવાના સબબે કેદી થવુંછે; તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, જેમ એક સવારને તથા હાંકનારને ઘોડાથી કઉઅત મલેછે, તેમ રવાંનને બદનથી કઉઅત મલેછે. રવાંન, તેના માલેક તથા તેને બદન આપનારની તરફથી, તેને માટેની લાએક કઉઅતનો બદલો મેલવનારૂં બદનને શીખામણ દેઈને ગુનાહ કરવાથી પાછું રાખવાએછે. અને આલસાઇથી સુખને પસંદ કરવાએ, તથા સુસ્તીથી બેદરકાર રેહવાએ, અને ગુનાહથી પરહેજ નહી કરવાએ, તથા સવાબ કરવા વગર રેહવાએ, તે રવાંનને સજા કરવાને લાએકનાં મકાંનમાં નાંખેછે. આએ પ્રમાણે કે, જેમ એક પાદશાહ તેના ઘોડાને સારી કેલવણી આપનારા ઘોડા કેલવનારનું, ઘોડાને સારી કેલવણી આપવા સારૂ તથા તે ઘોડાને સારી ચાલથી ચલાવવા માટે એહસાંન માંનનારો (ઇઆને સારો બદલો આપનારો) છે, અને નહી સારી કેલવણી આપવાથી તે પાદશાહ તે (કેલવનાર) ને કેદમાં રાખવો વાજબી ગણેછે તેમ.

(૨૪૧) આદમીઓમાંનાં વધારે સારી ખસલતવાલાં તથા વધારે બુરી ખસલતવાલાં (આદમી) ઓ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

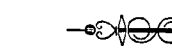

જાણવું કે, બુરા (દેવના) સાયાથી જાલવવા સારૂ આદમીઓની ૨
અંદર યજદી ખોરેહ પોંહચવાએ તેઓ ઘણી સારી ખસલતવાલાં રેહછે. જેમ યજદો પોતાનાં કાંમની અંદર ઘણા ઉલટ ભરેલા રેહછે, તેમજ આદમી પોતાના ધંધાની અંદર વધારે ઉલટ ભરેલું રેહછે, તે ઉપલા સબબને લીધેછે. આદમીઓમાં જે કોઇ (પોતાનાં) કાંમની અંદર વધારે ઉલટ ભરેલું હોએછે, તે તેના આત્માના (ઉપર જણાવેલા યજદી) સંબંધને લીધેછે; અને વલી યજદોની સાથના સંબંધથી કાંમ કરવાએ તે (આદમી) ખોદાએતાલાનો વધારે સંબંધ ધરાવનારૂં થાએછે. (દરેક આદમીએ) યજદોથી લાએક બનવાએ ખોદાએતાલાનો આભાર માનવો જોઇએ. વલી તેની અંદર કાંમ કરવા સારૂ યજદોની તરફથી પોંહચેલાં કઉઅતને લીધે, તથા બુરા (દેવ) ના સાયાથી (તેનો) સંભાલ કરવાને માટે ખોદાઇ નુરના પોંહચવાએ, (આદમી) ઘણું ઇમાનદાર રેહછે. ભલી દીનની અંદર અહુરમજદના કલાંમથી જણાવેલુંછે કેઃ—"યજદી ખોરેહની બખ્શેશ તેને (યાને માણુસને) ઉલટવાલું રાખનાર, તથા પેલા નોકસાંન કરનાર અને બુરા સાયાવાલા (એહરેમન) થી ઘણું દુર રાખનાર છે." તેથી જે કોઇ ઉદ્દીએોગ ૩
વગર વધારે આલસુ રેહનાર છે, તે યજદોના સંબંધનું કાંમ કરવાથી દુર રેહનારો શખ્સ યજદાંની તરફથી મલેલી કઉઅત છતાં નહી કાંમ કરવાને લીધે ખચીત ખોદાએતાલાનો આભાર માનનારો નથી. એ વીશે ભલી દીનની અંદર અહુરમજદના કલાંમથી (વલી) જણાવેલુંછે કેઃ—"તેને (દેવના) બુરા સાયાથી આલસાઇવાલાં પાપની બખ્શેશ છે." એજ કારણુસર જ્યાં તે દુકાલનેં પસંદ કરનારો આલસુ છે, ત્યાં તેને સારૂ અહુરમજદે અનાજ પેદા કરેલો નથી.

૧ (૧૮૮) દીનવાલાઓના કેહવાની સમજને દાનાઈથી કબુલ રાખવી, અને જેના ભરમ તથા કારણ દાનાઈથી નહી જણાએ તેને નહી કબુલ રાખવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, આદમીઓની અંદર ઇનસાફ કરનારી અક્કલ છે, તેથી જેમ એક નીઆધીસ તે (ઇનસાફ) ને લગતી ભેદ ભરેલી બાબતની ઉપર તેને લગતો ચુકાદો કરવા સારૂં, આબરૂદાર માણસની શાક્ષીને કબુલ રાખેછે, અને જે કાંઇ તેની દાનાઇમાં સાચું બોલવું જણાએછે તેને તે પસંદ કરેછે; તેમ ચુકાદો કરનારી અક્કલ (જે) ભેદ ભરેલી બાબત (યાને જેમને લગતી સમજ) હયાતીને સારૂં મેલવવાજોગ છે, અને (જે) હયાતીને સારૂં મેલવવાજોગ નથી, તેને દીનને લગતી સમજથી કબુલ રાખેછે. જે (વસ્તુ) દાંનાઇની મારફતે ચહડતે દરજજેની અને સધલી રીતે સાચવટ ભરેલી
૩ જણાએ, તે દાંનાઇને લગતી વસ્તુ છે; (તેથી) જે (વસ્તુ) દીનની દાંનાઇની મારફતે કંગાલ અને ખોટારાંવાલી જણાએ, તેના કલાંમ હયાતીને માટેના
૪ નથી. જેમ એક નીઆધીસની હજુરમાં એક જુઠો શખ્સ બુરી સમજવાલી શાક્ષી આપેછે, તેનું શક ભરેલું બોલવું તે નીઆધીસને કબુલ કરવાજોગ નથી, તેમ અક્કલની હજુરમાં જે અન્ધકાર સમજ કેહવામાં આવેછે, તેને તે ચુકાદો કરનારી અક્કલ કબુલ રાખતી નથી.

૧ (૧૮૯) કરવાજોગ અને નહીં કરવાજોગ કામ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, સવાબ કરવાજોગ છે; અને ગુનાહ કરવાજોગ નથી.
૩ સવાબ બે તરેહના છે, એક સવાબ જાતી સવાબ તરીકે છે, જેવો કે ભલાઓને ખુશી રાખવાને લગતો. બીજો સવાબ મોહટો વીચાર (યાને મોહટાં મનને લગતો છે, જેવો કે ભલા લોકોનાં સુખને માટેના મોટા વીચારથી
૪ બુરી દીનવાલાઓને ખુશી રાખવાને લગતો. ગુનાહબી બે તરેહના છે, એક ગુનાહ જાતી ગુનાહ તરીકે છે, જેવો કે ભલાઓને દુઃખી રાખવાનો; અને

બીજો ગુનાહ ખરાબ વીચારને માટેનો છે, જેમ કે જે (બુરી દીનના) લોકો ભલાઓને સારૂ મોટો વીચાર રાખનારા હોઈએ કે ભલાઓ ખુશી રેહ, તેવા બુરી દીનવાલાઓને દુઃખી કરવાનો.

(૨૮૭) આત્માને લગતી બોધ શક્તિ (યાને બુદ્ધી) બદનની તપાસ અંદરથી અને બાહેરથી રાખેછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

જાંણવું કે, બદનની અંદર આત્માને લગતી બોધ શક્તિ છે, તે ૨
લોભના જેસ્સાથી તેને તપાસેલું રાખેછે. અને તે બોધ શક્તિ બદનની બાહેરથી છેક બદનની અંદર જે કાંઇ બોરાક પોહચેછે, તે રોટી તથા જોશ-તનો પ્રમાંણીક બોરાક ખાવાની તથા કાબેદાસર દારૂ પીવાની માણુસને સમજ આપેછે. તેમજ બોધ શક્તિ નસા* તથા બેહરનસા† બાહેરથી (અંજાણપણે) ૩
ખાવામાં આવે તેથી બદનને ઘણીજ સુગંધીવાલાં ફુલપાંણુ સુગવાની ચેતવણી આપેછે; અને નસા તથા બેહર (તે બોધ શક્તિ) અને તેને લગતી વધારે ૪
રીમની બદન સાથે આમેજ થાએ તેની (માંણુસને) સમજ આપેછે. આત્માને લગતી બોધ શક્તિ, ભલા વીચારવાલી (બેહમનની) શક્તિ જે ૫
બુદ્ધીનું મુલ છે, તેના બદનની અંદર રેહવાએ, બુરાં મનવાલા (બકોમન) ને તે (માણુસ) ની ઉપર દોડવાથી તથા બુરાઇને પસંદ કરવાથી (તેને) જલવેછે. તે (શખ્સ) નેકીથી સારી ચાલચલણવાલો છે, (એટલેજે દીનને ૬
લગતી હુકુમતથી પોતાને ભલી ચાલચલણવાલો રાખેછે,) કે જે નેકીની હકુમત તલે હયાતી ભોગવેછે.

---

* નસા—એ મુએલાં આદમી—સગ—અને બીજાં રોગ તથા મરણ ઉત્પન કરનારાં જનવરોના માસને કેહેછે.

† બેહરનસા—એ મુએલાં યા જીવતાં માણુસના મુરદાલ બાલ—નખ—લોહી—પેશાબ અને ચરબીનને કેહેછે.

૧ (૧૮૧) **પાદશાહોની સરવેથી સરસ ખુબી તથા સરવેથી સરસ બદી વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણુવું કે, ભલી દીનમાં જણાવેલું છે કે પાદશાહોની સરવેથી સરસ ખુબી, સારા પ્રતાપે (યાને ખોદાઇ નુરની સાહેતાથી) દુનીઆંને સારી રીતે રાખવાએછે. અને (તેઓની) સરવેથી સરસ બદી, બુરા સાયાથી (યાને
૩ દેવોની સાહેતાથી) દુનીઆંને ઘણી ખરાબ રીતે રાખવાએછે. સારો પ્રતાપ આએ પ્રમાણેનો છે કે, તે યજદી પ્રતાપે કરી પેલો પાદશાહ દુનીઆંનાં લોકોનો સંભાલ તથા તેઓને ચલાવવું એક ઘેરધણીઆણીની માફક કરેછે, (એટલેજે જેમ એક ઓરત ઘરનાં લોકોને લગતો સઘલો કારોબાર સારી રીતે
૪ ચલાવેછે, તેમ તે પાદશાહ દુનીઆંના લોકોનો કારોબાર ચલાવેછે.) સારી રીતે રાખવું એ પ્રમાણે છે કે, દુનીઆંના લોકોને ઇનસાફ આપવાએ, તથા તેઓને સુખ આપવાએ, અને ફાએદો કરવાએ, તે સારી ચાલવાલો પાદશાહ દુનીઆંને સારી રીતે રાખી શકેછે.

૫ બુરો સાયો આએ પ્રકારનો છે કે, તે દેવના સાયાને લીધે એક પાદશાહ દુનીઆંના લોકોનો (ઘરની) ઓરતની માફક સંભાલ કરી શકતો નથી, પણ તેઓને તે એક ફીતનાખોર ઓરતની માફક ચલાવનાર છે.

૬ (રૈયતને) ખરાબ રીતે રાખવું, આએ રીતે છે કે તે બુરી ચાલ-ચલણવાલો પાદશાહ દુનીઆંના લોકોને ઇનસાફ નહી આપવાથી અને તેઓને નોકસાંન તથા દુઃખ પોંહચાડવાએ ખરાબ રીતે રાખનારો છે.

૧ (૧૮૨) **આદમી (પોતાના) છુટકારાને સારૂ પેદા કરનારનું કરજદાર (યાને આભારી) છે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણુવું કે, જેમ એકે સ્તુતી કરવાજોગ (આદમી) બીજા શખ્સથી તેને માટેની વખાંણ થવાએ તેનો ઉપકાર માંનેછે, તથા તેનો પાછો બદલો આપવાની ધારણા રાખેછે, અને હમેશાં તે બુજોર્ગ બદલાનાં પરીણામવાલા સ્તુતી કરનારને (તેનાં) કરેલાં કામનો બુજોરગ બદલો તેની

તરફથી (યાને જેની વખાણ થએલીછે તેથી) મેલવવાએ સેવટનું ફાંમ ગણેછે; તે પ્રમાણેની સરવેથી સરસ વખાણ કરવાજોગ પાક અને ભલા પેદા કરનારની ઇચ્છાછે. તેથી તે સાહેબ તેની તાબેદાર પેદાએશને તેની પોતાની પ્રસ્તેશ અને વખાંણ કરવાથી તેનાં ફાંમનો બદલો આપનાર છે. વલી તે સાહેબે માણસને તે ફામને માટેની (યાને ખેદાએતાલાની પ્રસ્તેશ અને વખાણ કરવાની) શક્તિથી લાએક બનાવેલુંછે, તે સબબથી તેને સારૂ (માણસે) કરેલાં ફાંમનો બદલો આપવાની તેને જરૂરની ફરજ વીચારવી તથા બદલો આપવોછે. અને પોતાની તરફથી તે બદલો મેલવનારને તેનાં કરેલાં ફામનો બદલો મલવાને ફામના બદલા તરીકે ગણવા કહેલુંછે. કેટલેએક દરજ્જે હીયાંસુધી છે કે, કોઇબી કઉઅતદાર (યાને ખુબીવન્તાં) ફાંમથી, બદલો આપનાર (દાદાર)થી માણસ ખાલી રેહનારૂં નથી. ૩

(૨૪૮) **ભલી દીન તથા બુરી દીનને લગતો અસબાબ, તથા ભલી દીનવાલાની સરવેથી ઊતરતી, મધ્યમ અને સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની પદવી, તથા (ભલી દીન અને બુરી દીન) એ દરએકના ટોલ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાંણવું કે, ભલી દીનને લગતો અસબાબ, આદમીની અંદર અહુરમજદની ઇચ્છા તથા ભલી દીનને માટેનો જાતી વીચાર હોવાને લીધેછે. અને તેને લગતો તોલ બેહુ દુનીઆંને લગતા રોશન વીચારવાલા તરીકા ઉપરથી થાઇ શકેછે. ૨

બુરી દીનને લગતો અસબાબ, આદમીની અંદર ભલી દીનને માટેનો જાતી વીચાર નાપસંદ હોવાને લીધેછે; અને તેની મીસાલ અન્ધકારને લગતી દીનના વીચાર અને બુરી અક્કલના તરીકાવાલાં અન્તકરણ ઉપરથી છે. બુરી દીનને લગતો અસબાબ દીનની હયાતીને નહી માનવાનો છે, અને તેને લગતો તોલ અન્તકરણને અહુરમજદના મારગથી બંધ કરવાએ તથા અહુરમજદની નસીહત વગર પોતાને રાખવાએછે. ભલી દીનની સરવેથી ઉતરતી પદવીવાલું (આદમી), અહુરમ- ૪ ૫

જદની મરજીને લગતું ઘણુંજ થોડું વીચારનાર—ઘણુંજ થોડું સ્મરણ કરનાર અને ઘણુંજ થોડું કામ કરનારછે; અને ભલી દીનને લગતો
૬ તેનો તોલ સરવેથી ઉતરતાં અશો (આદમી) ને લગતો છે. ભલી દીનની મધ્યમ પદવીવાલું (આદમી), અહુરમજદની મરજીને લગતું મધ્યમ વીચારનાર—મધ્યમ સ્મરણ કરનાર અને મધ્યમ કામ કરનારછે; અને તેનો ભલી દીનને લગતો તોલ મધ્યમ અશો (આદમી) ને લગતો છે.
૭ ભલી દીનની સરવેથી સરસ પદવીવાલું (આદમી), અહુરમજદની મરજીને લગતું સરવેથી સરસ વીચારં કરનારૂં તથા સ્મરણ કરનારૂં અને કામ કરનારૂં છે. અને તેનો ભલી દીનને લગતો તોલ સરવેથી ઓત્તમ અશો (આદમી) ને લગતો છે.

૧ (૨૮૧) **આત્માની ઈચ્છા યજદાંની તરફની હયાતીને પસંદ કરવાનીછે તે વીશે; તથા ખલકની હયાતીને આડે આવનારા તથા ખલકની આગમચના હરીફ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આત્માની ઈચ્છા, ખોદાની તરફથી હયાતીને ચાહવાની અને બદનને યજદોની ખાલેસ દોસ્તી તથા કામ કરવાને માટેની ઈચ્છા આપવાનીછે. વલી તે ઈચ્છા આરાધના કરવાજોગ ફરોહરના સ્પીતમાંન જરતોશતે ખોદાની તરફથી માંગી હતી. યજદાંની ઈચ્છાવાલો આત્મા હમેશના સવાબે કરીછે. આત્માને યજદાંની તરફની ખુશી, ભલા વીચાર વાલી જાતી અક્કલના સંબંધથી છે. ભલી દીનને પસંદ કરનારૂં (આદમી) આત્માને સારૂ ભલી વસ્તુને પસંદ કરનારૂં છે; કારણકે જરતોશતનો આત્મા યજદાંનાં સંબંધવાલો તેથી થયો હતો. અમને આએ દુનીઆંમાં તે ભલી દીનના વડા ધરમગુરૂ તરીકે જણાયો હતો. તથા તે (અશો જરતોશત) યજદી ખવાસથી યજદોને ભલતું કામ કરનારા પાદશાહોને ખોરેહ તથા કીરતી આપનારો હતો; સબબ કે તે (પાદશાહ) ઓની ઈચ્છા (તેઓની) ઓલાદના મારફતે કશકેરેતને લગતો સુધારો કરવાની હતી.
૩ જે (પાદશાહ) દેવોની ઈચ્છાથી દેવ પ્રસ્તીની મારફતે દેવોનું કામ કરનારો છે, તે બુરા સાયાવાલો હાકમ છે. જે પ્રમાણેની ઈચ્છાને

પેદાએશનો ઘટારો કરનારા હાકમ ઝોહાકે પસંદ કરી હતી. દેવની ઇચ્છાવાળું (માણસ) હમેશના ગુનાહે કરીછે. આત્માને દેવોની તરફથી ખુશી, બુરાં મનવાલી ઉલટી અક્કલના સંબંધથી છે. જે કોઇ આત્માને સારૂ તે (બુરી દીન) ને પસંદ કરનાર છે, તે ઘણાં બુરાં સેવટવાલો છે. કારણકે પેલો ઝોહાક દેવોના સંબંધવાલો તે (બુરી દીન) થી થાયો હતો. અને તેનું ઘણુંજ બુરૂ સેવટ આવીઉં હતું. અને તે (દીન) ને લીધે, તે આએ દુનીઆંનાં લોકોમાં બુરી દીનના વડા ધરમગુરૂ તરીકે જણાયો હતો. અને તે પાપી દરૂજ (યાને અંધ્રમઇનીઉશ) ના ખવાસની (લોકોને) કેલવણી આપનારો તથા તેને મલતી ઇચ્છાનું કામ કરનારાઓને ઠગાઇથી ખલકની આબાદીની બખ્શેશ કરનારો હતો. અને તે (ઝોહાક) સેવટે હયાતીવાલાં (ઇનસાંન) ને પાછું દુઃખ દેનારોછે.* જે ધરમગુરૂઓ પછ- ૪
વાડેથી (લોકોને) દુઃખ દેનાર તરીકેના છે, તેઓ સેવટના છુટકારાના આગેવાંન કેમ હોએ ? જેઓના મજહબને લગતા સખુનો છુપી બદીની તથા પાપી (અંધ્રમઇનીઉશ) ની કેલવણી આપનારા હોએ, તે મજહબને માટેના કેમ કેહવાએ ? માટે તે સારા મજહબને લગતા તથા સારી હકુમતને લગતા કેહવાએ નહી.

---

* ઝોહાકને વીશે જણાવીઉંછે કે તે હયાતીવાલાં ઇનસાંનને પાછું દુઃખ દેનારોછે. તેનું જાણવું એ છે કે, જ્યારે પાદશાહ ફરેદુને ઝોહાકને મારી નાખવાનો એરાદો કીધો, ત્યારે અશો સરોશે તેને મના કીધો હતો, અને 'દેમાવન્દ' પાહડની અંદરના એક ગોહમાં તેને કેદ કરવાની ભલામણ કરી હતી. અને તેમ ફરેદુને તેને કેદ કરેઓ હતો. જે વીશે ફીરદોસી પોતાની શાહનામાની કેતાબમાં આએ પ્રમાણે લખી ગીએોછે:—

بدان گرزهٔ گاو سردست برد | بزد برسرش ترک او کرد خورد
بیامد سروش خجسته دمان | مزن گفت و کورا نیامد زمان
همیدون شکسته ببندش چوسنگ | ببر تادو کوه آیدت پیش تنگ
یکوه اندرون به بود بند اوي | نیاید برش خویش و پیوند اوي

જો કે પાક અવસ્તામાં ફરેદુને ઝોહાકને મારીનાંખીઓ એવું લખાણ આપણને મલેછે. પણ બુન્દેહશને—જંદે બેહમનયશત—પેહલવી જમાસ્પ નામેહ—અને આફરીને અરદાફરૂઅશમાં ફરેદુને ઝોહાકને,'દેમાવન્દ' પાહડનાં ઉંડાંનમાં બંધ કીધોછે, અને આખેરના વખતમાં તે બંદથી છુટશે, અને સેવટે પેહલેવાન સામ તેને મારશે. એવું લખાણ આપણને મલેછે.

૧ (૧૯૦) આદમીને લગતો ટોલ (કેમ કરવો તે) વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, આદમીનો ટોલ (યાને તેને લગતી પીછાંણ) આએ (નીચે જણાવેલી) બે રીતથી બેચાંનમાં આવેછે. તેમાં એક અક્કલની કઉઅતવાલું, અને બીજું અક્કલની નબલાઇવાલું (આદમી) છે.
૩ અક્કલની કઉઅર્તવાલું (આદમી) દરએક ચીજનો સોક અક્કલથી કરનારૂં, અક્કલથી કાએદાર્સર ચાલનારૂં, અક્કલથી તપાસ રાખનારૂં, અને
૪ અક્કલથી (પોતાની) સલામતીને જોનારૂં છે. અક્કલની નબલાઇવાલું (આદમી), મતલબી એરાદાવાલું તથા મતલબી તરીકાથી ચાલનારૂં છે. અને મતલબી તરીકાથી ચાલનારૂં આદમી હયાતી જે રંગીન વસંતરૂતુના જેવીછે, તેને જોતું નથી. એટલેજે ચંદ્રને ખાંમીથી જોનારાએાને જેમ ચંદ્ર દેખાએછે, તેમ તેને તેએા કબુલ રાખેછે, (તે પ્રમાણે અક્કલની નબલાઇવાલુ
૫ આદમી તેની ખાંમીને જોઇ શકતું નથી.) બુરા એરાદાવાલું (આદમી) એ પ્રમાણે પોતાની હયાતીને દાંનાઇથી જોયા વગર ખરાબ કરનારૂં તથા સારી સમજ વગરનું છે; અને તે પોતાની સવાદશક્તિથી મીથાં તથા કડવાંને પીછાંણતું નથી, તથા સાંભલવાની શક્તિ છતાં સાચાં અને જુઠાંને ઓલખતું નથી. ગરજઉ લોકો ગરજને લીધે ખુશબોઇને બદબોઇ તરીકે, અને બદબોઇને ખુશબોઇ તરીકે, તથા મીથાંને કડવાં તરીકે, અને કડવાંને મીથાં તરીકે ગણેછે અને બોલેછે. અને એવાં નાપસંદ
૬ ઇમાંનવાલા લોકો (દુનીઆંમાં) ઘણા છે. ઘણા ધરમગુરૂએા આએ પ્રમાણેનું કાંમ કરનારા છે; અને વલી બુરી સમજના સબુનોથી અનીતીને લગતો અને બીજી બદીને લગતો લોકોને શોક ઉતપન કરનારા છે. અને દરએક ઠેકાંણે (આદમીઓને) સમજવા છતાં, તે અનીતીવાલા ધરમને તેઓ ભલાઇનાં મુલનાં સંબંધવાલો તથા સઘલી દાંનાઇવાલાના સઘલી ભલાઇવાલા ધરમ તરીકે કેહનારા છે.

(૧૮૧) પેદાના કરનારની સ્તુતી અને બંદગી કરવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

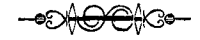

જાણવું કે, પેદાનો કરનાર પોતે ખલકનાં લોકોને સઘલી ખુબી- ૨
વાલી જીનદગી આપવાને લીધે, (લોકોની તરફથી) સ્તુતી અને બંદગી કર-
વાને લાએકનો છે. વલી દાદારની સ્તુતી કરવી એ, તે સાહેબ જે મીનોઇ-
આંન મીનો, સઘલી સમજ ધરાવનારો, સઘલી શક્તિવાલો, અને પુરતી
હકુમતવાલો છે, તેની સઘલી સાબેતીઓને લીધેછે. નીઆએશની અંદર
(એટલેજે નેમાજની અંદર) દાદારની સરવેથી પેહલ્લાં વખાંણ કરવી.
અને યજશને (યાને આરાધણા) ની અંદર તેની ખશનુમન (એટલેજે યાદ
બીજા ઇજદ અમેશાસ્પંદોની) આગમચ કરવી; જેથી દાદારની તરફથી
હયાતીવાલી પેદાએશને કઉઅત મલેછે. ખોદાએતાલાની સ્તુતી કેમ કરવી ?
દાંનાઇ, સચ્ચાઇ, અને સખાવતે કરી. સબબ કે તેથી દાદારને પુરતો
મરતબો મલેછે. અને (તે બંદગી કરનાર) આદમીને તેનો બદલો
મલેછે. એજ પ્રમાણે પોતાના પેદા કરનારની સ્તુતી, નીઆએશની અંદર
સેવટે કરવી ઘટારત છે. તથા યજશનેની અંદર સેવટે તેની ખશનુમન
પઢવી સજાવાર છે.* ખોદાએતાલાની આરાધણા—એ પેદાએશને તેનો
સંબંધ આપવાના સબબ તરીકે તથા તેના સારા ગુણ, સવાબકારી, અને
કઉઅતની બખ્શેશની ગવાહી તરીકે છે. તે (માંણસની) સ્તુતી—બંદગી
અને આરાધણા, દાદારની સ્તુતી—બંદગી અને આરાધણા કરવા છતાં
સેવટે તે દાદારને, તેમજ તેની પેદાએશને પોંહચતી નથી; કે જેની
(સ્તુતી—બંદગી અને આરાધણા) દાદારની તરફથી ધીક્કારવાજોગ તથા
તેની પેદાએશને દુઃખ દેવાજોગ હોએ. જે શખ્સ યજદની જગોએ દેવનાં
નાંમની યાદ કરનારો હોએ, તે દાદારને માટેની નેક હયાતીવાલો અને
તેની અસલ પેદાએશના સંબંધવાલો કેમ કેહવાએ ?

જે ધરમગુરૂઓ (ખોદાએતાલાની) બંદગી અને આરાધના કરનારા ૩
નથી, તેઓ એકથી બીજાને (ખોદાઇ) મજહબ વીશે શકમંદ કરનારા છે.

---

* એજ પ્રમાણે આપણી દરએક બંદગીમાં પ્રથમ અને સેવટે પેહલી યાદ
અશો અહોરમજદની કરેઆમાં આવેલીછે, અને તે પછી તેના પેદા કરેલા
યજદ અમેશાસ્પંદોને યાદ કરેઆમાં આવેલીછે.

જેઓનો મજહબ આદમીઓને ખોદાતાલાની બંદગીની સહમજ આપવા સારૂ (દુનીઆંની) શરૂઆતથી મોકલેઆમાં આવેલો હોએ, તેજ ધરમ તરીકેછે. જે ધરમ એ પ્રમાણેનો નહી હોએ, તો તે (મજહબ) ઘણી તસદી—નોકસાંન અને એબનેં પસંદ કરવાવાલો છે. અને તેને લાવનારા, એહરેમન—દેવ અને દરૂજની તરફ (લોકોને) ફેરવવાને માટેના શખ્સોછે. અને તેવા મજહબથી દુનીઆં બેકરારીને લાએકની થાએછે. આબાદી વગરનો મજહબ, આદમીઓને દુનીઆંમાં મરતબો આપવાને તથા બખ્શેશ આપવાને માટેનો કેમ હોએ? જે આદમી ખોદાએતાલાની બંદગી અને પ્રસ્તેશ કરવાને લગતા મજહબવાલું હોએછે, તેને તે મહજબને લીધે યજદો પોતાની દાંનાઈની શક્તિવાલું કરેછે. અને તેથી તે (આદમી) ખોદાની બંદગી કરવાના મજહબની દાંનાઇવાલું જાહેર રીતે જણાએછે. આદમીને આબાદી અને સારી હાલત ખોદાએતાલાની ઘણી બંદગી કરવાને લીધેછે.*

---

* યજશનેના ૩૬ મા હાની અંદર પેગમબર અશો જરતોસ્ત દાદાર અહુરમજદની બંદગી કરતી વખતે નીચે જણાવેલો એકરાર કરેછે:—

"ઓ અહુરમજદ! હમો જે તારા કરજદાર બંદા છઇએ, તેથી હમો તું અહુરમજદના આતશની હજુરમાં તન અને મન (એ બેહુ) થી પોંહચીને, તારી ભલી (દીનની) દાંનાઈનાં કામો અને વચનોની મારફતે, તારે માટેના ભલા વીચારથી અને અદબથી હમો તુને નમીએ છઇએ. અને હમો તારા સઘલા સારા વીચાર—સારા વચન અને સારાં કામોની મારફતે તારી હજુરમાં પોંહચીને, નેક જતોમાંની તારી જાતને અતરે યાદ કરીએ છેઇએ, કે જેથી આએ (હમારૂ) રવાંન, ચહડતે દરજજેનાં મકાંનોમાંનાં અરશેદ (પાયા) ને નામે કેહવાતાં બુલંદ મકાનવાલું થાએ."

(૧૯૧) આદમીઓની અંદરનાં દાંનાઈવાલાં, ઘણી દાંનાઈવાલાં અને અતિષ્ય દાંનાઈવાલાં માણસ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

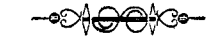

જાંણવું કે, આદમીઓની અંદર દાંનાઇવાલું તે (આદમી) છે કે, ૨
જેના વીચારની અંદર આવેલાં પાપને, બોલવા અને કરવાથી તે પોતાને
દુર રાખે. વધારે દાંનાઇવાલું (આદમી) તે છે કે, જેની ઇચ્છાની અંદર ૩
આવેલા ગુનાહને, વીચારની અંદર નહી લીએ. અને ઘણીજ દાંનાઇવાલું ૪
(આદમી) તે છે કે, જેની ઇચ્છાની અંદર ગુનાહ આવી શકે નહી તેવા
તે ઉપાએ કરે.

(૧૯૨) આએ દુનીઆમાં આદમી તરીકે, દેવ તરીકે અને દેવઆદમી તરીકે જણાએલાં લોકો વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, ભલી દીનની સહમજ ઉપરથી, અગમ બુદ્ધીવાલા પાદ- ૨
શાહનું (યાને પેગમબર જરતોસ્તનું) કેહવું છે કે, આએ દુનીઆંની અંદર
આદમી તરીકે તથા આદમીની જાત તરીકે આએ તરણ તરેહનાં આદમીઓ
ઘણી કઉમતવાલાં જણાએલાંછે. જે આદમીની અંદર આએ (ઇઆને ૩
નીચે જણાવેલા) છ સારા ગુણો અકલ—સારો ખવાસ—શરમ—
માયા—આભાર માનવો અને ઇમાનદારી હોએ તે માણસ તરીકેછે.
જેનામાં આએ છ સારા ગુણો છે, તેને લીધે તે ઘણા ચહડતા દરજાવાલું ૪
આદમી છે. અને ચહડતે દરજજેનાં આદમીની અંદર તે સરવેથી મોટા
દરજાવાલું છે. જે આદમી (ઉપલા ગુણોમાં) મધ્યમ દરજાવાલું હોએ તે ૫
વચલે દરજજેનું છે. અને જે આદમી (ઉપલા ગુણોમાં) સરવેથી ઉતરતા ૬
દરજાવાલું હોએ તે સરવેથી પકૃત દરજાનું આદમી છે. તે આદમીની જાત ૭
કે જેનામાં આએ છ ગુણોમાંનો કોઇ ગુણ નથી, તે આદમી લોકોને નોકસાંન
કરનારૂં હોવાને લીધે આદમી તરીકે નથી. વલી જેનામાં આએ (ઉપલા) ૮
સારા ગુણોની સાંમણેના દુરગુણો ઉલટા વીચારવાલી અકલ—ઠગાઇ કરવાનો

ખવાસ—બેશરમી—જુઠી માયા—વગર આભાર માનવાના બદલાવાલી
શક્તિ અને ઈમાંનદારીને દુર કરનારો વીશવાસઘાત ઈતીઆદી હોએ તો
૯ તે બદકારીના દુરગુણોને લીધે તે આદમી દેવ છે. અને વલી જે આદમીની
અંદર સારા ગુણો વગર બદીના સંબંધવાલા તરીકાના દુરગુણો હોએ, તે
૧૦ મરદુમ દેવ (ઈઆને દેવ આદમી) છે. આએ દુનીઆંની અંદર જવાંની
પાક આદમીને લીધેછે. એટલાસારૂ બદકારીના સંબંધ વગરના તથા દેવના
સંબંધ વગરના—ઘણા સારા ગુણવાલા શખ્સને (મજદીઅસનાનોએ)
વખાંણવો અને તેને મોટાઈ આપવી. અને ઘણી એબવાલાને ધીક્કારવો
અને તેને હલકો ગણવો. તથા સારા ગુણ વગરના (શખ્સ) ને સારા
૧૧ ગુણવાલાઓની અંદર મુતલક ચહડતે દરજ્જેનો ગણવો નહી. ભલી
દીનની અંદર નસીહત કરેલીછે કે જે કોઇ એબની અંદર થોડી એબ-
વાલો હોએ, તોપણ તેની સાથે નેક માણસે સંબંધ રાખવો નહી.

૧ (૧૮૯) **લોકોને બીમારીથી આરાંમ કરવા વીશે,**
ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાણવું કે, પુરતાં જોરવાલી દરએક બીમારીના સંબંધથી લોકોને
આરાંમ કરવો, એ દુનીઆંને વગર બીમારીવાલી કરવાનો હયાતીને લગતો
૩ એલાજ જે ભલો મજહબ છે, તેથી છે. હમેશાં હયાતીવાલાં ઉતરતે દરજ્જેનાં
લોકોને મોટા લોકોની તરફથી મોટાઈ—ભલાઈએ કરીછે. કારણકે દાંનાઈની
મારફતે (માણસને) સુધારનારી (વસ્તુ) ભલાઈ છે—અને આત્માને લગતી
દાંનાઈ એ ભલો મજહબ છે. માટે દુનીઆંની બીમારીનો જે ઉપાએ છે,
તે ખલકનાં લોકોની અંદર ભલા મજહબનું પુરતું બલ ચાલુ રેહવાને
લીધેછે. અને તેથી લોકોને બીમારીથી આરાંમ થવોછે.

૧ (૧૯૦) **જે ખુબીવન્તો અને જે હલાકીવાલો (શખ્સ) છે તે વીશે,**
ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાણવું કે, ભલી દીનને લગતી સમજ ઉપરથી દીનના પેશવાઓનું
નેક (આદમી) ને વીશે (એમ) કેહવુંછે કે, જે શખ્સ હમેશાં ખુબીવન્તો છે,

તે તનદરૂસ્તીવાલો અને પોતાનાં બદન ઉપર શક્તિવાન છે. તથા તેનો
ખોરાક વગર જેહમતનો અને વગર ઇજાનો છે. અને ઘરના લોકો સાથે
તેને દોસ્તી હોએછે. અને તેની કીરતીના વધારો થતો જએછે. જે હમેશની ૩
નેકીવાલો છે, તે હમેશનાં સુખવાલો છે. જેનું રવાંન સલામતીવાલું છે, ૪
તેનું બદન સલામતીવાલું છે. જે દરૂજને બદનની અંદરથી બાહેર કાહ ૫
ડનારો છે, તે પોતાનાં શરીરની ઉપર શક્તિવાંન છે. જે શખ્સ જે ક્રાંઇ મલેછે ૬
તે ઉપર રાજી રેહછે, તેનો ખોરાક વગર જેહમતનો અને વગર ઇજાનો છે.
જે તેની સરદારી તલેના આતશ—પાંણી—ગોસ્પંદ અને આદમીને સારી ૭
રીતે રાખેછે, તે ઘરને લગતાંઓ સાથે દોસ્તીવાલો છે. જે ઉદ્દીઓગવાલો છે, ૮
તે કીરતીનો વધારો કરનારો છે. જે હમેશની હલાકીવાલો છે, તે હમેશાં ૯
હલાકી થનારો છે. તે આજારી બદનવાલો છે. તે પોતાનાં બદન ઉપર
શક્તિવાંન નથી. તેનો ખોરાક મેહનતવાલો અને ઇજા પોંહચાડનારો છે.
તે ઘરનાં લોકો સાથે વગર દોસ્તીવાલો છે. અને તે (પોતાની) કીરતીને
મારનારો છે. જે હમેશની ધાસતીવાલો છે, તે હમેશની હલાકીવાલો છે. ૧૦
જેનું રવાંન બીમાર છે, તેનું તન બીમાર છે. જે દરૂજને પોતાનાં ૧૧-૧૨
બદનની અંદર ફાવેલો રાખનાર છે, તે પોતાનાં બદન ઉપર શક્તિવાંન
નથી. જે શખ્સ મલે તે ઉપર રાજી રેહતો નથી, તે મેહનત ભરેલા ૧૩
અને ઇજા દેનાર ખોરાકવાલો છે. જે આતશ—પાંણી—ગોસ્પંદ અને ૧૪
આદમી જેઓ તેની સરદારીતલે હોએ તેને બુરી હાલતે રાખનારો છે,
તે ઘરનાં રેહવાસીઓનો દોસ્ત નથી. અને જે વગર ઉદ્દીઓગવાલો છે, ૧૫
તે કીરતીને મારનારો છે.

(૧૮૧) દાદાર અહુરમજદની તરપ્રથી આદમી ગુનાહના ૧
સબબવાલું તથા નોકસાંનવાલું બનેલું નથી;
તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, દાદાર અહુરમજદે પેદાએશને એક જાતથી પેદા કરેલીછે, ૨
અને આદમીને એક બાપથી જનમ આપેઓછે, તેનું કારણ એછે કે
એક જાતના સબબને લીધે લોકો એક બીજાને પાલે—તેને સુધારે
અને તેની મદદ કરે. અને આદમી એક માતાથી જનમ પામવાને

લીધે એક બીજાં (ઇનસાંન) ને પોતાનાં તરીકે ગણે. અને મેહરબાંન ભાઇઓની માફક એક બીજાની સાથે ખુબી કરે. અને એક બીજાથી હુલાફીને દુર ફરે. જેથી માંણુસની અંદર તાબેદારીના વીચારવાલી દાંનાઇ—અક્કલ—અને ચહડતે દરજ્જેના સારા ગુણો કરવા સારૂ, બેહમત—સફંદારમદ—સરોશ અને બીજા ઘણાએક યજ્દોને આદમીની અંદર પોંહચવું તથા મકાંન કરવું છે. કે તેના સબબથી આદમીઓ દરએક ઠેકાંણે જાંહાંવેર સવાબની ઇચ્છા કરે—સવાબને વીચારે—સવાબને માટેનું બોલે અને સવાબનાં કાંમ કરે ત્યાંવેર તેથી તેઓ પુનનાં કાંમ કરનારા તથાં પુનવન્તા થાઇ શકે. પણ જો તે લાએક માંણુસ જેઆરે લોભ—બુરો હવસ—ગોસ્સો—અદેખાઇ—ચકુનમ—વેર અને બીજાં પાપ તથા ખોટારાંના વસીલાની દોસ્તી તથા મોહબતવાલું થાએછે, ત્યારે તે પાપી અને મોતને આગલ ચલાવનારૂં માંણુસ, એક બીજાને હાંણી પોંહચાડવાને માટેનું તથા દુઃખ દેનારૂં બને છે. (દીનની રાહે) આદમીને થએલા ગુનાહનું નાંખી દેવું તથા તેથી આદમીને માફી બખ્શવી નથી; કારણકે જો આપણે કોઇને મારીએછઇએ તથા દુઃખ દઇએછઇએ તો ઇનસાફની રાહે તેના બદલામાં દીનનાં ફરમાનથી (હાકમ) આપણને મારેછે, અને દુઃખી કરેછે. અને તે વીસીનો માર તથા દુઃખ પાછું આપણા આત્માને પોંહોંચેછે. જેઆરે કોઇને મારવું અને બીજાં દુઃખ દેવા, એ પોતાને સારૂ છે, તથા વગર કારણે બીજાઓને મારવાથી અને દુઃખ દેવાથી ઇનસાફથી પાછી પોતાને (સજા થવાની) ધાસ્તી રેહછે. ત્યારે (માંણુસે કોઇને) નહી ઇજા દેવાની તથા દુઃખ આપવાની આદત રાખીને (પોતાને) સુધારવું ધટારત છે. આદમીની અંદર તેનું (બીજાને) મારવાનું અને દુઃખ દેવાનું કાંમ ગેરવાજબી છે. અને તેથીજ દીનની અંદર નસીહત કરેલીછે કે શેહરના હાકમે આદમીઓને સવાબ કરનારાં અને વગર
૩ મારામારીએ રેહનારાં કરવાં. આએ સબબને લીધે ધરમગુરૂઓની અંદર જે (ધરમગુરૂ) બેકાએદે મારવાનાં કાંમને ગુનાહના સબબ તરીકે જોનારો નથી, તે ગોયા લોભ—બુરો હવસ—ચકુનમ—વેર અને અદેખાઇને આદમીની અંદર કરવાને વાજબી ગણનારો છે. તે ધરમગુરૂના સબુનોનું કેહવું ગોયા દેખઇતું વાંધા ભરેલું અને ખોટારાંવાલું છે.

(૧૯૭) ખોદાએતાલાને લગતી સમજ, વસ્તુની હયાતીને લીધેછે; તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે ખોદાએતાલાને લગતી સમજ, વસ્તુની હયાતીને લીધેછે, ૨
અને તે તરણ (વસ્તુથી) છે. એક દાંનાઇ. બીજું—ઇમાંન અને ૩
તરીજી—અનજમાએશ, ઇત્યાદી.

એમાં દાંનાઇની જરૂર એટલા વાસતે છે, કે દુનીઆંની બનાવટ ઉપરથી ૪
દુનીઆંનો બનાવનાર છે તેને આપણ પીછાંણી શકીએ. બીજું—ઇમાંનની ૫
જરૂર એટલા વાસ્તે છે કે પરદાની અંદરના આત્માની ગવાહીથી ખેમાલુમ અને અનદીઠ સબબવાલી ખોદાની વસ્તુ ઉપર આપણ વીશવાસ લાવીએ, તેમજ તેને લગતી જે શાખશી મલે તેને આપણ માનીએ. તરીજું—અનજમાએશની જરૂર એટલા વાસ્તે છે કે આજે શુરજને ૬
ઉંચે આવવાના સબબથી અને આવતી કાલે ખોરશેદને ઉપર આવવાનાં કારણ ઉપરથી, ખોદાએતાલાની હયાતીના આગમચના સબબને આપણ પીછાંણી શકીએ.

(૧૯૮) આદમીની આબાદ હાલત તથા વેરાંણ હાલત વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, આદમીની આબાદ હાલતનું કારણ ભલી દાંનાઇનો ૨
કઉઅતદાર અભીઆસ છે. અને જે દાંનાઇવાલો (શખ્સ) અશોઇમાં ચહડતે ૩
દરજજે પોંહચેછે, તે (નેકીની) ચહડતે દરજજેની ઇચ્છાએ છે. અને જે ૪
(અશોઇમાં) મધ્યમ દરજજે પોંહચેછે, તે (અશોઇની) મધ્યમ ઇચ્છાએ છે. અનેં જે (અશોઇમાં) ઉતરતે દરજજેનો હોએછે, તે ઉતરતે દરજજેની ૫
(અશોઇની) ઇચ્છાએ છે. જેનામાં અશોઇની દાંનાઇ મુલતક નથી, તે ગરો- ૬
થમાંનની અંદરની આબાદ બખશીશ વગરનો છે.

(૧૮૧) દાંનાઈ અને બુરી બુદ્ધીની નીશાંનીવીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, દાંનાઈની નીશાંની એ સુલેહ સંપજ—સાચ્ચી જબાંન—ખુશ મીજાજ—સારી દોસ્તી અને સખાવતથી છે. જેકોઇ આએ ખાલેસ ખુબી સાથની પાંચ ખસલતવાલો છે તે દાંનાઇની ખાંન છે, અને તેથી તેને દાંનાઇનો દરજ્જો ધરાવનારાઓમાં દાનાવ ગણવો. અને લોકોએ તેના દોસ્ત તથા સંબંધવાલા રેહવાની કુશેશ કરવી. બુરી બુદ્ધીની નીશાંની એ કજીઓ કંકાશ—લથરતી જબાંની—ગમનો વીચાર—ભલાની દુશ્મની અને બખીલીથી છે. જે કોઇ આએ પાંચ ખવાસવાલો છે, તેને તેથી બુરી બુદ્ધીના પ્રતાપવાલો ગણવો. અને તેથી દુર તથા એલાએદું રેહવું.

(૧૮૦) રોશની અને અંધારૂ તથા તે દરએકને લગતા તરીકા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, રોશની બે પ્રકારની છે. (તેમાં) એક બદનની આંખે જોવાની રોશની છે. અને તે (રોશની) બદનની ખોલલી આંખે દેખાએછે. અને બીજી રોશની આત્માની આંખે જોવાની છે. અને તે આત્માની ખોલલી આંખે દેખાએછે. અને તેને લગતી દરએક સમજને (માંણુસની અંદર) લેઇ જનાર બેહમન (યાને ભલા વીચારવાલી શક્તિ) અને બીજા ભલા નુરી યજદો છે. દાંનાઇને લગતી આંખને ખોલલી રાખવી આત્માની આંખની કઉમતે છે. આત્માઇ શક્તિ સારી શક્તિવાલી વસ્તુઓને જોવા સારૂ છે. આએ દુનીઆંની શક્તિવાલી રોશની ચીજોને જોવા સારૂ તથા તેજ આપવા સારૂ આંખને ખોલલી રાખનાર બદનની આંખની કઉમતે છે. બદનની આંખની જોવાની શક્તિને પરદો કરનારો અંધાપો બે તરેહની સમજથી પોંહચેછે. (તેમાં) એક આત્માવાલી આંખને સમજવાથી બંધ કરનારી વસ્તુઓ જેવી કે બુરાં મનવાલી શક્તિ—લોભ—ઉલટો વીચાર—ગોસ્સો અને અદેખાઇ અને તેને લગતી ઘણી બુરી દાંનાઇ છે. અને બીજું—બદનને લગતી આંખને જોવાથી બંધ કરનારી

જેકાંઇ વસ્તુ છે, તે એ છે કે, આત્માઇ શક્તિનું ખુબીવાલું રેહકાંણ આએ દુનીઆંની શક્તિવાલી રોશન આંખની અંદર રેહતું નથી, તેથી બદનને લગતી આંખ જોવાથી બંધ પડેછે.

(૧૦૧) **(માંણસને પોતાને) બેહશત (ને લગતાં કાંમ) થી પુરતી રીતે સુધારવાએ, તનપસીનનો ચહડતો દરજ્જો મેલવવો છે. અને આએ દુનીઆં તે બેહુને (લગતાં કાંમને) સારૂ છે; તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.** ૧

જાંણવું કે, (માંણસે) બેહશતની મોટાઇને સારૂ (પોતાને) સધલી રીતે સુધારવું એ તનપસીનને સારૂ છે. જેમ વસંતરૂતુથી આએ દુનીઆંમાં પુરતાં સુખનું એકસરખી રીતે મલવુંછે, તેમ આએ બેહશતનાં મકાંનથી એક જાતવાલાએો તનપસીનને સારૂ સુધરેલા બનશે. કારણકે દીનમાં જણાવેલુંછે કે, બેહશતને લગતાં જે રવાંનો છે તે (બેહશતની અંદર) વગર ઇજાની હીલચાલ કરનારાં છે, અને તે બેહશતી રવાંનો પોતાને હમેશાં તનપસીનને માટેનાં પુરતાં સુખને સારૂ સુધારનારાં છે. તેથી (બેહશત અને તનપસીન) એ બેહુને સારૂ (માંણસને પોતાને) પુરતી રીતે સુધારવાની જગો આએ દુનીઆંમાં છે. એટલા વાસતે કે બેહશત અને તનપસીનને માટેનું સધલું સુખ એબ આપનાર (એહરેમન) ને તોડવાથી છે. અને દાદારની કઉમતવાલી પેદાએશનું તે લડાઇ કરવાનું કામ આએ દુનીઆંનાં લડાઇનાં મેદાંનની અંદર છે. ૨ ૩

જે ધરમગુરૂએો બેહશત અને તનપસીનનો ધીક્કાર કરનારા છે, તેએો આએ દુનીઆંમાં ધીક્કાર મેલવવાજોગ છે. ઘણાંજ પાપી આદમીઓને તનપસીનને સારૂ હમેશનાં દોજખની ચાલુ સજા થાશે. જેઓનો મજહબ બુરાં સેવટવાલો છે, તે ધરમનું કાંમ સુધારાના કાંમ તરીકેનું કેમ હોએ? તેમજ સુખ વગરનું ઘણું દુઃખ તથા સખતી ઉપજાવનારી પીડા આદમીના સારા ઉપાએવાલી તથા બેહશતને લગતી કેમ કેહવાએ? ૪

૧ (૧૦૧) **વગર દુઃખવાલી જેહાંનમાં પોંહચવાના ઓત્તમ ઉપાએને જોવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, પેલી વગર દુઃખવાલી (મીનોઇ) દુનીઆંમાં પોંહચવાના ઓત્તમ ઉપાએનું જણાવું, એ દુનીઆંને સલાંમતીવાલી આંખે દેખાડનારી મજદીઅસની દીનથી છે. (તે દીનની આંખે) દેખાતા દરૂજને બદનમાંથી બાહેર કાહડવો. કે તેથી (માંણુસને) ચહડતે દરજજેનો દેખઇતો સામાન ખરીદ કરવાને બની આવે.

૧ (૧૦૧) **ડાહપણવાલું (આદમી)—દાંનાઇ અને દાંનાઇથી સમજ મેલવેલાં (આદમી) વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, ડાહપણવાલું (આદમી) તે છે, કે જેમ (એક આદમી) બદનની શક્તિવાલી આંખે જોએછે, તેમ તે આત્માની શક્તિવાલી દાંનાઇથી
૩ જોતું હોએ. દાંનાઇ તે છે, કે જેમ એક આદમી જોતી આંખની શક્તિએ જોએછે, તેમ તે દાંનાઇનાં બલે કરી જોએ. એની મીસલ એ છે કે જેમ
૪ દોલતવાલાં (આદમીઓ) દોલતમંદોની દોલતથી દોલતમંદ થાએછે. દાંનાઇ વાલો તે છે, કે દાંનાઇવાલી શક્તિનું ભલું રેહકાંણ જેનામાં હોએ; તે ગણેઆંણી (આદમી) બુદ્ધીના વસીલાથી સમજદાર રેહછે, અને હયાતી ભોગવનારૂં થાએછે. જેમ (માંણુસની) આંખની જોવાની શક્તિનું ભલુ રેહકાંણ તેની આંખની અંદર હોએછે, તો (તેથી તેની) આંખે દરએક વસતું દેખાએછે, બલકે (તે આંખ) હયાતી ભોગવેછે. તેમ ગણીઆંણી માંણુસની અંદર દાંનાઇ (તેના) ખોરાક તરીકે છે, જેથી તેને સમજ મલેછે. અને જોનારને તેથી દેખાએછે. જે પ્રમાણે પીછાંણુ કરનારની અંદર પીછાંણુવાની શક્તિ છે. તથા મારતાર અને માર ખાધેલાની અંદર મારની સમજ છે, અને બીજા કાંમ કરનાર તથા કાંમ કીધેલાની અંદર કાંમની સમજ છે, તેમ દરએક ગણેઆંણી (માંણુસ) તેને લગતાં ગણેઆંણાંનાં બલને લીધે દાંનાઇવાલું, અને જેનેથી જનમ લીધેલોછે તેના સંબંધવાલું છે. દાંનાઇવાલું (ઇનસાન) તેને માટેની કઉઅતને તેની દાંનાઇએ કરી

સમજી શકેછે. દાનાઇ (યાને ગણેઆંણુ) એ સમજ મેલવવાનો સમય છે. અને સમજદારને તેથી સમજ મલેછે. ગણીઆંણી તરણુ તરેહના છે. એક (તે કે) જે પોતાની દાનાઇથી દાનાઇવાલો છે. અને તેમ જણાએલો દાદાર અહુરમજદ (પોતે) છે. જેની દાનાઇ—વગર હદના વખતવાલી અને બલની અંદર સરવેથી સરસ મરતબાવાલી છે. બીજો (તે કે) જે દાનાઇની મારફતે પોતે દાનાઇવાલો બનેલો હોએ. જેમ એક આત્મા પોતાની જીનદગીની મારફતે પોતે જીનદગીવાલો બનેલોછે. અને આતશ પોતાની ગરમીથી ગરમીવાલો બનેલોછે તેમ. અને તરીજો (તે કે) જે પોતાનાં ગણેઆંણુ વગર (બીજાથી) ગણેઆંણુવાલો બનેલો હોએ. જે પ્રમાણે બદન આત્માને લગતી જીનદગીને લીધે જીવતું છે. અને જે લોહડું તથા લાકડું અને પથર છે, તે આતશની ગરમીથી ગરમીવાલો બનેછે તેમ. તેથી જે ધરમ દાનાઇવાલા (અહુરમજદ) ને લગતો નથી, તેને દાનાઓ ધરમ કેહતા નથી. માટે ધરમગુરૂઓમાંના જે (ધરમગુરૂ) નો ધરમ સરવે શક્તિવાંનની શક્તિવાલો નથી, તે નથી હાકમની હકુમતને વાસ્તેનો, કે નથી દાદારની ખલકને માટેનો કેહવાતો; પણ તે ધરમ દાદારની દાનાઇ—શક્તિ અને હકુમત વગરનો કેહવાએછે.

(૧૦૯) ફ્રતેહમંદ દાનેશમંદી (યાને ગણેઆંણુ), અને દાનાઇથી ફ્રતેહ] મેલવનાર થવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, ફ્રતેહમંદ દાનેશમંદી (યાને ફાવનારૂં ગણેઆંણુ), એ ફ્રતેહમંદ જાતો (યાને યજદ એમેશાસ્પંદો) ની મેહરબાંનગી ભરેલી મદદથી, તેમજ ચહડતે દરજ્જેની આદતવાલાં દીલના ચહડતે દરજ્જેના અંદેશાને (માંણસે) પોતાનાં બદનની અંદર લેઇ જવાથી છે. દાનાઇથી ફ્રતેહ મેલવનાર થવું, એ (માંણસે) હમેશાં સીખેલી દાનાઇનો વધારો કરવાના સબબથી, તથા દીલમાં તેની યાદ રાખવાની ઉલટવાલી આદતથી જણાએલું છે.

૧ (૧૦૦) **સારી મતલબ અને બુરી ધારણા એ બંધેનું મુલ અને કઉઅત તથા (તેને) ફાએદો કરવો, એ અકકલની હયાતીએ છે; તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલારો.**

૨ જાંણવું કે, સારી મતલબવાલું મુલ બેહમન (યાને ભલા વીચાર-
૩ વાલી મીનોઇ શકિત) છે. અને તેનું કઉઅત ઘણુંકરીને સારા ગુણોને જોવાનું (એટલેજે સારા ખવાસોને મેલવવાનું) છે. અને બુરી મતલબ-વાલું મુલ અકોમન (યાને બુરા વીચારવાલી ગેબી શકિત) છે. અને તેનું કઉઅત ઘણુંકરીને એબને જોવાનું (યાને દુરગુણોને મેલવવાનું) છે. અને સારા ગુણવાલી અકકલની હયાતીએ કરી તે બેહુને ફાએદો કરવોછે.
૪ બુરી મતલબવાલાનું કામ બીજાઓની એબ શોધવાનું અને પોતાને વગર એબનો બતલાવવાનું છે. અને સારી મતલબવાલાનું કામ સારા ગુણને સોધવાનું અને પોતાને બીજાઓની બાકકનો ગણુવાનું છે.

૧ (૧૦૧) **આદમીની અંદર જનમ લેનારી મોટાઈ અને કઉઅત વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલારો.**

૨ જાંણવું કે, આદમીને લગતો દેખાવ (યાને તેનો ખવાસ) તરેહવાર
૩ રીતનો છે. (તેમાં) પેહલલો જનમ આપનારી માએના ખવાસનો તે હોએછે.
૪-૫ બીજો—તેને ઉધારનારના ખવાસનો હોએછે. તરીજો—જેઆરે કેલવણી આપનારા ઉસ્તાદની પાસે જાએછે ત્યારે તે કેલવણી આપનારના ખવાસનો
૬ બનેછે. ચોથો—તેની જવાનીના વખતમાં નબલા લોકોની ઉપર ઘણું
૭ જોરાવર અને ગાલેબ થવાના ખવાસવાલું તે રેહછે. અને સેવટે જનમ આપનારા બાપની આદત—સારો સવભાવ અને એબવાલું બનેલું તે જણાએછે.

(૧૭૪) **આદમી વીચારવા, બોલવા અને કરવામાં આભાર માનવાની ફરજવાલું છે, તે વીશે . ભલી દીનને લગતો બોલાશો. .** ૧

જાંણવું કે, આદમી વીચારવા, બોલવા અને કરવામાં હમેશાં ૨
બનતી કુશેશથી નીચે જણાવેલા ચાર જણનો આભાર માંનવાની ફરજ-
વાલું છે. પોતાના પેદા કરનાર તરીકે અહુરમજદનો, આએ દુનીઆંમાં ૩-૪
સંભાલ કરવાની બાબતમાં પાદશાહનો, અને પરવરસ કરવાની બાબતમાં ૫
માબાપનો, અને ચોથું આએ આભાર માનવાની સમજને સારૂ કેલવણી ૬
આપનાર ઉસ્તાદનો (આભાર માનવાની ફરજવાલું તે છે.)

(૧૭૫) **દરએક આદમીની રવાંનને છુટકારો આપવાની શકિત વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાશો.** ૧

જાંણવું કે, (માંણસને) જે વસ્તુ ગુનાહવાલી દેખાએ, તેથી રવાંનને ૨
છુટકારો આપવાનો ચહડતે દરજજેનો ઉપાએ કરવો, તથા પોતાની
જીનદગીને વગર ગુનાહવાલી તથા ચહડતે દરજજેની રાખવી; અને
દાદારે તેઓને આપેલી જાતી અકકલથી ભલી દીનની સમજે કરી ગુનાહના
વીચાર સાથે એકમલતું થવું નહી; અને દરેક હુશીઆર આદમીએ જેમ
બને તેમ ગુનાહના એરાદાથી પાછું રેહવું, અને સવાબના એરાદામાં
આગલ વધવું. એ તરેહથી આએ દુનીઆંની કાયાવાલું આદમી હમેશાં ૩
રવાંનને છુટકારો આપનારૂં અને પોતાને શકિતવાંન બનાવનારૂં છે.

(૧૭૬) **મહીનાના પંચવાડીઆં વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાશો.** ૧

જાંણવું કે, દરએક મહીનાની અંદર ચંદરને લગતા મહીનાના ભાગ, ૨
દીનને લગતા મહીનાના ભાગ તરીકે, છ પંચવાડીઆંથી છે.. તેમાંનાં ૩

તરણુ (પંચવાડીઆં) માં એક 'અન્દરમાહ' નાંમનું (પંચવાડીઉં) છે, અને તે (મહીનાનું) પેહલ્લું (પંચવાડીઉં) છે. જેની શરૂઆત નવા ચંદર-
૪ માહના પેહલ્લા દીવસથી છે, અને પુરૂ થવું પાંચમે દીવસે છે. બીજું— 'પૂરમાહ' નું (એક પંચવાડીઉં) છે, અને તેની શરૂઆત (ચંદરના) મહીનાની ૧૧ મી તારીખથી છે, અને આખર થવું પુનમને દાહડે છે.

૫ તરીજું—'વીસ્પેતથ' (નાંમનું એક પંચવાડીઉં) છે, અને તેની શરૂ-આત (ચંદરના) મહીનાની ૨૧ મી તારીખે છે, અને પુરૂ થવું ૨૫ મી તારીખે છે. આએ તરણુ પંચવાડીઆં શુભ પંચવાડીઆં તરીકે કેહ-વાએછે, અને તેમાં ઘણુંએક કાંમો (નીચે જણાવેલી) વીગતે પેહલ્લાં કરવા ફરમાવેલું છે. (જેમકે) અનાજ—ભાજીપાલો—અને બીજાં જાહો રોપવાં; આદમીઓએ હમબીસ્તર થવું—ગોસપંદોએ તોખમ નાંખવાં અને આએ દુનીઆંને લગતાં દરએક નેક કાંમોની શરૂઆત કરવી; અને જે કાંઇ (નેક કાંમને માટેનો) ઉંચો ધંધો હોએ તે ઉપર ધેઆંન આપવું, તથા (ખોદાએતાલા—યજદ અમેશાસ્પંદો અને અશો ફરોહરોની) યજશને તથા મીઅજદ બાજુ કરવી.*

૬ તરણુ બીજાં પંચવાડીઆંનાં નાંમમાં—પેહલ્લું અંદરમાહની
૭ સાંમણેનું છે, અને તેની શરૂઆત (ચંદરના) મહીનાના છઠા દીવસથી છે, અને સેવટ દસમે દીવસે થાએછે. બીજું (પંચવાડીઉં) પુરમાહની
૮ સાંમણેનું છે, અને તેની શરૂઆત (ચંદરના) મહીનાની શરૂઆતના ૧૬ મા દીવસથી છે, અને તેનું પુરૂં થવું ૨૦ મે દીવસે છે. તરીજું (પંચવાડીઉં) વીસ્પેતથની સાંમણેનું છે, અને તેની શરૂઆત (ચંદરના) મહીનાની શરૂઆતના ૨૬ મા દીવસથી છે અને પુરૂં થવું ૩૦ મે
૯ દીવસે છે. એજ પ્રમાંણે બીજા મહીનાનું ચાલુ કાંમ છે. વલી આએ તરણુ આંતરેનાં (પંચવાડીઆં) નો વખત ઉતરતે દરજ્જેનો છે, તેથી આએ તરણુ વીગતે જણાવેલાં પંચવાડીઆંમાં શેહરને માટેનાં કાંમો નહી કરવાં, અને બને એટલાં સંવાબનાં કામો તે વખતમાં કરવાં; અને સવાબના કાંમો કરવામાં તેનો એક પલબી ખોવો નહી. તેમજ ઉલટા તરીકાવાલા ગુનાહે કરી બીનોને (યાને આવતી દુનીઆંને) લગતા વખતને દુઃખકારક બનાવવો નહી.

* માહ નીર્માએશના પાક અવસ્તામાં ઉપલાં તરણુ પંચવાડીઆંને નેક ગણીને તેની યાદ કરીઆમાં આપેલીછે.

વલી પેલાં પેહલ્લાં તરણ પંચવાડીઆં, તેને માટેનાં વીગતવાર ૧૦
કાંમો કરવા સારૂ પસંદ કરીઆમાં આવેલાંછે. તથા જેકાંઇ કામો તેમાં
કરવાની મનાઇ કરેલીછે. તેમ તે વખતમાં તે કાંમ યાદ રાખીને તથા
ઘટતા વખત તરીકેનું ગણીને કરવું. અને જે દીવસ તે સઘલાં કાંમ
તથા વીચારને માટે ચહડતે દરજ્જેનો કહેલો હોએ, તે દીવસે (તે કામો)
ચાલુ કરવાની ઉલટ રાખવી. અને જે કાંઇ ખલકનાં લોકોને લાએકનાં ૧૧
કાંમો, જેને ભલી દીનના આગેવાંન દસ્તુરોએ મજહબને લગતાં ગણેલાં
હોએ, તેને કોઇબી રીતે હરગેજ અટકાવવાં નહી.

(૫૧૦) યજદોના ખવાસવાલાં આદમીની જાત વીશે, તથા દેવની મીસાલનાં આદમીની જાત વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, યજદોના જેવી સ્વચ્છ ખાસીઅતથી માંણસની જીનદગી તથા ૨
તનદરસ્તીનો અને (તેનો પોતાનો) બંચાવ થાએછે. અને (માંણસે આવતી
દુનીઆંના) ફાએદાને સારૂ પોતાને (આએ દુનીઆંમાં) ચલાવવાએ (પોતાનાં)
રવાંનના સંભાલને માટે હમેશની (યજદોની) મદદ તથા ખશનુદીનું મેલવવુંછે.
અને દરૂજની અસર (તેની અંદર) નહી પોહચવાથી (યાને દેવોના ખવા-
સનો તેનામાં સંબંધ નહી હોવાથી) તેની નેક ઇચ્છાનું રદ જવું નથી.
અને તેના સાચા ઉપરીઓ (યાને મવક્કલ યજદો) ને લીધે તેને સાચો ઉદ્દી-
ઓગ કરવો તથા સેવટે (રવાંનને) દોજખથી છુટકારો આપવોછે. આએ ૩
પ્રકારનું યજદોના ખવાસવાલું આદમી બુરા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની દાંનાઇ
વગરનું છે. બુરા (અધ્રમઇનીઉશ) ના સંબંધ વગરનું આદમી પોતાનાં
સુખવાલું અને તે બુરા (અંધ્રમઇનીઉશ) ને સંકટ આપનારૂં છે. અને
પોતાનાં સુખ વગરનું (આદમી) બુરા (અંધ્રમઇનીઉશ) ને સુખવાલી ખુશી
અને કઉઅત આપનારૂં છે. તથા (પોતાની) ખુશીની ઇચ્છાવાલું (આદમી)
ફીરતીને વધારનારૂં અને તેથી પોતાનાં સુખને ચાલુ રાખનારૂંછે.

દેવની મીસાલનું (આદમી)—અહુરમજદની પેદાએશની કુશમનીને ૪
લીધે આદમીનાં જાંનદાર બદનને જખમી કરવાથી—દુઃખ દેવાથી અને
મારી નાખવાથી છે; તથા રવાંનને ઠગવાથી—પાપી બનાવવાથી અને

દોજખનું કેદી કરવાથી છે. વલી (તેના બદલામાં) તે કાએદાને તોડનારા દેવની મારફકનાં આદમીનાં બદનને દોજખમાં બંદીવાન કરવું તથા દુખદેવું છે. અને દોજખીઓનાં મકાનમાં તેને ધસડીને લેઇ જવું તથા ત્યાં અશોના કીનામાં તેને કતલ કરવું—તથા તેનાં તનની ઉપર નસુશ (દરૂગ) ના પોંહચવાએ (તેનાં શરીરને) નાસવંતું બનવું—સરી જવું અને બદબોઇવાલું થવું છે.

૫ વલી તે પાપીનાં રવાંનને દોજખની અંદર બુરી દીનવાલાની આગલ ધસડી લઇ જાવું છે, અને ત્યાં તેને હમેશાં ફરીઆદ કરવી અને દુઃખ ખમવું છે; અને તેણે કરેલાં દેવનાં કામથી તેને હીન થવું છે. આએ પ્રમાણેનાં દેવની મીસાલની જાતવાલાં આદમીના આત્માની સંકટથી તેને લગતી બુરી દીનવાલા (અંધમઇનીઉશ) ને સુખ છે. અને તે બુરી દીનવાલાંની દોસ્તીમાં તે (દેવઅવતારી માંણસ) ને (દોજખમાં) ઇજા ભોગવવી તેની આસપાસના દુખકારક બદનવાલાં ખરફસતરોએ તેને ખાવાથી છે. (સેવટે) તે દોજખી આદમીનો છુટકારો થવાથી, તથા તે સુખવાલાને સુખ મલવાથી, હલાકીની ઇચ્છાવાલા (અંધમઇનીઉશ) ને હમેશની અદેખાઇ કરવીછે. અને તે ઉલટી ચાલચલણુવાલાને દોજખથી છુટકારો મેલવવાનો કોઇ ઉપાએ નથી. બુરી દીનવાલાને આત્માનાં સુખને સારૂ સંકટ છે. અને બુરી દીનવાલા (અંધમઇનીઉશ) ને વગર દયા લાવવે તથા ધીક્કાર સાથે (આખેરશ) કેદ રેહવું તેની સંગત કરનારે તેથી દુર રેહવાએછે.

૧ (૧૫૧) સંધલાએાના માલેક તરીકે લાએકનો કોણ છે? તથા કોઇનાબી માલેક તરીકે લાએકનો કોણ નથી? તથા હયાતીના માલેક તરીકે લાએકનો કોણ છે?. અને હયાતીવાલો કોણ નથી? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

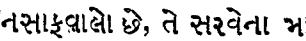

૨ જાંણવું કે, જે ઇનસાફવાલો છે, તે સરવેના માલેક તરીકે લાએકનો છે.
૩ અને જે વગર ઇનસાફવાલો છે, તે કોઇનાબી માલેક તરીકે લાએકનો
૪-૫ નથી. અને જે હયાતીવાલો છે, તે લાએક સરદાર તરીકે છે. જે હયાતી-વાલો નથી, તે જે આબાદીવાલો તથા જે પેહલ્લા દરજાવાલો છે, તેની મારફકનો કેમ હોએ?

(૧૫૮) શેહર અને આદમીને સુધારવાની મુખ્ય બાબદો વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

જાંણવું કે, દીનની સમજથી શેહર અને આદમીનો સુધારો થાએછે; ૨
અને તે ઘણુંકરીને સાચું બોલવાથી છે. અને તેથી આએ (નીચે લખી જણાવેલી) ચેચાર સચાઈનું મલવુંછે. અને તે (સચાઇ) થી લાએક પુરૂષનાં ઉપરીપણાંએ શેહર અને આદમીને માટેનો સુધારો થાએછે. પેહલ્લું— ૩
જ્યાંસુધી તે ઉપરીની અંદર સાચી ઇચ્છા છે, ત્યાંસુધી તેની અંદર શેહરના સુધારાને લગતું યજદી બોરેહ રેહછે. બીજું—જ્યાંસુધી તે ૪
(ઉપરી) નાં દીલની અંદર સાચુ બોલવાને માટેની તર્ક શક્તિ હોએછે, ત્યાંસુધી તે સાચુ બોલવાનો ઉલટ રાખનારોછે. તરીજું—જ્યાંસુધી તે ૫
સાચુ બોલનારનું બોલવું નેક પેદાએશ (યાને યજદ અમેશાસ્પંદો) ની દાંનાઇ સાથનું છે, ત્યાંસુધી સચાઇને બુજોરગી મલેછે. ચોથું—જ્યાંસુધી ૬
તે (ઉપરી) નાં આદમીઓની અંદરનાં સાચાં આદમીનાં બોલવાને કબુલ કરવુંછે, ત્યાંસુધી તેનું દરએક કાંમ ખુશી સાથનું છે. અને જે સાચું બોલનારોછે, તેનાથી શેહર અને આદમીનો સુધારો થઇ શકેછે.

(૧૫૯) દુનીઆંનું બદન—તે બદનની મેલવણી—બદનનાં તત્વો— ૧
અને તેનાં રવાંનને જેબદાર કરનારી તથા પ્રાએદાવાલું બનાવનારી કહી વસ્તુ અને કીહું મુલ છે? અને તેને હાંણી પોંહચાડનારી—નોકસાંન કરનારી શું ચીજ અને કીહું મુલ છે? તથા શાથી તેને આરાસ્તગી—પ્રાએદો—હાંણી—અને નોકસાંન છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

જાંણવું કે, દુનીઆંની કાંયા આતશ—પાણી—જમીન—ધાતુ— ૨
જાડપાંણુ—ગોસ્પંદ અને આદમીથી છે. જેમ આદમીનું બદન ગડુછ— નસ—ધોરી નસ—હાડકાં—પેટ—અને બાલથી છે તેમ. દુનીઆંનાં ૩
બદનની બનાવટ આતશ—પવન—તરાવત—અને મીટી ઇત્યાદી તત્વોથી છે. જેમ આદમીનાં બદનના તત્વો—પવન—લોહી—ગરમી—અને ૪

બદનની મીટીના સંબંધથી છે તેમ. દુનીઆંનાં તત્વોને પ્રમાણીક બનાવટે ચલાવનાર અને (તેઓ પાસે) કાંમ કરાવનાર આતશ અને પવનનો જેસ્સો (યાને હીલચાલ) છે. વલી તેના સંબંધથી આદમીનાં બદનનાં તત્વોને જોડાએલાં રાખનારૂ તથા તેઓ પાસે કાંમ કરાવનારૂં ફરોહર (પોતાનાં કાંમમાં) ફતેહ મેલવનારૂંછે. આત્માને લગતા સ્વાસ (યાને દમ) ના સંબંધે કરી દુનીઆં હયાતી ભોગવનારીછે. આત્માને મદદ કરનારૂં ચહડતે દરજ્જેનું કાંમ હવાને લીધેછે. લોકો આવાજની મારફતે વાતચીત કરેછે, તે વાયુ અને ગેબી સમજને લીધેછે. આત્માને લગતો સ્વાસ (દુનીઆંને) ચલાવનારો સબબ કેહવાએછે. આદમીનું બદન જીનદગીવાલું આતશના સબબથી છે. અને દુનીઆંને ચલાવનારો પવન હયાતીવાલા આત્માને લીધેછે. અને રવાંન (પોતાનાં કાંમમાં) ફતેહ મેલવનારૂં લાએક ખોરેહના સબબથી છે. દુનીઆંની અંદર જે દુઃખભનજણ નાંમવાલું (આદમી) કેહવાએછે, તે આસમાંની દોરથી છે. જેમ આદમીનાં બદનને ચલાવનારૂં બુદ્ધીવાલું રવાંન છે, તેમ દુનીઆંને ચલાવનારા તથા (તેને) ફાએદો કરનારા ખોરેહમંદ ચાલવાલા મીનો યજદો (યાને શુભ સેતારાઓ) છે. વલી આદમી પોતાને જબદાર બનાવનારૂં તથા ફાએદો કરનારૂં અન્તકરણની અંદર બેહમન (યાને ભલા વીચાર-વાલી શક્તિ) નાં રેહઠાંણે કરીછે. દુનીઆંની હયાતીને ખરાબ કરનાર અને નોકસાંન પોંહચાડનાર નીચ ખોરેહની ચાલવાલા મીનોઓ (યાને દેવ—દરૂજોના પ્રતાપવાલા નીચ ગરેહઓ) છે. જેઓ દુનીઆંમાં ઘાતનું કાંમ કરવા સારૂ દોડનારાછે, તેઓ અવાખતરના દદાનીની* મીસાલના કેહવાએછે. આદમી જે કાંઇ ખરાબી કરનારૂ અને નોકસાન પોંહચાડનારૂં છે, તે તેનાં દેલની અંદર રાહમારૂ અકોમન (યાને બુરાં જનવાલી શક્તિ) નો વીચાર હોવાથી છે. દુનીઆંને જેમ તથા ફાએદો પ્રમાંણીકપણાંને જનમ આપનારી બગી (યાને ખેતીવાડીને લગતી સમજ)† થી છે. અને તેની જીનદગી—સલામતી—ઇમાંનદારી—બંદગી—અને ચહડતો દરજ્જો એ દાંનાઇનાં પુષ્પપણાંને લીધેછે. વલી માણસને બેહમનને લગતી

* જુઓ ગાથા દદાની—લોગતનો બોલાસો 'દીનકર્દ' કેતાબનાં બેહલ્લાં દફ્તરને સફે ૨૦ મે ફકરો ૯ મો.

† જુઓ ગાથા બગી—લોગતનો બોલાસો 'દીનકર્દ' કેતાબનાં બેહલ્લાં દફ્તરને સફે ૨૦ મે ફકરો ૮ મો.

(યાને ભલા વીચારવાલી) દાંનાઇથી આરાસતગી—ફાએદો—સવાબ—
નેકનામી અને અશોઇ છે. દુનીઆંની હયાતીને ખરાબી તથા નોકસાંન ૮
અનીતીવાન અને એબવન્તા દદાંની (યાને ખોરાકીને લગતી તંગી
આપનાર) થી છે. વલી આદમીને નાશકારક તથા જીઆંગાર બુરા વીચાર-
વાલી બુરી બુદ્ધીથી બીમારી—મોત—અપકીરતી—કોહાટ—બદબોઇ અને
અફસોસ છે. અને (માંણસને) પાપીપણું તથા બદનામી ગુનાહને
લીધેછે. દુનીઆંનાં આદમીઓને સીનગાર તથા ફાએદો દુનીઆંનાં મુલ ૯
દાદારની તરફનાં સુખથી છે. અને આદમીને મોટાઇ દુનીઆંને કાએદાસર
રાખનારી દીનની નસીહતથી છે. દુનીઆંની જાતને ઉલટી જાતવાલા ૧૦
એબ આપનાર એહરેમનની દીનની અસરવાલી પેદાએશથી સુધરવું નથી,
પણ આદમીને તેથી નોકસાંની અને ખરાબી છે. એ ઉપરથી દેખઇતુંછે ૧૧
કે, દાદારની તરફથી ફરાગત અને મોટાઇ મલવાને લીધે દુનીઆંના
લોકોની હયાતીને પોતાની એક મલતી સુધારાવાલી જાતથી (યાને મીનો
યજદોના સંબંધથી) ખરાબી નથી. માટે દુનીઆંનાં આદમીઓ પાક
વીચારને લીધે (એટલે જે દીનનાં ફરમાંન મુજબ ચાલવાથી) કાએદાસરનાં છે.
તેથી દુનીઆંનાં આદમીઓને ખરાબ હયાતીવાલાં કેહવાનું કારણ વાજબી
નથી. જે ધરમગુરૂઓનું અન્તકરણ હલાકીવાલાં મુલને લગતું છે, તેઓની ૧૨
દીન હલાકીવાલાં મુલનાં ઉપરીપણાંને લીધે નેસ્તીને લગતી છે. જે ધરમ-
ગુરૂઓનું અન્તકરણ નેકીનાં મુલવાલું (યાને સ્પેન્તોમઇનીઉશને લગતું) છે,
તે મુલના સંબંધથી, તેઓ સઘલા હલાક કરનારાઓમાં વધારે હલાક કર-
નારાઓ ઉપર તથા સઘલા બુરાઇ કરનારાઓમાં વધારે બુરા કરનારાઓ ઉપર
મહડતો દરજ્જે ભોગવનારા (યાને તેઓને હાંણી પોંહચાડનારા) કેહવાએછે.

(૫૫) આગમચથી ઉપાએ કરનારો તથા ઉપાએનો સરદાર ૧
કોણ છે? જે વીશે અહુરમજદે સ્પેનામીનોની પેદાએશને
સુધારનારી દીનની અંદર જણાવેલું છે, તે વીશે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

આગમચથી ઉપાએ કરનારો કોણ છે? તે વીશે જાણવું કે જે કોઇ ૨
દાદારનાં ફતેહમંદ મુલનો (યાને સ્પેન્તોમઇનીઉશનો) સાથી છે, તે છે,

૩ અને જે (શખ્સ) તેને લગતી સઘલી વસ્તુને માટેનો લાએક ઉપાએ
કરનારોછે, તે પેલાં દરએક ઉપાએને માટેનાં સઘલી સમજવાલાં મુલ
(સ્પન્તોમઇનીઉશ) ના સંબંધને લીધેછે. હયાતીવાલું ઇનસાન સઘલા
૪ ઉપાએવાલું પુરતી સમજે કરી થાઇ શકેછે. ઉપાએનો સરદાર કોણ છે?
જે (દાદાર) હમેશાં તેને માટેનાં ઉપાએ વગરનોછે તે છે. કારણકે તે
અતીઅન્ત ચહડતે દરજ્જેનાં ઉપાએનાં કાંમે કરી સઘલી સમજ સાથની
હયાતીવાલો છે, તથા બેહુ દુનીઆંને લગતી સમજે કરી ઉપાએનાં
ઉપરી તરીકેનો તથા કાંમના ઉપરી તરીકેનો છે.

૧ (૧૧૦) **ઈમાંનદાર (માંણસ) થી લોકોને દીનને લગતો ફાએદો છે,
અને દોજખની ધારતીવાલાં આદમીથી લોકોને
નોકસાંન છે, તે વીશે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, જે પાદશાહ બાપેદાદે ઘણોજ ઈમાંનદાર હોએછે, તે
લોકોને દીનને લગતો ફાએદો કરનારો છે. અને તે ખોદાની તાબેદારીની
ઇચ્છાવાલો—દાંનેશમંદ—અને દીનનું સમરણ કરનારો પાદશાહ પોતે,
તેની દીનનો વધારો કરનાર અને અશોઇને પ્રકાશ આપનારા હાકમ
તરીકે છે; કારણકે તે ખોદાના તાબેદાર—દાંનેશમંદ દીનનું સમરણ
કરનારા હાકમને હકુમતે પોંહચવાથી તે દીનનો વધારો કરનાર અને
અશોઇને પ્રકાશ આપનારા પાદશાહની પોતાની હકુમત અને દીનને
(ખોદાની તરફથી) હીમત અને ફતેહ મલેછે. અને દુનીઆંનાં આદમી-
ઓનો (તે દીનથી) સંભાલ—સુધારો અને આરાસ્તગીનો વધારો થાએછે.

૩ જે પાદશાહ બાપેદાદે દોજખની ધણી ધાસ્તીવાલો હોએછે, તે
દુનીઆંના લોકોને નોકસાંન કરનારો છે. અને તે હાંણી પોંહચાડનારા
વીચારવાલો—ઇનસાફની બદીવાલો અને દીનનાં સમરણ વગર પોતાનાં
અન્તકરણને સુસ્ત કરનારો ઠગારો (પાદશાહ) પોતે દીનની ખરાબી કરનારો
અને નેકીને કજલાટ આપનારો છે. અને તે (પાદશાહ) દુનીઆંનાં

આદમીઓનો સંભાલ કરવો તેની હકુમત અને દીનની નબલાઇ— ઉલટાપણું અને નોકસાંનીથી છોડી દીએછે. તેથી (દુનીઆમાં) ઘટારો— નબલાઇ અને અન્ધાપો થાએછે.

(૨૧૧) આદમીને સુધારવાની અને વધારવાની, તથા તેને ઘટારવાની અને પરત દરજ્જેનું બનાવવાની, તેની શક્તિવાલી નજર (યાને આંખ) વીશે, તથા એ તરેહના દરએક આદમીની સમજ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખેાલાસેા. ૧

જાંણવું કે, આદમીએ પેાતાની તપાસ કરવી જાતી અક્કલમંદીથી છે. ૨ જાતી અક્કલ પેાતે આત્માની આંખે જોવાની શક્તિ છે. આદમીએ (પેાતાને) સુધારવું અન્તકરણની અંદર બેહમન (ઇઆને ભલાં મનવાલી શક્તિ) ને રાખવાએછે, અને (પેાતાને) ચહડતે દરજ્જેનું બનાવવું (પેાતાની અંદર) દીનની દાંનાઇને લેઇજવાથી છે. અને તેમજ તેનેા ઘટારેા દીનની દાંનાઇને (અન્તકરણ) ની અંદર નહી લેઇજવાથી છે, તથા તેની ખરાબી જાલમ અકેાબન (યાને બુરાં મનવાલી) શક્તિને દીલમાં ઉતરવાથી છે. એને લગતાં પાંચ તરેહનાં કારણ તેને લગતાં પ્રાકરણમાં જણાવેલાંછે. પેહલ્લું—સઘલી ૩ ખેાલ્લી આંખે જોવાનું. બીજું—વધારે ખેાલ્લી આંખે જોવાનું. તરેાજું— ૪-૫ અરધી ખેાલ્લી આંખે જોવાનું. ચેાથું—ઘણી બંધ કરેલી આંખે જોવાનું. ૬ અને પાંચમું—સઘલી બંધ કરેલી આંખે જોવાનું. સઘલી ખુલ્લી આંખે ૭-૮ જોવું, એ બેહમનને (યાને ભલા વીચારવાલી શક્તિને) અન્તકરણની અંદર સુરતી રાતે રાખવાએ, તથા અન્તકરણની અંદરથી બુરા વીચાર-વાલી શક્તિને (યાને અકેાબનને) દુઃખ દેવાએછે. આએ દીનની દાંનાઇને (અન્તકરણની) અંદર લેઇજવા વીશેનેા પેહલ્લેા દરજ્જો છે. અને તે ૯ બેબી અગમ બુદ્ધી જોવાનેા સબબ છે. વધારે ખેાલ્લી આંખે જોવું, એ અન્તકરણની અંદર બેહમનની બેારેહને (યાને ભલા વીચારવાલી શક્તિના પ્રતાપને) રાખવાએ, અને અકેાબન (યાને બુરાં મનવાલી શક્તિ) ના અન્ધાપાને અન્તકરણના વીચારમાંથી નાંખી દેવાથી છે. આએ ૧૦

દદાંની*ને લગતા પેશાને પીછાંણુવાનો અને પોતાનો દરજ્જો વધારવાનો
૧૧ સબબ છે. અરધી ખોલલી આંખે જોવું, એ અન્તકરણની અંદર બેહમન
૧૨ (યાને ભલા વીચારવાલી શક્તિ) ની ઝાંખી રોશની રાખવાએછે. દીલના
વીચારની અંદર અકોમન (યાને બુરા વીચારવાલી શક્તિ) નો ઘણો પ્રછવ
નાખવાથી સરવેથી ઉતરતી દીનની દાંનાઇનું (અન્તકરણમાં) લેઇજવું છે.
૧૩ અને આએ દરજ્જે દાંનાઇની સમજ શક્તિથી જોવાનો છે.

૧૪ વધારે બંધ કરેલી આંખે જોવું, એ દીલના વીચારની અંદર
અકોમન (યાને બુરા વીચારવાલી જેબી શક્તિ) જાલેમ હોવા છતાં,
અન્તકરણની અંદર બેહમન (યાને ભલા વીચારવાલી મીનોઇ શક્તિ) ની
ઝાંખી દુરબલ રોશની રાખવાએ, તથા દીનની દાંનાઇની તંગી હોયાથી છે.
૧૫ અને આએ દરજ્જે ખોટતું ફરમાંન વીચારવા તથા આપવાના સબબ
૧૬ તરીકે છે. સઘલી બંધ કરેલી આંખે જોવું, એ દીલના વીચારની અંદર
શક્ષી ઉપજાવનારા અકોમન (યાને બુરા વીચારવાલી શક્તિ) ને ઉતરવાએ
તથા અન્તકરણની અંદરથી બેહમન (યાને ભલા વીચારવાલી શક્તિ) ની
ઝાંખી રોશની તદન જતી રેહવાએ દીનની દાંનાઇ તેને મુતલક નહી
૧૭ મલવાથી છે. અને આએ દરજ્જે શુસ્ત અક્કલ—બુરી ચાલચલણવાલી
હુશીઆરી અને કમ બુદ્ધીને લગતો છે.

૧ (૪૧૪) ચાલવાની મારફતે જે વસ્તુ પાછી તેનાં મુલને મલનારી છે, અને તરીકાની મારફતે જે વસ્તુ પોતાનાં મુલથી મથાલાંને મલનારી છે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

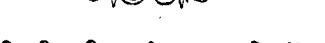

૨ જાંણુવું કે, ભલી દીનની અંદર જણાવેલુંછે કે, જે ચીજનું તેની
ચાલની મારફતે પાછું તેનાં મુલને (યાને અસલ જગોને) મલવુંછે, તે
૩ વખત છે. અને જે ચીજથી તલીએથી મથાલે પોંહચવુંછે, તે દાંનાઇના
૪ તરીકાથી છે. આએ વખતને સારૂ એમ જણાવેલુંછે કે, તે તેનાં અસલ

* દદાંની—એાલને લગતો ખોલાસો જુઓ 'દીનકર્દ' નાં પેહલાં દફતરને ૨૦ મે સફે આપેલોછે તે.

મુલની કઉઅતને લગતાં કામથી (એટલેજે તેના માલેકની તરફથી તેને મલેલી ગતીથી) યોગીયતા (યાને સરખાપણું) ને માટેનો છે. એટલેજે બરોબર ચાલનારો છે. પેદાએશને પેદા કરનાર દાદાર તેનું પેહલ્લું કામ વખતને લગતાં કામથી શરૂ કીધું હતું. અને કામ કરનાર (દાદાર) ની તરફથી તેનાં કામનું સેવટ આવવું હદવાલા આસમાની ચાલના વખતના સંબંધથી છે. સેવટનો વખત આસમાની દોરની પુરી થાએલી હદના સંબંધથી છે. સધલાએાને જાતે પાછું પાક થવું હદ વગરના વખતની અંદર (યાને રીસતાએનના વખતમાં) છે. અને એાદાએતાંલાનો સંબંધ ધરાવનારાએાને તનપસીનને વખતે (આએ કુનીઆંથી) ગુજર કરવી નથી. વલી દસ્તુરોની તરફથી વખતને સારૂ કેહવામાં આવેલું છે કે, વખત શરૂઆતથી વગર હદવાલો બનેલો હતો; પણ તયાર પછી તે હદવાલો બનેલોછે. અને તેની હદ પુરી થવાએ તેને પાછું વગર હદને લગતું કામ કરવું છે. અને તેને લગતી સમજ એ છે કે, વખતને વગર હદથી પુરવાઇ રેહવું સેતારાએાની ચાલની હદ આવવાને લીધે છે. (સેતારાએાની) ચાલ પુરી થવા અને ચાલી રેહવા પછી પાછું તેને વગર હદનું સેવટ લાવવા સારૂ (પોતાનાં કામમાં) જોડાવું છે. એને લગતી સમજને સારૂ એમ બોલાસો કરેલોછે કે, પેદાનો કરનાર તેની અચરતી ઉપજાવનારી દાનાઇથી વગર હદના વખતવાલો છે. અને તે માહ ગણેઆંણી સાહેબ પોતાની પાએદાર શક્તિને લીધે પોતે વખતની અંદર જાથુકનો છે. અને તેને લગતી સમજ મેલવવી એબ આપનારા (એહરેમન) ને તેની ખરાબ ઇચ્છા અને ખરાબ મતલબને લીધે નથી. તે (એહરેમન) પોતે તેની પસંદગીનું કામ કરનારા કોલ તોડનારાએાનો ઉપરી છે. તેથી જે તેની બોલાદ વગરનાં (ઇનસાનો) તેની વધારે આરાધણા કરવાથી તેનો સંબંધ મેલવવા માંગેછે, તેનો તે સોબતી થાએછે. અને તેને પોતાની બંદગી કરનારો સગજીને તેની સાથે એકમલતો રહેછે. જે કોઇ કેટલીએક લાએક સમજવાલો છે, તે પેદાએશને પેદા કરનારા દાદારને ચહડતે દરજ્જેનો ગણનાર છે. (કારણકે) તે (દાદાર) નો ચહડતો દરજ્જો બેહદ રોશનીવાલાં (ગરોથમાન) ને પેહલ્લાં તેજ આપવાથી તથા તે બેહદ રોશની-વાલાં મકાનના સાચ્ચા મીનો યજદોને પ્રતાપી બનાવવાથી—અને તે બેહદ રોશનીવાલાં મકાનના સાચ્ચા યજદોના સંબંધવાલો હોવાથી—તથા સધલી સમજ સાથની (કુનીઆની) વરધી કરનારી કઉઅતવાલી દાનાઇથી—

અને (પોતાની) સધલી શક્તિવાલી સમજથી સધલું પોતાની મરજી મુજબનું કામ કરવા સારૂ તેની પેદાએશને પેદા કરનાર હોવાથી છે.* જે (કામ) થી તે સાહેબ એબ આપનારને ટાલનારો—પેદાએશને પાછી પોતાની કરનારો છે. અને અશો અહુરમજદ જે પેદાએશને હમેશાં સધલી ખુશી સાથે એબના આપથી સુધરેલી રાખનારો છે, તે ભલાં મુલવાલી તાજી દોલતના કારણથી (યાને સવાબનાં ચાલુ કામથી) છે. ભલું મુલ એ સધલા ભલાઇની કઉઅતવાલા ખવાસોનું બી છે. અને તેથી ભલા લોકો હમેશાં તેજવાલા રેહેછે. તે પેદાએશને પેદા કરનારની તરફથી (દરએક) વસ્તુને ખોરેહ બખશવી (યાને તેજદાર બનાવવી), જેટલી તેની સાથે તે વસ્તુ સંબંધ રાખનારી હોએછે તે મુજબ છે. જેમકે જજખલાથી બાંમદાદની રોશની છે. ઉજેડાંથી જજખલું છે. અને રોશનીવાલી વસ્તુથી ઉજેડું છે તેમ.

૧ (૧૧૮) **આએ દુનીઆંમાં ધરમી વીચારથી રેહનારાં લડાઇના અસબાબવાલાં આદમીઓ વીશે, તથા તેને લગતા પુરાએદા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આએ દુનીઆંમાં ધરમી વીચારથી રેહનારાં (અને દરૂજની સામણેના) લડાઇના અસબાબવાલાં આદમીઓ ફતેહ મેલવનારાં—કઉઅતદાર અને (રૈયતના) સુખને જનમ આપનારાં છે. અને તેઓની તરફથી આએ દુનીઆંમાં શક્તિવાન આદમીની મારફતનાં લાએક કામ કરવાંછે. અને તેનીથી દુનીઆંની આબાદીનાં મુલનું
૩ તથા તેને લગતી પેદાએશની પરવરસીનું ચાલુ રેહવુંછે. અને (તેઓને) અક્કલની કઉઅતથી છેલ્લા સુધારાને થકી દરૂજને હાંની, પોંહચાડવા વીશેના વીચાર નેગેહબાંની કરનારા યજદોથી મેલવતોછે. અને તેથી
ગુનાહથી દુર રેહવાનો—સવાબને સારૂ કુશેશ કરવાનો અને તનનું સેંવટ આવીઆ પછી રવાંનને છુટકારો તથા બુજોરગ દરજ્જો આપવાનો
૪ અને તેને નેક મકાનની અંદર રાખવાનો ફાએદો છે. વલી તે ધરમી વીચારથી આએ દુનીઆંમાં રેહનારૂં ફતેહના વીચારવાલું એક આદમી,

* વંદીદાદની ૨૨ મી પરગરદના અવસ્તામાં એને લગતું બયાંન આવેલું છે.

તથા બીજું અકલના અંદેશાવાલું અને દીનને સારૂ લડાઇ કરનારૂં આદમી, એ બેહુ તરેહની શક્તિવાલાં આએ દુનીઆંનાં આદમીઓ, તેઓની કુશેશમાં એકસરખાં છે. (આદમીઓને) સારી ચાલચલણથી બંધે દુની- ૫
આંને લગતો પુરતો સુધારો અને ચહડતે દરજ્જેની ઇચ્છાનાં (સવાબનાં) કામ કરવાંએ (આવતી) મીનોઇ જેહાંનને લગતો ફાએદો છે.

(૨૧૧) આદમીએ આએ દુનીઆંને સારૂ અને (આવતી) મીનોઇ દુનીઆંને સારૂ (પોતાને) ચલાવવાની ચાલ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાશો. ૧

જાંણવું કે, આએ દુનીઆંને સારૂ (આદમીએ પોતાને) સારી રીતે ૨
ચલાવવું, (પોતાની) ઓલાદને લીધે (યાને આએ દુનીઆંમાં પોતાની
ઓલાદનો સેલસેલો ચાલુ રાખવાએ) છે; અને (આવતી) મીનોઇ ૩
જેહાંનને સારૂ પોતાને સારી રીતે ચલાવવું, (પોતાનાં સારાં) કામે કરીછે.
અને એથી આદમીનો મીનોઇ જેહાંનમાં (દોજખથી) છુટકારો છે.
(આદમીએ આએ દુનીઆંમાં) દાંનાઇથી આત્માને સારૂ તે ચીજ મેલવ-
વાની કુશેશ કરવી, કે જે વસ્તુ મેલવવાથી તે શક્તિવાંન થાએ, અને
(યજદ અમેશાસ્પંદોની) મદદ મેલવી શકે. (આદમીની) આએ દુનીઆંની
મતલબ યજદોની પખ્શમાં પોતાને રાખવાની, અને આએ દુનીઆંમાં
યજદોને પોતાના ઉપરી તરીકે પસંદ્ર કરવાનીછે. કારણકે દીનના પેશવાઓએ
ભલી દીનને લગતાં લખાંણ ઉપરથી ફરમાવેલું છે કે, રવાંનની આએપતને
માટેની કુશેશ કરનારાં આદમીએ રવાંનની નબંલાઇને દુર કરવા સારૂ
આએ, દુનીઆંની દોલત જેમ તેને (યાને રવાંનને) સારૂ વધારે ફાએદો
કરનારી થાએ તેમ વાપરવી.

૧ (૨૭૦) મોહટાઈ અને ગરીબીને લગતા ઓત્તમ અસબાબ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, (માંણસનો) મોટાઈ અને ગરીબીને લગતો ઓત્તમ અસબાબ, (તેને) ઉંચ બનાવનારી અક્કલ છે. હમેશાં તરેહવાર રીતે જુદી જુદી નેકનાંમીવાલા લોકો હકુમતની અને દીનના દસ્તુરની તાબેદારી—અને ફરમાન બરદારી કરવાએ, અને પેલા અક્કલની સમજવાલા સરદાર (યાને પેગમબર) ના કેહવાને માનીને ખોદાની તાબેદારીમાં રેહવાએ બનેછે. બીજા સારા ગુણો ધરાવનારાઓની અંદર, અક્કલને લગતી મોટાઈવાલો સરદાર દીનની સમજ આપનારી એક (પેગમબર) ની જાત છે. કારણકે તે મોટી અક્કલવાલો પાદશાહ અને બીજો ધરમગુરૂ એ બેહુ તે બુજોરગ (પેગમબર) નો સંબંધ ધરાવનારા છે.

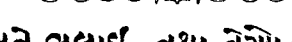

૧ (૨૭૧) બુરાઈ અને ભલાઈ, તથા તેઓની આએ દુનીઆંની કઉમતને ચાલુ રાખવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

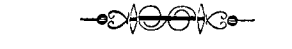

૨ જાંણવું કે, ભલાઈ એ નીતી છે. અને દાંનેશમંદ (આદમી) તેને લગતા વીચારોને સચાઈ—દરએક સારા ગુણવાલી રોશની—સારી સમજ—પાકી—તાજી હયાતી—સવાબની કઉમત અને બીજા તેવાજ
૩ તરીકાથી મેલવનારૂંછે. બુરાઈ એ અનીતી છે, અને (આદમી) તેના વીચારવાલું બુરી બુદ્ધી—બેવચની—ખોટારૂ—દરએક અંધકાર જવાસ—બદબોઈ—નજીસી—ઉલટી જીનદગી—પાપ—એબો—અને બીજી બુરાઈની
૪ બુનીઆદવાલાં અધરમીપણાંના સંબંધે કરીછે. જેમ સુરજની રોશની આંખે દુનીઆંને જોવાની શક્તિ આપનાર છે, તેમ નીતીવાંત (માંણસ) ને લગતી ભલાઈ તેની આંખે દુનીઆંની આંખને જોવાની
૫ શક્તિ આપનાર છે. અનીતીવાલાં (માણસ) ને લગતી બુરાઈ, તેની આંખે દુનીઆંની આંખને સારૂ નેસ્તીવાલી શક્તિ છે—જેમ અંધારાંથી
૬ અનદીઠ થવુંછે તેમ. આંખે દુનીઆંમાં બુરાઈનું ચાલુ રેહવું આંખે દુનીઆંની આંખની શક્તિના એરાદાએ છે. સઘલાં દાદાર અહુરમજદની

તરફ ચલાવનારાં માણસો આત્માને લગતી ભલાઇ અને ખુબીને છોડી દીએછે તે આએ દુનીઆંની આંખની કઉઅતને લીધેછે. તે બુરાઇનો સંબંધ ધરાવનારાઓ બુરાઇને ચાલુ રાખવાના એરાદાના સબબથી (બુરાઇના) સંબંધવાલા છે. બુરાઇની અપવીતરાઇને તોડવી તેની સાથે યજદોની આંખવાલી ભલાઇની કઉઅતે કરી લડાઇ કરવાએછે. બુરાઇનાં ૭
મુલ ધનામીનોને લાએકનું (માણસે) થવું, એ તેની સધલો (યજદી) શક્તિનો નાસ કરવાએ છે. જે ધરમગુરૂઓ અનીતીવાલી બુરાઇની કઉઅતવાલા ૮
અને તેજ મુલને લગતી દરએક અનીતીના વીચારવાલાં અસલ કામો કરનારા છે, તેઓ જાંણીજોઇને નીતીના રેવાજનો અટકાવ કરનારા છે. તેઓનો મજહબ યજદાંની તરફથી અપાએલો અને સપેનામીનોને લગતાં મુલના દરએક તરીકાના સંબંધવાલો કેહવાએ નહી, પણ અનીતીવાલા ધનામીનોના દરએક તરીકાના સંબંધવાલા વીચારવાલો કેહવાએછે.

(૨૧૧) રોશન આંખવાલાં રવાંનને અન્ધકાર મુલથી ગુનાહ ૧ કરવો તથા તેનીથી પાપી બનવું કેમ છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, રવાંન પોતે તેની બદનના પોશાકવાલી જાતના સંબંધની ૨
અંદર દાંનાઇની કઉવત અને ઇચ્છાવાલું છે. આદમી યજદોની સાહેતાથી ખાલેસી અને વગર ગુનાહની હાલતમાં રેહનારૂં છે. અને તેની અંદર એમ આપનારને ભેલાવાથી (તેનું) બદન અને આત્મા અન્ધકાર ઉલટી જૂતવાલાને લગતું છે. આત્માને તેની બદકાર દાંનાઇના સબબે તથા દીનની સમજ વગર પાપી બનવું છે. અને ધાતકી ઉલટા વીચારની ઇચ્છા તેને બદકારે બનાવનાર તથા દીનની નાવાકેફી તેનો સવાબના વીચારનો નાશ કરનાર છે. સુખને લગતા શોકને લીધે સવાબને લગતા વીચારથી તે આલસુ બનેછે. અને તે રોશન આંખવાલું રવાંન ગુનાહનાં કામથી જીનદગી ગુજારનારૂં થાએછે. અને તે ગુનાહની ગુજરેશ કરવાનો સબબ જે સવાબની બુલંદ દરજ્જેની હાલત છે તેનો, તે અટકાવ કરેછે. બદન અને બદનથી તેની અંદરનું રવાંન દરૂજના ખોહવાલાં

વેરાંન દોજખની સખતીની અંદર પોતાને ઇજા પાંમતું રાખેછે. ભલી દીનમાં જણાવેલુંછે કે, સેવટે યજદોની ફતેહ થવાથી દરૂજની, શક્તિનું ટુટવુંછે. અને દાદારની ઇચ્છા મુજબ ગુનાહની સજાથી પાક થાએલા-ઓને, ગેબી ધોવાંનથી પાક કરનારા યજદો દોજખમાંથી બાહેર કાહડશે. અને તે એબ આપનારની નજીસીથી પાક•થાએલાઓને એકસરખી જાતના પોશાકવાલાં બનાવવા સારૂ તેઓને પાછાં હમેશની અમરગીવાલા પોશાકનું અને પુરતી ખુશીવાલી જીનતદાર કાયાનું બખ્શવુંછે.

૩ બદનની અંદરના આત્માની ઉલટી અક્કલે (માણસને) નોકસાંન થવુંછે. અને તેવો આત્મા એકસરખી (ઉલટી) અક્કલથી બદનને જીનદગી-વાલું તથા સલામત રાખનાર છે એમ કેહવું ખોટું છે. આત્માને સારૂ પેહલ્લાં ગુનાહ હતો નહી, પણ દરૂજ (યાને અંધ્રમઇનીઉશ) ને લગતો ગુનાહ કરવાએ તથા કેહવાએ પાપી બનવાથી તે ગુનેહગાર કેહવાએલોછે. તે દરૂજના આત્માની મારફતે પાપી કામથી સજાને લાએક થાએલા આત્માને ચહડતે દરજ્જેની હયાતીને સારૂ પતેત (યાને ગુનાહનો
૪ પસ્તાવો) કરવાની જરૂરીઆતની ફરજ કહેલીછે. જે ગુનાહ (માણસે) પોતે કરેલો નહી હોએ તેનો પસ્તાવો કરવો વાજબી નથી. કારણુકે પતેત (યાને ગુનાહના પસ્તાવા) ને આતશની મારફકની મીશલ આપેલીછે, કે જયાં ખોરશેદ હોએછે ત્યાં કોઇની અંધારી શક્તિવાલી જાત રેહતી નથી, તેમ (ગુનાહની પતેત કરવાથી) આત્મા દરૂજ વગરનો (યાને ગુનાહથી પાક) કેહવાએછે. વલી (એ વાતનો) બીજી રીતે ખોલાસો કરીઆમાં આવેછે કે જેમ હમોએ કહીઉં તેમ જયાં ખોરશેદ હોએછે ત્યાં અંધારૂં રેહતું નથી, તેમ પતેતના પસ્તાવાનાં આતશથી આપણુ ગુનાહને પીગલાવી નાખીએ છઇએ. તેથી જો તે ગુનાહની પતેત તેણે નહી કરેલી હોએ તો તે જરૂર કરવી. કારણુકે જો જુઠા ગુનેહગારે પતેત કીધી હોએ અને કબુ તે જુઠું બોલતો હોએ તોપણ તે જુઠું બોલનારા નજીસની તરફથી ગુનાહને લગતો પસ્તાવો સચ્ચાઇથી થવાએ તેને બુરી જાતથી ફરવા સારૂ વખાણુવો. અને તે નજીસના આત્માને લગતા ઓત્તમ વીચારની દરએક જણે તારીફ કરવી. કારણુકે જો કોઇ ગુનાહ કરે અને તે ગુનાહના ખવાસથી ફરે તો તે ચહડતે દરજ્જેનો કેહવાએ.

(૨૧૩) લાએક હકુમત વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

જાંણવું કે, લાએક હકુમત રૈયતનો ઘણી સારી રીતે સંભાલ કર- ૨
વાથી છે. રૈયતનો સંભાલ કરવાથી હાકમ ચહડતે દરજ્જેનો છે, અને
તે (હાકમ) તેની તાબેદાર રૈયતને ચલાવનાર તરીકે છે. હકુમતની ઇચ્છા
એ આત્માને માટેની ઇચ્છા છે. આત્માને માટેની ઇચ્છા આત્માની
અક્કલને માટેની અને અહુરમજદના વીચારવાલી દીનને માટેની છે.
ઘણી ચહડતે દરજ્જેની અક્કલથી અગમ-બુદ્ધીવાલાએાની અક્કલની
પીછાંણ કરવી છે. અને તેવો હાકમ મજદીઅસની દીનની અંદર નેક- ૩
નામીવાલો હાકમ છે. દુનીઆમાં સરવેથી સરસ હાકમ તે છે કે જે ૪
હોરમજદની અક્કલવાલી ભલી દીનવાલા લોકોનો જે દસ્તુર છે તેને
માનનારો છે. અહુરમજદની મીસાલનો તે હાકમ છે કે જેની ઇચ્છા ૫
લોકોના આત્માને અમરગ કરવાની હોએછે. જે પોતાની ઇચ્છાનો ૬
પોતાની અક્કલની અંદર તોલ કરેછે. આએ પ્રમાણેના (પાદશાહ) ને ૭
દીનની અંદર ખલકના નેક હાકમ તરીકે ગણેલોછે, અને તેનાથી
ઉતરતો જે દુનીઆનાં આદમીઓમાં અક્કલમંદ દસ્તુર છે તે છે.
અહુરમજદની મીસાલનો હાકમ અમરગીની ઇચ્છાને પોતાની ઇચ્છાની ૮
અંદર રાખનારો, અને પોતાની ઇચ્છા મુજબ દુનીઆને ચલાવનારો છે.

આએ (નીચે જણાવેલી) ચાલવાલા (હાકમ) નેં દીનની અંદર ૯
બુરા હાકમનું નામ આપેલુંછે, તેથી ચહડતે દરજ્જેના લોકોમાં તે
બુરા હાકમ તરીકે ગણાએછે. તેની રૈયતનો જે ધરમગુરૂ ઉલટી ૧૦
અક્કલવાલો અને પેલા (બુરા હાકમ) ને વધારે લોભી બનાવનારો છે,
તેની એકમલતી ઇચ્છાના સંબંધથી, તથા લોકોને મુતલક અમરગીની
ઇચ્છા નહી આપવાએ, તે (હાકમ) ઘણાજ ઉતરતા દરજ્જાનો છે. અને
તે (બુરો હાકમ) દરૂજ (યાને-એહરેમન) જે ભલી જીનદગી આપનારા
દાદારની તરફ મુતલક સંબંધ વાલો નથી અને સંબંધ રાખનારો નથી, તેના
સંબંધની અંદર લાભબી મુદતવેર લોકોને ચલાવવાથી તેઓનો ઘટારો
કરનારો છે. દુનીઆંનાં લોકોને ફશકેરેતી (યાને છેલ્લા સુધારા) ની તરફ
ચલાવવું, સારી અને ખુબીવન્તી હકુમતની મારફતે છે. તેમજ બુરી
હકુમતની મારફતે કેવી રીતના સંબંધમાં એક હાકમને ચલાવવુંછે, તે

વાત ઝોહાકની એક હજાર વરસની બુરી હકુમતની અંદર જણાએલીછે. (ઝોહાક) બુરી હકુમતનો સખબ (યાને કરતા), તથા બુરી હકુમતના ઉપરી તરીકે વખણાએલો હતો. જેમ તેણે એક હજાર વરસવેર દુનીઆને બુરી હકુમતથી નેસ્તીની હકુમતમાં ચલાવી હતી, તેમ (કોઇબી રાજાએ) ખલકને ચલાવવી ઘટતી નથી.

૧ (૨૧૬) **સારાં કામ, સારૂં સુખ, સારાં કામની અંદર ચહડતો દરજ્જો મેલવવો, ભલા ખવાસથી સારૂ સુખ— અને સુખનાં કામને લગતા અસબાબ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, સારૂં કામ—બરાતરૂતને લગતી લોભી હીલચાલ વગરના
૩ પાક ઉદ્દીએોગથી છે. સારૂં સુખ—બરાતરૂતને લગતી ધીરજ વગરના,
૪ આલસાઇ વગરના પરહેજગારીવાલા સંતોષથી છે. સારાં કામની અંદર ચહડતો દરજ્જો મેલવવો—ભલા વીચારવાલી ફાએદાકારક ઇચ્છાથી છે.
૫ ભલા ખવાસનું સારૂં સુખ—લોભની જરૂર વગરના, લોભ વગરના
અને ચીંતા વગરના, કુશમનીની હાજતથી સુધારેલા, હવસ વગરના અને
૬ લાએક સંતોષી ખવાસથી છે. કામને લગતો તથા સુખને લગતો અસબાબ—ઉદ્દીયોગની અંદર બનતી કુશેશ કરવાએ તથા બદનની કઉઅતને
૭ લગતાં પ્રમાણીક કાંમોથી થાએછે. ભલી દીનને લગતાં સુખનાં કાંમનો અસબાબ, દાહડા અને રાતના એક તરીજા ભાગ (જેટલા વખત સુધી) અમરગીને લગતી અક્કલ અશો લોકોથી મેલવવાએ (યાને દીન આગાહ દસ્તુ-
૮ રોથી ધરમની કેલવણી લેવાએ) છે; અને (દાહડા તથા રાતનો) એક તરીજો ભાગ તે (કેલવણી લીધેલી) અક્કલની મારફતે પસંદ કરેલું કામ
૯ કરવાથી છે, અને (દાહડા તથા રાતનો સેવટનો) તરીજો ભાગ, કામ કરવાને સારૂ બદનને લગતી કઉઅતને પાએદાર રાખવા, આસાએશ
૧૦ લેવાથી છે. જે સારી હકુમતવાલા (પાદશાહો) છે, તેઓ આએ ભલી દીનની સમજથી સુખને માટેની કાએદાસરની હકુમત કરનારા છે.

આએ છઠાં વાલમને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું ગુજરાતી શુદ્ધી પત્રક.

સફો.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૨૭	(નોટ) ૧	યસ્ત....	યસ્ત
૩૩૧	૧	ચીજ ઉપરાંત....	ચીજથી જુદી
૩૩૨	૧૩	ઉવટા	ઉલટા
૩૩૨	૧૪	મેલવનારા નથી	મેલવનારાઓને
૩૩૪	૧૭	સાંભલવાનું	સંભલાવવાનું
૩૩૭	૨૫	તેથી....	ત્યાર પછી
૩૪૨	૧૩	ઉંધેડી નાંખવા	પુરી નાંખવા
૩૪૮	૧૮	સુસ્તીથી..	ફાયદાથી
૩૫૧	૨	ભલાઓને સારૂ મોટો વિચાર રાખનારા હોએ કે ભલાઓ ખુશી રેહ	ભલાઓના ઉમદા વિચારોને માટે ભલાઓને ખુશી કરે
૩૫૧	૧૨	તેથી....	તેથી સંભાલ રાખેછે, અને તેવાજ સબબને લીધે
૩૫૨	૨૦	આદમી..	આદમીના
૩૫૨	૨૦	પેદા કરનારનું	પેદા કરનાર
૩૫૩	૨૩	દીનના વિચાર	દીનના વિચાર સાથનો તેઓનો સંબંધ
૩૫૫	૧૪	તે મજહબને	તે બારા ચઢતે દરજ્જેના મજહબને
૩૬૦	૧૦	૧૧....	(એ આંકડો ૧૦ મી લીટી આગલ જોઇએ)
૩૬૨	૧૩	આદમીને	આદમીથી
૩૬૨	૧૪	આદમીને..	આદમીએ તેને
૩૬૨	૧૭	બીસીનો..	વિશેનો
૩૬૩	૧૩	કારણ ઉપરથી....	કારણને
૩૬૩	૧૩	આગમચનાં સબબને	આગમજથી
૩૬૬	૨૩	કરનાર..	કરાવનાર
૩૬૬	૨૩	છે	(પાસે ઉમેરો) તેઓનાં ત્રણ નામ છે
૩૭૧	૧૩	તનદરસ્તીનો	તનદરસ્તી
૩૭૬	૧૬	એને....	દાનાઇને

THE ENGLISH TRANSLATION

FROM THE PAHLAVI

IS BY

DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA, B.A.,

FELLOW OF THE BOMBAY UNIVERSITY, JUSTICE OF THE PEACE, LATE SIR JAMSETJEE JEEJEEBHAI FELLOW (AVESTA AND PAHLAVI,) TEACHER OF THE M. A. CLASS, SIR JAMSETJEE ZARTOSTI MADRESSA, BOMBAY,—AUTHOR OF THE 'CIVILIZATION OF THE EASTERN IRANIANS', AND 'NEXT-OF-KIN MARRIAGES IN OLD IRAN', ETC., ETC.,

CONTENTS.

PAGE.

The spiritual powers in man, and their functions 353
The relation of man with the creator by means of the *Stud-yasht* ... 356
The beneficial gifts in man, his injurious habits, their beneficial or injurious guidance 357
The religious and the evil time 357
The nature of man, the cause and the object of his existence, his future life and attainment 358
Definition of a worthy leader and his various qualifications 359
The thanksgivings to God for the reward of merit. The punishment of man for sin in this world..... 360
The nature and habits of a true Mazdayasnian, the evil habits of an apostate, and the happy condition of a Mazdayasnian by means of the sacred girdle of that religion 362
The influence exercised upon man by a moral and an inmoral being... 365
The Source (*viz.* Auhurmazd) that casts glorious lustre upon the good religion, and that (*viz.* Ahriman) which casts evil lustre upon the evil religion. Illustrations with reference to Jamshid and Zohak 367
Men who work for the prosperity or misery of this world..... 374
Regarding the fact that it is needful that the skilled examiner shall test whatever is fit to be tested, and that it is needless to retest whatever is already proved 375
The upholder of the good religion is, by virtue of the religion, called by the name of the religion 380
The blessedness of the soul by doing acts of merit, and its punishment in hell by reason of its perverseness 380
Men of superior or inferior habits..... 381

PAGE.

The reasonable acceptance and non-acceptance respectively of the sayings of religious pioneers and of the mysterious knowledge the cause whereof is not manifest by means of reason 382

Regarding what ought to be done and what ought not to be done ... 383

The intellectual part (*baŏdha*) of the spirit takes care of the body internally as well as externally 384

The virtuous excellence or depravity of kings..... 385

The reward due to man from the Almighty for his deliverance from sin 385

The principles of the good religion and of the evil religion respectively.—The inferior, the mediocre and the superior adherent of the good religion, and the weight of each of them 386

The aspirations of the soul to an immortal existence on behalf of the Deity; the beings that are opposed to the existence of creations and the enemy that was before the world... 387

How to weigh the merits or otherwise of a man in this world? 389

How to adore the Deity? 390

The prudent, the more prudent and the most prudent among men ... 392

People who are manifest in this world as men, as demons and as demon-men 393

The cure of this world of its moral illness 394

Regarding the good and the mischievous in this world 394

Man is not fitted by the Creator Auhurmazd to be the cause of sin and damage in this world 395

The means of knowing the Deity depends upon the existence of certain faculties in man 397

The prosperous or unprosperous state of man in regard to virtue..... 397

The characteristics of true knowledge and of evil cognizance 398

Light and darkness, and the several descriptions thereof 398

The exalted position that is acquired by man at the future renovation. 399

The perception of the highest medium for attaining to Paradise which is *without affliction* 401

Regarding the learned, the Zoroastrian religious philosophy and those that are versed in that philosophy 401

PAGE.

The triumph of learning and the success of the learned..... 403

The good intention and the evil intention, their causes and efficacy, and the improvement of both by the existence of wisdom 403

The greatness and power originating in man 403

The duty of man to be grateful in his thought, word and deed..... 404

The power possessed by every man of this material world for the salvation of his soul from sin 404

Regarding the pentomadal divisions of the month 405

Men of angelic nature and demoniac beings in human frame 406

Who is deserving to be the lord of all? 408

The selected means of improvement in a city and among mankind 408

The material substance of this world, its different ingredients and its essential elements—the origin and nature of that which adorns the spirit and renders it useful, the origin and nature of that which destroys or injures it, the causes of its adornment, benefit, decay and injury..... 409

Regarding the being who preconceives the means of counteracting evil, and the being who is the lord of such means, as they are described by Auhurmazd in the revelation that improves the creatures of *Spenâkmînô* 412

The religious benefit to the world from one that is faithful to the revelation, and the injury to it from one who is in the greatest danger of infernal punishment 412

The power of perception in man which improves and dignifies, or degrades and debases him, as well as the description of men affected thereby respectively 413

Regarding that which by means of revolution returns to its original source, and that which by a divine rule, is connected from the beginning to the end 415

Regarding men who abide in this world with their minds devoted to the good religion and are equipped with sacred weapons for warring against evil, as well as the advantages resulting therefrom 417

PAGE.

How man should conduct himself for acquiring happiness in this and the next world? 418

The best equipment necessary for the dignified and poor people 418

Goodness and evil their strength and prevalence in this material world 419

The causes of transgression and consequent sinfulness of the soul possessing a 'bright vision.' 420

The merits of a worthy sovereign 422

Regarding righteous actions, honest comfort, an honest exaltation of self in righteous acts, honest comfort accruing from righteous nature and the equipment pertaining to acts conducive to felicity 424

(٢١٨) Exposition in the good religion regarding spiritual powers in man, which through the agency of yazads perform actions on the side of the Deity.*

Be it known from the exposition in the good religion, that in the person of man there are spiritual powers which perform actions (preparatory) for the righteous equipment pertaining to (*i. e.* deserving a pious retribution from) the Creator of the Universe.—The principal ones are the following four: (viz.) the soul, [and] the vital spirit, [and] the *fravâhar*, and the intellect. The *rôbân* is the soul, which is the ruler over the body. Just as the head of a family conducts the household, and the rider the horse, so does the soul conduct the body. And the vital spirit, [and] the intellect, [and] the *fravâhar*, or each of these spiritual agencies amongst whom the soul is a powerful agent, acts as a spiritual intelligencer unto it (*i. e.* the soul).—The vital spirit is the breath of life, which is paramount owing to the *fravâhar*. Just as a paterfamilias preserves the health (of his family) by means of food, and the rider keeps the horse working, so does this quickening (*fravâhar*) keep through energy the (living) body active. So when this (quickening power) is separated from the body, the body dies, just as when the (main) pillar of a house breaks down and the house instantly falls. Again, the *fravâhar* keeps active and cherishes the body, just as the master of a house keeps the house replenished and thriving, and the rider nourishes the horse. Thus, when

* [This heading might also be rendered:—'Exposition in the good religion regarding spiritual powers in man, their efficacy and their functions'.—*Eng. tr.*]

this *fravâhar* has been separated from the body, the body is past-strength, and remains inactive like a house that becomes desolate when it is abandoned and left without
7 repair.—Again, as the sun is the light of the world, and a lamp is (the light) of a house, so does the intellect animate with watchful light the lord of the house (*i.e.* the soul) in the house (*viz.* the body), and so does it animate the rider on the horse, as also it directs the master of the house to take care of the house, and the rider of the horse. So when this (intellect) is separated from the body, the soul is distressed in the body, and the body during life remains
8 insensible. While the soul, which with the *fravâhar*, [and] the intellect, and the vital power used to recruit the body in its functions, now departs from it; consequently the body is without the means of performing its functions, and of fighting against and repelling the *druj*, like a (cavalry) rider who is without his saddle and weapons for striking
9 and overpowering his enemies.—Just as the soul and its assistant (spiritual) powers are enemies and destroyers of the *druj* (who is) for the destruction of creation, so have avarice, [and] lust, [and] wrath, [and] spite, [and] stubbornness and envy permeated into the body as enemies of the soul. The struggle and conflict between the body and the soul, are owing to the former not having seen to preserve itself from the battle wherein, by the agency of destructive *druj* and through perverse antagonism, people cor-
10 rupt good creatures, and render them in-operative.—The soul is the lord of this life, and the chieftain of the battle (between good and evil). When the Ameshaspands are its assistants, by means of the *fravâhar*, [and] the intellect and the vital power, the spiritual agents of the body, it

i. e. the soul) inclines to fight against the *druj*, and like a heroic person or a valiant man it is the repeller of the *druj* among (good) creatures by means of its own prowess, and the extricator of the *druj* from the body. To extricate the *druj* from the world is to strike, to overpower and to render incapable the Angrô-Mainyu. The pious man is himself capable of being relieved from the *druj*.—Again, when a king through fear for himself is not deceived 11
by the enemy (Evil,) owing to supernatural splendour and lustre (*i. e.* divine inspiration), he (at last) attains to the Origin (*i. e.* God) bravely and successfully on account of his own good actions; and by the order of the Lord who hath sent him to battle (against evil) he is to earn a diadem of victory and be seated on a throne of full repose and everlasting bliss. And whosoever (king) being deceived by the enemy, and being prone to idleness and evil repose, and listless in the battle (against evil), and without any inclination to the Ameshaspands (*i. e.* to an immortal existence), is much disposed towards the *druj*; and (hence) he turns an incarnate *druj* and vicious, and the *druj* overreaches him; and he mingles lonesome with devils; and he is dragged with hands shackled to the seat of the *druj* (the *Angrô-Mainyu*); and he will so be tortured, and so remain in the prison of the *drujas*, to the time of the Resurrection.—It is manifest in the good religion that he is marked with good repute, whose righteousness is pure (unsullied) in this world; but he from whom destructive wickedness proceeds in this world, is stamped with evil repute, and gets a place appropriate to his sinful acts.

1 (۲۱۹) **Exposition in the good religion regarding (the fact) that man is brought into relation with the Creator by means of the Stud-Yasht***

2 Be it known that, the man that is most virtuous, is brought into relation with the Creator by means of the *Stûd-Yasht*, by knowing himself by means of the knowledge of the good religion, and by the love chiefly of his own soul; because there is no (virtuous) life from disregarding the relationship (with the Deity), nor there is love for himself; and by not loving himself he does injury to himself, and by (the man) injuring himself the Almighty is displeased, and by the displeasure of the Almighty the relationship of God in him ceases, and by the cessation of the relationship with God he destroys the protection which the Deity exercises over him, and by the destruction of such protection by the Deity he is liable to cast himself into the abode of darkness and
3 misery pertaining to the *druj*.—Again the knowledge of oneself is (attainable) from the knowledge of the good religion, and by knowing self there is love (for self), and by loving self there is no injury to self, and by not injurying self there is no displeasure to the Almighty, and by gratifying God one attains to close relationship with God, and by the close relationship with God there is protection (exercised) by God, and by the protection of God man attains to both kinds of excellence, of this world and of that world.

* *Stûd Yasht=av.* Staota-Yasna or Staota-Yasht, is the name of the 21st Nask, corresponding to the *av.* Vâstârem. It literally implies prayers fit to glorify the Holy Creator.

(۲۲۰) **Exposition in the good religion regarding that (object) which through its guiding (power) is beneficial to man himself, and that which is injurious; and (regarding) the beneficial or mischievous doer and exerter, and its beneficial or mischievous guidance (in the person of man).** 1

Be it known that, that which' through' its guiding (power) is beneficial to man himself, is wisdom; and that which through its guidance is injurious, is perverse thought. Wisdom and vice are the guiding agents in the person of man. Wisdom itself is acquirable by means of Spenâ-Mînô and the friendship of Vôhuman, and vice is (*i. e.* comes) through the deceit of Ganâ-Mînô and the friendship of Akôman. The advantage unto men from the guidance of wise inclination is the improvement of the thought, [and] speech and act of rectitude as well as the piety of the soul; and the damage unto them from the guidance of vicious inclination is the corruption (*i.e.* aggravation) the sinfulness of thought, [and] speech, [and] action, and the wickedness of the soul. 2 3 4 5 6

---

(۲۲۱) **Exposition in the good religion regarding the religious and the evil time.** 1

Be it known that the finite time until the resurrection, is religious owing to the prevalence [*lit.* currency] of righteousness and orthodoxy in the hearts (of men), and the vicious (time) is owing to the prevalence of immorality aggravated by the evil faith and falsehood of 2

the Jewish religion; and during that (evil) time with the exception of a little goodness there is distress and difficulty everywhere.

---

1 (۲۲۲) **Exposition in the good religion regarding (Questions): What is man himself? and through what and for what (does he exist)? and whence (has he come)? and wherein (does he live)? and whither will he return? and at the last what will he attain to?**

---

2 Be it known that, among the creatures of God man (alone) is endowed with reason, and is capable of success and power by means of the blessings (God has bestowed upon him) in the spiritual and the material world; and by reason of high deeds wrought in the full exercise of his human powers, he is like a chieftain over all other creatures of this world, ever guiding them, and repelling with adequate strength the *druj* from every creature. By a certain thanksgiving of the soul unto the Creator, prompted by the inspiration of the Yazads, by its adequately repelling the evil from itself, and by its being at once in association with all good spirits although abiding in the powerful person of this world (*i. e.* in this earthly person), it (*i. e.* the soul) is itself of the nature of a good spirit because of its angelic thoughts, and in spite of its uncongenial abode; and with all the faculties pertaining (to this wordly creature), the invisible soul by completely conquering evil, is an *yazad* (a praiseworthy existence) itself for its duration (on earth), which may be either long or short. The dwell-

ing of good spirits in the organism of this world, has for its object the severe struggle against and destruction of the evil predominating therein, and moreover the struggle (against evil) consistently with the doctrine of the good religion. By the disappearance of the soul itself from its earthly active embodiment, and by the body becoming divested of the vital spirit, the soul is intent on going back to the original spiritual abode, and leaving the material frame of this world it departs to the original abode of intuitive wisdom. Whosoever may have by his utmost endeavour repelled in warfare his own rival *druj*, through his (very) emancipation from the *druj*, gains the original abode (of heaven.)—And when an individual bene- 3
fiting the world, is able to keep a good eye upon his opponent, and is powerful to overwhelm him in person, and adequately drives and repels from himself the vices of the *druj* that may have been blended in him—the cause thereof is perpetual thanksgiving unto his Creator. It is declared in the good religion that at the epoch of 4
the *frashôkereti* all men will acquire their bodily frame again in this world in accordance with the will of the Creator, and the human creation having been purified, each will be (entirely) reformed [*lit.* adorned] by the perfect light (of the Mazdayasnian religion.)

---

(٢٢٢). Exposition in the good religion as to a worthy 1
leader.

Be it known that, every person becomes worthy of 2
leadership through having the powers suitable for the exercise of its functions. One (power) is a well-qualified 3
understanding, and the other excellence of wisdom for

accomplishing (good) deeds. With these two are combined the strength of a good nature and appropriate
4 prudence. The leadership desirable for the priest is (attainable) by means of the three special virtues above-mentioned, which are capable of exalted acts, as also by the following five grades (of qualities):—1, wide intelligence for the preservation of the (Zoroastrian) religion; 2, depth of thought for making a precept; 3, religious education for the administration of justice; 4, advanced age; 5, experience in performing his (ritual) functions. With these eight (qualities) the priest is worthy of reve-
5 rence (*i.e.* of leadership.) The leadership desirable for the agriculturist is attainable by two more (qualities) distinct from the eight above-mentioned: 1, to cause the growth of animal food; 2, to perform charitable acts
6 with his wealth. (Thus) there are in all ten (good qualities.)—For leadership over warriors there must be three (special qualities) distinct from the eight (of the priest):—1, a stalwart body with keen sight; 2, enormous strength; and 3, an intrepid heart. Thus there are in all eleven* (good qualities.)

---

1 (۲۲۴) **Exposition in the good religion regarding the thanksgiving (by man) unto Auhurmâzd for the reward of merit, as well as regarding the freedom (of man) from sin by punishment for sin (in this world.)**

---

2 Be it known that, thanksgiving to God for the reward of merit, is binding on man because of (the existence of) a protective intuitive sense in his conscience, and of his

---

* [Probably thirteen.—*Eng. tr.*]

being fitted to obtain the reward of merit (in the next world) by attaining to the vision of and desire for meritorious propensities. Whosesoever powers, of thought, speech, and action are obedient to his desire for the prevalence [currency] of meritorious actions, that man [he] attains to good supernatural intelligence. It is the conscience with good intuitive sense that attains in man to good supernatural intelligence; it acquires supernatural knowledge, as well as imparts (to others) whatever knowledge it has acquired.—Whosesoever inclination is 3
capable of obtaining spiritual knowledge, he, by means of his beatific vision, on behalf of Auhurmazd declares (unto others) the means of fostering the propensity to act in a manner conducive to the welfare of the *frashôkereti* and the nature of the understanding, thought, speech, and action pertaining to merit. And it is for this reason that meritorious people who aspire to the good reward, ought to thank the Giver of the reward of merit.—Again a person 4
keeps free from sin on account of (his fear of) punishment for sin (in this world). So whosoever, for the sake of evil, closes the path leading to holy thought in his conscience and developes sin, by means of (his) perverse thought diverts his intuitive sense from meritorious goodness, and regards merit as sin, and sin as merit.—Hence those who 5
forward their desire for a sinful tendency and (therefore) restrain it from a tendency to merit, owing to their union with the demons advance (their powers of) thought, speech, and action for committing sinful deeds, and keep them back from merit.—The (future) evil reward to the living organic being (*i.e.* to man that is sinful), is the pernicious abode (of hell;) there is no decay (in the next world)

6 for the man that is on the path of merit.—And how can man be free from hell by conducting himself in sin, by demoralizing himself, and by deceiving mankind? And, likewise, how can the penalty for sin extend to a man that
7 is innocent? From the priests who receive evil inspiration (from the devil), and are the means of (propagating) the perverse ways of sin, there is damage among men unto those who receive good intelligence regarding the ways of merit; and from their self-willed creed there is destruction unto the human creation. Since their creed is antagonistic to acts of merit, and is the means of keeping sin current, it is hostile to acts of merit and friendly to sin. Hence demonism is paramount, and moral law non-existent; and hence man becomes subject to punishment on account of his sinfulness, and the men who follow that creed are, therefore, called the committers of sin.

---

1 (۲۲٥) **Exposition in the good religion regarding the abode of the (good) religion in the body (of man), and the entry into it of the religion of darkness; and regarding the uninjured state of the body of a professor of the good religion by means of the sacred girdle of that religion.**

---

2 Be it known that, he in whose body the (good) religion is a guest, is a companion of the good religion. Consequently he is (spiritually) as beautiful as a maiden having a most handsome body, and is, like a maiden, most desirable to the sight. He is as benignant [*lit.* good-seeing] as the Sun to the Universe of Auhurmazd; and he looks on (the good creation) with as good an eye as a sincerely

loving father looks on a well-born (promising) son, and is delighted at beholding his visage from a distance. In like manner he nourishes, as his offspring, whatever object falls within his vision. And he grows as illustrious by his recitation, understanding, attention, and praise relating to the religion, as one grows strong and active by drinking delicious waters. His desire for union with the 3
religion is owing to this, that his being may live in bliss (in the next world); and his soul confers with the (good) religion as though two good pious friends were consulting together. The religion interprets its 4
doctrine unto him just as an accomplished spiritual teacher would interpret it to his intelligent disciple. As 5
he is most submissive and obedient to the religion, so the religion has supreme authority over him. And such an 6
individual is called in the religion a "successor of the *Zarathushtrôtûm*," the incarnation of the religion, His 7
creed is the creed of the religion, his desire the desire of the religion, and his acts the acts of the religion. In 8
whosesoever body the (good) religion dwells, he possesses (in himself) the spirit of the religion, he is a lover of it in mind; and hence the *druj* is less powerful in his body. Whosesoever mind the (good) religion 9
permeates, his appearance is as [much] beautiful as (that of) other desirable objects (or riches in this world). No sooner does one behold him, with a good 10
eye, than one is exceedingly delighted with him, and loves him like a brother born of the same parents. By 11
means of the (good) religion there is attainment of wisdom according to wish (*i.e.* satisfactory attainment,) and apprehension of that knowledge. And through one's toil 12

in reciting, expounding, and extolling the (good) religion
13 there is an acquirement of good rewards (in heaven). He that is united with (or is a companion of) the (good) religion, attains to such desires as will exist in the *advantageous one*, (*i.e.* Soshyãs) the (future) revealer of the (good) religion unto the people of this world. And hence such a religious man, for the performance of his religious duties (under difficulties), is like unto a good-natured guest who is content with an insipid meal in the house
14 of the president of a family. And such an individual
15 is designated in the (good) religion an *âthrava*.—An orthodox person whose nature, propensity, and acts are reformed by the good religion, is a propagator of the
16 religion in several ways.—Again, he into whom the religion of darkness has penetrated, will turn away from that accursed thought to the good religion by the effectual help of the thought and preaching and guidance of a pious preserver of the religion (*i. e.* a priest), for wrest-
17 ling with evil.—He (*i. e.* the priest), a friend of the (good) religion in this world, shall, by the dint of its philosophy, make such a one a believer in the religion, as has not himself acquired an insight into the religion and is without it. His friendship with the religion is more valuable than his riches; his body and his wealth are not more valuable than his desire to be listened to (on
18 the subject of religion).—Such a person is called in the
19 religion a *mazdayasna* 'a worshipper of Mazda.' The professors of the good religion are said to be of the religion of those that put on [*lit.* fasten] the *kûstî*; and the follower of that religion has the sacred girdle (*i. e.*
20 the kûstî) upon him.—Whosoever of the evil religion

dwells in contemplation upon the good religion (with approval,) his (consequent) good nature and improved person (grow to) abstain (from impiety) like those of the good religion, and by his attainment to that (good) faith the thought comes to him of extolling the Almighty for (the good attained to by) himself, and of loving the followers of the good religion. In whosesoever person 21
good religion exists, he is devoid of doing mischief unto others. He is a creature of the Creator Auhurmazd by virtue of his good religion; and by his submission to the precepts of the good religion he yields compliance to the religion and the prophet.—In the good religion 22
those persons bear the name "worshippers of demons", who do not believe in God (*anaîr*) and act like *âshmôgs*; such people are also styled followers of the religion of hellish (*shakharîk*) demon-worshippers.

---

(۲۲۹) **Exposition in the good religion regarding that (person) through whom every one becomes moral (in this world), and (regarding) that through whom no one becomes moral.** 1

Be it known that, that person, through whom every 2
one grows moral, is (born) to transmit every one (*i. e.* man) into a state of welfare, and he that conveys everyone into a state of welfare, loves whatever object is anywise on the side of the Creator.—Whosoever loves 3
every object of the Creator, is a suppressor of his own failings, possesses well-qualified prudence and intuitive wisdom, and shares in the (awards of the good) religion. He well inculcates the desire to be efficient in intuitive

wisdom, and to dignify himself, in one who wishes to be efficient in intuitive wisdom and to be dignified. Hence the latter acquires the strength of zeal to do acts of merit and abstain from sin. Hence, he liberates himself from the rival enemy (Ahriman), and attains to
4 the long-lasting felicity (of paradise). And again that (person) through whom no one is moral, is (born) to convey every one into a state of adversity; and whosoever is (born) to convey everyone into a state of adversity, does not love a single creature of the Creator.—
5 Whosoever does not love a single creature of the Creator, possesses evil qualities, vicious speculations and bewildering perverse thoughts. He imparts unto man evil precepts (*dûshmûk*) producing excitable propensities and tending to bewildering perverse thoughts. He who likes him (*i. e.* such a person as is characterized in the above sentence), is incited by him to bewildering perverse thoughts. He who is a thief of merit and perseveres for sin, degenerates (*kastâr yahvunêd—lit.* becomes the lessener) in the good power of his own spirit, and the antegonistic *drûj* proves successful over him; it (*i. e.* the *drûj*) drags and casts him into the infernal region of distress (*arîk dûshwârih.*) Whosoever is fit for the Blemish-giver (*i. e.* fit to be his accomplice in propagating evil in this world,) is a damager of the intuitive sense of man, an extinguisher of merit (*i. e.* of his meritorious feeling) and an inciter unto sin; [and] that evil one is (born) to drive to the hellish prison of distress and unrelief, the man that is of a religion of bewildering perverse thoughts.
6 The religion that is given (unto man by evil influence) to produce in him bewildering perverse thoughts, causes

adversity, and by making him fit for the Blemish-giver makes sin current; and by corrupting the intuitive sense (in men) causes an opposition to merit, and imprisons him in the evil hell which is for him devoid of relief, full of distress and embarrassment. [And] therefore it (*i. e.* the evil religion) is said to be without any mark of Spenâmînô, and with a stamp of Ahriman on it.

---

(٢٢٧) Exposition in the good religion regarding the sources which cast lustre upon the good religion, and (those which cast evil lustre) upon the evil religion. 1

Be it known that, God who illumines all goodness is the source of the promulgation of the good religion; therefore there is no evil in it. Herein are propounded all good acts relating to the universe, from the original creation to the epoch of final renovation. Hence by firm confidence in this source of the promulgation of the good religion there results [is] the improvement of human nature, and by the improvement of human nature honesty; and by honesty the birth of law [morality]; and by law good mind, good speech, and good action; and by good mind, good speech, and good action righteous felicity unto man; and by righteous felicity unto man propitiation and strength to the yazads and grief and destuction to the demons, (also) by the propitiation and strength of the yazads, and grief and destruction of the demons the spiritual existence will be perfected, and the material existence (*i. e.* this material organism) will be improved, and by the perfecting of the 2

spiritual existence and the improvement of the material existence the creation will be connected with the epoch of the *frashôkeretî* (final renovation), and the occurrence of that renovation (will be) owing to the purity and goodness of the whole world (*aâm-dêhîshnîh*) through the reform of the religion.

3 Again, the source of the promulgation of the evil religion is the originator of evil, who casts (wicked) lustre upon it. Herein (*i.e.* in the evil religion) is the enumeration of all the distressful acts in the world from the original creation to the epoch of final renovation. Hence owing to the deceit of that source of the promulgation of the evil religion (there will result) corruption [*lit.* bewilderment] of good nature; and from the corruption of good nature dishonesty and depravity; and from dishonesty and depravity immoral evil thought, evil speech and evil
4 deed. Again from (immoral) evil thought, evil speech, and evil deed distress unto man; and from distress unto man
5 joy unto the demons and grief unto the yazads. And from joy unto the demons and grief unto the yazads predominance of the demons, degeneration and corruption of the times, and distress and damage in the world.

6 And it is declared in the Mazdayasna religion that,* when unto Jamshid were exhibited by Auhurmazd His commandments comprehending the established standards of all good virtues, the habits of contumacy [*lit.* unhearing *i. e.* refusing to hear] against Auhurmazd, caused by the association of demoniac influence among

* [*Lit.* and the testimony of the Mazdayasna revelation is as follows.]

the creatures and the (consequent) approval by man of the greatest (*i. e.* most confounding) acts of destruction, disappeared (*anâstê*).*

(Thereafter) the adherents of the Deity, Who is the Source of all goodness, as well as the obedient to the Faith, who had become illustrious by devotion to its precepts, were imposed upon (by demon-worshippers)

* That Jamshid, the third king of the Pishdât dynasty, was the first promoter of the Mazdayasnian revelation by the order of Ahura Mazda, and the first promulgator of its doctrines and laws, is witnessed by the following passages from the 2nd *fargard* of the Vendidad:—

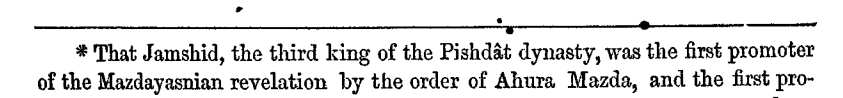

"Zarathustra asked Ahura Mazda:—'Who was the first man, excepting myself, Zarathushtra, with whom Thou, Ahura Mazda, didst confer (on Thy religion)? To whom didst Thou interpret [*lit.* teach] the Faith that pertains to Ahura and to Zarathushtra'?—Ahura Mazda answered—'O holy Zarathushtra, the fair Jamshid, of the good community, was the first man with whom Ahura Mazda conferred, and to whom save to thee did I (first) interpret the Faith that pertains to Ahura and to Zarathushtra.'"

This fact is also referred to in the reply to the 38 question of the *Dadastânî-dînî* which deals with the importance of the sacred emblems *sudrêh* and *kûsti*:—

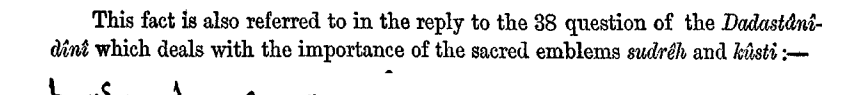

"It is good to fasten the *kûsti* for him who holds a religious position in this world, on the waist, that is on the third part or the highest third part of the body, for by means of the *kûsti* Jamshid, the son of Vîvanghân, became most successful in conducting the world and acquitting his duties pertaining to this world; and he thereby kept back from mortals all sorts of fatal diseases, and bestowed on them freedom from old age and death,—Which sacred girdle

with the intent that their pure nature should be corrupted, and that by the corruption of their pure nature a scope for dishonesty and blemish, which should deteriorate their morals, being generated, Jamshid could not be powerful in improving mankind and rendering them immortal. However, Jamshid, in order to destroy the deceitful influence from men, invited the demon-men and demons, and put the demons the following questions:—
7 'Who created this world'? 'Who destroys it'? The demons clamoured out their reply thus:—We who are demons

---

that glorious king of the world directed men to wear on their waists, whereby men were gifted with that good badge of sanctity."

In a commentary on the second *fargard* of the Vendidâd it is stated as follows:—

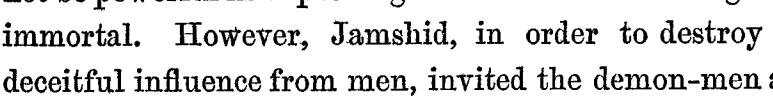

"As long as he (Jamshid) adhered to the good religion and was pious, he was both the teacher and disciple (of that religion); he endowed the bodies of men with the sacred token (of the kûstî). That he adhered to the good religion is manifest from the passage:—

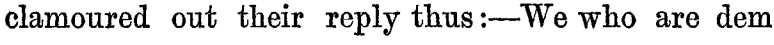

That he was pious is indicated from the words:—

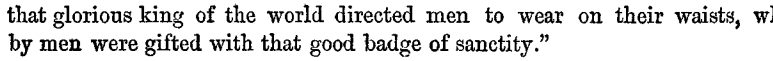

Ferdôsi, the epic poet of the *Shâh-nâmah*, bears testimony to this fact of King Jamshid having introduced among his people the sacred investiture of the *sudrêh* and *kûstî*, the chief emblems of Mazda-worship:—

همنگه بیامد خجسته سروش بجم گفت تاکي نشیني خموش
بیاراي این دین ایزدان پاک بیافکن توآئین دیوان بخاک
سُدره و کستي میانرا ببند ترا هیچ نیاید ز دیوان گزند

"In the meanwhile the auspicious Sraosha came and said unto Jam (*i. e.* Jamshid):—'Do not procrastinate, but glorify (throughout the world) this holy

created it, and we destroy it.'—Jamshid retorted unto 8
the demons thus:—'This I do not believe that it is possible for the evil-knowing (to create this world,) since they who are its destroyers, could not be the creators of the world. [Both of] these assertions are quite inconsistent—in other words, creative and destructive powers do not emanate from one source. By means of such reli- 9
gious declarations he (*i. e.* Jamshid) annihilated the deceit of demons and restored mankind to immortal existence.— It is manifest in the good religion that the pious people 10
who conducted themselves in this world in conformity with the standard faith, and were of good habits, proved so on account of the primitive faith propagated by

---

divine Faith, and cast into dust demoniac practices, and put on the *sûdrêh*, and fasten on thy waist the *kûstî*, that nothing pernicious may come on you from the demons."

In addition to these passages we have various references to this subject in the Pahlavi *Mâdigân-ê-aiwyanghan-e-tashkûk* and in the Persian works *Saddar-e-nasr*, *Saddar-e-nazm*, *Saddar-e-behr-e-tavil*, *Rivâyats*, *etc.*

That Jamshid possessed supernatural glory and received prophecies from the Deity from time to time, is evidenced in the following couplets of the *Shâh-nâmah*:—

چنین تا برآمد برایین سالیان — همي تافت از شاه فرّه کیان
جهان بد بآرام ازانشاد کام — ز یزدان بدو نوبنو بد پیام

"Thus for a lapse of many years the Kayânian glory shone over the king—the world was full of comfort and gratification—various prophetic messages from the Deity came unto him."

The following couplets comprehend the first declaration of king Jamshid on his ascension to the throne, which indicate his power as well as knowledge requisite for the advancement of the Mazdayasnian religion and sovereignty:—

منم گفت با فرّه ایزدي — همم شهریاري و هم موبدي
بدانرا زبددست کوته کنم — روان را سوي روشني ره کنم

"He said: I am gifted with divine glory, I am a secular as well as a religious lord, I will cut short the hands (of evil people) from evil, and I will guide the soul to the path of Heaven."

Jamshid, and on account of their connection with him; and that kings and satraps ruled by virtue of it (*i.e.* the Faith), [and] suppressed injury from among their subjects, [and] improved and civilized their countries by dint of that standard Faith, [and] yea refined them by the help of the just doctrines of the same primitive faith of Mazda-worship which inculcated devotion to the Deity (*aîrîh.*) The supreme faith and the highest acts of righteousness, which are described in the religion by Zartôsht of the adorable *fravâhar*, were made current (in the world) by *paoryô-tkaesha* kings from time to time; which kings, by dint of the Mazdayasna-religion, reformed their peoples, carried on their sovereignty on good principles, [and] embellished the world, [and] exalted their subjects through virtuous practices, and linked them to the mighty power of the *frashôkereti*, the blessed victor (*Sôshyãs.*)

11 This, too, is declared in the good religion that the source of demons (*Angrô-Manyû*) had arrayed with deceits Zohâk, the descendant of Tâj,* the diminisher of creations; hence the laws of Zohâk deteriorated his own nature, worked for the immoral and blemished (Ahriman), and caused destruction by tyrrany and apostasy, so that the habits of men were corrupted, the world distressed, and there was increase of mortality among the creatures. The Jewish scriptures were first composed by him (*i.e.* Zohak), and deposited in the fortress of Jerusalem. And through Zohâk men adhered

* Zohak was descended from a pious man named Mardâs whose lineage is traced from Tâz and Tâzak, one of the pairs (according to the Bundahish, Chaper. XV.) begotten of Fravâk, the son of Syâmak, who had settled in the plains of the Tâzîkân or Arabia.

unto the Jewish high-priest Abrâhîm, and through Abrâhîm they adhered unto Moses, whom the Jews accepted as their prophet and messenger of faith, and unto whom they ascribe the salvation of sins committed, and regarded his acquirements as being necessary for the final propagation of their faith.—Thus Zohâk cherished (*dôshitê*) demoniac deceptions to harm his people.* The elementary knowledge of that evil religion in every age tends to produce baneful influence among the believers in the excellent Mazdayasnian Faith, to degrade those obedient unto the Deity, and to promote in the world by various ways and means apostasy two-fold or three-fold. Through its demoniac predominance there is corruption of the good habits of men, and impiety and desolation in the world,

---

* The *Târîkh-i-Tabarî* describes Zohâk in the following passage:—

عرب او را ضحاک خواندندي و مغان گويند که او بيوراسپ بود
+ + گويند بيوراسپ بوقت نوح عليه‌السلام بود و اين ملکي بود
ستمگار و همه ملک جهان را بکشت و خلق را به بت پرستي خواند ۵

"The Arabs called him Zohâk and the Mŏgs say that he was *Bîvarasp*. + + They say that this Bivarasp flourished in the time of the prophet Noah. This king was tyrannical and killed all the rulers of the world, and inclined mankind to idol-worship."

With reference to this subject Ferdôsi says:—

چو ضحاک بر تخت شد شهريار — بر او سالیان انجمن شد هزار
نهان کشت آئين فرزانگان — پراکنده شد کام ديوانگان
هنرها خوار شد جادوي ارجمند — نهان راستي آشکارا گزند
شده بر بدي دست ديوان دراز — ز نيکي نبودي سخن جز براز

"Since Zohâk ascended the throne as king a lapse of a thousand years passed over him, when the ways of the sages disappeared and demoniac propensity prevailed, virtues were slighted and sorcery was esteemed, truth became hidden and evil was paramount, rectitude was never talked of save in secrecy, but the hands of demons were extended on vice."

and much distress *(frah-sîjê)* and harm to the people generally; and misery, embarrassment and hardship to the pious; and dignity, comfort and authority to the evil people; and such evil people of baneful origin always cause openings [wounds] in the human soil, so that pain and injury to the people would emanate therefrom. Hence (it is declared in the good religion) that the Mazdayaṣnian Faith should be developed to the highest pitch in conformity with the will and commandments of God; that the openings in the human soil should be removed, impurity ought to be cast out of the world and far away from populated districts, and mankind be purified therefrom and rendered clean.

---

1 (۲۲۸) **Exposition in the good religion regarding men that are advantageous to the world, and work for its prosperity, as well as regarding the monarch that is harmful, and works for its misery.**

---

2 Be it known that, that man is advantageous to the world and works for its welfare, who possesses good intuitive sense for studiously exercising his duties, and who exerts himself for the cause of the good religion. Accordingly, as he exerts himself and studiously performs his duties in this world in consonance with his faith, he, likewise, giving strength to the angels, aggrandises
3 this earthly life and makes it worthy of paradise. The king of an evil faith is very persistent in perverse acts, advances in evil activity, and is (therefore) harmful to the world and works for its misery. Since he is

always predominant in evil activity by dint of his (pernicious) faith in this world, he clandestinely impairs this earthly life by giving strength to the demons, and renders it unworthy of paradise.

---

(۲۲۹) **Exposition in the good religion regarding the fact that it is needful that the skilled [head] examiner shall test whatever is fit to be tested, and that it is needless to retest whatever is already proved.** 1

Be it known that, to test by means of religious wisdom whatever (relating to good creations) is hidden, is to make manifest its functions and to impart intelligence of the result of the experiments thereon. Whosoever is yet to be proved, does not always give confidence; but whosoever (has been tried and) no longer needs be tested on account of his prestige, gives full confidence. He is the tried person who needs no longer be tried on account of his marked professional repute, [likewise] his notoriety, [likewise] public recognition as an experienced person by means of the skilled examiner. By a three-fold trial a person or thing is tested. A person or thing that is tried, may be compared to the well-known physician (referred to in the Vendidâd), who for the first time administers physic to three individuals and, relieving them from their diseases thereby, is licensed to carry on his profession as a certified physician (*pavan hû bazêshkîh vazêrinîdan patash* 2 3 4

shîkûnyên). Likewise, by administering medicine for the first time to three individuals respectively, if life become extinct (in all three), the individual is decided upon as a sham physician and is punished. Again, in order to test every other individual professional capability [act] the standard of the test of a physician is laid down. Hence the notoriety of various people connected with religion and sovereignty, depends upon trials of three different kinds and of three different degrees. Thus, whosoever in the trial by the skilled examiner, proves good should be trusted and believed, while whosoever proves bad on account of his various failings should, manifestly, be prevented from continuously contriving pollution and destruction among the people of the world.

5 Among the good kings who are related to Jamshid, may be included those who are descended from Airach after Faridun; first, those that are from Minochehr—secondly, those that are from the Kayânians—and thirdly, those that come from Hûâfrît*—from the very Kayânians they say come the Sassanians. Each of these kings acquired (inherited) from Jamshid the virtues of devotion

* Hûâfrît may be a name of Dârâb the son of Bahman by his wife Hûmâî. The name occurs in Avân Yasht 130, where the individual referred to desires to attain to the conquest of a large kingdom, probably the conquest Tûrkestân, Rûm and Hindustân ascribed to king Dârâ by the Shâh-nâmah and the Târikh-i-Tabarî. From the evidence of the Dinkard in this volume, as well as in the preceding one, Hûâfrît is the name of a king who was the pioneer of a known dynasty in Iran. Professor Darmesteter regards it as a common word and renders it by the expression "fully blessed." The testimony of the Dinkard corroborates the narratives of the Shâh-nâmah, and of the Tarîkh-i-Tabarî. The Dinkard tells us that the descendants of Hûâfrît and Sâssân are related to one another. The two Persian books mentioned above trace the Sassanian kings from Sâssân the son of Bahman, while the Târîkh-i-Tabari gives the descent of

[*trajân*=sacrifice of the soul] to the Deity, purity, progress, honest faith and constitutional free Government. Men being in memory thereof (*i. e.* of the descendants of Jamshid) chose experienced persons to hold sway over them; and through individuals born of his (*i. e.* Jamshid's) line, and through their continuance from age to age, a connection with the *frashôkêrêtî* is declared (in the good religion.)

It is manifest (from the good religion) that evil- 6
ruling was by the descendants* of Zohâk, who were utterly vanquished in the ninth and tenth centuries (after Zoroaster). Each of them, owing to (the heritage of) Zohâk ('s evil habits,) was immoral, blemished, unrighteous, contemplating injury, harm and devastation in the world, and embarrassing his subjects by means of evil-ruling. The test of people as evil-monarchs, and the

---

the Ashkânians from Dârâ-i-kêbr, who was also called Dârâ-i-segar, the second son of Dârâb, son of Bahman. The Persian text runs as follows :—

از روم ملکي بيامد و از دجله بگذشت و ازين سو آمد نام وي ايطيخس و ازآب دجله ازين سوي حدسواد تا حداهواز و فارس و ري بگرفت و ملوک طوايف اورا فرمان نکردند و مردي رومي برخويشتن ملک کردند پس دارا ال کبر را پسري بود نام وي اشک و بوقت اسکندر خرد بود و بري بود و چون اسکندر برادرش دارا ال صغر را بکشت اين چيزي نتوانست کردن پس اين ايطيخس رومي بيامد و ملک ازآب دجله اين سوي تا ري بگرفت اين اشک شده بود لختي سپاه اورا گرد آمد و ملوک طوايف هرکسي اورا ياري کردند و سپاه و خواسته فرستادند تا ايطيخس را بکشت و همه مملکت وي بگرفت ازآب دجله تا ري و ملوک طوايف اورا فرمان کردند چون اورا بشناختند که پسر دارا بود و ملک اورا سزا بود و بدو نامها کردند و نام او بر عنوان پيش از نام خود کردند

* This may be an allusion to Mazdak and his adherents, who were subdued and slain by the order of Noshîrvân the Just, in whose reign Mazdakian beliefs were totally suppressed and wiped out of Irân.

decision of mankind thereupon, may be (easily) achieved by a recollection of (the career of) Zohâk. For the descendants of Tâj there is declared (in the good religion) infamy, obscurity and obloquy.

7 It is revealed (in the good religion) that the gift of the good religion was acquired [*lit.* shared in] by Gayômard at the beginning of creations,* and the continuance of the human species was through him. Kingship and judgeship were instituted by Hôshang. The gift of immortality was bestowed on the world through Jamshid; and after Jamshid till the age of Zartôsht the kings of Jamshid's blood exercised refined sovereignty in Irân (by dint of Jamshid's creed.)

Again, by the complete acceptance and propagation (of the revelation) first through Zartôsht, the bodies of demons were broken† (*shêdâ hâlpût shêkastê*). Secondly, through the renovation by Hushêdar, a descendant of Zartôsht, the bodies of ferocious quadrupeds will be broken. Thirdly, through the renovation by Hushêdarmâh, a descendant of Zartôsht, the bodies of poison-

---

* The passage laid down in the Avesta, in memory of the *fravâhar* of Gayômard, (*vide* Farvardin Yasht, 87) runs as follows :—

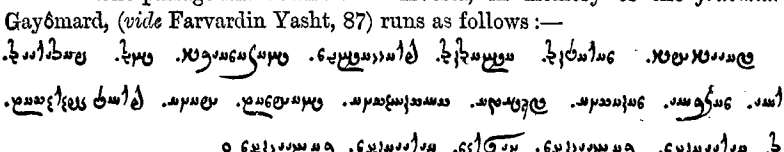

"We remember the Fravashi of Gaya Maretan, who first listened unto the thoughts and doctrines of Ahura Mazda, and through whom Ahura Mazda produced the race of the Irânian countries, the seeds (nations) of the Irânian countries.

† In paras. 14 and 15 of the Yasna, Chap. IX, the angel Haoma describes the destruction of the bodies of demons by Zarathushtra in the following words :—

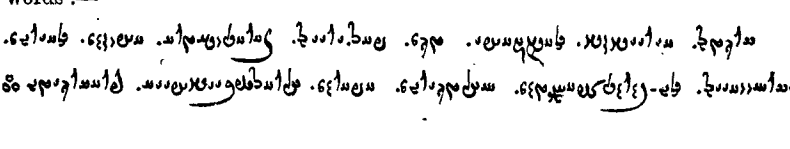

ous and pernicious serpentine species will be broken. Fourthly, through the renovation by Sôsyôsh, a descendant of Zartosht, the bodies of the two-legged species of demon-men will be broken. At each epoch [*dânar*= time] by the promulgation in the world of the standard law, and by the belief and faithfulness in it of men generally, the final reformation relating to the *tan-i-pasîn* will, it is declared, be accomplished by the will and commandments of the Deity. 8

Again, the evil religion is for deluding men into the immoral habits of demons, and it was first cherished by Zohâk, the diminisher of creations. Again, the composition of the Jewish scriptures was begun by him (*i. e.* Zohâk); and it was owing to Zohâk that the world is grown dishonest, blemished, immoral, pernicious and mortal (*i. e.* liable to hellish torments). The advent of Abrâhim, the high-priest of the Jews, was owing to him, and the first, the second and the third submission of men to the Jewish faith, was caused by him. And owing to the expert chieftains of Zohâk's creed the adherents in the world of the Mazdayasnian faith will, in every age and in manifold ways, become dishonest, blemished, immoral, lascivious and injurious. It is declared that one ought 9

"O Zarathushtra! the celebrated one in Airyena Vaejah, thou didst recite the Ahuna Vairya four times, and by the loud intonation and recitation thereof thou didst cause, O Zarathushtra! all demons to disappear under the earth, that before wandered about the earth in human shape. So thou hast been, by means of thy material and spiritual powers, the greatest (most revered), the strongest, the most diligent, the most agile and the most victorious."

The four Ahunavars referred to in the above passage, follow the [illegible] formula, and are recited while the Zaota is pounding *haoma*.

to be capable (*âvâetdan*) of suppressing [*lit.* breaking] them (*i. e.* the above-mentioned evil habits), to cleanse the world of them, and to deliver the people from them. For this reason innumerable other objects, after they have been thrice proved to be good, should be used for improving living humanity.—Regarding those that are bad, they should be broken and destroyed.—This standard of test is also declared with reference to sovereignty and religion, good or evil.

1 (۲۳۰) **Exposition in the good religion regarding the fact that the upholder of the (good) religion is, by virtue of the religion, called by the name of the religion.**

2 Be it known that, whosoever is of the Mazdayasnian Faith, is by reason of his contemplation of the Mazdayasnian revelation, called a voluntary adherent of the Mazdayasnian religion. The simile is this, that as every organic being, by reason of the blood of its species, is called after that species, so the upholder of the religion, by acting in consonance with the religious thought, is called a Mazdayasnian [*lit.* an adherent of the Mazdayasnian religion,]

1 (۲۳۱) **Exposition in the good religion regarding the blessedness [*lit.* thanksgiving] of the soul by means of restraining its body from sin, and by doing acts of merit, and regarding its (*i.e.* the soul's) imprisonment [*lit.* fettered condition] in hell by reason of its perverseness.**

2 Be it known that, the body is given unto the soul as a powerful complement, such as the horse is unto

the rider or the driver. The soul by means of guiding the body to refrain from committing sin, attains to worthy power as a recompense from the Lord and Giver of the body. By the liking for indolent happiness, by casting off (heavenly) benefits through indifference, by not abstaining from sin, and by not doing acts of merit, the soul is doomed to the penal abode it deserves. Like as a monarch bestows presents on [*lit.* thanks] one, whose vocation is to train up horses, for giving a good training in nice paces to his horses; but fetters are fitly placed on him (*i. e.* the trainer) by the order of the king, if no good training (of the horses) is achieved by him.

---

(۲۳۲) **Exposition in the good religion regarding men of superior habits and those of inferior habits.** 1

Be it known that, men are of superior habits on account of the approach into them of supernatural glory for preserving them from the evil (demoniac) shadow, by which means they (*i. e.*, men) are more zealously active in their avocations as angels are most zealously active in their functions. Whosoever among men is more zealously active in the performance of his duties, is so on account of his soul's communion (with the supernatural.) Likewise, by a co-operation with the good spirits he attains to greater proximity to the Deity; and for a worthy formation of his habits (through supernatural help) he owes thanks to the Deity. Again, such a one to whom has come from the Deity the strength for performing his duties as well as the supernatural glory for protecting him from evil influence, becomes most 2

faithful [*lit.* most hopeful] towards the Deity.—It is manifestly stated in the good religion in the words of Auhurmazd ;—" That the gift of supernatural glory keeps him (*i. e.* man) zealously active (in the fulfilment of his duties), and far from the evil shadow and baneful in-
3 fluence of the destroyer."—For this reason, whosoever is most indolent and without any vocation, remains far from communion with the good spirits, and proves ungrateful to the Deity by not fulfilling his duties with the strength that has reached him from the Deity. It is manifestly stated in the good religion in the words of Auhurmazd :—" that he is gifted with the sins of indolence from the evil shadow." And for that very reason, Auhurmazd did not produce corn for the indolent who did not desire it (*i.e.* who caused famine in the country by his indolent habits.)

---

1 (۲۲۳) **Exposition in the good religion regarding the resonable acceptance and non-acceptance respectively of the knowledge of the sayings of religious pioneers, and of what is hidden, the mystery and cause whereof are not manifest by means of reason.***

2 Be it known that, in man reason is the judging faculty. Like unto a judge who, while passing a decision upon a mysterious case, believes the testimony of a great person, and in his judgment approves of what is manifestly sensible and true (in it), the judging faculty of reason discerns,

* [This heading might be, likewise, rendered :—

"On the acceptance and non-acceptance of what is hidden and unknown to human knowledge, by means of the intelligence of the sayings of the revelation, from the exposition in the good religion."—*Eng. tr.*]

[accepts] by means of the intelligence of the religion, what knowledge of the invisible is acquirable or not acquirable for this life. Whatever is known by the test of reason to be sublime and true in every respect, is the essence of reason.—Again the sayings of that religion, 3
which proves [is] manifestly miserable and false by the test of reasoning intelligence, are never fit for this life. What 4
is said to be highly obscure in the eye of reason (*khratû-âkâsih*), is not accepted in the belief of the judging faculty of reason, just as the forged evidence of a false and deceitful person on a subject which as above-said, is hidden to the judge, is not accepted (as true) by the judging person.

---

(۲۳۶) Exposition in the good religion regarding what ought to be done and what ought not to be done. 1

Be it known that, righteous acts ought to be performed, and sin ought not to be committed. Again, 2 3
righteous acts are of two kinds. First, the actual righteous deeds, such as are for the gratification of the good people. Secondly, righteous acts for (encouraging) the sublime decisions (of the pious people) such as are meant to please the evil people* for promoting the sublime religious decisions of the good people.—Again, 4
sins are of two kinds. First, the actual sinful deeds, such as are for the purpose of doing harm to the good people. Secondly, sinful acts on behalf of perverse

* [Such acts are performed not to encourage evil, but to restrain the evil people from doing any harm to the progress of the sublime doctrines of the good religion.—*Eng. tr.*]

decisions, such as are perpetrated for the purpose of doing harm to people of the evil religion, who mean to propitiate the good people on account of the sublime religious decisions of the good people.

---

1 (۲۲۰) **Exposition in the good religion regarding the fact that the intellectual part of the spirit (*baŋ̊dha*) takes care of the body internally and externally.**

---

2 Be it known that, the intellectual part of the spirit (in the person of man) preserves the body internally from its immoderate passions (*chîhr mîn âz*); and that regarding the food that reaches into the innermost body from without, the faculty of intellect guides [takes care of] man to take bread and meat in a moderate measure and to drink wine in a moderate quantity; it preserves him from swallowing dead putrid matter,
3 moist or dry.—And on this account it guides man to perfume himself externally by the most fragrant pro-
4 duce of trees (viz. fragrant flowers, leaves, etc.)—It guides (man) to keep aloof from any infection from moist or dry dead matter, and from much putrefaction
5 (emanating) from it—The intellectual part of the spirit, by the abode in it of *vohûman*, the source of good sense, prevents the evil thought rushing into man and preserves him from inclining to deceitful propensities.
6 He is the well-conducted of piety who is under the rule [*lit.* guidance] of piety.*

---

*. [Quoted from Yasna, Ch. XXXV. 8.]

(۲۳۶) **Exposition in the good religion regarding the virtuous excellence or depravity of kings.** 1

On the basis of the exposition in the good religion 2
be it known that, the virtuous excellence of kings is more prominent through righteous glory and the right protection of the people of the world; and their moral depravity is intense through evil shadow and the evil keeping of the people of the world.—Righteous glory is 3
this, that through divine influence the king like a materfamilias, cherishes and well-conducts the people of the world.—The right protection of the people of the 4
world is this that the straightforward king keeps the world in moral order by the spread of justice, by profiting them and bestowing happiness upon them.—The evil shadow implies that through the predominance 5
of the demon (Ahriman) the king does not cherish his people like a materfamilias, but leads them to ruin (like a vile woman).—Again, the evil keeping implies 6
that through badly keeping the people of the world the immoral king by means of injustice pours harm and distress upon them.

(۲۳۷) **Exposition in the good religion regarding the reward due unto man from the Almighty for his [*lit.* man's] deliverance from sin.** 1

Be it known that, the will of the most laudable, 2
pure and merciful Creator is like unto that of a worthy person, who, when he is praised by any body, contemplates his indebtedness to him and thinks of making return for it, and always regards the fulfilment

thereof in the acquirement of the full reward by the praiser, who deserves the gift. Thus the Creator bestows recompense for the deed on such of his creatures as acquit themselves of their indebtedness (to Him) by worshipping and extolling Him: for which (worship and extolling) man is endowed (by Him) with proper vigour and rendered capable. For this reason, He contemplates an indebtedness and thinks of making a recompense unto him (*i. e.* to man) for fulfilling the important duties towards Him; and the acquirement of the reward for doing those duties is to be regarded by the receiver of the gift from Him as recompense for his deeds.—
3 It is declared even to this extent, that no powerful (*i. e.* meritorious) deeds of an individual are ever to remain devoid of [far from] recompense (from the Deity).

---

1 (۴۴۸) **Exposition in the good religion regarding the principles [*lit.* equipment] of the good religion and the evil religion (respectively), the inferior, the mediocre, and the superior adherent of the good religion, and the weight of each of them.**

---

2 Be it known that, the principles (or basis) of the good religion rest on men, who act in conformity with the will of Auhurmazd, and on their meditations on (and propagation of) the good religion, [and] the importance of which is manifest from the lucid thoughts relating to
3 the ways of both the worlds.—The basis of the evil religion rests on the perverse thoughts in men against the doctrines of the good religion, on their own identification with the dark decisions of their religion, and on their conscience leading to evil sense [the ill-judged habits or

ways derived from their (blunted) conscience].—The 4
principles of the evil religion rest on a disbelief in the existence of the true religion, the import of which lies in shutting out the heart from the path of the divine thought, and in keeping aloof from the heart the divine monitions.—Again, the inferior adherent of the good 5
religion is the inferior meditator on the will of the Deity, [and] the inferior reciter (of the religious formulæ) and the inferior doer (of works of merit), and his weight in the good religion is that of the pious man of the inferior stage.—Again, the adherent of the middle stage of the 6
good religion is the mediocre meditator on the will of the Deity, the mediocre reciter and the mediocre doer; and his weight in the good religion is that of the pious man of the middle stage.—Again, the adherent of the 7
superior stage of the good religion is the superior meditator on the will of the Deity, the superior reciter, the superior doer, and his weight in the good religion is that of the pious man of the superior stage.

---

(۲۳۹) **Exposition in the good religion regarding the aspiration [*lit.* desire] of the soul to a propensity to an (immortal) existence on behalf of the Deity, and regarding those (beings) that are opposed to the existence of creations, and the enemy that was before the world [*lit.* the priority of the enemy to the world.]** 1

Be it known that, the aspiration of the soul tends to 2
an (immortal) existence on behalf of the Deity, and actuates the individual body to a pious communion with and a fulfilment of the will of the Deity. Such a wish was besought from the Almighty by Zartosht of the

adorable *fravâhar*. The soul is permeated with the will of the Deity by a life-long act of merit. The fruition of joy from the Divinity unto the soul, rests on the pure mind endowed with good intuitive intelligence. Whosoever approves of the good religion, is a desirer of what is good for the soul (in its heavenly existence), for the spirit of Zartosht was thereby in communion with the Almighty, and he was manifest in this worldly region as the high-priest of the good religion, and (through him) there was dispensation of splendour and glory among sovereigns who possessed angelic habits and who with one accord worked out the divine project, for they caused, through their descendants, the progress of the
3 work of the *frashôkêrêtî*.—Again, whosoever (*i.e.* the king) by demoniac propensities works out the demon's will through demon-worship, proves a monarch (a tyrant accursed) with the evil shadow. Such was the propensity [wish] of the tyrant Zohâk, the diminisher of creations. Through life-long sinfulness man is permeated with demoniac propensities [*lit.* the demoniac will is sin *in toto*.]—The delight from the demons unto the soul is owing to their connection with the evil-minded perverse sense, whose desires it (*i. e.* the evil faith) for the soul, ends his life in evil, since on account of it Zohâk adhered to the demons, and his life therefore ended in the worst of evil. Accordingly, in this wordly region he became known as the leader of the most evil faith. He inculcated to the people the devilish habits of the wicked tyrant (Ahriman), and delusively bestowed this worldly transient (evil) happiness on those that with one accord worked for the purpose of fulfilling his (Ahriman's) will. He (Zohâk) is to do harm to the

living creatures again at the end.*—How can those (heritical) priests be the promoters of the final deliverance, who are to injure mankind hereafter? How can those whose religious sayings (*datê-mêlya*) teach of mystic vices and of the wicked one (viz. Ahriman), be said to be (adherents) of the truely superior religion? They may be said to be beyond the pale of the good religion and the good sovereignty. 4

(۲۴۰) Exposition in the good religion regading the weight of a man (in this world). 1

Be it known that, the weight of a man may be understood in the following ways: first, by the vigour of his good sense; secondly, by the poverty [*lit.* leanness] of his good sense. Whosoever possesses a vigorous good sense, forms with good sense, his inclination as regards every object prudently guides himself, prudently takes care of himself and looks to his own preservation.—Whosoever is weak in intelligence is self- 2 3 4

* It is known regarding Zohâk that he is again to harm mankind in future. It is said that when Faridun took upon himself to kill Zohâk, he was prevented from doing so by an inspiration from the holy Srosh, who besought him to bind Zohâk in a deep valley of Mount Demavand. Faridun acted accordingly, and this story is declared in the Shâh-nâmâh of Ferdôsi as follows:—

بدان گرزهٔ گاو سردست برد — بزد برسرش ترک او کرد بخورد
بیامد سروش خجسته دمان — مزن گفت و کورا نیامد زمان
همیدون شکسته ببندش چوسنگ — ببر تادو کوه آیدت پیش تنگ
یکوه اندرون به بود بند اوي — نیاید برش خویش و پیوند اوي

It does not occur in the Avesta, but we are told in the *Bundahish*, the *Zand-e-Bahman* Yasht, the Pahlavi *Jamâsp-nâmah*, and in the *Afrin-e-Ardâfravash*, that Zohâk is imprisoned in the depth of Mount Demavand by Faridun, and that he will be brought out of his captivity at the end of this world (*i. e.* about the time of the Resurrection) when the hero Sâm will completely destroy him.

interested in his inclinations and guides himself by self-interest. Whosoever guides himself by self-interest, does not see that life is as changeable as the colours of spring—as the ignorant beholders of the moon, understand it to be what it seems to them (and not
5 as it really is.)—He that has evil inclinations is devoid of good understanding power, and ruins his own life without knowing by means of good sense what he himself is. He cannot distinguish by means of his sense of taste between what is sweet and what is bitter, nor by means of his sense of (moral) hearing discern what is right and what is wrong. It is the needy who regard and call fragrance as stench, and stench as fragrance,
6 sweet as bitter, and bitter as sweet. There are many of such condemned beliefs.—Many heretical priests adhere to similar beliefs, and likewise create in men, by means of sayings of evil-knowledge, a liking for immorality and other vicious habits; and (in spite of the human knowledge regarding true revelation) they call their immoral creed as connected with the Source of good and as an all-good revelation of the All-Wise One.

---

1 (۲۴۱) **Exposition in the good religion regarding the adoration of the Creator.**

---

2 Be it known that, the Creator on account of His dispensation (*i. e.* bestowal) of all sorts of excellent conditions unto (His) creatures, is worthy to be glorified and worshipped. Also the glorification of the Creator is (necessary) on account of (the manifest proof of) His invisibility (even) to the invisible, His omniscience, omnipotence, all-ruling sovereignty, and every similar

manifestation (of His supremacy). In praise He ought to be glorified first; in the *yazashna* ritual His *khshnûmân* must precede (those of the good spirits); whereby there is increase of vigour from the Deity unto His creatures.—How should the Almighty [He] be extolled? By means of religious wisdom, truth and charity. Because thereby He is sufficiently glorified, and man receives a reward for it. Accordingly, it is right (for man) to glorify his Creator at the end of the *nyâish* prayer, and to repeat the *khshnûman* respecting Him at the close of the *yazashna* ritual.* (The worship of the Creator is an evidence of good virtues, rectitude and gifted powers, and a means of His creatures' communion with him. There are (certain kinds of) praise, prayer and adoration, which though comprehending the praise, prayer and worship unto God, do not in the end reach the Creator (*i. e.* are not acceptable to Him), nor His creatures, but [these] would probably cause hatred in the Creator and distress unto His (true) creatures. How can one who adores a demon with the name of a good spirit, be said to enjoy the good existence pertaining to (the worshippers of) the supreme Lord, and a communion with His originally great creatures?

Again, the heretical priests who neither utter 3
prayer nor worship, produce disbelief in one another regarding religion. That is the religion which was sent out (revealed) at the beginning or original creation to inculcate unto men the prayer of the Divine. Whatever (religion) does not so (inculcate it) is such as would affect (*i. e.* desire) serious distresses and

* Thus in every prayer, at the beginning as well as at the end, the Deity is extolled first, and after him the arch-angels and the angels.

defects. And its messengers are to turn (mankind) to Ahriman, the demons and the druj, and thereby the world becomes subject to disquietude. Can the law (*i. e.* the religion) that excludes prosperity, be fit to exalt and endow men in this world? The man who is (of a religion directing) to extol and worship God, is gifted therein by the yazads with their (supernatural) power of the knowledge (of the Divine), and hence that man is manifestly known to fulfil (with the knowledge of the religion) the glorification and worship of the Deity. The predominance and the welfare of mankind is owing to their much glorification of the Deity.*

---

1 (۲۱۴۲) **Exposition in the good religion regarding the prudent, [and] the more prudent and the most prudent among men.**

---

2 Be it known that, he is prudent among men who abstains from uttering and committing the sin that has occurred to his mind [*lit.* which has reached
3 him in thought]. And the more prudent (man) is he who abstains from thinking of the sin which has occurred
4 to him in desire.—And the most prudent is he who adopts ways and means (*châr vâdûnedâ*) that his will may refrain from sin.

---

* The holy prophet Zartosht makes the following confession in his prayer to Auhurmazd in the 36th Chapter of the Yasna.

"O Ahura Mazda! We (who are Thy indebted creatures) sincerely approach unto Thee through the Fire of Auhurmazd; we sincerely approach unto Thee through Thy good thought and good piety through the acts and words of Thy good wisdom; we sincerely approach unto Thee through all Thy good thoughts, good words and good actions, we bow to Thee and we invoke Thee we implore Thy purest person, O Ahura Mazda! that this light (of our souls) may be worthy of one of the most exalted regions—the heavenly region of the sun.

(۲۱۴۳) Exposition in the good religion regarding the people who are manifest in this world as men, as demons and as demon-men. 1

Be it known that, on the basis of the exposition in the good religion, such is the saying of the fore-seeing sovereign (of the religion, viz. the holy prophet Zartosht,) that as men and as human organisms, the following three kinds are known to be most efficient among the people of this world. True manly nature obtains in the man that (has) these six (qualities):—virtue, wisdom, good habits, modesty, sympathy, thankfulness, and fidelity. Whosoever has these six qualities, holds thereby an exalted position and higher place among the great people.—Whosoever is mediocre (in the above-mentioned qualities,) is a man of the mediocre stage.—Whosoever is inferior (in them) is a man of the inferior stage.—The being of that man, who has none of those six qualities, but who exists for the purpose of doing harm unto men, is not (truly) human.—Again, whosoever has ill-habits opposed to the same good qualities, such as immoral sense, deceitful nature, absence of modesty, false love, a strong feeling against partaking in a thanksgiving, faith destroying infidelity, etc., is a demon on account of these demoniac habits.—Whosoever is devoid of good qualities, and possesses evil qualities pertaining to bad practices [*lit.* laws,] is a demon-man through human demonism.—The (spiritual) youthfulness in this world is for the man that is pure. For this reason, whosoever is devoid of demonism and of any connection with the demon, and possesses many good qualities, shall be extolled and promoted; while he who has many evil defects, shall be abhorred 2 3 4 5 6 7 8 9 10

11 and degraded.—He who possesses no good qualities, shall not be considered as of any dignity among the virtuous; and such is the monition of the good religion that the good-thinking man shall not even associate with him who is a mediocre among the blemished people.

1 (۲۱۴) **Exposition in the good religion regarding the cure of the world of its (moral) illness.**

2 Be it known that, the cure of the world of any infection [*lit.* connection] from a prevalent disease is by means of the good revelation, which is the elixir of life, the
3 remedy for every (moral) illness of the world.—The promotion of the living inferior people by the great is always on account of goodness, for goodness ameliorates mankind by the medium of knowledge, and the knowledge of the spirit is the good revelation. Accordingly, the remedy of the world's (moral) illness is owing to the currency in perfect vigour of the good revelation among the people of the world, and thereby the world is cured of its (moral) sickness.

1 (۲۱۵) **Exposition in the good religion regarding him that is good, and him that is mischievous (in this world.)**

2 Be it known that, on the basis of the exposition of the good religion the saying of the *Paoryôtkaêshas* regarding whomsoever is good, is that whosoever is generally good, has his body healthy and controls his own individual person, his nourishment is (obtained) without drudgery and without fatigue (*lit. zatê* = injured, distressed), he lives in peace with his co-inmates, and his fame

gradually develops.—Whosoever is always good, is 3
always in happiness.—Whosoever has his soul healthy, has 4
his body likewise healthy.—Whosoever is able to drive 5
out the druj (*i.e.* an evil passion) from his own person,
is a ruler over his own individual self.—Whosoever is 6
content with whatever reaches him (*i.e.* with his lot), has
his nourishment without drudgery and distress.—Whoso- 7
ever well preserves the fire, water, cattle and men that are
in his charge, lives in peace with the inmates of his house.
Whosoever industriously attends to his vocation, increases 8
gradually in his reputation.—Whosoever is constantly 9
mischievous injures himself; his body is diseased; he
has no power over his individual person; his provision is
full of labour and affliction; he is not on peaceful terms
with the co-inmates of his house; his reputation is struck
(*i.e.* injured by him.)—Whosoever continuously commits 10
injury, is always in fear (of infernal penalty.)—Whosoever 11
has a diseased soul, has his body diseased.—He in whose 12
body the *druj* is oppressive, is not powerful over his own
body.—He who is discontented with what he has earned, 13
has a nourishment full of drudgery and affliction.—He 14
is not in accord with the inmates of his house, who ill-
preserves the fire, water, cattle and men that are under
his care. Whosoever does not attend to his vocation, 15
injures his reputation.

(۲۱۶۹) **Exposition in the good religion regarding the fact that man is not fitted by the Creator Auhurmazd, to be the cause of sin and damage (in this world.)** 1

Be it known that, the Creator Auhurmazd created 2
every creature (regularly) from a single species, and pro-

duced every man from one single father; and for this reason, that (His) creatures may, on account of their common origin, nourish and improve and support one another, and men, from their common birth, may regard one another as their own, and do good to one another as sincere brothers, and remove injury one from the other, in order that Vôhûman, Spendômat, Srôsh and many other angelic powers may reach into men and dwell in them for the purpose of engendering in men an understanding coupled with devotion, a good reasoning power and other superior qualities, whereby men may prove capable of doing deeds of merit, and be meritorious themselves, wherever, and as long as, they desire, think, and speak of righteousness, and practise meritorious acts. But, if with one that is adapted (to perform acts of merit) are associated or closely coupled avarice, lust, wrath, jealousy, shame, spite and other sinful habits and vices, such a sinful and death-promoting person becomes the means of causing injury and affliction to others. There is no casting off the sins of such a person, nor forgiveness, nor absolution unto him from mankind; because if we strike or afflict any body, as a retribution thereof; we are justly punished and scourged according to the precept of religion, and that striking and infliction ever recoil upon our own souls.—While that striking and other injuries come back upon ourselves, and there is fear of causeless injuries and mischief being punished by justice, it is suitable for man to amend himself by habits of not injuring (*i.e.* abstaining from injury or hurt). Man is not justified in injuring or hurting his fellow-creatures; hence it is a monition in the revelation that the ruler of a city shall cause that his subjects may

be righteous and harmless.—So among (heretical) priests 3
those that do not see an unjust act of injury as a means of sin, regard avarice, lust, shame, spite and jealousy as appropriate (qualities) in men.—The utterances of such priests are questionable sayings and palpable falsehood.

(۲۴۷) **Exposition in the good religion regarding the fact that the means of knowing the Deity depends upon the existence of (certain) objects** (*i.e.* **faculties.**) 1

Be it known that, the means of knowing the Deity 2
[*lit.* the Self-existent One,] depend upon the existence of (certain) objects. These are the following three: 1st, 3
Philosophy; 2nd, Faith; and 3rd, Experience.—1st, 4
Philosophy is (necessary) for this reason, that we may recognise the existence of the Creator of the Universe from His formations (*i.e.* the nature) of the worldly existences.—2ndly, Faith is (necessary) for this reason that 5
from the testimony of the innermost [*lit.* hidden] spirit (*viz.* conscience,) we may believe in divine existences whose nature is invisible and imperceptible, as well as in the evidence (resulting therefrom) of the existence of the Almighty.—3rdly, Experience is (necessary) for 6
this reason that from the phenomenon of the sunrise today we may previously understand that there will be the phenomenon of the sunrise tomorrow.

(۲۴۸) **Exposition in the good religion regarding the prosperous or unprosperous state of man (in regard to virtue.)** 1

Be it known that, the prosperous state of man (in 2
regard to virtue) is caused by the vigorous study of

(religious) philosophy.—Whosoever possessing philosophical attainments, holds the highest rank in piety, does so on account of his aspirations towards the Highest.—Whoso holds the mediocre (rank), does so on account of his mediocre aspirations.—And he who holds the inferior rank, does so on account of his inferior aspirations.—Whosoever has no knowledge of the highest [*lit.* first] stage of piety, is devoid of the felicitous existence in the highest paradise.

(۲۴۹) **Exposition in the good religion regarding the characteristics of true knowledge and of evil cognizance.**

Be it known that, the characteristics of the true knowledge (acquired from the revelation) are as follows:—Peacefulness, truthful speech, cheerful humour, sincere amity and liberality.—He who possesses these five characteristics with pure goodness is a quarry of knowledge, and should be regarded as an expert in pre-eminent philosophy; and the people of the world should endeavour to be associated and united with him.—Again, from the evil cognizance the symptoms are as follows:—Discord, foolish utterance, melancholy, the enmity of the good, and niggardliness.—Whosoever possesses these five characteristics, should be considered as celebrated in evil knowledge, and carefully avoided.

(۲۵۰) **Exposition in the good religion regarding light and darkness, and the several descriptions thereof.**

Be it known that, light is of two kinds. One is the light of the vision of the physical eye, and thus it may

be seen by the open eye of the body. The other is the light that is seen with the mind's eye and it is the knowledge (perceived) from the clear vision of the spiritual eye, [*lit.* the soul's eye.]—Every perception relating 3
thereto (*i.e.* to that light,) is conveyed (unto man) by Vôhuman and other good spirits of light. The eye of knowledge is open on account of the vigour of the soul's vision. The soul's power is for the purpose of perceiving objects of virtuous strength. The powerful material [redacted] is for the purpose of observing and enlightening [redacted] means of the strength of the bodily vision [redacted] eye-sight open. The darkness that veils 4
[redacted] the bodily eye-sight, is owing to two [redacted] kinds of (evil) intelligence. First, whatever shuts the perception of the spiritual eye, such as evil mind, avarice, perverseness, wrath and spite which is the worst of all; secondly, whatever mars the vision 5
of the bodily eye-sight by the absence of the good abode of spiritual perception in the material light or in the vision of the bodily eye-sight.

---

(۲۵۱) **Exposition in the good religion regarding the exalted position that is acquired (by man) at the future renovation on account of perfect improvement by means of paradisiacal virtues, and regarding the fact that this world is (for the purpose of performing righteous acts) for both.*** 1

Be it known that, all improvement of self for (attaining to) an exalted condition in paradise, is for (*i.e.* 2

* *i.e.* For performing such acts of merit in this world as would render the soul worthy of paradise and of the felicity of the future renovation,

conducive to bring elevation at) the time of future renovation. On account of this paradisiacal region there will be improvement unto a single tribe (*lit.* people of the same lineage, meaning Zoroastrians) for the period of renovation, just as from the season of spring there is perfect and equal enjoyment unto this world. Because it is declared (in the religion) that the souls in paradise are in an undistressed (felicitous) conditon, and these invisible spirits who are the inmates of paradise ever improve themselves so as to be worthy of the perfect felicity
3 future renovation. Accordingly, this world
wherein sufficient improvement can be
(man) worthy of both (*viz.* paradise and the
[and] because all happiness (*lit.* unafflicted enjoyment)
in paradise and in the period of *tan-i-pasin*, is by means of overpowering or defeating the Blemish-giver (*i.e.* evil), and the waging of that conflict (against evil) by creatures that are endowed with strength from the Creator, takes
4 place on the battle-field of this world.—The (heretical) priests who abominate paradise and the *tan-i-pasin*, are worthy of detestation in this world. The most wicked people will be constantly subject to the usual infernal penalty for the purpose of accomplishing the act of renovation. How could that creed be regarded as the medium of improvement which believes in the final evil (of this world)? How could misery without happiness, or distressing calamity, be said to be a good medium for man, and pertain to paradise?

(۲۵۲) **Exposition in the good religion regarding the perception of the highest medium for attaining to the next world (paradise) which is without affliction.** 1

Be it known that, the perception of the highest medium for attaining to paradise which is without affliction, is by means of the Mazdayasnian religion which displays that world with a wholesome vision. Having a conception of that world (it is obligatory that) man should repel the *druj* perceived from himself, so that the best and known equipments (for paradise) may be acquired [*lit.* purchased.] 2

(۲۵۳) **Exposition in the good religion regarding the learned, the religious philosophy, and those that are versed in that philosophy.** 1

Be it known that, the learned is he who perceives objects by means of his genius [*lit.* wisdom acquired from one's own powerful spirit,] as he would see them by means of his corporeal vision. Religious wisdom is that by which one may perceive objects as easily as he would see them by the bodily eye-sight; it may be compared to the treasures of the opulent wherefrom people acquire riches*. He is the learned in religious philosophy in whom there subsists the good abode of the spirit of wisdom; the learned is intelligent on account of his intellect, and lives (*i. e.* becomes immortal by his intellectual monuments.) Just as a man beholds every object, yea vision subsists in him on account of the good abode of the ocular organ, so 2 3 4

* The Zoroastrian religious wisdom is here compared to a fountain of wealth from which the sages are supposed to collect their whole stock of knowledge.

48244

wisdom is as nutriment (*pashnê*) in the learned, whereby every object is comprehended by him. According as the discerning person possesses the power of discernment, as the punisher as well as the punished understands the nature of a punishment, and as other objective or subjective agents know the nature of their vocation, so every philosophic person, by virtue of his knowledge, appreciates religious philosophy, and is in union with the ideas of his ancestors. The learned man by means of learning, comprehends the power of knowledge. Knowledge is the means of intellectual culture, whereby objects
5 are understood by the knowing. There are three description of beings that are versed in religious philosophy.
6 First, He Who is so versed by means of His self-learning, and that is the manifest [*lit.* known] Creator Auhurmazd whose knowledge is for unlimited time, and is the highest
7 in power.—Secondly, he who has made himself learned by means of learning, just as a soul is made vital by means of its own vital power, and the fire is made hot
8 by means of its own heat.—Thirdly, he who is (*i. e.* presumes to be) learned without having acquired learning himself (*i. e.* one who depends upon the learning of others, and calls himself learned) is like unto the body that is living by means of the soul's vital power, and unto iron, wood and stone which become hot by means of the fire.—
9 That faith is not designated by the learned as the law, which does not emanate from The Wise One. Of the heretical priests he whose creed does not appertain to the Omnipotent, is said to be unfit for (happiness under) the rule of the Divine Sovereign, or for (benefiting) the productions of the Creator.—Such a creed is said

to be devoid of the wisdom, potency, sovereignty and efficiency of God.

(۲۵۴) **Exposition in the good religion regarding the triumph of learning and the success of the learned.** 1

Be it known that, successful learning results from the beneficent help of the successful spirits (*viz.* the angels and archangels) as well as from the habitation in the body of exalted thoughts emanating from a heart prone to exalted habits. The success of the learned is manifest from the constant progress of acquired learning, and from the vigorous habits of recollection thereof (*i.e.* of progress) in the mind. 2 3

(۲۵۵) **Exposition in the good religion regarding the good intention and the evil intention, their causes and efficacy, and the improvement of both by the existence of wisdom.** 1

Be it kown that, the cause of the good intention is *Vôhûman*, and its power is the perception of higher efficiency. The cause of the evil intention is *Akôman*, and its power lies in causing gross defects. The improvement of both is by the existence of efficient wisdom. The man of evil intention closely searches defects in others, while he is hiding his own; but the man of good intention yearns after good virtues, and is unassuming. 2 3 4

(۲۵۶) **Exposition in the good religion regarding the greatness and power originating in man (by association with his parents or preceptors).** 1

Be it known that, the mental appearance or constitution of man is of manifold descriptions. First, it 2 3

resembles the temperament of her who gives him birth,
4 his mother; secondly, that of the one who has brought
5 him up; thirdly, that of the moral preceptor or teacher
6 while he attends him; fourthly, man acquires in his youth the habits of overpowering and surpassing his inferiors; and lastly, he manifests himself as having the good habits, nature and defects of his begettor, the father.

1 (۲۵۷) **Exposition in the good religion regarding the duty of man to be grateful in his thought, word and deed.**

2 Be it known that, it is the duty of man to be always grateful in thought, word and deed, especially towards the following four:—

3 (1) Towards Auhurmazd, principally for His having
4 created him. (2) Towards the sovereign, chiefly for his
5 having given him protection in this world. (3) Towards the parents, especially for their having brought him up
6 with care. (4) Towards the moral teacher, chiefly for his instruction (that enables him) to recognise these four kinds of obligations.

1 (۲۵۸) **Exposition in the good religion regarding the power possessed by every man of this material world for the salvation of his soul (from sin.)**

2 Be it known that, the salvation of the soul shall be attained by the currency of that great remedy, sinlessness or the elevation of one's being by the apprehension of sin, as well as by abstention from sinful acts [*lit.* by not concurring in sinful acts], and by the knowledge of the good religion and the innate good sense given by God.

Every intelligent human being shall be as capable of avoiding sin as of tending to acts of merit.—Thus the man of this material world is formed always capable of redeeming his soul from sin. 3

(۲۰۹) **Exposition in the good religion regarding the pentomadal divisions of the month.** 1

Be it known that, in every month its divisions as regards the moon and its divisions as regards the religion are pentomadal. Their names are three. One of them is (called) *Andarmâh*, the first division, that begins on the first, and ends on the fifth day after the new-moon.—The second is called *Pûrmâh*, which begins on the eleventh, and ends on the fifteenth day after the new-moon.—The third is called *Vispôtathmâh*, which begins on the twenty-first, and ends on the twenty-fifth day from the same new-moon.—And these three pentomadal periods are called good (auspicious) ones. It is generally enjoined that several works should be principally performed therein: corn, vegetables and other kinds of trees should be grown, man and wife should couple, the male *guspands* should be left free (to generate), and all sorts of good works relating to this world should be performed or designed, superior functions should be attended to, and the *Yazashnih* and *Myazd* rites be observed.* 2 3 4 5

In the names of the three remaining pentomadal divisions the first is the *Padîrê-Andarmâh*, which begins on the sixth, and ends on the tenth day from the new-moon.—The second is the *Padîrê-Pûrmâh*, which begins 6 7

* In the *Mâh-nyâish* these three pentomadal periods are regarded as good ones and praised.

8 on the sixteenth, and ends on the twentieth from the new-moon.—The third is the *Padîrê-Vispôtath*, which begins on the twenty-sixth, and ends on the thirtieth. Such is the course of time after the succeeding new-
9 moons (or in each succeeding month.)—The time during these three intervening periods is inferior, wherefor no works relating to the city should be undertaken therein; but works 'of merit' should be as much performed as possible, and no moment should be lost without doing some righteous act, and no moment of the spiritual being (in future) be made harmful by committing perverse sins.

10 Again, the three pentomadal periods first described, are selected for the inauguration of special works pertaining to them. As to the works that are not to be performed therein, it is said that these could be thought of or designed, but practised only in periods suitable for them; and such works or designs should be eagerly put
11 into force on such days as are said to be great (*i.e.* auspicious) for them. And such works as are prescribed to be religious by the pre-eminent *dasturs* of the good religion, should in no wise be opposed or withheld.

---

1 (۴۹۰) **Exposition in the good religion regarding men of angelic nature and demoniac beings in human frame.**

---

2 Be it known that, by means of the pure angelic nature, man enjoys good life, health and protection; and by conducting himself (with that gift) for future benefit, and by preserving his soul (from sin) he attains to divine

assistance and gratification. By the non-proximity (*i. e.* absence) of the Evil (*lit.* the *drûj*,) his (*i. e.* man's) good wishes are not frustrated [*lit. unobtained*], and he follows honest ways through divine guardianship, and redeems his soul from final damnation.—Such a man of 3
angelic nature is far from any cognizance of the evil belief. The man that is free from the evil religion, prospers in life, and embarrasses those who adhere to the evil creed. The unhappy man (that follows an evil belief), strengthens and pampers evil, while he that fulfils his desires (by an adherence to the good religion,) aggrandises his fame and continuously enjoys an happy existence.

The demon-like man on account of his hostile pro- 4
pensity to the Auhurmazdian creatures, exists for the purpose of wounding, distressing and killing animate creatures [*lit.* living bodies] as well as for deceiving, corrupting and exposing the soul to damnation; for which (heinous guilt) the apostate demon-man is doomed to undergo affliction and imprisonment in the infernal abode, is dragged away into the hellish dwelling, there to be killed in the vengeance taken for the pious (injured by him in this world), and his body will be destroyed, putrefied and rendered stinking by the rush of the *drûj-nasûsh* upon it.—The soul of that sinful wretch will be 5
dragged in hell towards the Blemish-giver (Ahriman), there he will ever remain clamouring and tortured and degraded on account of his devilish acts (done on earth). From such confusion of a man of a demonical nature there is rejoicing unto the genius of the evil religion. In the association with that evil spirit such a one has to suffer for ever the gnawing and biting of the surrounding

union of the vital spirit. The great function of help to the vital power, is from the aerial element. The sounds whereby people communicate with one another, are effected by means of breath and intuitive modulation. The vital breath is said to cause activity. The human body is vital on account of the fire in it. The wind that causes motion in the world subsists by the vital agency therein.—The soul is successful in this life through transcendent merit. Whoso helps his fellowmen in trouble, is believed
5 to do so by reason of his good stars.*—Just as the intellectual soul causes motion in the human body, so the glorious and bright good spirits produce mobility and beneficial changes in this world. In like manner man adorns and benefits himself by the abode of (the spirit)
6 *vôhûman* in his heart. But the spirits of evil or cursed motion, cause destruction and injury to the life of this world. The beings that swoop down in enmity into the works of the Deity, are designated the *dadânis*† of the North. Likewise, man is liable to destroy and injure himself because of the ravager *akôman* abiding
7 in his heart's thought.—The improvement and benefit of the world proceed from the development of husbandry,‡ which is a precursor of honest toil. The life, security, integrity, devotion and exalted position of the husbandman, depend upon his attainments in learning. Likewise, his attainments, benefits righteousness, good repute and piety, are the results of

---

* In the original text the full stop must be placed after ܘܠܐ ܫܘܝܢ and not after ܒܫܡ, the words following ܐܝܟ being connected with § 5.

† For the explanation of this term see Vol. I. p. 20, § 9.

‡ For the meaning of ܐܝܪ *vide* Vol. I. p. 20, § 8.

his acquirement of *vôhûman*.—Destruction and injury 8
to the life of this world, are caused by the vicious
and blemished *dadânî* (the demon of famine.) So also
illness, mortality, infamy, putrefaction, evil odours and
mortification to men, are caused by the perverse sense of
the destructive and mischievous *akôman*, while wicked-
ness and ignominy are the results of sin.—The benefits 9
and blessings falling upon men of this world, result from
the gifts of happiness bestowed by the Source and
Creator of the world, and the exaltation of men is
owing to the monitions of the purely moral revela-
tion.—But there is no progress in the nature of this 10
world by the creatures and adherents of the per-
verse blemish-giver Evil.—Hence it is manifest that 11
by reason of a similar improving nature, and through the
prosperity and elevation bestowed upon them by the
Creator of the world, there results improvement but no
degeneration in men in the earthly state, and hence
man grows moral by virtue of his pious concep-
tions.—Consequently it is improper to say that humanity
is destined to be destroyed.—The creed of heretical priests 12
whose heart's thought tends or adheres to the source of
evil (*i. e. Ahriman*,) declares the annihilation of the
world by (the prevalence of) that source of destruc-
tion. But the priests whose hearts adhere to the source
of good (*i. e. Spentomanyu*,) are, by means of their union
with that source, said to overpower the worst among the
destroyers, the worst among the evil doers.

union of the vital spirit. The great function of help to the vital power, is from the aerial element. The sounds whereby people communicate with one another, are effected by means of breath and intuitive modulation. The vital breath is said to cause activity. The human body is vital on account of the fire in it. The wind that causes motion in the world subsists by the vital agency therein.—The soul is successful in this life through transcendent merit. Whoso helps his fellowmen in trouble, is believed
5 to do so by reason of his good stars.*—Just as the intellectual soul causes motion in the human body, so the glorious and bright good spirits produce mobility and beneficial changes in this world. In like manner man adorns and benefits himself by the abode of (the spirit)
6 *vôhûman* in his heart. But the spirits of evil or cursed motion, cause destruction and injury to the life of this world. The beings that swoop down in enmity into the works of the Deity, are designated the *dadânis* † of the North. Likewise, man is liable to destroy and injure himself because of the ravager *akôman* abiding
7 in his heart's thought.—The improvement and benefit of the world proceed from the development of husbandry,‡ which is a precursor of honest toil. The life, security, integrity, devotion and exalted position of the husbandman, depend upon his attainments in learning. Likewise, his attainments, benefits righteousness, good repute and piety, are the results of

---

* In the original text the full stop must be placed after ... and not after ..., the words following ... being connected with § 5.

† For the explanation of this term see Vol. I. p. 20, § 9.

‡ For the meaning of ... *vide* Vol. I. p. 20, § 8.

his acquirement of *vôhûman*.—Destruction and injury 8
to the life of this world, are caused by the vicious
and blemished *dadânî* (the demon of famine.) So also
illness, mortality, infamy, putrefaction, evil odours and
mortification to men, are caused by the perverse sense of
the destructive and mischievous *akôman*, while wicked-
ness and ignominy are the results of sin.—The benefits 9
and blessings falling upon men of this world, result from
the gifts of happiness bestowed by the Source and
Creator of the world, and the exaltation of men is
owing to the monitions of the purely moral revela-
tion.—But there is no progress in the nature of this 10
world by the creatures and adherents of the per-
verse blemish-giver Evil.—Hence it is manifest that 11
by reason of a similar improving nature, and through the
prosperity and elevation bestowed upon them by the
Creator of the world, there results improvement but no
degeneration in men in the earthly state, and hence
man grows moral by virtue of his pious concep-
tions.—Consequently it is improper to say that humanity
is destined to be destroyed.—The creed of heretical priests 12
whose heart's thought tends or adheres to the source of
evil (*i. e. Ahriman*,) declares the annihilation of the
world by (the prevalence of) that source of destruc-
tion. But the priests whose hearts adhere to the source
of good (*i. e. Spentomanyu*,) are, by means of their union
with that source, said to overpower the worst among the
destroyers, the worst among the evil doers.

1 (۲۹۴) **Exposition in the good religion regarding the being who preconceives the means of counteracting evil, and the being who is the lord of such means as they are described by Auhurmazd in the revelation that improves [*lit.* ornaments] the creatures of *Spenâkmînô*.**

---

2 Be it known that, he who preconceives the means of counteracting evil, is in communion with the victorious source (of good, *i. e.* the *Spenâkmînô*) of the Deity. 3 Whoso is capable of remedying every object pertaining to himself, is so by reason of his communion with the all-informed source of remedy (*viz. Spenâkmînô.*) The living human being has at his command all such restoratives owing to the efficient intelligence (derived from the 4 revelation.)—As to the lord of means, it is He Who is ever needless of any remedy for Himself, since He is the Omniscient Being manifest through His works that are achieved by the best of means, as well as by reason of His Omniscience regarding both the worlds (*i. e.* this world and the next.) He is the lord of means and the lord of works.

---

1 (۲۹۵) **Exposition in the good religion regarding the religious benefit to the world from one who is faithful to the revelation, and the injury to it from one who is in the greatest danger (of infernal punishment.)**

---

2 Be it known that, the monarch who inherits from his ancestors great fidelity to his faith, is a source of religious benefit to his people. By his inclination

towards devotion to the Deity, prudence [*lit.* administration of justice] and religious invocations, such a king propagates his faith and renders piety illustrious; for under the rule of a sovereign that is devoted to the Deity, prudent and religious, there result strength and victory to the realm and the faith of the ruler, who makes current his belief and renders piety full of lustre. By reason of his faith the people of the world are protected, improved, dignified and increased.—But the ruler that inherits from his ancestors (sins that involve) the greatest danger (of infernal punishment,) is very harmful to the world. By a mind tending to destruction, by hindering justice and abstaining from religious invocations, a ruler renders his conscience blunt and himself deceitful, whereby he sullies his faith and calumniates piety—yea, he neglects his duty as the guardian of his people owing to the defects in his rule and faith, and to his perverse and injurious habits, which result in the degeneration, moral weakness and blindness of this world.

---

(۲۹۹) **Exposition in the good religion regarding the power of perception in man which improves and dignifies, or degrades and debases him, as well as the description of men affected thereby respectively.** 1

Be it known that, the power of perception in man is the result of his innate sense. Innate sense itself is a power of spiritual vision. The improvement of man is caused by the *vôhûman* abiding in his conscience, and his exaltation to a superior position by imbibing sacred wisdom into the mind; his degradation is caused 2

by not digesting the knowledge of the revelation, and his corruption by the abode of the oppressive *akôman* in his heart.—The five different aspects of such human perception, are described in their respective chapters (as
3-4 follows):—1st. A thoroughly lucid perception.—2nd.
5 An almost clear perception.—3rd. A half clear per-
6-7 ception.—4th. An almost obscure perception.—5th. A
8 thoroughly dim perception.—A thoroughly lucid [*lit.* open] perception is the result of a continuous abiding of *vôhûman* in the heart, and of the avoidance of the injury of *akôman* from it. This is the highest stage of imbibing religious wisdom into the mind. It is the cause of
9 supernatural prophetic perception.—An almost clear perception is the result of the dwelling of *vôhûman* in the heart and of the dispersion therefrom [*lit.* from the
10 heart's thought] of the blindness of *akôman*. This is a stage wherein man is capable of apprehending the works
11 of the wicked *dadâni*, and of aggrandising himself.—A half clear perception is the result of the dimness of the
12 light of *vôhûman* in the heart. Religious knowledge of much inferior quality is imbibed into the mind by the influence of *akôman* [*lit.* by the casting of shadow by
13 *akôman*] upon the thought of one's heart. This is a stage wherein man is only capable of knowledge by means of
14 learning or intelligence.—An almost obscure perception is the result of a dim and feeble light of *vôhûman* in the heart, and deficiency of religious knowledge coupled with an oppressive influence of *akôman* upon one's heart's
15 thought. This is the stage wherein man teaches and
16 meditates upon apostate precepts.—A thoroughly obscure perception is the result of a total absence from the heart of *vôhûman's* light as well as religious learning, and

of the penetration into the heart's thought of the distressful *akôman*. This is the stage in which man's sense 17
is failing, his skill perverse, and his intelligence dim.

---

(۲۹۷) **Exposition in the good religion regarding that which by means of revolution returns to its original source, and that which by a (divine) rule is connected from the beginning to the end.** 1

Be it known from an exposition in the good religion 2
that, it is Time which returns to its original source by 3
means of revolution, and that it is the chain of sacred wisdom which is linked from the beginning to the end (*i. e.* from one end to the another.) As regards 4
Time the exposition is that it is (*âvâestakîk*) consonant owing to the efficiency of the power of its orginal cause (*viz.* the Deity;) it is (*arshnô-tacha*) running in a regular measure or order. In the creation the first work of the 5
Creator of the Universe, appertained to Time. The end of the work of that Divine Agent, is connected with the limited time of the planetary motion. The end of the limited time, is joined to (*i. e.* simultaneous with) the end of planetary revolutions. All worldly existences will be purified (*i. e.* absolved from evil or sin) before the end of that limited time (or before the resurrection.) At the future renovation there will be no departure for those that are in communion with God.—Regarding Time the *dasturs* said thus: Time was unlimited at the beginning; but it was afterwards made limited. At the end of the limited time, it will again become without bounds (and roll on to eternity.) The exposition thereof.

is as follows! Time is known to be limited as regards the end of planetary revolutions, but at their close Time will become unlimited as regards its connection
6 with the infinite end.—As to the sacred wisdom the exposition is as follows:—The Deity is infinite in time by reason of his miraculous wisdom. The existence of the Omniscient Lord is eternal in time by reason of his eternal power. The knowledge pertaining to God is unattainable by the Blemish-giver (*viz.* the spirit of evil) owing to his evil will and design. The latter prevails upon his apostate adherents that act according to his will, and associates with all that desire to be united with him by his worship, though they are not his own creatures. He makes them his accomplices and takes them to be his followers.—On the other hand, the man who is endowed with some proper knowledge of God, attributes the highest position to the Creator of the Universe—which supreme dignity He is worthy of by reason of His first glorious creation of the endless light, and thereafter of the spirits of truth in that endless light, by His adherence to the spirits of truth in the endless light, by His great wisdom coupled with His omniscient and beneficient power, and lastly by His omniscient intelligence in producing creatures that may serve to fulfil His will (in this world.*) Thus the Lord will overpower the destroyer in the end. Thus He will turn all his creatures back to Himself. To eternity the evil spirit will be down (or dejected), and Auhurmazd will embellish the world with joy by means of his fresh (or renovated) treasures from the source of good. The source of good is the seed or cause of all natures capable of doing good, whereby the good people become always

* This idea is referred to in the 22nd Chapter of the *Vendidâd*.

illustrious. All objects and persons are endowed with splendour or glory from the Creator in proportion to their connection with Him, just as the dawning follows the dusk, the twilight follows the day-light, and light emanates from shining objects.

---

(۲۹۸) **Exposition in the good religion regarding men who abide in this world with their minds devoted to the (good) religion, and are equipped with sacred weapons (for warring against evil,) as well as the advantages resulting therefrom.** 1

Be it known that, men who live in this world with their minds devoted to the (good) religion, and who are equipped with sacred weapons, are victorious and powerful and conduce to the happiness of their fellows. Worthy efforts proceed from them in this world. They are the cause of the activity and prosperity of the world, and the guardians of its creatures.—By the vigour of their good sense the protective spirits instil into them a desire to overpower the *drûj* in order to further the final renovation. Thus they gain the advantages accruing from their abstention from sin, from their exertions in doing meritorious acts, from the deliverance and exaltation of their souls after the end of this material existence, and from their everlasting life in the good abode of paradise.—Likewise, such men possess the following two kinds of like qualifications or powers, (and are believed to be of even merit in their efforts :—) 1st, the victorious mind that abides in this world devoted to the good religion; 2ndly, the prudent mind that exerts its powers to struggle 2 3 4

5 against evil on behalf of the (good) religion.—Thus man obtains the benefits of the spiritual world by his good demeanour, his improvement of self for both worlds, and his acts resulting from the highest aspirations.

---

1 (۲۶۹) **Exposition in the good religion regarding the good conduct of man for this world and for the next world.**

---

2 Be it known that, the excellent conduct of man for this world, is conducive to [*lit.* for] the good (name) of
3 his family [*barih*-progency, children.]—His excellent conduct for the next world, comprises his good acts which deliver him from punishment in Hell. One should principally exert and desire for the sake of the soul, whatever by solicitation and exertion would strengthen and help it. The object of this earthly life is to abandon one's self to the care of the good spirits, and to choose the good spirits of the earth as one's supervisors. Because on the basis of an exposition in the good religion, the earliest heads of the religion have enjoined thus:—Whosoever should exert himself for the benefit of his soul, will consume earthly riches to cure the soul's frailty and earn higher profits for it (in the next world.)

---

1 (۲۷۰) **Exposition in the good religion regarding the best equipment necessary for the dignified and poor people.**

---

2 Be it known that, the best equipment adapted to the dignified and poor people is (sacred) wisdom. In every age people become meritorious in mani-

fold ways, especially by means of devotion and obedience to the sovereign as well as to the head of religion, and by reason of fidelity to God through true belief in the doctrine of that reasoning or philosophic lord (of the revelation, *viz.* Zoroaster). Amongst other virtuous people the chief that surpasses in reasoning power, is from the basis of religious exposition, connected with the body of the prophet; because the sovereign and the priest possessing excellent philosophic talents, are both in communion with the great prophetic lord (Zoroaster.)

(fvi) **Exposition in the good religion regarding evil and goodness, their strength and prevalence [*lit.* currency] in this material world.** 1

Be it known that, goodness is a moral habit, and the ideas appertaining to it comprise wisdom, truth, and other qualities of light, *(viz.)* good intellect, piety, fresh existence *(i. e.* meritoriousness or immortal fame), strength of righteous habits, and virtues of like kinds.—Evil is an immoral habit, and the ideas appertaining thereto comprise evil intelligence, falsehood, deceit, and other vices of darkness, *(viz.)* filthiness, pollution, perverse life, sinfulness, depravity and vicious habits of like nature.—According as the light of the Sun helps the power of beholding this world, so does the virtue of goodness strengthen the material perception.—But the evil habits of an immoral being annihilate the power of physical sight, and like darkness obscure perception.—The currency of evil in this earthly place is by reason of an evil frailty in this power of perception. Owing to this overpowering evil tendency the earliest followers 2 3 4 5 6

of the Deity Auhurmazd have abandoned the goodness and piety pertaining to their souls. The adherents of evil are, therefore, always united by their common pro-
7 pensity for propagating evil. Consequently, the impiety of evil can only be conquered by a continuous warring against it by means of power derived from the virtuous merits of divine vision.—Man becomes adapted to the source of evil, *Ganâkmînô*, by undoing or suppressing
8 all his good powers and faculties.—The heretical priests who perpetrate such deeds as result from evil immoral powers and similar immoral conceptions, deliberately (*pavan kām*) hinder the currency of moral habits.—Their religion cannot be regarded as a gift from the Deity, and connected with the ways of *Spênâkmînô*; but as emanating from the ways of *Ganâkmînô*, who is identified with immorality.

---

1 (۲۷۲) **Exposition in the good religion regarding the causes of transgression and consequent sinfulness of the soul possessing a 'bright vision.'**

---

2 Be it known that, the soul during its connection with its congenial instrument, this corporeal frame, has a desire and capability for acquiring sacred knowledge. Man remains in a pious and sinless condition by the help of the good spirits; but his body and soul tend to the dark perverse nature by reason of an admixture of evil blemish. The soul transgresses owing to its vicious impressions and to the absence of the knowledge of the good religion. The yearning for immoral apostate dogmas makes him vicious, the ignorance of the good religion

destroys the propensities [*lit.* thoughts] for acts of merit. Owing to his fondness for comfort man grows too idle to think of acts of merit.—On the other hand, a soul possessing a bright vision is also liable in this life to commit sin, and thus debars itself from the exalted state accruing from acts of merit, which are the means of absolution from sin. The individual self or the soul consequently suffers serious punishment in the nethermost hollow desert of the *drûj*.—It is manifest from the good religion that in the end the good spirits will be victorious and the powers of the *drûj* defeated, that according to the will of the Creator the spiritual purifiers will absolve the sinful from guilt by the ablution of heavy penalty and convey them out of hell, and that those who will be cleansed of the corruptions of the Blemish-giver, will receive garments of a like nature by the gift of an immortal frame and of a constitution paradisiacal and full of comfort.

The perverse tendencies of the soul in this corporeal 3
organism, are hurtful (to man.) It is apparent falsehood to declare that the soul with such constant natural bad habits, could sustain the soundness and life of the body. As to the human soul there was no sinful condition (destined) for it at the beginning. But the soul is said to be sinful by being guilty of speech and acts pertaining to the *drûj* (*viz.* Ahriman,) wherefor penitence is declared to be binding upon the soul that is liable to punishment by reason of its sinfulness insinuated by the spirit of evil.—It is improper [*lit.* untrue] to do penitence for sins not perpetrated by one's self, because the indications of penance are said to resemble fire or heat thus:—As from the sun no darkness subsists as an effec-

tive body, so no evil or sin is said to subsist in the soul (that is ever bright and penitential.) This may be explained in another manner thus:—As I have said above, wherever the sun is no darkness subsists, so by the fire or penitence sin itself is melted down or disappears. Consequently, penance is indispensable for every sin that is unrepented for. If a sinful liar repents for his sins, though he is insincere in his utterances still that false wretch should be praised for keeping himself back from his evil nature by sincere penitence for his sins—he should be generally encouraged for this superior contemplation for the good of his miserable spirit; because whosoever after the commission of sins keeps himself back from such sinful habits, is said to rise to a higher condition.

---

1 (۲۷۴) **Exposition in the good religion regarding a worthy sovereignty.**

---

2 Be it known that, a worthy sovereignty is the result of the best (means of) protection of its subjects. A sovereign is great or dignified by reason of the care of his people. He is the constant guide of his loyal fellowmen.—The desire for authority or rule is the desire for the (higher cultivation of the) soul. The desire for the soul is the desire for the knowledge or wisdom of the spirit and for the religion comprehending the doctrines of Auhurmazd. By means of an exalted intelligence
3 we are able to test the wisdom of the sages. A sovereign of the above description is styled a good ruler in the
4 Mazdayasnian religion. Again, the best sovereign in this world is he who has faith in the high-priest of the good

religion of this world, which embodies the wisdom of Auhurmazd.—That monarch resembles Auhurmazd in will, whose desire is to make his people immortal, and who weighs his will by his own wisdom. Such a monarch is considered in the religion as a righteous ruler. Next to him in the world stands the high-priest, that is the wisest among mankind. Thus, that monarch is like unto Auhurmazd, whose will embodies his desire for immortality, and who accordingly guides his people thereto.

A ruler of the following description is styled an evil monarch in the (good) religion. Also amongst dignified people he is considered as unworthy of sovereignty. He is the most degraded ruler that adheres to the wishes of a priest, whose intelligence is vicious and who persuades him to avarice. He creates in his people no yearning for immortality. By long conducting his people into a communion with the evil *druj* (Ahriman,) that is never connected or will never be connected with the Deity who is the Bestower of felicitous life, he (*i.e.* the immoral ruler) deteriorates his subjects.—It is owing to a good and virtuous rule that the world would be guided to do acts conducive to (promote) the future renovation; but to what end men are conducted by an evil rule, was manifested during the millenium of the wicked sovereignty of Zohak, who was reputed as the pioneer and head of evil monarchy on earth. No ruler ought to rule the world as he did for a thousand years under his pernicious rule.

(۲۷۴) **Exposition in the good religion regarding a righteous action, honest comfort, an honest exaltation of self in righteous acts, honest comfort accruing from righteous nature, and the equipment pertaining to acts conducive to felicity.**

---

2 Be it known that, a righteous action is the result of pure diligence, which is devoid of avarice and toil of
3 *Brâtrût.*—Honest comfort springs from pious contentment, which abstains from the indolence and impatience
4 of *Brâtrût.*—An honest exaltation of self in righteous acts, is caused by the profitable yearnings of a pious
5 mind.—The honest comfort accruing from a righteous nature, is the result of appropriate habits of contentment, which are devoid of any propensity to ambition, devoid of avarice, anxiety, lust, and improved by harmonious
6 tendencies.—The equipment pertaining to acts conducive to felicity, is caused by rational attempts at righteous
7 industry, and by honest actions of physical toil.—The equipment of felicitous deeds prescribed by the good religion, comprehends an inquiry of the pious people regarding the sacred wisdom (pertaining to immortal
8 existence) for one-third part of every day and night, the performance of deeds approved by means of that wisdom
9 during the second third part of every day and night, and (lastly) the relaxation of the body for the preservation of one's physical strength necessary for action during the
10 third part of every day and night.—Thus righteous sovereigns have ruled with principles conducive to human happiness, owing to their knowledge of the good religion.

દીનકર્દ કેતાબનાં છઠાં વાલમના અંગતજોગ લોગતોના શબ્દ કોષ.

GLOSSARY OF SELECT TERMS.

ـــ—ـــ

ـــــــــــــ = ـــــــــــــ અથવા ـــــــــــــ ના. યુરૂજલમ, જરૂસલમ. (અરબો એને دارالسلام, مدينةالسلام, અને بيت المقدس કરીને કેહેછે; Aram. يروشلم, Syr. اورشلم, અને Hibr. يروشلم કરીને કેહેછે. આએ શેહર પેહલાં જોહકિ બાંધીઉં હતું, અને તેમાં પોતાની દેવ પ્રસ્તી દીનને લગતાં પુસ્તકો લખીને એણીયાં હતાં.) એ નામનો અર્થ સલામતીવાળું મકાન અથવા સલામતીનો પાયો એવો થાએછે.—*pr. n.* Jerusalem (Minokhrad ـــــــــــــ, called in Arabic دارالسلام, مدينةالسلام, and بيت المقدّس, Aram. يروشلم, Syr. اورشلم and Hibr. يروشلم.) This city is said to have been first built by Zohak. Here were deposited by him books which contained doctrines of his demon-worship. The name signifies "home of refuge," "foundation of safety."

ـــــــــــــ=ـــــــــــــ અથવા ـــــــــــــ=ـــــــــــــ ના. યાહુદીઓના ઈબ્રાહીમ પેગમબરનું નામ છે. *pr. n.* The Jewish prophet Abraham.

ـــــــــــــ=ـــــــــــــ ના. ઘોડેસવાર, સવાર. (فوار, અવ૦ ـــــــــــــ+ـــــ). *n.* A horseman, a rider.

ـ—ـ

ـــــــــــــ=ـــــــــــــ વિ. અસબાબવાળો. ૨. હથીઆરબંધ. *adj.* Equipped, armed.

ـــــــــــــ=ـــــــــــــ વિ. નેગેહબાન, પાસબાન, જાળવણી કરનાર. *adj.* Protecting, preserving, taking care of.

૩—س

سوديسو=سوديسو نા. કેતાબ, પુસ્તક, ધર્મ પુસ્તક. (Hibr. ספר to praise, to celebrate aloud, to worship). જુઓ દીનકર્દ કેતાબના બીજાં દફ્તરની ફરહંગને સ્રદ્રે ૬ ે ાાબાાાાગ બોલનો બોલાસો. આએ બોલ ગબાાગ ને બદલે ગબાાબ થયો હોએ. *n.* A book, a volume, a sacred work *(vide.* p. 6, Glossary—vol. II. the explanation of the infinitive ાાબાાાાગ). This word may be a variant of the regular form ગબાાગ.

٤—ى

سىسىسى=ىسىسى نા. પ્રતાપ, સાયો. (જુઓ ચોથાં દફ્તરની ફરહંગને સ્રદ્રે ૮ મે.) *n.* Splendour, glory, divine shadow, *(vide* Glossary, vol. IV., page 8.)

٩—٩

٩سىسى=٩سىسىسى અથવા ٩سىسىسى વિ. કડવું. (ફા૦ تلخ). *adj.* Bitter.

٥—٥

ااهه=اهههه نા. પેટ. (Arab. بطن or بطن, Hibr. בטן to be hallowed out.) *n.* Belly, stomach.

٥ههه=٥هههههه ના. ચ-દરમાનું પનચવાડીઉં. (અવ૦ ههههههه, ફા૦ پنجه). *n.* One of the three lunar periods of five days each, a pentomadal period.

٥—ى

ااههههههههه=اههههههههه ક્રિ. કેળવણી આપવી, તરબીઅત કરવું, શીખવવું. (ههههه, ફા૦ فرهنگ ઉપરથી.) *infin.* To educate, to train up, to teach.

ક—ક

કાયમ=કાયમ્મ ના. પાલનાર, પરવરશી કરનાર. *n.* Nourisher, maintainer.

કાયમ=કાયમ્મ ના. લુતારો, દોજદ, ચોર. *n.* A robber, a thief.

કાયમ=કાયમ્મ ક્રિ. વિ. ગુનાહે કરી, પાપે કરી. *adv.* On account of sin, fault, crime.

ઝ—મ

મ=મ્મ ના. ઓલાદ, ખાનદાન, ખુનીઆદ. (Hibr. בֵּן a child, children, son; Arab. ولد). *n.* Descent, family, lineage, blood.

ા—ખ

ખમા=મખમ વિ. ગેબી ખબર, ગેબી ચેતવણી, છુપી રીતનું કેહવું. *adj.* Secret intelligence, divine precaution, secret inspiration.

ક—મ

મમ=કમ્મ વિ. દોજખી, દોજખને લગતું. (Hibr., Chald., Syr. שחר, شَحَر block, muddy.) *adj.* Hellish, infernal.

આંએ છઠાં વાલમને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું જંદ શુદ્ધી પત્રક.

પૃષ્ટ.	પંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૩૧	૮	.....	.....
૩૩૨	૧૩	.....	.....
૩૩૩	૮	.....	.....
૩૩૬	૬	.....	.....
૩૩૭	૧૬	.....	.....
૩૩૮	૮	.....	.....
૩૩૮	૧૪	.....	.....
૩૪૨	૯	.....	.....
૩૫૦	૨૪	.....	.....
૩૫૧	૨૧	.....	.....
૩૫૨	૨૩	.....	.....
૩૫૩	૧૫	.....	.....
૩૫૪	૪	.....	.....
૩૫૫	૬	.....	.....
૩૫૫	૧૯	.....	.....
૩૫૫	૨૧	.....	.....
૩૫૮	૨	.....	.....
૩૬૯	૧૦	.....	.....
૩૬૫	૨૧	.....	.....
૩૬૭	૩	.....	.....
૩૬૭	૪	.....	.....
૩૭૧	૧૬	.....	.....
૩૮૩	૭	.....	.....
૩૮૩	૧૩	.....	.....
૩૮૩	૧૮	.....	.....
૩૮૩	૨૪	.....	.....
૩૮૪	૧૦	.....	.....
૩૯૪	૧૯	.....	.....

ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ

૧ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ
૨ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ
૩ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ
૪ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ
૫ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ
૬ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ
૭ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ૐ ગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ

૨. ૧) ૬. ते. વાલી નકલમાં આગ્યે એમલો ૮ તથા ૬. એ. વાલી નકલમાં ૭૨ કરીને મલેછે.

૫. ૧) સઘલી નકલોમાં ૬૪૩ છે.

૬. ૧) સઘલી નકલમાં ૭૪૨૩૪૨૩૨ છે.

ક્ષ-ક્ષ દુઃખમાં સમ્યક્ત્વ[2] દર્શનમોહ્ય ૧ષ્ટ દુઃખ ક્ષપક ઉપશમ ક્ષપણા ! દુર્ગતિ-ક્ષા ! દુઃખ ક્ષપક ભવ્યજીવ-ક્ષા ૧૨ઉપશમ ઉદ્વેલના ! ૪ ૪૨ભોગ ભાવ-ભવ્ય ૧ષ્ટ દુઃખ ક્ષપ્ત ૧ષ્ટ દુઃખ ક્ષપ્ત ૧ષ્ટ ૪૨ભોગ ૧ષ્ટ ૪૨ભોગ ૪૨ભોગ ભવ્ય-ભવ્ય

ગુજરાતી લિપિમાં મૂળ ફારસી લખાણ

---

(૨૧૯) ૬૪ મદનબાલ મનમન શાલિવાહન હિજરત [1
૧૧૪૬ ૪ ૧૬૭૬ ૧૨-૧૦ ૧૨૫૬ ૧૨-૧૦ ૧૨૫૬ ૧૨-૧૦ ૧૨૫

{૧ 1} (૨૨૦) ૐ ઉર્ધ્વ ગોત્ર ઉદ્ભવ ગોત્ર ઉદ્ભવ-૨ ગોત્રાય ૧ ઉર્ધ્વ ગોત્ર ગોત્રાય ગોત્રાય ૧ ઉર્ધ્વ ગોત્ર

(૨૨૨) અને ૧૫૫ ના ૧૫૫ ના ૧૫૫ ના

{૧૬
૧} (૨૨૩) ૐ ઉદાત્ત ત્વા નમન્ત્ર ૐ ઓજસ ઇન્દ્રા ઇન્દ્રા ॐ

{૧
૪} ન્દ્રાયેન્દ્ર ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ત્વા ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ૐ ॥

{૧
૪} ઇન્દ્રા ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ૐ ઉદાત્ત ત્વા નમન્ત્ર ૐ ઓજસ ઇન્દ્રા ॐ

{૨
૨} ન્દ્રાયેન્દ્ર ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ત્વા ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ૐ ॥

{૩
૩} ઉદાત્ત ત્વા નમન્ત્ર ૐ ઓજસ ઇન્દ્રા ઇન્દ્રા ॐ ન્દ્રાયેન્દ્ર

{૪
૪} ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ત્વા ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ૐ ॥ ત્વા નમન્ત્ર ૐ

{૫
૫} ઓજસ ઇન્દ્રા ઇન્દ્રા ॐ ન્દ્રાયેન્દ્ર ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ત્વા

{૬
૬} ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ૐ ॥ ઉદાત્ત ત્વા નમન્ત્ર ૐ ઓજસ ઇન્દ્રા

ઇન્દ્રા ॐ ન્દ્રાયેન્દ્ર ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ત્વા ઇન્દ્રાયા ન્દ્રાય ૐ ॥

૪. ૧) અસલ નકલમાં ॥૭ નથી.

૫. ૧) અસલ નકલમાં સ્ર છે.

૬. ૧) અસલ નકલમાં ૬ નો એમલો મલિછે.

(૨૨૪) ૐ નમો લોએ સવ્વ સાહૂણં ॥ ૐ નમો અરિહંતાણં ॥ ૐ નમો સિદ્ધાણં ॥ ૐ નમો આયરિયાણં ॥ ૐ નમો ઉવજ્ઝાયાણં ॥

{4} ભવાનીશંકરજી ॐ નમઃ ગણેશાય નમઃ ગોવિંદ ગોપાલ દામોદર માધવ મધુસૂદન ત્રિવિક્રમ વામન શ્રીધર હૃષીકેશ પદ્મનાભ અચ્યુત નારાયણ વાસુદેવ પ્રદ્યુમ્ન અનિરુદ્ધ પુરુષોત્તમ અધોક્ષજ નારસિંહ અચ્યુત જનાર્દન ઉપેન્દ્ર હરિ કૃષ્ણ શ્રીપતિ ધરાપતિ પરમેશ્વર પરમાત્મા જગન્નાથ જગદીશ્વર જગત્પતિ સર્વેશ્વર સર્વાત્મા સર્વજ્ઞ સર્વશક્તિમાન સર્વાધાર સર્વેશ્વર સર્વાંતર્યામી સર્વવ્યાપક સર્વમંગલ સર્વકારણ સર્વકર્તા સર્વભોક્તા સર્વદ્રષ્ટા સર્વસાક્ષી સર્વાધિષ્ઠાન સર્વાતીત સર્વાનંદ સર્વપ્રકાશ સર્વપ્રેરક સર્વાકર્ષક સર્વપૂજ્ય સર્વોપાસ્ય સર્વોપરિ સર્વોત્તમ સર્વોત્કૃષ્ટ સર્વોત્કૃષ્ટ સર્વોત્કૃષ્ટ

૧૬ ૧૬ ૧૭ ૧૭ ૧૮ ૧૮ ૧૯ ૧૯ ૨૦ ૨૦ ૨૧ ૨૧ ૨૨ ૨૨ ૨૩ ૨૩ ૨૪ ૨૪ ૨૫ ૨૫ ૨૬ ૨૬ ૨૭ ૨૭ ૨૮ ૨૮ ૨૯ ૨૯ ૩૦ ૩૦ ૩૧ ૩૧ ૩૨ ૩૨ ૩૩ ૩૩ ૩૪ ૩૪ ૩૫ ૩૫

૧૬. ૧) અસલ નકલમાં ૧૧૧ નું લખાણ એકજ વખત લખેલામાં આવેલું છે.
૧૭. ૧) અસલ નકલમાં ૭૭૭ એવરાએલોછે.

૨૨. ૧) આસન ગૃહસ્થાનું ઉત્તમ છે.

{5 5} બેસવાના ઓરડામાં જવાનું ત્યારે જ બને કે ત્યાં જવું ૐ ; કારણ
{4 4} કે ત્યાં જવું નથી ૐ ; કારણ ત્યાં જવાનું ચોક્કસ પ્રયોજન
હોવું જોઈએ ; બેસવાનું ઓરડામાં ઉત્તમ પ્રકારનું ફર્નિચર
હોય કે ઉત્તમ ગાદીતકિયા ; હોય ત્યારે જ બેસવું ; ઓરડામાં
બેસવું ત્યારે જ જ્યારે ત્યાં બીજું કોઈ ન હોય ; ઓરડામાં
બેસવું ત્યારે જ જ્યારે ત્યાં સ્ત્રીઓ અથવા બાળકો ન હોય ;
ઓરડામાં બેસવું ત્યારે જ જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ન હોય ;
{3 3} ત્યાં બેસવું ત્યારે જ્યારે બેસવું ત્યારે ત્યાં ઘર-વપરાશ ૐ ; કારણ
કારણ કે ઓરડામાં ત્યારે જ બેસવું જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ
{2 2} ન હોય ; બેસવું ત્યારે જ્યારે બેસવું ત્યારે જ ત્યાં બેસવું ત્યારે
જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ન હોય ;

(૧૨૬) ઘરે ત્યારે જ બેસવું ત્યારે જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ન
{1 1} હોય ;

ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ૐ ત્યારે જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ન હોય ત્યારે ૐ
{22 22} ત્યાં જવું ; ત્યાં જવું ત્યારે જ્યારે ત્યાં જવાનું ચોક્કસ પ્રયોજન
ઘરે હોય ; ત્યાં જવું ત્યારે જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ન હોય ;
{21 21} ત્યાં જવું ત્યારે જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ન હોય ૐ ; કારણ
કે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ત્યારે જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ ન હોય
ત્યારે જ ત્યાં જવું ; ત્યાં જવું ત્યારે જ્યારે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ
{20 20} ન હોય ત્યારે જ ત્યાં જવું ૐ ; કારણ કે ત્યાં ઘરની સ્ત્રીઓ
ન હોય ત્યારે જ ત્યાં જવું ;

ચોપાઈ અસલમાં નથી પણ પાછળ બીજા હાથે ઉમેરાયેલી છે. ૨) અસલમાં ૨૫૬૪ છે. ૩) અસલમાં ૨૫૬૫ છે. ૪) અસલમાં ૨૫૬૬ છે. ૫) અસલમાં ૨૫૬૭ છે.

૨. ૧) અસલ નકલમાં ૨૫૬૩ છે.

૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

ومن اسمائه تعالى ما ورد في حديث ابي هريرة رضي الله عنه ان لله تسعة وتسعين اسما من احصاها دخل الجنة وهي الله الاله الرحمن الرحيم الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر الخالق البارئ المصور الغفار القهار الوهاب الرزاق الفتاح العليم القابض الباسط الخافض الرافع المعز المذل السميع البصير الحكم العدل اللطيف الخبير الحليم العظيم الغفور الشكور العلي الكبير الحفيظ المقيت الحسيب الجليل الكريم الرقيب المجيب الواسع الحكيم الودود المجيد الباعث الشهيد الحق الوكيل القوي المتين الولي الحميد المحصي المبدئ المعيد المحيي المميت الحي القيوم الواجد الماجد الواحد الصمد القادر المقتدر المقدم المؤخر الاول الآخر الظاهر الباطن الوالي المتعالي البر التواب المنتقم العفو الرؤف مالك الملك ذو الجلال والاكرام المقسط الجامع الغني المغني المانع الضار النافع النور الهادي البديع الباقي الوارث الرشيد الصبور

(٤٨٢)

૧૧. (૧) અસલ નકલમાં ાાાાા મળેછે. (૨) અસલ નકલમાં ાાાાા છે.
(૩) અસલમાં ાાાાા છે. (૪) અસલ નકલમાં ાાાાા છે.

ગણત્રી કરવામાં આવતી નથી ઉ

ભાદરવા સુદ ૧૪ ના રોજ ચંદ્રમાનું અસ્ત થવું તે ચંદ્રમાનું અસ્ત થવું કહેવાય છે. ચંદ્રમાનું અસ્ત થવું એ ચંદ્રમાની ગતિ ઉપર આધાર રાખે છે. ચંદ્રમા ૧૩ અંશ ૧૧ કલા ૪૩ વિકલા ૨૦ પ્રતિકલા પ્રતિદિન ગતિ કર

(૨૨૯) ૧ ૧ ૧

ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂತಾನವಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ಒಂದು ದಿವಸ ಸಂಜೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಅವರ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವರು ತಮಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವರು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಆ ಮಗುವು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಾಯಿತು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ರಾಹುಲನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಆ ಮಗುವು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಾಯಿತು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಕಪಿಲನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಆ ಕಪಿಲನ

ભાવાર્થ : જે પુરુષ સર્વ પ્રાણીઓમાં સમભાવ રાખે છે, તે પુરુષ સર્વ પ્રાણીઓને પોતાના આત્મા સમાન જુએ છે, તે પુરુષ કોઈ પ્રાણીને મારતો નથી, તેમ બીજા પાસે પણ મરાવતો નથી. ૧૭

ટીકા : જે પુરુષ સર્વ પ્રાણીઓને પોતાના આત્મા સમાન જુએ છે, તે પુરુષ કોઈ પ્રાણીને મારતો નથી, તેમ બીજા પાસે પણ મરાવતો નથી. ૧૭

(૨૩૧) જે પુરુષ સર્વ પ્રાણીઓને પોતાના આત્મા સમાન જુએ છે, તે પુરુષ કોઈ પ્રાણીને મારતો નથી, તેમ બીજા પાસે પણ મરાવતો નથી. ૧૭

ટીકા : જે પુરુષ સર્વ પ્રાણીઓને પોતાના આત્મા સમાન જુએ છે, તે પુરુષ કોઈ પ્રાણીને મારતો નથી, તેમ બીજા પાસે પણ મરાવતો નથી. ૧૭

(૨૩૨) જે પુરુષ સર્વ પ્રાણીઓને પોતાના આત્મા સમાન જુએ છે, તે પુરુષ કોઈ પ્રાણીને મારતો નથી, તેમ બીજા પાસે પણ મરાવતો નથી. ૧૭

ટીકા : જે પુરુષ સર્વ પ્રાણીઓને પોતાના આત્મા સમાન જુએ છે, તે પુરુષ કોઈ પ્રાણીને મારતો નથી, તેમ બીજા પાસે પણ મરાવતો નથી. ૧૭

૭. ૧) અસલ નકલમાં ૫ છે.

૭. ૧) અસલ નકલમાં ૫ છે.

ﻣﺴﺘﺮ ﺍ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ

ત્રણ પુત્ર હતા તેમાંના જે કુંવર ઇલાયચીનો વેપાર કરતા હતા તે પોતાના બાપની પાસે આવીને કહેવા લાગ્યા કે હે પિતાજી આપ અમારી સાથે ચાલો અમે આપને ઘણા દેશોમાં ફેરવી લાવીએ. આપ ઘણા વૃદ્ધ થયા છો માટે ઘેર બેસી રહો. આપ ઘરમાં બેસી રહેશો તો આપને કંટાળો આવશે. આપ અમારી સાથે ચાલો અમે આપને ઘણા દેશો બતાવીએ

{૧ ૧} (૨૩૪) ૐ ઘોઘા ! ઘોઘા ૐ ઘોઘાઘોઘા ૐ ઘોઘા ઘોઘા ૐ

{૨-૩ ૨-૩} ૐ ઘોઘા ઘોઘા ! ઘોઘાઘોઘા ઘોઘા ૐ ઘોઘા ઘોઘા ૐ ઘોઘા ઘોઘા ૐ

(૨૩૬) ૐ નમઃસિદ્ધમ્ । નમઃ શ્રીવર્ધમાનાય । શ્રીગૌતમાય નમઃ । શ્રીસરસ્વત્યૈ નમઃ ॥ ૐ
૧ } શ્રીમદ્ભગવદ્ભિઃ પ્રણીતં પ્રવચનં સર્વજ્ઞપ્રણીતત્વાત્ પ્રમાણં ભવતિ । તત્ર
પ્રમાણં દ્વિવિધં પ્રત્યક્ષં પરોક્ષં ચ । પ્રત્યક્ષં દ્વિવિધં સાંવ્યવહારિકં પારમાર્થિકં ચ ।
સાંવ્યવહારિકં દ્વિવિધં ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષં અનિન્દ્રિયપ્રત્યક્ષં ચ । ઇન્દ્રિયપ્રત્યક્ષં
૨ } ચતુર્વિધં અવગ્રહેહાવાયધારણાભેદાત્ । અનિન્દ્રિયપ્રત્યક્ષં ત્રિવિધં અવધિમનઃપર્યય-
કેવલભેદાત્ । પારમાર્થિકં દ્વિવિધં સકલવિકલભેદાત્ । સકલં કેવલં । વિકલં
૩ } અવધિમનઃપર્યયભેદાત્ । અવધિર્દ્વિવિધો ભવપ્રત્યયો ગુણપ્રત્યયશ્ચ । ભવપ્રત્યયો
દેવનારકાણાં । ગુણપ્રત્યયો મનુષ્યપંચેન્દ્રિયતિર્યગ્યોનિનાં । મનઃપર્યયો
૪ } દ્વિવિધો ઋજુમતિર્વિપુલમતિશ્ચ । ઋજુમતિસ્ત્રિવિધઃ ઋજુમનોગતં ઋજુવચોગતં
ઋજુકાયગતં ચ । વિપુલમતિઃ ષડ્વિધઃ ઋજુતરમનોગતં ઋજુતરવચોગતં ઋજુતર-
૫ } કાયગતં ચ । કેવલં પુનરેકવિધં સકલદ્રવ્યક્ષેત્રકાલભાવસાક્ષાત્કરણાત્ ॥ ૐ
૧ } પરોક્ષં દ્વિવિધં મતિશ્રુતભેદાત્ । મતિઃ સ્મૃતિઃ સંજ્ઞા ચિન્તા અભિનિબોધ
૨ } ઇત્યનર્થાન્તરં । તત્ર મતિઃ સ્મૃતિઃ સંજ્ઞા ચિન્તા અભિનિબોધ ઇતિ ચ
૩ } પર્યાયશબ્દાઃ । શ્રુતં દ્વિવિધં અક્ષરાનક્ષરભેદાત્ । અક્ષરં ત્રિવિધં સંજ્ઞાવ્યંજનલબ્ધ્યક્ષર-
૪ } ભેદાત્ । અનક્ષરં દ્વિવિધં સંજ્ઞિશ્રુતમસંજ્ઞિશ્રુતં ચ । સંજ્ઞિશ્રુતં ત્રિવિધં કાલિકોપદેશ-
હેતુવાદોપદેશદૃષ્ટિવાદોપદેશભેદાત્ । અસંજ્ઞિશ્રુતં ત્રિવિધં કાલિકોપદેશ-
૫ } હેતુવાદોપદેશદૃષ્ટિવાદોપદેશભેદાત્ ॥ ૐ

---

૩. ૧) સઘલી નકલમાં ૧૦૦૭ છે.

૪. ૧) સઘલી નકલમાં ૩૫૬૭૮૭૬૮૯ મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ૧ મલેછે.
૩) સઘલી નકલમાં ૧૭૫૧ છે.

૫. ૧) સઘલી નકલમાં ૨૦૦૭ મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ૬૭૦૩૦૭૧ છે.

૧. ૧) મથાલાંની એબારત ઘ. તે. વાલી નકલમાં બેવરાએલીછે.

ભૂપાલ્યા નગરી ॥

ભૂપાલ્યા ગઢમાત્ર । મઠીપાત્ર । વિજ્યત્ર । ત્રિદ્ય ના ના ના ના
ના ના ના ના ના ના ના ના ના ના ના ના ના ના ના

૧. ૧) આગ્રે પેહલવી મથાલાંનો ૭૭૭૭ ૪૬ થી ૪૭ ૪૭ સુધીનો ભાગ સઘલી નકલમાં પેહલાં કાલી સીહાઇથી લખેલોછે. અને ૧૧૭ ૪૮ થી ૧૧૭ સુધીનો ભાગ તે પછી લાલ સીહાઇથી લખેલોછે. તેને અંદરની રચના સાથે મેલવીને હમોએ પેહલો ભાગ નીચે અને બીજો ભાગ ઉપર મેલેઓછે.

૨. ૧) સઘલી નકલમાં ૭૭૭૭ મલેછે.

ભગવાન્ ઋષભદેવ તથા ભરત ચક્રવર્તીનું ચરિત્ર.

૫. ૧) આગ્યે એબ્બારત નકલ કરનારની ભુલથી નીકળી ગએલી ધારેઆમાં આવેછે.
૬. ૧) સુધરી નકલમાં ૬૭૭૭૭ છે.

(૨૪૧) ૐ નમઃસિદ્ધ । શ્રીવર્દ્ધમાન જયતુ ૐ { 1 1

ઉદાર ગંભીર ૐ

—

ત્રિભુવન સુખદાયિકા કર્ત્ર જ્ઞા કુ સદા વૃત્ત ચારુ । સદ્ધ
જ્ઞાન ધરા ધરણ ધરા જ્ઞા ૧૧ ધરા શ્રુતસ્કંધ ૧૨ ગ્રંથ ૧૩ ગ્રંથ
કુ કર્ત્ર ધરા ધરણ ધરા જ્ઞા ૧૧ ધરા શ્રુતસ્કંધ ૧૨ ગ્રંથ ૧૩ ગ્રંથ
ન્ ગણધર સર્વ જ્ઞ ૐ ધરણ સદ્ધરા ધરણ શ્રેષ્ઠ ૧૩ ગ્રંથ ૧૩ ગ્રંથ
ધર્મ દાયક ૐ ૐ । ધરણ-ધરત્ન જ્ઞ ધરા સદ્ધરા ધરણ- { 3 3
ત્રિભુવન ધરા ધરણ ધરા ૧૧ ધરા ધરણ ધરા ધરણ ધરા ધરણ
ત્રિભુવન ધરા ધરણ ધરા ૧૧ ધરા ધરણ ધરા ધરણ ધરા ધરણ
ધરા ધરણ ધરા ધરણ ધરા ધરણ

૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

૧) સઘળી નકલોમાં બે વખત ૧૯૪૮ ૧૯૪૮ છે. ૨. ૧૯૪૮ ૧૯૪૮ ૧૯૪૮

ઉદ્ધવ-ગીતા

॥ અથ ઉદ્ધવ-ગીતા પ્રારંભ ॥

ઉદ્ધવ જી જ્યારે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન પાસે વિદાય થવા આવ્યા ત્યારે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને તેમને જે જ્ઞાનોપદેશ કર્યો તે ઉદ્ધવ-ગીતા નામે પ્રસિદ્ધ છે. તેમાં ૧૧ અધ્યાય અને ૭૫૦ શ્લોક છે. તેમાં ૧૧ અધ્યાયમાં ૧૧ વિષયો ઉપર ઉપદેશ કર્યો છે.

{১
1} (২৪৫) , দুই লাখ টাকা দিয়া দুই

{২
2} সহস্র টাকা কর্জ্জ লইয়াছিল।

{৩
3} ৩৫। ১৮-১৯ বিবাহ।

{৪-৫
4-5} (২৪৬) বিবাহ করিয়া দুই লাখ টাকা দিল। ৩ সেই

{৬
6} সময় হইতে তাহার পিতা ও ভ্রাতা

{৭
7} তাহাকে ঘৃণা করিতে লাগিল এবং তাহার

{৮
8} সহিত সম্বন্ধ রাখিল না। ৩ বিবাহের পরে সে

{৯
9} তাহার স্ত্রীকে লইয়া পৃথক বাটীতে

{১০
10} বাস করিতে লাগিল। ৩ তাহার

{১১
11} সহিত তাহার পিতা ও ভ্রাতার

{১২
12} আর কোন সম্পর্ক রহিল না। ৩ সেই

{১৩
13} অবধি তাহার পিতা ও ভ্রাতা

{১৪
14} তাহাকে ঘৃণা করিতে লাগিল। ৩ ইহাতে

{১৫
15} তাহার মনে বড় কষ্ট হইল। তাহার

ન-ન-ક મલા મનુષ્યમાત્ર કલ્ય કેવળ (દુ-ઃખ-કારક ઉત્પન્ન થતાં ભવિષ્યમાં ન-રક-વાસ (દુ-ઃખ-ભોગ) ન-રક-વાસ (દુ-ઃખ-ભોગ) ન-રક-વાસ (દુ-ઃખ-ભોગ)

ઉપજાતિ અનુષ્ટુપ છંદ

{૧} (૨૪૧) ઈંદ્ર અને અગ્નિ અશ્વિનીકુમાર ઉષા સૂર્ય ને
ઉદ્દેશીને અનુક્રમે ત્રણ ત્રણ ઋચાઓ ૭૨૩ છે. ત્રણ ત્રણ ઋચાનો એક એક મંત્ર ગણતાં ૭૨૩ મંત્રો થાય છે. ૧) ત્રણ ઋચાનો એક મંત્ર. ૨) ત્રણ ઋચાનો બીજો મંત્ર. ૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રીજો મંત્ર. ૪) ત્રણ ઋચાનો ચોથો મંત્ર. ૫) ત્રણ ઋચાનો પાંચમો મંત્ર. ૬) ત્રણ ઋચાનો છઠ્ઠો મંત્ર. ૭) ત્રણ ઋચાનો સાતમો મંત્ર. ૮) ત્રણ ઋચાનો આઠમો મંત્ર. ૯) ત્રણ ઋચાનો નવમો મંત્ર. ૧૦) ત્રણ ઋચાનો દશમો મંત્ર. ૧૧) ત્રણ ઋચાનો અગિયારમો મંત્ર. ૧૨) ત્રણ ઋચાનો બારમો મંત્ર. ૧૩) ત્રણ ઋચાનો તેરમો મંત્ર. ૧૪) ત્રણ ઋચાનો ચૌદમો મંત્ર. ૧૫) ત્રણ ઋચાનો પંદરમો મંત્ર. ૧૬) ત્રણ ઋચાનો સોળમો મંત્ર. ૧૭) ત્રણ ઋચાનો સત્તરમો મંત્ર. ૧૮) ત્રણ ઋચાનો અઢારમો મંત્ર. ૧૯) ત્રણ ઋચાનો ઓગણીસમો મંત્ર. ૨૦) ત્રણ ઋચાનો વીસમો મંત્ર. ૨૧) ત્રણ ઋચાનો એકવીસમો મંત્ર. ૨૨) ત્રણ ઋચાનો બાવીસમો મંત્ર. ૨૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રેવીસમો મંત્ર. ૨૪) ત્રણ ઋચાનો ચોવીસમો મંત્ર. ૨૫) ત્રણ ઋચાનો પચીસમો મંત્ર. ૨૬) ત્રણ ઋચાનો છવ્વીસમો મંત્ર. ૨૭) ત્રણ ઋચાનો સત્તાવીસમો મંત્ર. ૨૮) ત્રણ ઋચાનો અઠ્ઠાવીસમો મંત્ર. ૨૯) ત્રણ ઋચાનો ઓગણત્રીસમો મંત્ર. ૩૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રીસમો મંત્ર. ૩૧) ત્રણ ઋચાનો એકત્રીસમો મંત્ર. ૩૨) ત્રણ ઋચાનો બત્રીસમો મંત્ર. ૩૩) ત્રણ ઋચાનો તેત્રીસમો મંત્ર. ૩૪) ત્રણ ઋચાનો ચોત્રીસમો મંત્ર. ૩૫) ત્રણ ઋચાનો પાંત્રીસમો મંત્ર. ૩૬) ત્રણ ઋચાનો છત્રીસમો મંત્ર. ૩૭) ત્રણ ઋચાનો સાડત્રીસમો મંત્ર. ૩૮) ત્રણ ઋચાનો અડત્રીસમો મંત્ર. ૩૯) ત્રણ ઋચાનો ઓગણચાલીસમો મંત્ર. ૪૦) ત્રણ ઋચાનો ચાલીસમો મંત્ર. ૪૧) ત્રણ ઋચાનો એકતાલીસમો મંત્ર. ૪૨) ત્રણ ઋચાનો બેતાલીસમો મંત્ર. ૪૩) ત્રણ ઋચાનો તેતાલીસમો મંત્ર. ૪૪) ત્રણ ઋચાનો ચુંમાલીસમો મંત્ર. ૪૫) ત્રણ ઋચાનો પિસ્તાલીસમો મંત્ર. ૪૬) ત્રણ ઋચાનો છેતાલીસમો મંત્ર. ૪૭) ત્રણ ઋચાનો સુડતાલીસમો મંત્ર. ૪૮) ત્રણ ઋચાનો અડતાલીસમો મંત્ર. ૪૯) ત્રણ ઋચાનો ઓગણપચાસમો મંત્ર. ૫૦) ત્રણ ઋચાનો પચાસમો મંત્ર. ૫૧) ત્રણ ઋચાનો એકાવનમો મંત્ર. ૫૨) ત્રણ ઋચાનો બાવનમો મંત્ર. ૫૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રેપનમો મંત્ર. ૫૪) ત્રણ ઋચાનો ચોપનમો મંત્ર. ૫૫) ત્રણ ઋચાનો પંચાવનમો મંત્ર. ૫૬) ત્રણ ઋચાનો છપ્પનમો મંત્ર. ૫૭) ત્રણ ઋચાનો સત્તાવનમો મંત્ર. ૫૮) ત્રણ ઋચાનો અઠ્ઠાવનમો મંત્ર. ૫૯) ત્રણ ઋચાનો ઓગણસાઠમો મંત્ર. ૬૦) ત્રણ ઋચાનો સાઠમો મંત્ર. ૬૧) ત્રણ ઋચાનો એકસઠમો મંત્ર. ૬૨) ત્રણ ઋચાનો બાસઠમો મંત્ર. ૬૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રેસઠમો મંત્ર. ૬૪) ત્રણ ઋચાનો ચોસઠમો મંત્ર. ૬૫) ત્રણ ઋચાનો પાંસઠમો મંત્ર. ૬૬) ત્રણ ઋચાનો છાસઠમો મંત્ર. ૬૭) ત્રણ ઋચાનો સડસઠમો મંત્ર. ૬૮) ત્રણ ઋચાનો અડસઠમો મંત્ર. ૬૯) ત્રણ ઋચાનો ઓગણસિત્તેરમો મંત્ર. ૭૦) ત્રણ ઋચાનો સિત્તેરમો મંત્ર. ૭૧) ત્રણ ઋચાનો એકોતેરમો મંત્ર. ૭૨) ત્રણ ઋચાનો બોતેરમો મંત્ર. ૭૩) ત્રણ ઋચાનો તોતેરમો મંત્ર. ૭૪) ત્રણ ઋચાનો ચુંમોતેરમો મંત્ર. ૭૫) ત્રણ ઋચાનો પંચોતેરમો મંત્ર. ૭૬) ત્રણ ઋચાનો છોતેરમો મંત્ર. ૭૭) ત્રણ ઋચાનો સિત્યોતેરમો મંત્ર. ૭૮) ત્રણ ઋચાનો અઠ્યોતેરમો મંત્ર. ૭૯) ત્રણ ઋચાનો ઓગણએંસીમો મંત્ર. ૮૦) ત્રણ ઋચાનો એંસીમો મંત્ર. ૮૧) ત્રણ ઋચાનો એક્યાસીમો મંત્ર. ૮૨) ત્રણ ઋચાનો બ્યાસીમો મંત્ર. ૮૩) ત્રણ ઋચાનો ત્યાસીમો મંત્ર. ૮૪) ત્રણ ઋચાનો ચોરાસીમો મંત્ર. ૮૫) ત્રણ ઋચાનો પંચાસીમો મંત્ર. ૮૬) ત્રણ ઋચાનો છ્યાસીમો મંત્ર. ૮૭) ત્રણ ઋચાનો સત્યાસીમો મંત્ર. ૮૮) ત્રણ ઋચાનો અઠ્યાસીમો મંત્ર. ૮૯) ત્રણ ઋચાનો નેવ્યાસીમો મંત્ર. ૯૦) ત્રણ ઋચાનો નેવુંમો મંત્ર. ૯૧) ત્રણ ઋચાનો એકાણુમો મંત્ર. ૯૨) ત્રણ ઋચાનો બાણુમો મંત્ર. ૯૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રાણુમો મંત્ર. ૯૪) ત્રણ ઋચાનો ચોરાણુમો મંત્ર. ૯૫) ત્રણ ઋચાનો પંચાણુમો મંત્ર. ૯૬) ત્રણ ઋચાનો છન્નુમો મંત્ર. ૯૭) ત્રણ ઋચાનો સત્તાણુમો મંત્ર. ૯૮) ત્રણ ઋચાનો અઠ્ઠાણુમો મંત્ર. ૯૯) ત્રણ ઋચાનો નવ્વાણુમો મંત્ર. ૧૦૦) ત્રણ ઋચાનો સોમો મંત્ર. ૧૦૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએકમો મંત્ર. ૧૦૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબીજો મંત્ર. ૧૦૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોત્રીજો મંત્ર. ૧૦૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચોથો મંત્ર. ૧૦૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપાંચમો મંત્ર. ૧૦૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછઠ્ઠો મંત્ર. ૧૦૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસાતમો મંત્ર. ૧૦૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઆઠમો મંત્ર. ૧૦૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોનવમો મંત્ર. ૧૧૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોદશમો મંત્ર. ૧૧૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅગિયારમો મંત્ર. ૧૧૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબારમો મંત્ર. ૧૧૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોતેરમો મંત્ર. ૧૧૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચૌદમો મંત્ર. ૧૧૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપંદરમો મંત્ર. ૧૧૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોસોળમો મંત્ર. ૧૧૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસત્તરમો મંત્ર. ૧૧૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅઢારમો મંત્ર. ૧૧૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોઓગણીસમો મંત્ર. ૧૨૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોવીસમો મંત્ર. ૧૨૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએકવીસમો મંત્ર. ૧૨૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબાવીસમો મંત્ર. ૧૨૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોત્રેવીસમો મંત્ર. ૧૨૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચોવીસમો મંત્ર. ૧૨૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપચીસમો મંત્ર. ૧૨૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછવ્વીસમો મંત્ર. ૧૨૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસત્તાવીસમો મંત્ર. ૧૨૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅઠ્ઠાવીસમો મંત્ર. ૧૨૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોઓગણત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએકત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોતેત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચોત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપાંત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસાડત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅડત્રીસમો મંત્ર. ૧૩૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોઓગણચાલીસમો મંત્ર. ૧૪૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોચાલીસમો મંત્ર. ૧૪૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએકતાલીસમો મંત્ર. ૧૪૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબેતાલીસમો મંત્ર. ૧૪૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોતેતાલીસમો મંત્ર. ૧૪૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચુંમાલીસમો મંત્ર. ૧૪૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપિસ્તાલીસમો મંત્ર. ૧૪૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછેતાલીસમો મંત્ર. ૧૪૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસુડતાલીસમો મંત્ર. ૧૪૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅડતાલીસમો મંત્ર. ૧૪૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોઓગણપચાસમો મંત્ર. ૧૫૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોપચાસમો મંત્ર. ૧૫૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએકાવનમો મંત્ર. ૧૫૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબાવનમો મંત્ર. ૧૫૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોત્રેપનમો મંત્ર. ૧૫૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચોપનમો મંત્ર. ૧૫૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપંચાવનમો મંત્ર. ૧૫૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછપ્પનમો મંત્ર. ૧૫૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસત્તાવનમો મંત્ર. ૧૫૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅઠ્ઠાવનમો મંત્ર. ૧૫૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોઓગણસાઠમો મંત્ર. ૧૬૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોસાઠમો મંત્ર. ૧૬૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએકસઠમો મંત્ર. ૧૬૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબાસઠમો મંત્ર. ૧૬૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોત્રેસઠમો મંત્ર. ૧૬૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચોસઠમો મંત્ર. ૧૬૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપાંસઠમો મંત્ર. ૧૬૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછાસઠમો મંત્ર. ૧૬૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસડસઠમો મંત્ર. ૧૬૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅડસઠમો મંત્ર. ૧૬૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોઓગણસિત્તેરમો મંત્ર. ૧૭૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોસિત્તેરમો મંત્ર. ૧૭૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએકોતેરમો મંત્ર. ૧૭૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબોતેરમો મંત્ર. ૧૭૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોતોતેરમો મંત્ર. ૧૭૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચુંમોતેરમો મંત્ર. ૧૭૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપંચોતેરમો મંત્ર. ૧૭૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછોતેરમો મંત્ર. ૧૭૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસિત્યોતેરમો મંત્ર. ૧૭૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅઠ્યોતેરમો મંત્ર. ૧૭૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોઓગણએંસીમો મંત્ર. ૧૮૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોએંસીમો મંત્ર. ૧૮૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએક્યાસીમો મંત્ર. ૧૮૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબ્યાસીમો મંત્ર. ૧૮૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોત્યાસીમો મંત્ર. ૧૮૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચોરાસીમો મંત્ર. ૧૮૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપંચાસીમો મંત્ર. ૧૮૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછ્યાસીમો મંત્ર. ૧૮૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસત્યાસીમો મંત્ર. ૧૮૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅઠ્યાસીમો મંત્ર. ૧૮૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોનેવ્યાસીમો મંત્ર. ૧૯૦) ત્રણ ઋચાનો એકસોનેવુંમો મંત્ર. ૧૯૧) ત્રણ ઋચાનો એકસોએકાણુમો મંત્ર. ૧૯૨) ત્રણ ઋચાનો એકસોબાણુમો મંત્ર. ૧૯૩) ત્રણ ઋચાનો એકસોત્રાણુમો મંત્ર. ૧૯૪) ત્રણ ઋચાનો એકસોચોરાણુમો મંત્ર. ૧૯૫) ત્રણ ઋચાનો એકસોપંચાણુમો મંત્ર. ૧૯૬) ત્રણ ઋચાનો એકસોછન્નુમો મંત્ર. ૧૯૭) ત્રણ ઋચાનો એકસોસત્તાણુમો મંત્ર. ૧૯૮) ત્રણ ઋચાનો એકસોઅઠ્ઠાણુમો મંત્ર. ૧૯૯) ત્રણ ઋચાનો એકસોનવ્વાણુમો મંત્ર. ૨૦૦) ત્રણ ઋચાનો બસોમો મંત્ર. ૨૦૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએકમો મંત્ર. ૨૦૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબીજો મંત્ર. ૨૦૩) ત્રણ ઋચાનો બસોત્રીજો મંત્ર. ૨૦૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચોથો મંત્ર. ૨૦૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપાંચમો મંત્ર. ૨૦૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછઠ્ઠો મંત્ર. ૨૦૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસાતમો મંત્ર. ૨૦૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઆઠમો મંત્ર. ૨૦૯) ત્રણ ઋચાનો બસોનવમો મંત્ર. ૨૧૦) ત્રણ ઋચાનો બસોદશમો મંત્ર. ૨૧૧) ત્રણ ઋચાનો બસોઅગિયારમો મંત્ર. ૨૧૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબારમો મંત્ર. ૨૧૩) ત્રણ ઋચાનો બસોતેરમો મંત્ર. ૨૧૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચૌદમો મંત્ર. ૨૧૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપંદરમો મંત્ર. ૨૧૬) ત્રણ ઋચાનો બસોસોળમો મંત્ર. ૨૧૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસત્તરમો મંત્ર. ૨૧૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅઢારમો મંત્ર. ૨૧૯) ત્રણ ઋચાનો બસોઓગણીસમો મંત્ર. ૨૨૦) ત્રણ ઋચાનો બસોવીસમો મંત્ર. ૨૨૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએકવીસમો મંત્ર. ૨૨૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબાવીસમો મંત્ર. ૨૨૩) ત્રણ ઋચાનો બસોત્રેવીસમો મંત્ર. ૨૨૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચોવીસમો મંત્ર. ૨૨૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપચીસમો મંત્ર. ૨૨૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછવ્વીસમો મંત્ર. ૨૨૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસત્તાવીસમો મંત્ર. ૨૨૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅઠ્ઠાવીસમો મંત્ર. ૨૨૯) ત્રણ ઋચાનો બસોઓગણત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૦) ત્રણ ઋચાનો બસોત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએકત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૩) ત્રણ ઋચાનો બસોતેત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચોત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપાંત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસાડત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅડત્રીસમો મંત્ર. ૨૩૯) ત્રણ ઋચાનો બસોઓગણચાલીસમો મંત્ર. ૨૪૦) ત્રણ ઋચાનો બસોચાલીસમો મંત્ર. ૨૪૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએકતાલીસમો મંત્ર. ૨૪૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબેતાલીસમો મંત્ર. ૨૪૩) ત્રણ ઋચાનો બસોતેતાલીસમો મંત્ર. ૨૪૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચુંમાલીસમો મંત્ર. ૨૪૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપિસ્તાલીસમો મંત્ર. ૨૪૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછેતાલીસમો મંત્ર. ૨૪૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસુડતાલીસમો મંત્ર. ૨૪૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅડતાલીસમો મંત્ર. ૨૪૯) ત્રણ ઋચાનો બસોઓગણપચાસમો મંત્ર. ૨૫૦) ત્રણ ઋચાનો બસોપચાસમો મંત્ર. ૨૫૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએકાવનમો મંત્ર. ૨૫૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબાવનમો મંત્ર. ૨૫૩) ત્રણ ઋચાનો બસોત્રેપનમો મંત્ર. ૨૫૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચોપનમો મંત્ર. ૨૫૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપંચાવનમો મંત્ર. ૨૫૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછપ્પનમો મંત્ર. ૨૫૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસત્તાવનમો મંત્ર. ૨૫૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅઠ્ઠાવનમો મંત્ર. ૨૫૯) ત્રણ ઋચાનો બસોઓગણસાઠમો મંત્ર. ૨૬૦) ત્રણ ઋચાનો બસોસાઠમો મંત્ર. ૨૬૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએકસઠમો મંત્ર. ૨૬૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબાસઠમો મંત્ર. ૨૬૩) ત્રણ ઋચાનો બસોત્રેસઠમો મંત્ર. ૨૬૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચોસઠમો મંત્ર. ૨૬૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપાંસઠમો મંત્ર. ૨૬૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછાસઠમો મંત્ર. ૨૬૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસડસઠમો મંત્ર. ૨૬૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅડસઠમો મંત્ર. ૨૬૯) ત્રણ ઋચાનો બસોઓગણસિત્તેરમો મંત્ર. ૨૭૦) ત્રણ ઋચાનો બસોસિત્તેરમો મંત્ર. ૨૭૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએકોતેરમો મંત્ર. ૨૭૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબોતેરમો મંત્ર. ૨૭૩) ત્રણ ઋચાનો બસોતોતેરમો મંત્ર. ૨૭૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચુંમોતેરમો મંત્ર. ૨૭૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપંચોતેરમો મંત્ર. ૨૭૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછોતેરમો મંત્ર. ૨૭૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસિત્યોતેરમો મંત્ર. ૨૭૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅઠ્યોતેરમો મંત્ર. ૨૭૯) ત્રણ ઋચાનો બસોઓગણએંસીમો મંત્ર. ૨૮૦) ત્રણ ઋચાનો બસોએંસીમો મંત્ર. ૨૮૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએક્યાસીમો મંત્ર. ૨૮૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબ્યાસીમો મંત્ર. ૨૮૩) ત્રણ ઋચાનો બસોત્યાસીમો મંત્ર. ૨૮૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચોરાસીમો મંત્ર. ૨૮૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપંચાસીમો મંત્ર. ૨૮૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછ્યાસીમો મંત્ર. ૨૮૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસત્યાસીમો મંત્ર. ૨૮૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅઠ્યાસીમો મંત્ર. ૨૮૯) ત્રણ ઋચાનો બસોનેવ્યાસીમો મંત્ર. ૨૯૦) ત્રણ ઋચાનો બસોનેવુંમો મંત્ર. ૨૯૧) ત્રણ ઋચાનો બસોએકાણુમો મંત્ર. ૨૯૨) ત્રણ ઋચાનો બસોબાણુમો મંત્ર. ૨૯૩) ત્રણ ઋચાનો બસોત્રાણુમો મંત્ર. ૨૯૪) ત્રણ ઋચાનો બસોચોરાણુમો મંત્ર. ૨૯૫) ત્રણ ઋચાનો બસોપંચાણુમો મંત્ર. ૨૯૬) ત્રણ ઋચાનો બસોછન્નુમો મંત્ર. ૨૯૭) ત્રણ ઋચાનો બસોસત્તાણુમો મંત્ર. ૨૯૮) ત્રણ ઋચાનો બસોઅઠ્ઠાણુમો મંત્ર. ૨૯૯) ત્રણ ઋચાનો બસોનવ્વાણુમો મંત્ર. ૩૦૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોમો મંત્ર. ૩૦૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએકમો મંત્ર. ૩૦૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબીજો મંત્ર. ૩૦૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોત્રીજો મંત્ર. ૩૦૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચોથો મંત્ર. ૩૦૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપાંચમો મંત્ર. ૩૦૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછઠ્ઠો મંત્ર. ૩૦૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસાતમો મંત્ર. ૩૦૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઆઠમો મંત્ર. ૩૦૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોનવમો મંત્ર. ૩૧૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોદશમો મંત્ર. ૩૧૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅગિયારમો મંત્ર. ૩૧૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબારમો મંત્ર. ૩૧૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોતેરમો મંત્ર. ૩૧૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચૌદમો મંત્ર. ૩૧૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપંદરમો મંત્ર. ૩૧૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસોળમો મંત્ર. ૩૧૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસત્તરમો મંત્ર. ૩૧૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅઢારમો મંત્ર. ૩૧૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઓગણીસમો મંત્ર. ૩૨૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોવીસમો મંત્ર. ૩૨૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએકવીસમો મંત્ર. ૩૨૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબાવીસમો મંત્ર. ૩૨૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોત્રેવીસમો મંત્ર. ૩૨૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચોવીસમો મંત્ર. ૩૨૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપચીસમો મંત્ર. ૩૨૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછવ્વીસમો મંત્ર. ૩૨૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસત્તાવીસમો મંત્ર. ૩૨૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅઠ્ઠાવીસમો મંત્ર. ૩૨૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઓગણત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએકત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોતેત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચોત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપાંત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસાડત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅડત્રીસમો મંત્ર. ૩૩૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઓગણચાલીસમો મંત્ર. ૩૪૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચાલીસમો મંત્ર. ૩૪૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએકતાલીસમો મંત્ર. ૩૪૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબેતાલીસમો મંત્ર. ૩૪૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોતેતાલીસમો મંત્ર. ૩૪૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચુંમાલીસમો મંત્ર. ૩૪૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપિસ્તાલીસમો મંત્ર. ૩૪૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછેતાલીસમો મંત્ર. ૩૪૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસુડતાલીસમો મંત્ર. ૩૪૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅડતાલીસમો મંત્ર. ૩૪૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઓગણપચાસમો મંત્ર. ૩૫૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપચાસમો મંત્ર. ૩૫૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએકાવનમો મંત્ર. ૩૫૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબાવનમો મંત્ર. ૩૫૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોત્રેપનમો મંત્ર. ૩૫૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચોપનમો મંત્ર. ૩૫૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપંચાવનમો મંત્ર. ૩૫૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછપ્પનમો મંત્ર. ૩૫૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસત્તાવનમો મંત્ર. ૩૫૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅઠ્ઠાવનમો મંત્ર. ૩૫૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઓગણસાઠમો મંત્ર. ૩૬૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસાઠમો મંત્ર. ૩૬૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએકસઠમો મંત્ર. ૩૬૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબાસઠમો મંત્ર. ૩૬૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોત્રેસઠમો મંત્ર. ૩૬૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચોસઠમો મંત્ર. ૩૬૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપાંસઠમો મંત્ર. ૩૬૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછાસઠમો મંત્ર. ૩૬૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસડસઠમો મંત્ર. ૩૬૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅડસઠમો મંત્ર. ૩૬૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઓગણસિત્તેરમો મંત્ર. ૩૭૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસિત્તેરમો મંત્ર. ૩૭૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએકોતેરમો મંત્ર. ૩૭૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબોતેરમો મંત્ર. ૩૭૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોતોતેરમો મંત્ર. ૩૭૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચુંમોતેરમો મંત્ર. ૩૭૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપંચોતેરમો મંત્ર. ૩૭૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછોતેરમો મંત્ર. ૩૭૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસિત્યોતેરમો મંત્ર. ૩૭૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅઠ્યોતેરમો મંત્ર. ૩૭૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઓગણએંસીમો મંત્ર. ૩૮૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએંસીમો મંત્ર. ૩૮૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએક્યાસીમો મંત્ર. ૩૮૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબ્યાસીમો મંત્ર. ૩૮૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોત્યાસીમો મંત્ર. ૩૮૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચોરાસીમો મંત્ર. ૩૮૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપંચાસીમો મંત્ર. ૩૮૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછ્યાસીમો મંત્ર. ૩૮૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસત્યાસીમો મંત્ર. ૩૮૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅઠ્યાસીમો મંત્ર. ૩૮૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોનેવ્યાસીમો મંત્ર. ૩૯૦) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોનેવુંમો મંત્ર. ૩૯૧) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોએકાણુમો મંત્ર. ૩૯૨) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોબાણુમો મંત્ર. ૩૯૩) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોત્રાણુમો મંત્ર. ૩૯૪) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોચોરાણુમો મંત્ર. ૩૯૫) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોપંચાણુમો મંત્ર. ૩૯૬) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોછન્નુમો મંત્ર. ૩૯૭) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોસત્તાણુમો મંત્ર. ૩૯૮) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોઅઠ્ઠાણુમો મંત્ર. ૩૯૯) ત્રણ ઋચાનો ત્રણસોનવ્વાણુમો મંત્ર. ૪૦૦) ત્રણ ઋચાનો ચારસોમો મંત્ર. ૪૦૧) ત્રણ ઋચાનો ચારસોએકમો મંત્ર. ૪૦૨) ત્રણ ઋચાનો ચારસોબીજો મંત્ર. ૪૦૩) ત્રણ ઋચાનો ચારસોત્રીજો મંત્ર. ૪૦૪) ત્રણ ઋચાનો ચારસોચોથો મંત્ર.

(૨૪૮) ઇતિ નવમસર્ગ । નવમસર્ગ ગ્રન્થ ૪ { 1 / 1

॥ ઇતિ ગોવિન્દ ॥

---

(૨૪૯) ઇતિ દશમસર્ગ । દશ નવમસર્ગ ગ્રન્થ ૪ { 1 / 1

॥ ઇતિ ગોવિન્દ ॥

નમસ્તસ્મૈ નમો દત્તાત્રેય ॥ ૐ નમો નારાયણ ગુરુ સ્વામિ ભગવત ॥ ૐ ગાય { 9 / 5
ગણેશ ગાય ગણેશ ગૌરિ ગાય ગાય ગૌરિ ગૌરિ ગણેશ ગાય { 5 / 4
ગાય નમો નારાયણ ગુરુસ્વામિ ગાય ગાય ગૌરિ ગણેશ ગાય ॥ ૐ { 4 / 2-3
ગુરુવાર ગણેશ ગૌરિ ગાય ગાય ॥ ૐ ગાય ગાય ગૌરિ ગણેશ ગુરુવાર { 2-3 / 1

॥ ઇતિ ગોવિન્દ ॥

---

(૨૫૦) ઇતિ ગોવિન્દ । ગોવિન્દ ગણેશ ગુરુ ૪ { 1 / 1

॥ ઇતિ ગોવિન્દ ॥

॥ ૐ નમો ગુરુ ગણેશ ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય { 5 / 4
ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય { 4 / 3
ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય { 3 / 2
ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય ગાય { 2 / 1

---

૨. ૧) સાથની નકલમાં ૭૭ મળે છે.

૩. ૧) સાથની નકલમાં ૧૭૭૭ છે.

૩. ૧) સાથની નકલમાં ૧૭૭૭ છે. ૨) ઇ. તે. વાળી નકલમાં ૧૭૧૧૧ છે અને ઇ. એ. વાળી નકલમાં ૧૭૭૭ છે.

{1 (૨૫૦) ૐ ગણપતયે નમઃ । નમસ્તસ્મૈ ગણેશાય યસ્યેદમખિલં જગત્ ।
2 સૃષ્ટિસ્થિત્યન્તકાલેષુ ત્રિધા ભેદમુપેયુષે ॥ ૧ ॥

{2 ગણેશ્વરાય વિદ્મહે વક્રતુણ્ડાય ધીમહિ । તન્નો દન્તિઃ પ્રચોદયાત્ ॥ ૨ ॥

ૐ ગણેશાય નમઃ ॥

{1 (૨૫૧) ૐ નમોસ્તુતસ્મૈ વિભવે પરૂપિણે । નમોસ્તુ
ચિન્ત્યાય સકલેન્દ્રિયાત્મને । નમોસ્તુ વાચામવિષયાય વેધસે
નમોસ્તુ માયાશબલાય શમ્ભવે ॥ ૧ ॥

{2 નમોસ્તુ વિશ્વોદ્ભવકારણાય તે નમોસ્તુ વિશ્વસ્થિતિકારણાય ચ ।
નમોસ્તુ વિશ્વપ્રલયાત્મને હરે ત્રયીમયાય ત્રિગુણાત્મને નમઃ ॥ ૨ ॥

{3 નમોસ્તુ સર્વાત્મકસર્વશક્તયે ભવોદ્ભવધ્વંસનસાધનાય ચ ।
પુમાન્ પુરસ્તાદુત પૂરુષોત્તમ ત્વમેવ સર્વં પુરુષસ્ત્વમીશ્વરઃ ॥ ૩ ॥

{4 ત્વમેવ સર્વં પરમાત્મસંજ્ઞિતં યદક્ષરં વ્યોમ નિરંજનં વિભો ।
અનન્તવીર્યં પ્રણવં વિદુર્બુધાસ્ત્વમેવ તત્ત્વં પ્રણવો હ્યપાં પતે ॥ ૪ ॥

{5 ત્વમગ્નિરાપસ્ત્વમિલા નભો મરુત્ત્વમિન્દ્રિયાણ્યાત્મધિયઃ પરઃ પુમાન્ ।
ત્વમાદિરન્તસ્ત્વમજોઽજરોઽમરસ્ત્વમક્ષયોઽનન્તસુખોઽસિ સર્વદા ॥ ૫ ॥

{6 ત્વમેવ સર્વં સકલેન્દ્રિયેશ્વરઃ પ્રધાનકાલાશયધર્મસંગ્રહઃ ।
ત્વમાત્મમાયાગુણસમ્પ્રવૃત્તયે ગૃહાણ પૂજાં ગણનાથ નમોસ્તુ તે ॥ ૬ ॥

{7 ઇતિ શ્રીગણેશપુરાણે ઉપાસનાખણ્ડે ગણેશસ્તોત્રં નામ ॥

---

1. ૧) સંપ્રતી નકલમાં ૩૦૩ છે. ૨) સંપ્રતી નકલનાં ૧૦૧૧૦૦૩ મલેછે.
3. ૧) ૬. ત. વાલી નકલમાં ૬ મલેછે. ૨) સંપ્રતી નકલમાં ૪૦૩૦ છે.
3) ૬. એ. વાલી નકલમા ૩૩૬૨૧ છે.

ઉપરોક્ત ત્રણ સ્તવનો રચેલાં ઓગણીસમી સદીમાં ૧ સ્તવનોમાં ત્રીજું સ્તવન ૪૫ ગાથા ૧ ૪૫ સ્તવનોમાં બીજું સ્તવનોમાં ૨ સ્તવનોમાં ૨૫ ગાથા ૧૫ ગાથા ૨૫ ગાથા ૨૫ ગાથા ૨

૧ (૨૫૩) ઇતિ સમાપ્ત । સમાપ્ત । સમાપ્તમિદં
૧ પુસ્તકં । ૦ । ૦ । ૦ । ૦ ॥ ૦ ॥ ૦ ॥

૭ ગોવાલ ગોપાલ ૭

(૨૦૪) ઇમે બલાકા મૃગપક્ષિ કીટપટ્ટ બલાકા {1 1}

—

૭ ગોવાલ ગોપાલ ૭

(૨૦૫) ઇમે બલાકા મૃગપક્ષિ કીટપટ્ટ બલાકા {2 1}

—

૭ ગોવાલ ગોપાલ ૭

(૨૦૬) ઇમે બલાકા મૃગપક્ષિ કીટપટ્ટ બલાકા {3 1}

—

૭ ગોવાલ ગોપાલ ૭

{1 1} (૧૯૨) ૐ ક્રીં ક્રીં ક્રીં

૩. ૧) સાચલી નકલમાં ૨૯૬૬૬ મલેછે.
૪. ૧) ૬. તે. વાલી નકલમાં ૬૭૬૭૬૭ છે.
૫. ૧) સાચલી નકલમાં ૭૭ મલેછે.
૬. ૧) સાચલી નકલમાં ૧૭૬૭૭ મલેછે.

(૬૫૨) ૐ નમોજીનાય ૐ નમઃ નમસ્કારોસ્તુ ૐ ૧૬૭૭૭૭૭ ૧

—

ૐ ૐ ૐ

ત્યારબાદ તેઓ પોતાના ઘરમાં ગયા અને પોતાની સ્ત્રીને કહેવા લાગ્યા કે આજે મારા ઉપર ઘણી મોટી આફત આવી પડી છે. મારા ઘરમાં ચોરી થઈ છે. ચોરો મારા ઘરમાંથી ઘણું ધન ચોરી ગયા છે. આ સાંભળી તેની સ્ત્રી બોલી કે હે સ્વામિનાથ! આપ ચિંતા ન કરો. ધન તો હાથનો મેલ છે. તે આવે અને જાય. આપ ચિંતા ન કરો. આપ સલામત છો એ જ ઘણું છે. આપ સલામત છો તો ધન ફરીથી મેળવી શકાશે

૫. ૧) સુધલી નકલમાં ૧૭૭૨ મલેછે. ૨) ·દશાવુર તે. વાલી નકલમાં ૧૭૭૨ ને બદલે એમ્બારત નીકલી ગએલીછે. ૩) સુધલી નકલમાં ૭૩૧૭ મલેછે.

૨. ૧) સુધલી નકલમાં ૧૭૭૭૬૬ મલેછે.

1 (٢٦٢) [illegible]
[illegible]

2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
3 [illegible]
4 [illegible]
[illegible]
5 [illegible]
6 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1 (٢٦٣) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

2 [illegible]
[illegible]
8 [illegible]

ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૬૩ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૬૪ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૬૫ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૬૬ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૬૭ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૬૮ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૬૯ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૦ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૧ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૨ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૩ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૪ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૫ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૬ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૭ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૮ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૭૯ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૮૦ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૮૧ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૮૨ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૮૩ । ત્રિપ્રકાર
ત્રિપ્રકારા । ચતુર્વિધ સંઘના જીવો ત્રિપ્રકાર ॥ ૮૪ । ત્રિપ્રકાર

૪. ૬) સંઘની નકલમાં ક્રમાંક ભાગ છે.
૮. ૬) સંઘની નકલમાં ક્રમાંક મળતો નથી.

ઉપર પ્રમાણે ૐ ગણેશાય નમઃ ૐ

ગણેશ્વરાય નમઃ ૐ ગણાધિપાય નમઃ ૐ ઉમાપુત્રાય નમઃ ૐ અઘનાશનાય નમઃ ૐ વિનાયકાય નમઃ ૐ ઈશપુત્રાય નમઃ ૐ સર્વસિદ્ધિપ્રદાય નમઃ ૐ એકદન્તાય નમઃ ૐ ઇભવક્ત્રાય નમઃ ૐ મૂષકવાહનાય નમઃ ૐ કુમારગુરવે નમઃ ૐ વક્રતુણ્ડાય નમઃ ૐ શૂર્પકર્ણાય નમઃ ૐ હેરમ્બાય નમઃ ૐ સ્કન્દપૂર્વજાય નમઃ ૐ સિદ્ધિવિનાયકાય નમઃ ૐ ગણપતયે નમઃ ૐ પ્રમથેશ્વરાય નમઃ ૐ લમ્બોદરાય નમઃ ૐ ગજાનનાય નમઃ ૐ વિઘ્નરાજાય નમઃ ૐ ધૂમ્રવર્ણાય નમઃ ૐ ભાલચન્દ્રાય નમઃ ૐ વિકટાય નમઃ ૐ ભિન્નદન્તાય નમઃ ૐ વિઘ્નનાશાય નમઃ ૐ વિનાયકાય નમઃ ૐ

(٢٦٥) هيچ دشمنى مر دشمن را نگذارد مگر آنكه از دشمنى با دوستان او باز ايستد { 1 2

﴿ در بيان آنكه ... ﴾

(٢٦٦) هر كه دوستى خود را بر دشمنى دوستان او اختيار كند { 1 2

﴿ در بيان آنكه ... ﴾

مذمّت دشمنى با دوستان خدا و تحذير از مصاحبت و مخالطت با اشرار و فجّار و مفسدان و ظالمان و مشاركت با ايشان در ظلم و فساد و تشبّه بايشان در لباس و هيئت و ساير امور ظاهره و باطنه { 3 4 ﴿ در بيان آنكه دشمنى دوستان خدا و دوستى مخالفان او موجب هلاكت و خسران دنيا و آخرت و سبب حرمان از بهشت و رضوان و ابتلا بعذاب نيران است ﴾ و آن مستلزم آنست كه دشمن خدا باشد و خدا دشمن او باشد و هر كه دشمن خدا باشد در دنيا و آخرت ذليل و خوار و معذّب و گرفتار خواهد بود { 1 2

﴿ در بيان آنكه ... ﴾

در بيان آنكه دشمنى با دوستان خدا موجب دشمنى خدا با دشمن است و دوستى با دشمنان خدا موجب دشمنى خدا با دوست است { 1 2 (٢٦٥)

૧૬ ૧૭ ૐ જયતિ જયતિ જયોત્તુંગ[૨] ત્રિપુરારિ-ત્રિપુરા-
સદૃશ ત્રિપુરા સમસ્તાસુરાન્ દગ્ધ્વોદ્ધતા-ત્રિ-પુરા-
ભિધ્વંસ-ભસ્મીકૃતા યસ્ય દૃષ્ટિ પ્રભા ન ત્રિપુરા ત્રિપુરારિ-પુરા-
૧૯ ૨૦ ત્રિપુરા-ત્રિ ત્રિપુરાર ત્રિપુરારિ ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ત્રિ
૨૧ ૨૨ ત્રિપુરા સદૃશ ત્રિપુરા ત્રિપુરા ૐ જયતિ જયતિ ત્રિપુરા-ત્રિ-
પુરા-ત્રિ ત્રિપુરા ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-
૨૪ ૨૫ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-
૨૬ ૨૭ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-
૨૮ ૨૯ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-
૩૦ ૩૧ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-
૩૨ ૩૩ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા ૐ ૩ૐ ત્રિપુરા-ત્રિપુરા-

(૨૬૪) ૐ કર્ક શા વૃષભસ્થા સ્મરપૂ ૐ ૐ ૧ કર્ક શા વૃષભ {૧૧}
ૐ ૐ ૐ વૃષભસ્થા સ્મરપૂ ૐ ૐ ૐ

وهمه در روی کار نهاده و همان سه چیز را در نظر
آورده بدون هیچ تغییر و تبدیل و تحریف و تحویل
{ ٣ ٣ } آن را همان سه چیز یافته و یافتن او را طلب
نموده بدون هیچ تأمل و تفکر و تدبر و تعقل
{ ٢ ٢ } او را در همان سه چیز یافته و یافتن او را
در هیچ یک از آن سه چیز طلب نموده و
{ ١ ١ } (٢٩٨) که او را در هیچ یک از آن سه چیز
نیافته و نیافتن او را دلیل بر نبودن او
در آن سه چیز و نبودن او در آن سه چیز
را دلیل بر نبودن او در هیچ جا و هیچ
چیز دانسته و نبودن او را در هیچ جا و
هیچ چیز را دلیل بر نبودن او در خود
دانسته و نبودن او در خود را دلیل بر
نبودن او در هیچ جا و هیچ چیز دانسته
و نبودن او در هیچ جا و هیچ چیز را
دلیل بر نبودن او در خود دانسته و
نبودن او در خود را دلیل بر نبودن او
در هیچ جا و هیچ چیز دانسته و نبودن
او در هیچ جا و هیچ چیز را دلیل بر
نبودن او در خود دانسته و نبودن او
در خود را دلیل بر نبودن او در هیچ
جا و هیچ چیز دانسته و نبودن او در
هیچ جا و هیچ چیز را دلیل بر نبودن
او در خود دانسته و نبودن او در خود
را دلیل بر نبودن او در هیچ جا و هیچ
چیز دانسته و نبودن او در هیچ جا و
هیچ چیز را دلیل بر نبودن او در خود

ا ٤٣ ٣٦٥٨٥٨٥٨ ١٥٨٥ ٥٨٥٣٥٨٥٨٥ ٥٥٥٣٥ ٣٥ ٥٨٥٣٥٨٥
٣٥٨٥ ٥٨٥٨٥٨٥٨٥ ٥٨٥٣٥٨٥ ٥٥٥٣٥ ١٥٨٥ ٣٥٨٥ { 2 2

٥ ١٥٨٥ ٥٨٥٣ ٥٨٥ ٥

(٥٠٢) ٥٨٥ ٥٨٥٣٥٨٥ ٥٥٥٣٥ ١٥٨٥ ٥٨٥ { 1 1

٥٨٥٣٥٨٥٨٥ ٥٨٥٣٥٨٥ ٥ ٥٨٥ ١٥٨٥ ٥٨٥٣٥٨٥ ٥٨٥٣٥٨٥
٥٨٥٣٥٨٥ ٥٨٥٣٥٨٥ ٥٨٥٣٥٨٥ ٥٨٥٣

ચમત્કાર ૫૫ વ્યવહાર વ્યવહાર દર્શાવવા કહ્યું. ત્યારપછી અદ્ભુતરસ
ને બીજા૨ ત્યારપછી ત્યારપછી ઉત્સાહ વ્યવહારમાં વ્યવહારવાળો
ગુણવાન વ્યવહારવાળા ૫૫ ચમત્કાર વ્યવહાર વ્યવહાર દર્શાવવા ને જોઈએ
૬ } ઉદ્દીપન ચમત્કાર ૫૫ ; ઉદ્દીપનવિભાવ ત્યારપછી ચમત્કાર ૫૫ ;
૫ } વ્યવહાર ચમત્કાર વ્યવહાર ૫૫ વ્યવહાર વ્યવહાર ચમત્કાર વ્યવહાર
વ્યવહાર વ્યવહાર દર્શાવવા૨ ત્યારપછી વ્યવહારવાળા વ્યવહાર વ્યવહાર
૪ } ચમત્કાર વ્યવહાર ચમત્કાર ૫૫ ત્યારપછી૨ ૫૫ ; ને જોઈએ વ્યવહાર
ચમત્કાર૨ ૫વ્યવહાર૨ વ્યવહાર ૫૫૨ વ્યવહાર વ્યવહાર વ્યવહાર ને
વ્યવહારવાળા વ્યવહારવાળા ને વ્યવહારવાળા૨ ને વ્યવહાર
૩ } ઉદ્દીપન ને ચમત્કાર વ્યવહાર ૫૫ ઉદ્દીપનવિભાવ ૫૫ ; ઉદ્દીપન વ્યવહાર
ને વ્યવહાર ચમત્કાર ને વ્યવહાર વ્યવહાર વ્યવહાર ને વ્યવહાર
૨ } ચમત્કાર ને ઉદ્દીપન વ્યવહાર વ્યવહાર ચમત્કારવાળા ચમત્કાર ને વ્યવહાર
૧ } (૨૧) ૫૫ વ્યવહારવાળા ને ઉદ્દીપન ચમત્કાર વ્યવહાર ઉદ્દીપન ને વ્યવહાર
૫૫ ૫૫ ને ૫૫૫ ૫૫ ૫૫

---

૨ } ચમત્કાર ૫૫ વ્યવહાર વ્યવહાર ૫૫ ચમત્કાર ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫
૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫

ઇબ્બાસ કોઇ ઉમ્મત વધુ ઉદાર હોવાનો દાવો કરી[2] શકતા નથી. ઉમ્મતે મુહમ્મદીમાં ઉદારતા અને સહિષ્ણુતાનો ઇતિહાસ ઘણો લાંબો છે. ઉમ્મતે મુહમ્મદીમાં ઘણા ઉદાર વિદ્વાનો પેદા થયા છે.

૩૩ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૩ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૩

ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૩ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૩

૩૪ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૪ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૪

૩૪ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૪ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૪

૩૩ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૩ ઇકરાર કોણ પાસે લખાવી આપવો જોઈએ તે બાબત. ૩૩

૩૩

(૨૧૩) ઈ મારુદત્તનું મારુદત્તનું ૪ ૧૦૦૦૦ ૧૦૦૦૦ ॐ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧

---

૨૨ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧

૧ ૧ } (૨૧૪) ૐ શ્રીપાર્શ્વનાથાય નમઃ । શ્રીપાર્શ્વ નમસ્કૃત્ય । શ્રીપાર્શ્વ સ્તવ
મહિમાન્વિત વસુ । શ્રીપાર્શ્વ ત્રિજગત્ નમસ્કૃત ચરણમ્ ।

૨ ૨ } મણિમય શ્રીપાર્શ્વ વસુ કુજ ૐ ચામરધર ભવિત ૐ માનિત-
વસુ ૐ ચરણમ્ ત્રિજગત્ ।

૩ ૩ } ચામરધર ત્રિભુવન ૐ । શ્રીપાર્શ્વ નમસ્ય કુજ ૐ ભવિતમાન-
૪ ૪ } ત્રિભુવન ૐ નમસ્કૃત ભવિતમાન ત્રિભુવન ૐ । શ્રીપાર્શ્વ સ્તવ
૫ ૫ } ભવિતમાન વસુ । ભણિત નૃપાય ૐ ભવિત ત્રિજગત્ ।
નમસ્ય ભાવિત ત્રિજગત ભવિતમાનસ્ય ૐ ન ભવિત । શ્રી ભવિતમાન
૬ ૭ } ૐ ત્રિજગત્ વસુ ચામરધર ભાવિત ૐ । ન-શ્રિત શ્રી ત્રિજગત્ વસુ
૮ ૯ } । ત્રિજગત્ વસુ ચામરધર શ્રી ન-શ્રિત કુજ નમસ્ય
શ્રી ભવિતમાન ચરણમ્ ત્રિજગત્ ચામરધર ૐ ચામરધર ત્રિજગત્
નમસ્ય ભાવિત ત્રિજગત ભવિતમાનસ્ય ૐ ન ભવિત । શ્રી ભવિતમાન
૧૦ ૧૦ } નમસ્કૃત ૐ । કુજ ભવિતમાન ત્રિ ચરણમ્ ભવિત ચામર
વસુ ૐ ભવિત । ત્રિજગત્ ચરણમ્ શ્રી ન-શ્રિત ભવિત વસુ ત્રિ
૬ ૬ } ભવિત ૐ । ત્રિજગત્ ચરણમ્ કુજ ભવિતમાન શ્રી વસુ ન-
૮ ૮ } શ્રિત ચરણમ્ ત્રિજગત્ ચામરધર ન-શ્રિત ભવિત ૐ ચામર
ધર ત્રિજગત્ ચરણમ્ ભવિત વસુ ૐ ચામરધર ન-શ્રિત ભવિત
૧ ૧ } ૐ ત્રિજગત્ ન-શ્રિત ભવિત ૐ

---

૧. ૧) આપ્યે બોલો અસલ નકલમાંથી લખનારની ભુલથી યા કીરીથી ખવાઈ જવાને લીધે લખાએલા નથી.

૧૦. ૨) ૬. એ. વાલી નકલમાં ૬૮ મલેછે.

આએ છઠાં વાલમને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું પેહલવી શુદ્ધી પત્રક.

સફે.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨૭૫	૭	.... ૧૭૭૩૧૭૭૧	.... ૧૭૭૩૧૭૭૧
૨૭૫	૧૨	.... ૧	.... ૬૧
૨૭૬	૧	.... ૧૪૪૪	.... ૧૪૪૧
૨૭૬	૬	.... ૧૭૧૭૧	.... ૧૭૧૭
૨૭૬	૧૧	....૧૨૩	.... ૧૨૧૩
૨૭૮	૯	.... ૧૩૦૭૧	.... ૧૩૦૭૧

-स्मरेत्. क्षेम. सप्तम्. अत्रेत्. वन्द्य. सप्तम. ३१. अन्त. ध्यानस्थ-
-लक्षणेन. क्षेम. अन्त. ३१. ध्यानस्थ-लक्षणेन. ४म

٥ ٦ } ٥ ٦ ٥ ٦ ٥ ٦

ಅಕ್ಷರ-ಪಂಕ್ತಿ ಲಿಪಿ.

ಅಕ್ಷರಗಳು. ಪಲ್ಲವ. ಲಿಪಿ. ಅಕ್ಷರಗಳು. ಅಕ್ಷರ. ಲಿಪಿ. ಅಕ್ಷರಗಳು. ಲಿಪಿ. ಪಲ್ಲವ. ಅಕ್ಷರಗಳು. ಅಕ್ಷರ. ಲಿಪಿ. ಪಲ್ಲವ. ಅಕ್ಷರಗಳು. ಲಿಪಿ. ಅಕ್ಷರ

{ ૧ / 1 } (૧૧૬) ૐ નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ. શ્રી. ઋષભાદિ-વર્ધમાનાન્ત-ચતુર્વિંશતિ-તીર્થંકરેભ્યઃ. નમઃ. શ્રી. ગૌતમાદિ-ગણધરેભ્યઃ. નમઃ. શ્રી. સરસ્વત્યૈ નમઃ. શ્રી. કુલદેવતાયૈ નમઃ. શ્રી. ક્ષેત્રદેવતાયૈ નમઃ. શ્રી. ભુવનદેવતાયૈ નમઃ. શ્રી. ઉપાધ્યાયેભ્યો નમઃ. શ્રી. સર્વસાધુભ્યો નમઃ. શ્રી. પરમગુરુભ્યો નમઃ. શ્રી. પરમેષ્ઠિને નમઃ. શ્રી. પરમાત્મને નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-સિદ્ધેભ્યો નમઃ. શ્રી. સર્વજ્ઞાય નમઃ. શ્રી. સર્વદર્શિને નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-કેવલિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-પરમાવધિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-સર્વાવધિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-પરમર્ષિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ગણધરેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ચતુર્દશપૂર્વિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-દશપૂર્વિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-વિંશતિ-લબ્ધિસમ્પન્નેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-પ્રત્યેકબુદ્ધેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-બુદ્ધબોધિતેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-પ્રવચનિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-વાદિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-વિદ્યાધરેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ચારણેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-વૈક્રિયલબ્ધિમદ્ભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-કૌષ્ઠબુદ્ધિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-પદાનુસારિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-બીજબુદ્ધિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-તેજોલેશ્યાલબ્ધિમદ્ભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-આહારકલબ્ધિમદ્ભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-શ્રુતકેવલિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-અષ્ટાઙ્ગમહાનિમિત્તકુશલેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-વિક્રિયર્દ્ધિમદ્ભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-વિદ્યાધરશ્રમણેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ચારણશ્રમણેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-પ્રજ્ઞાશ્રમણેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-આકાશગામિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-આશીવિષેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-દૃષ્ટિવિષેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ઉગ્રતપોમહાતપોદીપ્તતપોમહાઘોરતપોમહાશૂરાસ્યસમર્થેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ઘોરગુણબ્રહ્મચારિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ક્ષીરાશ્રવેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-મધ્વાશ્રવેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-સર્પિરાશ્રવેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-અમૃતાશ્રવેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-અક્ષીણમહાનસેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-અક્ષીણમહાલયેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-વર્ધમાનસ્વામિતીર્થાવતારિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-સર્વૌષધિલબ્ધિમદ્ભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-સમ્ભિન્નશ્રોતોલબ્ધિમદ્ભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-મનોબલિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-વચોબલિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-કાયબલિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-મનોવાક્કાયબલિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ક્ષીરસર્પિરાસ્રવિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ક્ષીરમધ્વાસ્રવિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-મધુસર્પિરાસ્રવિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-સર્પિર્મધ્વાસ્રવિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-ક્ષીરમધુસર્પિરાસ્રવિભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-કોષ્ઠબીજપદસમભિન્નશ્રોતોબુદ્ધિમદ્ભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-સમસ્તમહાપ્રજ્ઞાશ્રમણેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-પ્રત્યેકબુદ્ધબોધિતેભ્યો નમઃ. શ્રી. અનન્તાનન્ત-સ્વયમ્બુદ્ધ

(۲۲۰) ગણતરી કરી-૮. બાદ-૮. બાકી રહે. ૧૦૦૦૦. ૧૦૦૦૦. ૧૦૦૦૦

اردو. فارسی. ہندی. سنسکرت. ہندسے. عدد. گنتی. ایک. دو. تین. چار. پانچ. چھ. سات. آٹھ. نو. دس. گیارہ. بارہ. تیرہ. چودہ. پندرہ. سولہ. سترہ. اٹھارہ. انیس. بیس. اکیس. بائیس. تیئس. چوبیس. پچیس. چھبیس. ستائیس. اٹھائیس. انتیس. تیس. اکتیس. بتیس. تینتیس. چونتیس. پینتیس. چھتیس. سینتیس. اڑتیس. انتالیس. چالیس. اکتالیس. بیالیس. تینتالیس. چوالیس. پینتالیس. چھیالیس. سینتالیس. اڑتالیس. انچاس. پچاس. اکاون. باون. ترپن. چون. پچپن. چھپن. ستاون. اٹھاون. انسٹھ. ساٹھ. اکسٹھ. باسٹھ. تریسٹھ. چونسٹھ. پینسٹھ. چھیاسٹھ. سڑسٹھ. اڑسٹھ. انہتر. ستر. اکہتر. بہتر. تہتر. چوہتر. پچہتر. چھہتر. ستہتر. اٹھہتر. اناسی. اسی. اکیاسی. بیاسی. تراسی. چوراسی. پچاسی. چھیاسی. ستاسی. اٹھاسی. نواسی. نوے. اکانوے. بانوے. ترانوے. چورانوے. پچانوے. چھیانوے. ستانوے. اٹھانوے. ننانوے. سو. ایک سو. دو سو. تین سو. چار سو. پانچ سو. چھ سو. سات سو. آٹھ سو. نو سو. ہزار. دس ہزار. لاکھ. دس لاکھ. کروڑ. دس کروڑ. ارب. دس ارب. کھرب. دس کھرب. نیل. دس نیل. پدم. دس پدم. شنکھ. دس شنکھ. مہاشنکھ. دس مہاشنکھ. ۞

---

(٢٢٢) { 1 1 } ہندسے. ہندسا. ہندسہ. ہندسی. ہندسوں. ہندسوں کا. ہندسوں کی. ہندسوں کے. ہندسوں کو. ہندسوں سے. ہندسوں میں. ہندسوں پر. ہندسوں تک. ہندسوں کا سا. ہندسوں کی سی. ہندسوں کے سے. ہندسوں کو سا. ہندسوں کی سی. ہندسوں کے سے. ہندسوں سے سا. ہندسوں سے سی. ہندسوں سے سے. ہندسوں میں سا. ہندسوں میں سی. ہندسوں میں سے. ہندسوں پر سا. ہندسوں پر سی. ہندسوں پر سے. ہندسوں تک سا. ہندسوں تک سی. ہندسوں تک سے. ۞

{ 2 2 } عدد-نامہ. ہندسہ. گنتی. ایک-تک. گنتی کا. گنتی کی. گنتی کے. گنتی کو. گنتی سے. گنتی میں. گنتی پر. گنتی تک. گنتی کا سا. گنتی کی سی. گنتی کے سے. گنتی کو سا. گنتی کی سی. گنتی کے سے. گنتی سے سا. گنتی سے سی. گنتی سے سے. گنتی میں سا. گنتی میں سی. گنتی میں سے. گنتی پر سا. گنتی پر سی. گنتی پر سے. گنتی تک سا. گنتی تک سی. گنتی تک سے. ۞

ಮಾಡಿದೆ. ಸೂ. ನಿಮಿತ್ತವಲ್ಲದಾದ. ಅಕಾರಣ. ಮಾ.ಟೀ. ಕಾರಣ ಮಾಡಿ-
ದಾನು-ದ. ಮಾಡಿದ-ದ. ಅಕಾರಣವಾಗಿ ❀ ಪರಿಹಾರ. ಅ.ಟೀ.ಮಾಡಿ-ಅಕಾ- } 3 3
ರಣವಾಗಿ. ಸೂ. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ. ಕಾರಣಾಭಾವ-ದ. ಅಕಾರಣ. ಪರಿಹಾರ- } 2 2
ಅಂಗವಾಗಿ. ಕಾರಣ. ಅಕಾರಣಾಭಾವ-ದ. ಅಕಾರಣ. ಪರಿಹಾರವಾದ. ಪರಿಹಾರ-

ಪರಿಹಾರ-ದ. ಪರಿಹಾರ ❀

(٢٢٣) ಪಾಠಾಂತರ. ಕಾರಣಾಭಾವ. ಕಾರಣ. ಪರಿಹಾರವಾದ. ಪಾ. } 1 1

ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ. ಕಾರಣವಾ. ಅಕಾರಣಾಭಾವ-ದ. ಅಕಾರಣವಾಗಿ ❀

ಅಕಾರಣವಿಲ್ಲದಾಗಿ. ಅಕಾರಣವಾಗಿ. ಅಕಾರಣವಾಗಿ. ಅಕಾರಣವ

{ ४ 4 } ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ध्यानमूलं गुरोर्मूर्तिः पूजामूलं गुरोः पदम् । मन्त्रमूलं गुरोर्वाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥ १ ॥ ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचन्द्रावतंसं रत्नाकल्पोज्ज्वलाङ्गं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नम् । पद्मासीनं समन्तात्स्तुतममरगणैर्व्याघ्रकृत्तिं वसानं विश्वाद्यं विश्ववन्द्यं निखिलभयहरं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रम् ॥ २ ॥ शान्तं पद्मासनस्थं शशधरमुकुटं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रं शूलं वज्रं च खड्गं परशुमभयदं दक्षिणाङ्गे वहन्तम् । नागं पाशं च घण्टां प्रलयहुतवहं साङ्कुशं वामभागे नानालङ्कारयुक्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं नमामि ॥ ३ ॥ वन्दे देवमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणं वन्दे पन्नगभूषणं मृगधरं वन्दे पशूनां पतिम् । वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयनं वन्दे मुकुन्दप्रियं वन्दे भक्तजनाश्रयं च वरदं वन्दे शिवं शङ्करम् ॥ ४ ॥ वन्दे शम्भुमुमापतिं सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणं वन्दे पन्नगभूषणं मृगधरं वन्दे पशूनां पतिम् । वन्दे सूर्यशशाङ्कपावकनयनं वन्दे मुकुन्दप्रियं वन्दे भक्तजनाश्रयं च वरदं वन्दे शिवं शङ्करम् ॥ ५ ॥ गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः । गुरुः साक्षात्परब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६ ॥ ध्यानं शृणु महेशानि गुरोर्मूर्तिं सदा स्मरेत् । सकलं ब्रह्मरूपं च तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७ ॥ अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम् । तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ८ ॥ अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ९ ॥ गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः । गुरुः साक्षात्परब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १० ॥ स्थावरं जङ्गमं व्याप्तं यत्किञ्चित्सचराचरम् । तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ११ ॥ चिन्मयं व्यापि तत्सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १२ ॥ सर्वश्रुतिशिरोरत्नविराजितपदाम्बुजः । वेदान्ताम्बुजसूर्यो यः तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १३ ॥ चैतन्यः शाश्वतः शान्तो व्योमातीतो निरञ्जनः । बिन्दुनादकलातीतः तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १४ ॥ ज्ञानशक्तिसमारूढः तत्त्वमालाविभूषितः । भुक्तिमुक्तिप्रदाता च तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १५ ॥ अनेकजन्मसम्प्राप्तकर्मेन्धनविदाहिने । आत्मज्ञानप्रभावेण तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १६ ॥ शोषणं भवसिन्धोश्च ज्ञापनं सारसम्पदः । गुरोः पादोदकं सम्यक् तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १७ ॥ न गुरोरधिकं तत्त्वं न गुरोरधिकं तपः । तत्त्वज्ञानात्परं नास्ति तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १८ ॥ मन्नाथः श्रीजगन्नाथः मद्गुरुः श्रीजगद्गुरुः । ममात्मा सर्वभूतात्मा तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १९ ॥ गुरुरादिरनादिश्च गुरुः परमकारणम् । इष्टदेवस्वरूपी यः तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २० ॥ महोदधिसमं ज्ञानं प्रदाय भुवनत्रये । भवतापप्रतप्तानां तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २१ ॥ एवं श्रीगुरुदेवस्य मानसं पूजनं चरेत् । सकृदुच्चारणेनैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २२ ॥

—⊙⊙⊙

ಕೊಡಲಿ. ಮಗು. ಅಂಗಡಿ. ಅಳಿಯ-ಅಳಿಯಂದಿರು. ಅಳಿಯ-ಅಳಿಯಂದಿರು. ಅಳಿಯ

ಸಮಾಸಪ್ರಕರಣ ೧

ಸಮಾಸ. ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಒಂದು ಪದವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾಸವೆಂದು ಹೆಸರು. ಸಮಾಸವಾದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಪದಗಳಿಗೆ ಪದಗಳ

ಕಾಲಾಂತರ. ಅಂತರ್ಗತ-ರ. ಅಂತಿಮ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ

{ 14 14 } ઉત્તર-મધ્ય. ઉત્તર ☉ મધ્ય. ઉત્તરાષા. પૂર્વા. ઉત્તરા. ઉત્તરાષા-મધ્ય.

{ 15 15 } મધ્યાહ્ન. પૂર્વા-ફા. પૂર્વાષા. ☉ પૂર્વાષાઽન્ત્ય. ઉત્તરા-ફા. ઉત્તરાષા. પૂર્વા-ભા. પૂર્વાષા. ઉત્તરાષા-મધ્યાહ્ન. ૧૫-૨૯. પૂર્વા-ભા. ૧૫-૨૯. પૂર્વા. ઉત્તરા. ૧૫-૨૯. પૂર્વા-ફા. પૂર્વાષા. ઉત્તરાષા. પૂર્વા-ભા. પૂર્વાષા. ઉત્તરાષા-મધ્યાહ્ન.

{ 16 16 } ઉત્તરા. ઉત્તરાષા. પૂર્વા-ફા. પૂર્વાષા. ☉ પૂર્વાષાઽન્ત્ય. ઉત્તરા-ફા. ઉત્તરાષા. મધ્યાહ્ન. ઉત્તરાષા-મધ્યાહ્ન. ૧૫-૨૯. પૂર્વા-ભા. ૧૫-૨૯. પૂર્વા. ઉત્તરા. ૧૫-૨૯. પૂર્વા-ફા. પૂર્વાષા. ઉત્તરાષા. પૂર્વા-ભા. પૂર્વાષા. ઉત્તરાષા-મધ્યાહ્ન. ૧૫-૨૯. પૂર્વા-ભા. ૧૫-૨૯. પૂર્વા. ઉત્તરા. ૧૫-૨૯. પૂર્વા-ફા. પૂર્વાષા. ઉત્તરાષા. પૂર્વા-ભા. પૂર્વાષા. ઉત્તરાષા-મધ્યાહ્ન.

{ 17 17 } પૂર્વા ☉ પૂર્વા. ૧૫. ઉત્તરા. ઉત્તરાષા. ૧૫. ઉત્તરાષા-ઉત્તરાષા-અન્ત્ય. ઉત્તરાષા. ૧૫-૨૯. ઉત્તરાષા-અન્ત્ય. ૧૫-૨૯

ಅಸಾಧಾರಣ. ಅಸಾಮಾನ್ಯ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯು. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನು. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರು. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಿಂದ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆಲ್ಲ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆಲ್ಲವೂ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ

{ २ / 2 } ॥ ॥ ॥

{ ૧૩ } ૐ નમો અરિહંતાણં. નમો સિદ્ધાણં. નમો આયરિયાણં. નમો ઉવજ્ઝાયાણં. નમો લોએ સવ્વસાહૂણં. એસો પંચનમુક્કારો. સવ્વપાવપ્પણાસણો. મંગલાણં ચ સવ્વેસિં. પઢમં હવઇ મંગલં. ૐ નમો ભગવઓ અરહઓ મહાવીરસ્સ. આદિકરસ્સ. તિત્થયરસ્સ. સયંસંબુદ્ધસ્સ. પુરિસુત્તમસ્સ. પુરિસસીહસ્સ. પુરિસવરપુંડરીયસ્સ. પુરિસવરગંધહત્થિસ્સ. લોગુત્તમસ્સ. લોગનાહસ્સ. લોગહિયસ્સ. લોગપઇવસ્સ. લોગપજ્જોયગરસ્સ. અભયદયસ્સ. ચક્ખુદયસ્સ. મગ્ગદયસ્સ. સરણદયસ્સ. બોહિદયસ્સ. ધમ્મદયસ્સ. ધમ્મદેસયસ્સ. ધમ્મનાયગસ્સ. ધમ્મસારહિસ્સ. ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટિસ્સ. અપ્પડિહયવરનાણદંસણધરસ્સ. વિયટ્ટછઉમસ્સ. જિણસ્સ. જાવયસ્સ. તિન્નસ્સ. તારયસ્સ. બુદ્ધસ્સ. બોહયસ્સ. મુત્તસ્સ. મોયગસ્સ. સવ્વન્નુસ્સ. સવ્વદરિસિસ્સ. સિવમયલમરુયમણંતમક્ખયમવ્વાબાહમપુણરાવત્તિયં. સિદ્ધિગઇનામધેયં. ઠાણં. સંપત્તાણં. નમો જિણાણં. જિયભયાણં. જે અઇયા સિદ્ધા. જે ય ભવિસ્સંતિ. ણાગએ કાલે. સંપઇ યવટ્ટમાણા. સવ્વે તિવિહેણ. વંદામિ. જે ય. ભગવંતો. કેવલનાણિણો. સવ્વે તે. જાણગા. સવ્વદંસિણો. તેસિં. સવ્વેસિં. તિવિહેણ. પણઓ. સિરસા. મણસા. મત્થએણ. વંદામિ. અરિહંતે. કિત્તઇસ્સં. કેવલિયં. સવ્વસાહૂ. વંદણવત્તિયાએ. પૂયણવત્તિયાએ. સક્કારવત્તિયાએ. સમ્માણવત્તિયાએ. બોહિલાભવત્તિયાએ. નિરુવસગ્ગવત્તિયાએ. સદ્ધાએ. મેહાએ. ધિઈએ. ધારણાએ. અણુપ્પેહાએ. વઢમાણીએ. ઠામિ. કાઉસ્સગ્ગં. જાવ. અરિહંતાણં. ભગવંતાણં. નમુક્કારેણં. ન પારેમિ. તાવ. કાયં. ઠાણેણં. મોણેણં. ઝાણેણં. અપ્પાણં. વોસિરામિ. { ૧૪ } ૐ નમો અરિહંતાણં. નમો સિદ્ધાણં. નમો આયરિયાણં. નમો ઉવજ્ઝાયાણં. નમો લોએ સવ્વસાહૂણં. એસો પંચનમુક્કારો. સવ્વપાવપ્પણાસણો. મંગલાણં ચ સવ્વેસિં. પઢમં હવઇ મંગલં. ૐ નમો ભગવઓ અરહઓ મહાવીરસ્સ. આદિકરસ્સ. તિત્થયરસ્સ. સયંસંબુદ્ધસ્સ. પુરિસુત્તમસ્સ. પુરિસસીહસ્સ. પુરિસવરપુંડરીયસ્સ. પુરિસવરગંધહત્થિસ્સ. લોગુત્તમસ્સ. લોગનાહસ્સ. લોગહિયસ્સ. લોગપઇવસ્સ. લોગપજ્જોયગરસ્સ. અભયદયસ્સ. ચક્ખુદયસ્સ. મગ્ગદયસ્સ. સરણદયસ્સ. બોહિદયસ્સ. ધમ્મદયસ્સ. ધમ્મદેસયસ્સ. ધમ્મનાયગસ્સ. ધમ્મસારહિસ્સ. ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટિસ્સ. અપ્પડિહયવરનાણદંસણધરસ્સ. વિયટ્ટછઉમસ્સ. જિણસ્સ. જાવયસ્સ. તિન્નસ્સ. તારયસ્સ. બુદ્ધસ્સ. બોહયસ્સ. મુત્તસ્સ. મોયગસ્સ. સવ્વન્નુસ્સ. સવ્વદરિસિસ્સ. સિવમયલમરુયમણંતમક્ખયમવ્વાબાહમપુણરાવત્તિયં. સિદ્ધિગઇનામધેયં. ઠાણં. સંપત્તાણં. નમો જિણાણં. જિયભયાણં. જે અઇયા સિદ્ધા. જે ય ભવિસ્સંતિ. ણાગએ કાલે. સંપઇ યવટ્ટમાણા. સવ્વે તિવિહેણ. વંદામિ. જે ય. ભગવંતો. કેવલનાણિણો. સવ્વે તે. જાણગા. સવ્વદંસિણો. તેસિં. સવ્વેસિં. તિવિહેણ. પણઓ. સિરસા. મણસા. મત્થએણ. વંદામિ. અરિહંતે. કિત્તઇસ્સં. કેવલિયં. સવ્વસાહૂ. વંદણવત્તિયાએ. પૂયણવત્તિયાએ. સક્કારવત્તિયાએ. સમ્માણવત્તિયાએ. બોહિલાભવત્તિયાએ. નિરુવસગ્ગવત્તિયાએ. સદ્ધાએ. મેહાએ. ધિઈએ. ધારણાએ. અણુપ્પેહાએ. વઢમાણીએ. ઠામિ. કાઉસ્સગ્ગં. જાવ. અરિહંતાણં. ભગવંતાણં. નમુક્કારેણં. ન પારેમિ. તાવ. કાયં. ઠાણેણં. મોણેણં. ઝાણેણં. અપ્પાણં. વોસિરામિ. { ૧૫ } ૐ નમો અરિહંતાણં. નમો સિદ્ધાણં. નમો આયરિયાણં. નમો ઉવજ્ઝાયાણં. નમો લોએ સવ્વસાહૂણં. એસો પંચનમુક્કારો. સવ્વપાવપ્પણાસણો. મંગલાણં ચ સવ્વેસિં. પઢમં હવઇ મંગલં. ૐ નમો ભગવઓ અરહઓ મહાવીરસ્સ. આદિકરસ્સ. તિત્થયરસ્સ. સયંસંબુદ્ધસ્સ. પુરિસુત્તમસ્સ. પુરિસસીહસ્સ. પુરિસવરપુંડરીયસ્સ. પુરિસવરગંધહત્થિસ્સ. લોગુત્તમસ્સ. લોગનાહસ્સ. લોગહિયસ્સ. લોગપઇવસ્સ. લોગપજ્જોયગરસ્સ. અભયદયસ્સ. ચક્ખુદયસ્સ. મગ્ગદયસ્સ. સરણદયસ્સ. બોહિદયસ્સ. ધમ્મદયસ્સ. ધમ્મદેસયસ્સ. ધમ્મનાયગસ્સ. ધમ્મસારહિસ્સ. ધમ્મવરચાઉરંતચક્કવટ્ટિસ્સ. અપ્પડિહયવરનાણદંસણધરસ્સ. વિયટ્ટછઉમસ્સ. જિણસ્સ. જાવયસ્સ. તિન્નસ્સ. તારયસ્સ. બુદ્ધસ્સ. બોહયસ્સ. મુત્તસ્સ. મોયગસ્સ. સવ્વન્નુસ્સ. સવ્વદરિસિસ્સ. સિવમયલમરુયમણંતમક્ખયમવ્વાબાહમપુણરાવત્તિયં. સિદ્ધિગઇનામધેયં. ઠાણં. સંપત્તાણં. નમો જિણાણં. જિયભયાણં. જે અઇયા સિદ્ધા. જે ય ભવિસ્સંતિ. ણાગએ કાલે. સંપઇ યવટ્ટમાણા. સવ્વે તિવિહેણ. વંદામિ. જે ય. ભગવંતો. કેવલનાણિણો. સવ્વે તે. જાણગા. સવ્વદંસિણો. તેસિં. સવ્વેસિં. તિવિહેણ. પણઓ. સિરસા. મણસા. મત્થએણ. વંદામિ. અરિહંતે. કિત્તઇસ્સં. કેવલિયં. સવ્વસાહૂ. વંદણવત્તિયાએ. પૂયણવત્તિયાએ. સક્કારવત્તિયાએ. સમ્માણવત્તિયાએ. બોહિલાભવત્તિયાએ. નિરુવસગ્ગવત્તિયાએ. સદ્ધાએ. મેહાએ. ધિઈએ. ધારણાએ. અણુપ્પેહાએ. વઢમાણીએ. ઠામિ. કાઉસ્સગ્ગં. જાવ. અરિહંતાણં. ભગવંતાણં. નમુક્કારેણં. ન પારેમિ. તાવ. કાયં. ઠાણેણં. મોણેણં. ઝાણેણં. અપ્પાણં. વોસિરામિ.

ಪೂಜ್ಯರು. ಪೂಜಾರ್ಹವು. ಪೂಜ್ಯ. ಪೂಜೆಗಳು. ಪೂಜೆಯು. ಪೂಜಾರ್ಹರು. ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡು-
{ 5 } ಕರ್ಹನು. ಪೂಜಿಸು. ಪೂಜಿಸಿದನು. ಪೂಜಿಸಿದರು. ಪೂಜಿಸಿದಳು. ಪೂಜಿಸಿದರು. ಪೂಜಿಸಿದವು.
{ 6 } ಪೂಜಿಸಿದೆನು. ಪೂಜಿಸಿದೆವು. ಪೂಜಿಸಿದೆ. ಪೂಜಿಸಿದಿರಿ. ಪೂಜಿಸಿದೆ. ಪೂಜಿಸಿದೆವು. ಪೂಜಿಸಿ-
ದೆನು. ಪೂಜಿಸಿದನಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದರಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದಳಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದರಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದವಲ್ಲ. ಪೂಜಿ-
ಸಿದೆನಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದೆವಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದೆಯಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದಿರಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದೆಯಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದೆವಲ್ಲ.
ಪೂಜಿಸಿದೆನಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದೆವಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದೆಯಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದಿರಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದೆಯಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿದೆವಲ್ಲ.
{ 7 } ಪೂಜಿಸಿದೆನಾ. ಪೂಜಿಸಿದೆವಾ. ಪೂಜಿಸಿದೆಯಾ. ಪೂಜಿಸಿದಿರಾ. ಪೂಜಿಸಿದೆಯಾ. ಪೂಜಿಸಿದೆವಾ.
{ 8 } ಪೂಜಿಸಿದೆನೆ. ಪೂಜಿಸಿದೆವೆ. ಪೂಜಿಸಿದೆಯೆ. ಪೂಜಿಸಿದಿರೆ. ಪೂಜಿಸಿದೆಯೆ. ಪೂಜಿಸಿದೆವೆ.
{ 9 } ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡರು.
{ 10 } ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡವು. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ.
ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆವಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲ.
ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆವಲ್ಲ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆನಾ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆವಾ.
ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆಯಾ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಿರಾ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆಯಾ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆವಾ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆನೆ.
ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆವೆ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆಯೆ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಿರೆ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆಯೆ. ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡೆವೆ.

{ 01 10 } ۶۱۰. ۶۱۱. ۶۱۲. ۶۱۳. ۶۱۴. ۶۱۵. ۶۱۶. ۶۱۷. ۶۱۸. ۶۱۹. ۶۲۰. ۶۲۱. ۶۲۲. ۶۲۳. ۶۲۴. ۶۲۵. ۶۲۶. ۶۲۷. ۶۲۸. ۶۲۹. ۶۳۰. ۶۳۱. ۶۳۲. ۶۳۳. ۶۳۴. ۶۳۵. ۶۳۶. ۶۳۷. ۶۳۸. ۶۳۹. ۶۴۰. ۶۴۱. ۶۴۲. ۶۴۳. ۶۴۴. ۶۴۵. ۶۴۶. ۶۴۷. ۶۴۸. ۶۴۹.

ઉપાધ્યાયજી. ગણિવર્ય. ગણિજી. ગણિશ્રી. પંન્યાસ. પંન્યાસજી. પંન્યાસશ્રી. પંન્યાસપ્રવર. પંન્યાસપ્રવરશ્રી. પંન્યાસપ્રવરજી

(٢٢٨) ಖಂಡಿತ. ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರ ಶೂನ್ಯಪೀಠಾರೋಹಣ. {1/1}
ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರ ಶೂನ್ಯಪೀಠಾರೋಹಣ-ಪ್ರಾರಂಭಸಂಧಿ. ಅನಂತರ.

೩೫. ಪ್ರಥಮಾಶ್ವ-ಲಿಪಿ ಛಂದಸ್ಸು.

---

(೨೨೯) ಅನಂತರ. ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರ ಶೂನ್ಯಪೀಠಾರೋಹಣ. ಅನಂತರ. {2/2}
ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರ ಶೂನ್ಯಪೀಠಾರೋಹಣ. ಅನಂತರ. ಪ್ರಸಾದಿಗಳು. ಅಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಇಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲಿಂದ. ಇಲ್ಲಿಗೆ. ಇಲ್ಲಿಯ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಎಲ್ಲಿ. ಎಲ್ಲಿಂದ. ಎಲ್ಲಿಗೆ. ಎಲ್ಲಿಯ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಯ. ಇಲ್ಲಿಯ. ಎಲ್ಲಿಯ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಕೃಷ್ಣ. ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೆ. ಪಾಪಭೀತಿ. ಪಾ॥ನ. ಸಾಧು. ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ

ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಕಾ॥ಗ॥. ಎಗ್ಗಾಗಿ॥ಗ॥. ಅಪಾಯಪಡಿ॥ಗ॥-ರ. ಕಾ॥ಗ॥. ನಿರ್ಭಯ-
ನಿರ್ಭೀತಿ. ಕಾ॥ಗ॥. ಅಂಜಿಕೆ॥ಗ॥. ಕಳವಳ॥ಗ॥. ಸಂಕಟ॥ಗ॥. ಕಷ್ಟ॥ಗ॥. ಕಾ॥ಗ॥.
ಅಪಾಯಕರ. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಷ್ಟಕರ॥ಗ॥. ಅಪಾಯಕರ. ಕಾ॥ಗ॥.
ಕಾ॥ಗ॥ಪಡು. ಅಪಾಯಪಡು. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಷ್ಟಪಡು. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಷ್ಟ-
ಪಡಿಸು. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಷ್ಟಪಡಿಸು. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಷ್ಟಪಡಿಸು. ಕಾ॥ಗ॥.
ಕಾ॥ಗ॥. ಕಷ್ಟಪಡಿಸು. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಾ॥ಗ॥. ಕಷ್ಟಪಡಿಸ

ഞാൻ. ഒന്ന. നിന്നെപ്പോലെ ഞാനും. ഞാൻ. ഒന്നി-ന. ഞാൻ-ന്റെ. ഒന്നിച്ച. മനു-ന്റെ. ഞാൻ. ഞാൻ-ന്റെ. ഞാൻ. ഞാൻ. ഞാൻ

(૨૩૦) ઝળહળ. ૬૬૬

ಅಸ್ಪೃ-ರ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದಾಭಾವಾ ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ-ರ. ೫೬. ಅನುಷ್ಠಾ. ಸಂಪ್ರ-
{ ೩ ೩ } ಧಿನ-ಸಾಧ್ಯರ್ಥ. ಅನುಷ್ಠಾ ☞ ೫೯೦॥. ೨ಪೃ. ೪೬. ೫೬. ಸಾ. ಪ್ರಸಂ-
ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ. ಅನುಷ್ಠಾ. ಪೂ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಭಾ. ೫೬. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಭಾ. ಪೂ.
ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದ. ಸ್ಪೃಷ್ಟ. ಪೂ.೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದ.
ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದಾಭಾವಾ. ೫೬. ಧಿನ-ಸಾ. ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ-ರ.
ಸ್ಪೃಷ್ಟಾ. ಅಸ್ಪೃಷ್ಟಾಭಾವಾ-ರ. ಅನುಷ್ಠಾ. ಪೂ. ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ-ರ. ೫೬. ಧಿನ-
ಸಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದ. ಸ್ಪೃಷ್ಟ. ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ-ರ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದಾಭಾವಾ-ರ. ೫೬.
ಧಿನ-ಸಾ. ಅಸ್ಪೃಷ್ಟಾಭಾವಾ-ರ. ಅನುಷ್ಠಾ. ಪೂ. ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ-ರ. ೫೬. ಧಿನ-
ಸಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದ. ಸ್ಪೃಷ್ಟ. ಪೂ.೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದಾಭಾವಾ-ರ.
ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದಾಭಾವಾ. ೫೬. ಧಿನ-ಸಾ. ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ-ರ. ೫೬.
ಧಿನ-ಸಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದ. ಸ್ಪೃಷ್ಟ. ಪೂ.೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದಾಭಾವಾ-ರ.

ಅನುಷ್ಠಾನಂ ☞

{ ೬ ೧ } (೨೩೨) ಅನುಷ್ಠಾ. ಸಂ-ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ. ಪೂ. ಧಿನ-ಸಾಧ್ಯಾ. ೫೬.

ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ ☞ ೫೯೦॥. ೨ಪೃ. ೪೬. ೫೬. ಸಾ. ಪ್ರಸಂ-
{ ೩ ೩ } ಧಿನ-ಸಾಧ್ಯರ್ಥ. ಅನುಷ್ಠಾ ☞ ೫೯೦॥. ೨ಪೃ. ೪೬. ೫೬. ಸಾ. ಪ್ರಸಂ-
ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ. ಅನುಷ್ಠಾನಂ. ಪೂ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಭಾ. ೫೬. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಭಾ. ಪೂ.
ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದ. ಸ್ಪೃಷ್ಟ. ಪೂ.೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದ.
ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದಾಭಾವಾ. ೫೬. ಧಿನ-ಸಾ. ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನ್ಯ-ರ. ೫೬.
ಧಿನ-ಸಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದ. ಸ್ಪೃಷ್ಟ. ಪೂ.೪. ಪ್ರಸಿದ್ಧಾ. ಅಸಿದ್ಧಾಸ್ಪದಾಭಾವಾ-ರ.

ঝাড়ুদার। ঝাড়ুদারনী। ঝাড়ুদারের। ঝাড়ুদারনীর। ঝাড়ুদারদিগের। ঝাড়ুদারনীদিগের। ঝাড়ুদারদিগকে। ঝাড়ুদারনীদিগকে

ಸಹಿತವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಗ್ರಂಥ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಪೂರ್ವಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಉಳಿದ ಭಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕೃತಿಕಾರನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕಾಲ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

೨ } ಅಂಕಿತನಾಮ ಮತ್ತು ಸಹಿತವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇದೆ.

(೨೩೮) ಪಾರಿಜಾತಹರಣ ಪೂರ್ವ-ಭಾಗ ⊛

೧ } ಪಾರಿಜಾತಹರಣ. ಪೂರ್ವಭಾಗ. ಕೃ. ಕವಿಚಂದ್ರ. ಪ್ರಾ. ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ. ಪದ್ಯ. ಕೃತಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ ಸ್ತುತಿ ಇದೆ. ಕೃತಿಕಾರನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕಾಲ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೃತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಕಾರನ ಹೆಸರಿದೆ. ಕೃತಿಯ ಉತ್ತರಭಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

(೨೩೯) ಪಾರಿಜಾತಹರಣ ಉತ್ತರ-ಭಾಗ ⊛

೧ } ಪಾರಿಜಾತಹರಣ. ಉತ್ತರಭಾಗ. ಕೃ. ಕವಿಚಂದ್ರ. ಪ್ರಾ. ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ. ಪದ್ಯ. ಪೂರ್ವಭಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕೃತಿಕಾರನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕಾಲ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೃತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಕಾರನ ಹೆಸರಿದೆ. ಕೃತಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ ಸ್ತುತಿ ಇದೆ. ಕೃತಿಯ ಪೂರ್ವಭಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

೨ } ಅಂಕಿತನಾಮ ಮತ್ತು ಸಹಿತವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇದೆ.

(೨೪೦) ಭಾರತ ಕರ್ಣಪರ್ವ. ಕೃ. ಕುಮುದೇಂದ್ರ. ಪ್ರಾ. ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ. ಪದ್ಯ. ಕೃತಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ ಸ್ತುತಿ ಇದೆ. ಕೃತಿಕಾರನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕಾಲ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೃತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಕಾರನ ಹೆಸರಿದೆ. ಕೃತಿಯ ಉತ್ತರಭಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ತಿಳಿಸು. ಸಂಸ್ಕೃತ-ದ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೇ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೇ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೇ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೇ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೂ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿಗೆಯೊಳಗೆಯೊಂದಿ

[illegible]
6 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1 (٢٣٧) [illegible]
[illegible]

2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
3 [illegible]
[illegible]
[illegible]

(٢٣٨) ઉપરનું વસ્ત્રાભરણ-૨. ધરેણાં-ઘરેણાં. ઘર. ૨ઘ-ઘરેણાં. ઘર. ૧/૨ {૧/૨}

ઇત્યાદિ-૨. ધરેણાં-ઘરેણાં ☞

૦ ઘર. વસ્ત્રાભરણ-૨.વસ્ત્રાદિ. ૩૧.

ઇત્યાદિ. ઘર. ઉદ્ગાર. ૩૧. ઘરેણાં. ઘર. ૨ઘ-ઘરેણાં. ઘર. ૧/૨ {૧/૨}

ઉપરનું વસ્ત્રાભરણ. ૩૧. ઘરેણાં-ઘરેણાં. ઘર. ૨ઘ-ઘરેણાં. ઘર. ૧/૨ {૧/૨}

ઇત્યાદિ-૨. ધરેણાં-ઘરેણાં. વસ્ત્રાભરણ. ૩૧.

(٢٣٩) عنوة. ٥ عبدة. مع-ت-ر. ٥٤١. مع-ت-ر. ٥٤٢. مع-ت-ر. ٥٤٣. مع-ت-ر. ٥٤٤. مع-ت-ر. ٥٤٥. مع-ت-ر. ٥٤٦. مع-ت-ر. ٥٤٧. مع-ت-ر. ٥٤٨. مع-ت-ر. ٥٤٩. مع-ت-ر. ٥٥٠. مع-ت-ر. ٥٥١. مع-ت-ر. ٥٥٢. مع-ت-ر. ٥٥٣. مع-ت-ر. ٥٥٤. مع-ت-ر. ٥٥٥. مع-ت-ر. ٥٥٦. مع-ت-ر. ٥٥٧. مع-ت-ر. ٥٥٨. مع-ت-ر. ٥٥٩. مع-ت-ر. ٥٦٠. مع-ت-ر.

ઘોડા. ઘોડાગાડી. ઘર. ઘરાક. ઘરેણાં. ઘા. ઘાસ. ઘેર. ઘેર-ઘેર. ઘોડો. ઘોડાર. ઘોડેસવાર. ઘોડેસવારી. ઘોડો. ઘોડાગાડી. ઘોડાર. ઘોડેસવાર. ઘોડેસવારી. ચકચકાટ. ચકચકાટદાર. ચકચકિત. ચકચકિતપણું. ચકચકિતાઈ. ચકચકિતાઈદાર. ચકચકિતાઈદારી. ચકચકિતાઈપણું. ચકચકિતાઈવાળું. ચકચકિતાઈવાળો. ચકચકિતાઈવાળોપણું. ચકચકિતાઈવાળોપણું. ચકચકિતાઈવાળોપણું

{ ६३ } ॥ ६८॥ ॥ ॥

ॐ नमस्तस्मै ॥१॥ नमस्ते रुद्रमन्यव उतोत ॥२॥ नमस्ते अस्तु धन्वने ॥३॥ नमस्ते रुद्र मन्यव इषवे ॥४॥ नमस्ते अस्तु बाहुभ्याम् ॥५॥ यातुधानान्हिंसीः ॥६॥ यो नो रुद्राभिदासति ॥७॥ सनात्यसनया ॥८॥ रुद्रं जलाषभेषजम् ॥९॥ तच्छंयोः सुमृडीकम् ॥१०॥ सोमश्च ॥११॥ मयस्करम् ॥१२॥ यत्ते गिरौ ॥१३॥ रुद्र हेतिः ॥१४॥ तस्या नः ॥१५॥ हिंसीः ॥१६॥ विक्किरिदा ॥१७॥ विलोहित ॥१८॥ नमस्ते अस्तु नीलग्रीवाय ॥१९॥ सहस्राक्षाय ॥२०॥ मीढुषे ॥२१॥ अथो ये ॥२२॥ अस्य सत्वानः ॥२३॥ तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥२४॥ नमस्ते अस्तु नीलग्रीवाय ॥२५॥ सहस्राक्षाय ॥२६॥ मीढुषे ॥२७॥ अथो ये ॥२८॥ अस्य सत्वानः ॥२९॥ तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥३०॥ नमस्ते अस्तु नीलग्रीवाय ॥३१॥ सहस्राक्षाय ॥३२॥ मीढुषे ॥३३॥ अथो ये ॥३४॥ अस्य सत्वानः ॥३५॥ तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि

{૧ ૯} ૐ વીતરાગાય નમઃ ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. {૫ ૫} ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. {૪ ૪} ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. {૩ ૩} ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. {૨ ૨} ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ.

ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ.

{૧ ૧} (૨૪૨) ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ.

{૧ ૧} (૨૪૩) ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ.

ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ.

{૪ ૪} ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. {૩ ૩} ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. {૨ ૨} ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ. ૐ વીતરાગાય નમઃ. ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હદ્ભ્યો નમઃ.

৪ ঘোষ। বিশ্বাসযোগ্য। অনুগত। সত্য-নিষ্ঠ। সত্যবাদী। সত্যবাদিতা। সত্যনিষ্ঠা। সত্যপরায়ণতা। সত্যপরায়ণ। সত্যবাদিতা। সত্যনিষ্ঠা। সত্যবাদী। সত্য-নিষ্ঠ। বিশ্বাসযোগ্য। অনুগত। ৪ ঘোষ। {2/4}

—

৩১। ভ্রান্তিমান্-ন। ভ্রান্তি-নিরসন। ৪ নিঃ ভ্রান্তিমান্। ৩১। নিশ্চিন্তা। নিশ্চিন্তা। ৩১। নিশ্চিন্তা। নিশ্চিন্তা। (৩৪৩) সন্তুষ্ট। সন্তুষ্টি। সন্তুষ্টি। ৩১। নিশ্চিন্তা। ৩১। নিশ্চিন্তা। {1/6}

—

৩১। নিঃ সম্পর্কিত ৪ নিঃ। সম্পর্কিত। ৩১। সম্পর্কিত। সম্পর্কিত। ৩১। সম্পর্কিত। সম্পর্কিত। ৩১। সম্পর্কিত

{ ६ ७ } ಕೊಂ. ಕೆಳ್ಕ್ಕೆ. ಪ್ರಾ.ಅಂಗಡಿ. ಪ್ರಾ.ಮಾಲೆ. ಸಂಸಾರ. ಕಟ್ಟಿ. ಕಾಲಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಯ

ઉપાધ્યાયશ્રી. ધર્મસાગરજી. મહોપાધ્યાયશ્રી. વિમલહર્ષજી. વાચનાચાર્ય. શ્રી. પદ્મસાગરજી. ઉપાધ્યાયશ્રી. ભાનુચંદ્રજી. વાચનાચાર્ય. શ્રી. સિદ્ધિચંદ્રજી. ઉપાધ્યાયશ્રી. ભાનુચંદ્રજી. વાચનાચાર્ય. શ્રી. ભાનુચંદ્ર

ભાષાંતર કરવું. ૨ ભાષાંતરકાર. ભાષાંતરકાર થવું. ભાષાંતરકારી. ભાષાંતરકારીનું. ભાષાંતરકારીનો. ભાષાંતરકારીનો-ર. ભાષાંતરકારીનો-ર. ભાષાંતરકારીનો-ર

ಸಂಸ್ಕೃತ. ಕನ್ನಡ. ಅಕ್ಷರಮಾಲೆ. ಸಂಖ್ಯೆಗಳು. ಸಂಧಿ. ಸಮಾಸ. ಶಬ್ದರೂಪ. ಧಾತುರೂಪ. ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉಪಸರ್ಗ. ಅವ್ಯಯ. ಕೃದಂತ. ತದ್ಧಿತ. ಸಮಾಸ

ಅಂಗಡಿ. ಕಾಗದ. ಪೆನ್ಸಿಲ್-ಇ. ಕಾಪಿಪುಸ್ತಕ. ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು. ಕಾಗದ-ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿ. ಪೆನ್ಸಿಲ್-ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು. ಕಾಗದ-ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು.

{ 2 2 } ಅಂ. ಮಾರುವವನು. ಮಾರುವವರು. ಕಾಪಿಪುಸ್ತಕ. ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಕಡ್ಡಿ. ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು. ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು.

{ 3 3 } ಕೊಡುವನು. ಕೊಡುವರು. ಕೊಟ್ಟನು. ಕೊಟ್ಟಳು. ಕೊಟ್ಟರು. ಕೊಟ್ಟಿತು. ಕೊಟ್ಟವು. ಕೊಡುವೆನು. ಕೊಡುವೆವು. ಕೊಡುವೆ. ಕೊಡುವಿರಿ. ಕೊಡುವೆನು. ಕೊಡುವೆವು. ಕೊಡುವೆವು. ಕೊಡುವೆವ

{٢١ (٥٥) ઉત્તરા (ઉત્તરાત્ર. ચિ. હસ્તેનાત્ર. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે.
ત્રત્રદ્ધે. ૩૪. ઇત્તરેનાત્ર-ર. ઉદ્ધત્ર-ત્રિ ॐ

{٢٢ ત્રત્રદ્ધે. (ઉત્તરાત્ર. ચિ. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ચિ-
ત્રત્રદ્ધે. ૩૪. ઇત્તરેનાત્ર-ર. ઉદ્ધત્ર-ત્રિ ॐ

{٣٣ ત્રત્રદ્ધે. (ઉત્તરાત્ર. ચિ. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ચિ-
ત્રત્રદ્ધે. ૩૪. ઇત્તરેનાત્ર-ર. ઉદ્ધત્ર-ત્રિ ॐ

{٤٤ ત્રત્રદ્ધે. (ઉત્તરાત્ર. ચિ. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ચિ-
ત્રત્રદ્ધે. ૩૪. ઇત્તરેનાત્ર-ર. ઉદ્ધત્ર-ત્રિ ॐ

{٤٥ ત્રત્રદ્ધે. (ઉત્તરાત્ર. ચિ. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ચિ-
ત્રત્રદ્ધે. ૩૪. ઇત્તરેનાત્ર-ર. ઉદ્ધત્ર-ત્રિ ॐ

{٤٤ ત્રત્રદ્ધે. (ઉત્તરાત્ર. ચિ. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ત્રત્રદ્ધે. ચિ-
ત્રત્રદ્ધે. ૩૪. ઇત્તરેનાત્ર-ર. ઉદ્ધત્ર-ત્રિ ॐ

{ ४ 4 } ॥ ॥ ॥

٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

{3 3} ಕೊಂಡು. ಮಂಗಳ-ಸೂತ್ರವನ್ನು. ಕಟ್ಟಿದಳು. ಕೊಟ್ಟಳು ಅವಳಿಗೆ ಅವಳ ತಂದೆ. ಸಂತೋಷದಿಂದ. ಸಂತೋಷದಿಂದ. ಕೊಟ್ಟಳು. ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವಳಿಗೆ.

ಕರ್ಣಲ್-ಸ್ಥಿರ. ಗಿಗಿ೭. ಅನ್ಯಾಯ-ಪ್ರಸಂಗ. ಕಾಯಾಗ್ನಿ. ಕಾಯಾಗ್ನಿ-ವೈಶ್ವಾನರ-ರ. ಸಾಲಂಬಿನಿ. ಅಲ್ಲಿಯೆ. ಕಾಯಾಗ್ನಿ. ಕಾಯಾಗ್ನಿ. ಕಾಯಾಗ್ನಿ

ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿ. ಸಾಧಿಸಿದವನು ॥

{6 7} ಸಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ಪೂರ್ವ. ೨ನೇ-ದ. ಸಾಧ್ಯ. ಪೂರ್ವ. ಸಾಧ್ಯ. ಪೂರ್ವ. ಪೂರ್ವ. ಸಾಧಿಸಿದ. ಪೂರ್ವ. ಪೂರ್ವ. ಸಾಧ್ಯ. ಪೂರ್ವ. ಸಾಧಿಸಿದ. ಪೂರ್ವ. ಸಾಧಿಸಿದ. ಪೂರ್ವ. ಸಾಧಿಸಿದ

૧ 1 (۲۵۷) [illegible]
[illegible]

૨ 2 [illegible]
[illegible]
૩ 3 [illegible]
૪ 4 [illegible]
૫ 5 [illegible]
૬ 6 [illegible]
[illegible]

૧ 1 (۲۵۸) [illegible]
[illegible]

૨ 2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
૩ 3 [illegible]
[illegible]

{1 / 2} (६८२) अनन्त. विमलेश्वरा-र. अमर. ३१. ॥

इन्द्रेश्वर-र. हरिव-लि ॥

—

{2 / 3} ल्लेशमा. मन्द. अमर. अनन्त. ६८४. अमर. लिखित-र. ३१. ॥ १८-अमर. मल्ल-विमल-ल्लेशमा. ऽ अ-र. ७६८. १८-अमर. लिंगमा ॥ १८-अमर. मल्ल-विमल-ल्लेशमा. ऽ अ-र. ७६८. १८-अमर. लिंगमा ॥

{3 / 4} लिखित. अ-अनन्त. ल्ल. स्थान. लिख-हरिव. ३१. मल्ल. लिखित. अमर. ऽ अनन्त. ३१. १८-अमर ॥ अनन्त. विमलेश्वरा. लिखित. अनन्त. ऽ अनन्त. लिखित. अ-अनन्त. ल्ल. स्थान. लिख-हरिव. ३१. मल्ल. लिखित. अमर. ऽ अनन्त. ३१. १८-अमर ॥ अनन्त. विमलेश्वरा. लिखित. अनन्त. ऽ अनन्त. लिखित. अ-अनन्त. ल्ल. स्थान. लिख-हरिव. ३१. मल्ल. लिखित. अमर. ऽ अनन्त. ३१. १८-अमर ॥

{4 / 5} ल्ल. वाग्मा. अ. विमलेश्वर. अल्लेश्वरमल्ल. विमलेश्वर. अनन्त. लिखित. ल्ल. स्थान. स्थान. अनन्त. ऽ अनन्त. विमलेश्वर. अल्लेश्वरमल्ल. विमलेश्वर. अनन्त

{ 6 3 } ٥٠٤. ٥٢٤. ٥٢٤. ٥٢

ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ. ಅನಂತ. ಅಪಾರವಾದ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ. ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ. ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ

ಕಾಮಿಸಿದ. ಅಂಗಿ-ಅಂಗಿ ಕೊಳೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಕಾಲಿಗೆ ಸಪ್ಪಲು ಇಲ್ಲದೆ ಇ

٣٣ } ٣٣ ﴿ وَلَقَدْ ﴾ ٣٣ ٣٣ ٣٣

{ ६७ } ॐ ब्रह्मणे नमः । ब्रह्मणे नमः । ब्रह्मणे नमः ।

ಕಾಲಕ್ಕೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ.

(٢٦٣) ઝવણ. ઉપર-નમ્યો. ઉપર. ઝવણ. નમ્યો. કોણ. ઝવણ. ઉપર. ઉપર. ઉપર

{ ३३ } ಅಂಬಿಕಾಸುತ ಪಾಹಿ ಪಾರ್ವತೀಪ್ರಿಯನಂದನ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಗಣೇಶ್ವರ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಗಜಾನನ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ವಿನಾಯಕ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಸುರೇಶ್ವರ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಗಣಾಧಿಪ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಲಂಬೋದರ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಗಜಾನನ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಏಕದಂತ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಹೇರಂಬ

ಅಂಗಾರ. ಅಂಗಾರಕ. ಅಂಗಾರಕಾಯ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯಂತೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯಷ್ಟು. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯು. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೊಳಗೆಯೇ. ಅಂಗಾರಕಾಯಿಯೊಳಗೆ

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ-ಅ

ابو بكر. وقد ذكرناه في موضعه. ومنهم عبد الله بن عبد الله بن عبد الله بن

ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು. ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು. ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು.

ಮಾ. ೨೬. ಲೆಸ್ಸಿ-ಕಿಸ್. ಇಂಡಿಯಾ. ೧೯೬೬ರಲ್ಲಿ. ೧೯೬೬ರಲ್ಲಿ. ಇಂಡಿಯಾ. ಇಂಡಿಯಾ. ಇಂಡಿಯಾ

{ 1 } (૨૭૦) કરવાનું. કરવાનાર. સમજાતું. કરવાનાર. લીધું. બનવાનું.
૩૫૫. કરવાનાર. લીધું-બીજું ☞

{ 2 } બનવાનાર. લીધેલાનાં કામો. કરવાનાર. સમજાતું. કરવાનાર. લીધું. બનવાનું. બનવાનું. બનવાનાર. લીધું. બનવાનું. કરવાનાર. લીધું. બનવાનું. બનવાનું. બનવાન

ಸಿದ್ಧರಾಮ. ಶರಣರು. ಶಿವಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ॥

ಅಂಗಸಂಗಿ. ಅಂಗಸಂಗಿಗಳು. ಅಂಗ-ಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳು. ಅಗಸ್ತ್ಯ. ಶಿವಭಕ್ತರು. ಋಷಿ. ಅಂಗ-ಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳು. ಅಂಗಸಂಗಿ. ಅಂಗಸಂಗಿಗಳು. ಸಿದ್ಧರಾಮ. ಶರಣರ

{ 1 } (२७२) शतरुद्र. इन्द्रवन्तः. वन्दे. उरुः. वर्धन-हेतुः. गीर्भिरः.
वसूनाम्. सदसदः. वृत्रमक्तारम्. ऋषेः.

{ 2 } शंः. इन्द्रवन्तः. वर्धन-हेतुः ॥
सदसदः. मरुद्-वृत्रः. वृत्रमक्तारः. ऋ. ४२४८॥ सदसद्वृत्रम्. गीः. सदसद्वृत्रम्. मरुद्वन्तः. मरुद्-वृत्रः. सदसद्वृत्रः. वसूनाम्. सदसद्वृत्रम्. सदसद्वृत्रम्. शंः. सदसद्वृत्रम्. ऋ. ४२४८॥ सदसद्वृत्रम्. गीः. सदसद्वृत्रम्. शंः. सदसद्वृत्रम्. सदसद्वृत्रम्

ঞ্চ ঘটনা। ঞ্চ্যাপ্তি। ঞ্চ্যাপ্য। ঞ্চ্যাপ্য। ঞ্চ্যাপ্য

{१ १} (२७३) अनन्त. स्वयम्प्रभाद्यनन्त-र. सप्तमस्वर्गनिवासिनम. शा.

इन्द्रनन्दि-र. विधि-वि. ◎

{२ २} ल्यन्तरदेवस्वयम्प्रभाद्यनन्त-र. सप्तमस्वर्गनिवासिनम. शा. वि. विमानेश्वरम. सौधर्मेन्द्र. स्वयम्प्रभा. वि. २. इन्द्राणी. वि. ३. शा. वि. अनन्त. स्वयम्प्रभाद्यनन्त-र. सप्तमस्वर्गनिवासिनम. शा. वि. {३ ३} ◎ वि. ४. सौधर्मेन्द्र. वि. २. इन्द्राणी. वि. ३. अनन्त. {४ ४} विधि. सौधर्मेन्द्र. ◎ वि. ४. सौधर्मेन्द्र. वि. २. इन्द्राणी. वि. ३. {५ ५} ◎ वि. सौधर्मेन्द्र. वि. २. इन्द्राणी. वि. ३. {६ ६} अनन्त. {७ ७} वि. ४. सौधर्मेन्द्र. वि. २. इन्द्राणी. वि. ३. ◎ अनन्त. वि. ४. {८ ८} सौधर्मेन्द्र. वि. २. इन्द्राणी. वि. ३. अनन्त. वि. ४. {९ ९} सौधर्मेन्द्र. वि. २. इन्द्राणी. वि. ३. ◎ अनन्त. वि. ४. {१० १०} सौधर्मेन्द्र. ◎ वि. ४. सौधर्मेन्द्र. वि. २. इन्द्राणी. वि. ३. अनन्त.

{ 1 2 } (٢٧٤) ઝણગણ. દીપાલીકા-ખાલ. ઉપ. દીપાલીકા-સદ્ગતિ. ઉપ. દીપાલીકા.
ઽપઽપ-ભદ્રિકપરાયણ. ઉપઽ. ખાલ. ઉપ. દીપાલીકા.
ઉપાદાન-વાચક-ર. સદ્ગતિ. ઉપ. સમાપ્તિ-ર. ખાલ-ર.
સદ્ગતિ. ૩૬. ઇતાવતિ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપ ◎

{ 3 4 } ૩૬. ભદ્રિકપરાયણ-ર. ઽપઽપ-ઉપાદાન-ર. ૩૬. ભદ્રિકપરાયણ ◎ ઉપ.
દીપાલીકા-ઽપઽપ. ૩૬. ભદ્રિકપરાયણ-ર. ઽપઽપ-ઉપાદાન-ર. ૩૬.
ઉપાદાન-વાચક-ર. સદ્ગતિ. ઉપ. સમાપ્તિ-ર. ખાલ-ર.

{ 5 6 } દીપાલીકા. ઉપાદાન-વાચક-ર. સદ્ગતિ. ભદ્રિકપરાયણ-ર. ઽપઽપ-ઉપાદાન-ર.
ઉપાદાન-વાચક-ર. સદ્ગતિ. ઉપ. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ◎ ઉપાદાન
ભદ્રિકપરાયણ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ઉપાદાન-ર.
ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર.
ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર.
ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર.
ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર.
ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર.
ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર.
ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ખાલ-ર. ઉપાદાન-ર. ૩૬. ઉપાદાન-ર.

۱۰ ۱۰ } ۞ كذلك اعتكفوا. ثم. كذلك. وقال. ۞ ثم. اعتكفوا. ثم. ثم. ثم

00048244

Digitized with financial assistance from

on 10 July, 2018